

MARȚI 9 FEBRUARIE 2010

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.05)

2. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

3. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (anunțarea propunerilor de rezoluție depuse): a se vedea procesul-verbal

4. Prezentarea Colegiului comisarilor și declarație referitoare la Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie (dezbateri)

Președintele. – Doresc să salut călduros prezența la această ședință a președintelui Comisiei Europene, dl Barroso și a comisarilor desemnați. Bun venit tuturor. Le urez de asemenea bun venit oaspeților noștri.

Ne așteaptă una dintre cele mai importante decizii din această legislatură. Cetățenii Europei ne-au însărcinat să alegem cea mai bună Comisie Europeană. Am încheiat audierile și am primit 26 de scrisori de recomandare. Pentru prima dată în istorie, alegem Comisia Europeană în calitate de legislator co-egal. Noul statut ne obligă să colaborăm strâns cu Comisia Europeană. Reprezentăm două instituții ale Uniunii Europene. În acest sens, am încheiat, cu titlu provizoriu, un nou acord cadru, pe care îl vom aproba astăzi. Vom vota acest acord la ora 12.00. Votarea va avea loc la ora 12.00. Înainte de aceasta, este posibil să avem o scurtă pauză, dacă terminăm discuția devreme.

Dorim ca Uniunea să fie reprezentată de instituții mai dinamice, motiv pentru care acordul este atât de important pentru noi. Beneficiem și de experiența fructuoasă a ultimelor luni. Discuția directă de o oră, purtată cu președintele Comisiei Europene aici, în plen, a fost un succes remarcabil. Vom avea contacte similare și cu comisarii, cu vicepreședinții Comisiei Europene, așa că vom alocă o oră pentru întrebări și răspunsuri care să ne ajute să înțelegem activitatea Comisiei. Noul acord cadru conține, totodată, multe soluții pe care nu le-am avut înainte. În activitatea lor, Comisia Europeană și Parlamentul European trebuie să țină cont de opiniile parlamentelor naționale, care reprezintă principiul subsidiarității în Uniunea Europeană.

Sunt sigur că nu este doar începutul unui nou deceniu, ci și al unui nou mod de lucru în Uniunea Europeană. Cu toții credem acest lucru. La treizeci de ani de la primele alegeri directe pentru Parlamentul European, asistăm la o altă schimbare majoră. Este o nouă eră în activitatea Parlamentului European - o instituție europeană.

La începutul discuției noastre doresc să-l rog pe dl Barroso să ia cuvântul.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, Comisia va promova interesele generale ale Uniunii și va lua inițiativele corespunzătoare în acest sens. Va asigura aplicarea tratatelor, precum și a măsurilor adoptate de instituții în temeiul acestora. Va supraveghea aplicarea legislației comunitare sub controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene. Va executa bugetul și va gestiona programele. Va exercita funcții de coordonare, executive și de management, potrivit prevederilor din tratate. Cu excepția politicii externe și de securitate comune și a altor cazuri prevăzute în tratate, ea va asigura reprezentarea externă a Uniunii. Va asigura programarea anuală și multianuală a Uniunii, în vederea realizării acordurilor interinstituționale.

Doamnelor și domnilor, după cum știți, acesta este conținutul articolului 17 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Tratatul de la Lisabona. L-am citit cu voce tare deoarece el arată importanța Comisiei în înfăptuirea proiectului european, o Comisie care, potrivit aceluiași articol, este responsabilă în fața Parlamentului dumneavoastră în calitate de colegiu.

Astfel, astăzi, asistăm la manifestarea democrației europene. Astăzi, Parlamentul compus din reprezentanți aleși direct de cetățenii europeni își va da verdictul asupra noului colegiu de comisari.

Acest vot este o parte esențială a legitimității democratice a Comisiei și, prin urmare, a întregului proiect european și completează votul pentru președintele Comisiei, care a avut loc pe 16 septembrie 2009.

Echipa care se află astăzi în fața dumneavoastră este pregătită să facă față provocărilor ce o așteaptă. Combină experiența și ideile noi; reflectă spectrul vast de abordări și sensibilități care transformă Europa în acest minunat tărâm al ideilor. Iată o echipă pentru care puteți vota cu încredere, o echipă ce merită sprijinul dumneavoastră.

Și apoi? Apoi ce? Lucrurile vor fi din nou ca înainte? Nu, refuz să cred că după toți acești ani de dezbateri instituționale vom proceda la fel cum am procedat până acum. Nici cetățenii noștri nu ar înțelege acest lucru. Într-adevăr, trăim vremuri excepționale.

Provocările pe care le ridică schimbările climatice, criza economică și financiară și securitatea energetică, printre altele, sunt efectiv prea importante ca să putem păstra aceeași abordare.

Președintele Comisiei. – A sosit momentul să îndrăznim. A sosit momentul să le arătăm cetățenilor noștri că ne pasă și că intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona ne va influența puternic capacitatea de a le servi interesele. Consider că situația noastră economică și socială impune schimbări majore în starea actuală a lucrurilor, iar noul tratat permite acest lucru.

Avem obligația de a folosi noile mecanisme pentru a iniția noi dinamici. Să depășim, deci, farmecul intelectual al pesimismului și denigrarea constantă a Uniunii Europene, care afectează atât de mult imaginea Europei. Să mutăm accentul discuției de la aportul instituțional la impactul politicilor.

Pentru a reuși, Europa are nevoie de politici axate pe rezultate, de structuri de guvernare mai bune și de încredere în propria sa capacitate de a rezolva problemele cu care se confruntă. Moneda noastră comună, euro, va constitui în continuare un instrument major pentru dezvoltare, iar cei care cred că poate fi pusă sub semnul întrebării trebuie să-și da seama că nu ne vom abate de la drumul pe care l-am ales. Uniunea Europeană dispune de cadrul necesar pentru a face față tuturor provocărilor ce pot apărea în acest sens.

Putem începe prin a ne întreba: Uniunea Europeană contează la nivel mondial? Iar răspunsul este „da”. Contează însă Uniunea Europeană la nivel mondial atât cât ar trebui? Răspunsul este „nu încă”.

Europa contează atunci când vorbim cu o voce puternică și unică, atunci când interesele europene sunt bine definite și apărute cu determinare: spre exemplu, în comerț și în cazul politicii concurențiale. Înregistrăm mai puține succese atunci când acționăm în spiritul intereselor naționale mărunte, într-un mod necoordonat sau în domenii în care, la nivel colectiv, Uniunea Europeană nu-și poate apăra și promova interesele comune.

Așadar, în concluzie, trebuie să ne întrebăm: facem tot posibilul pentru a defini și a apăra interesul Europei, interes care reprezintă mai mult decât suma părților sale? Sincer, cred că trebuie să facem mai multe. Trebuie să ne încadrăm activitatea într-o viziune globală, pe termen lung, a ceea ce ne dorim să fie Europa. Astfel, vom asigura coerență și vom oferi îndrumări pe care diferiții actori din întreaga Europă să le poată recunoaște și susține.

Recomandările politice pe care le-am prezentat acestui Parlament sunt punctul de pornire pentru această viziune a „Europei 2020”. Ele sunt roadele experienței noastre din ultimii cinci ani. Și, totodată, sunt roadele unor discuții intense purtate cu Parlamentul. Grație sprijinului puternic pe care l-ați manifestat pentru aceste recomandări, le consider un punct de plecare util.

Prioritățile generale sunt clare: să ieșim cu succes din criză, să fim lideri în domeniul acțiunilor climatice și al eficienței energetice, să stimulăm noi surse de creștere și coeziune socială, pentru a ne reinnoi economia socială de piață, să avansăm într-o Europă a cetățenilor, prin libertate și securitate și să deschidem o nouă eră pentru o Europă globală. Cred într-o Europă deschisă și generoasă, într-o Europă devotată Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului.

Cred într-o Europă solidară cu cei din jur, după cum s-a întâmplat recent în Haiti, situație în care ajutorul nostru de urgență a fost unul semnificativ, iar cel pentru reconstrucție va fi, de asemenea, unul important. Însă putem realiza mai multe dacă vom avea o coordonare mai bună la nivel european și voi formula propuneri în acest sens, exploatând noile oportunități oferite de tratat; totodată, Serviciul european pentru acțiune externă va fi un instrument foarte important care va accentua coerența și eficiența politicii noastre externe.

Vă pot promite că, dacă sprijiniți acest colegiu, vom începe să lucrăm imediat, transformând recomandările politice într-un program de lucru ambițios, un program pe care doresc să-l discut cu dumneavoastră.

Viziunea noastră pentru Europa 2020 este o strategie structurală și cuprinzătoare de reformă, dar și o strategie de ieșire din criză și de redresare. Astfel, ne vom asigura că vom pune în aplicare măsuri pe termen scurt, pentru ca Europa să lucreze din nou la obiectivele pe termen lung și să stimuleze crearea de locuri de muncă prin dezvoltare durabilă.

În următorii cinci ani vom transforma această viziune în realitate: vom transforma Europa într-o economie socială de piață inclusivă, eficientă din punctul de vedere al resurselor, care să reflecte stilul de viață european, care ne face deosebiți. Aceasta înseamnă: creștere bazată pe cunoștințe și inovație, îmbunătățirea productivității prin stimularea cercetării și dezvoltării și a inovațiilor, exploatarea superioară a TIC și crearea unei piețe digitale unice, ameliorarea rezultatelor educaționale și promovarea competențelor.

Aceasta înseamnă o societate inclusivă, cu ocupare ridicată a forței de muncă: stimularea dezvoltării personale printr-un nivel ridicat de angajare, apelând la flexisecuritate, modernizând piața muncii și protecția socială, combătând sărăcia în vederea construirii unei societăți mai incluzive.

Aceasta înseamnă o creștere mai ecologică: construirea unei economii competitive și durabile, abordarea schimbărilor climatice, accelerarea lansării rețelilor energetice eficiente și a rețelilor comunitare autentice, modernizarea bazei industriale a UE și transformarea Uniunii Europene într-o economie eficientă din punct de vedere al resurselor.

Pentru a atinge aceste obiective, trebuie să recunoaștem că interdependența economiilor noastre necesită de o coordonare sporită și superioară. Să admitem că unii politicieni naționali nu susțin o abordare mai coordonată a politicii economice. Însă, dacă dorim să depășim criza, să consolidăm dimensiunea socială și să stabilim o bază bună pentru un viitor economic puternic al Europei în lumea globalizată, dacă dorim să ne consolidăm baza industrială și să lansăm noi proiecte europene comune, nu doar proiecte bilaterale, o coordonare economică mai puternică este singurul mod de acțiune.

Pe parcursul acestui mandat trebuie abordate și alte provocări foarte importante. Am elaborat deja un plan foarte ambițios și cuprinzător în domeniul justiției și al afacerilor interne. Acesta nu include doar lupta împotriva terorismului și a criminalității, ci și prioritatea foarte importantă a unei abordări comune a problemei migrației. În acest domeniu, trebuie să le demonstrăm cetățenilor noștri că ne preocupă libertatea și securitatea.

Pe parcursul acestui mandat, ne vom axa și pe revizuirea bugetului și pe noile perspective financiare. Credem că trebuie să ne concentrăm pe calitatea cheltuielilor, pe valoarea adăugată europeană și pe eficiență, astfel încât perspectivele financiare să devină un instrument de realizare a ambițiilor Europei: pentru strategia de creștere, pentru ocuparea forței de muncă, pentru coeziunea economică, socială și teritorială.

Aceste obiective pot fi atinse doar de instituții europene puternice, cu hotărârea de a ne ridica ambițiile, de a stimula schimbarea. Prin urmare, salutăm faptul că o modificare importantă la nivelul tratatului reprezintă consolidarea tuturor instituțiilor europene.

Intenționez să utilizez acest lucru pentru a consolida modul în care putem contribui cu toții, împreună, la proiectul european. Nu este momentul ca instituțiile noastre să acționeze în direcții diferite. Însă, desigur, Comisia va avea întotdeauna o relație specială cu Parlamentul deoarece, conform metodei comunitare, suntem cele două instituții care au rolul specific de a identifica, articula și pune în aplicare interesul european.

Prin urmare, suntem cele două instituții comunitare prin excelență și avem responsabilitatea deosebită de a ne asigura că Uniunea Europeană este mai mult decât suma părților sale. În acest spirit, mi-am exprimat, în recomandările politice pe care vi le-am prezentat, disponibilitatea pentru o relație deosebită cu Parlamentul. În acest spirit, am discutat un nou acord cadru, ale cărui principii sunt înglobate în rezoluția care se află astăzi în fața acestui Parlament.

Acest acord cadru trebuie să ne stimuleze eforturile comune de a oferi răspunsuri europene autentice la problemele cu care se confruntă în prezent europenii. Prin urmare, pe lângă actualizarea acordului pentru ca el să reflecte Tratatul de la Lisabona, trebuie să stabilim noi modalități de a transforma cooperarea într-o realitate cotidiană.

Acordul trebuie să ne ajute să construim o nouă cultură a parteneriatului și a obiectivelor, să utilizăm mecanismele comune de care dispunem pentru a asigura progresul proiectului european. Totodată, unele

dintre aceste probleme implică cooperarea cu Consiliul. Prin urmare, salut ideea unui acord mai amplu, care să unifice co-legislatorii, împreună cu Comisia, asupra unui set de principii pentru cooperare interinstituțională.

Am spus că trebuie să fim curajoși. Am spus că nu putem merge mai departe ca și cum lucrurile ar sta la fel. Am subliniat multe inovații și prioritățile noastre pentru rezolvarea situației sociale. Sunt convins că ne vor consolida instituțiile și ne vor ajuta să ne atingem obiectivele și să ne respectăm pe deplin valorile. Să nu uităm niciodată că Uniunea noastră se bazează pe valori: respectul pentru demnitatea umană, libertate, democrație, egalitate, statul de drept și respectul pentru drepturile omului.

Astăzi se deschide un nou capitol al aventurii europene. Să lucrăm împreună pentru a-l transforma într-un succes adevărat, în beneficiul tuturor cetățenilor noștri.

(Aplauze)

Președintele. – Aceasta a fost prezentarea colegiului de comisari și o declarație privind acordul cadru asupra relațiilor dintre Parlamentul European și Comisia Europeană. Prezentarea a fost făcută de dl Barroso. Discutăm ambele chestiuni. Votul asupra acordului cadru va avea loc punctual, la ora 12.00, după care va urma o pauză până la ora 13.30, când vom vota colegiul de comisari. Aceasta este ordinea de zi.

Totodată, doresc să salut reprezentanții Consiliului European, președinția prin rotație și guvernul spaniol. Îi salutăm pe toți cei care ne însoțesc astăzi și ne ascultă discuțiile. Bine ați venit.

Joseph Daul, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle Președinte, dle López Garrido, dle președinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, astăzi ne vom pronunța asupra desemnării noii Comisii Europene, un act esențial care confirmă prerogativele acestui Parlament și care va determina modul de funcționare a Uniunii, timp de mai mulți ani.

Cu toate acestea, înainte de a exprima încrederea pe care grupul meu o are în Comisia Barroso II, doresc să-mi exprim părerea cu privire la contextul în care aceasta va trebui să-și desfășoare activitatea. În acest sens, trebuie să spun că populația Europei nu este încă convinsă că Tratatul de la Lisabona funcționează așa cum trebuie. Așteptăm foarte multe de la acest tratat și trebuie să facem tot posibilul pentru a ne asigura că el reprezintă o fază nouă, pozitivă a aventurii europene.

Legislația nu înseamnă, însă, totul. Persoanele care o pun în aplicare trebuie să se ridice la așteptările noastre. Trebuie să se asigure că poziția Europei în lume este egală cu mesajul, bogăția și succesele sale. Fapt este că mecanismul european încă mai are nevoie, în mod evident, de unele ajustări.

Astfel, avem acum un Înalt Reprezentant care este și vicepreședinte al Comisiei Europene și, prin urmare, răspunde în fața acestui Parlament. Această personalitate trebuie să fie vocea Europei în întreaga lume. Prezența și ambiția sa trebuie să le întrupeze pe cele ale Uniunii, cea mai mare economie din lume din punctul de vedere al PIB, cea mai mare piață din lume, cel mai mare donator la ajutoarele internaționale.

Problema este că, până în prezent, din Haiti până în Iran, din Afganistan până în Yemen, din Cuba până la relațiile transatlantice pe care le prețuim, vocea Europei nu s-a ridicat la înălțimea așteptărilor noastre. Grupul nostru solicită luarea unor măsuri drastice, ca să putem schimba abordarea și, de această dată, să începem așa cum trebuie. Având în vedere aceste lucruri, dle Barroso, ne bazăm pe angajamentul dumneavoastră și pe spiritul dumneavoastră de conducere.

Totodată, ne bazăm pe noul președinte al Consiliului Europei, pentru a reprezenta Uniunea pe plan internațional, pentru a iniția și a prezida întruniri ale șefilor de stat sau de guvern și pentru a acționa ca factor de referință. Trebuie să-i acordăm timp pentru a-și lăsa amprenta, însă deja observ, cu satisfacție, că face primii pași în direcția corectă.

Din partea Consiliului de miniștri mă aștept la o cooperare strânsă, pe picior de egalitate cu acest Parlament. Cu toate acestea, exemplul sistemului SWIFT ne arată amploarea progreselor ce trebuie făcute.

În final, de la Comisie mă aștept la o relație de lucru exemplară și la o relație de încredere. Știu că președintele Barroso îmi împărtășește punctul de vedere. De asemenea, acordul cadru pe care îl vom vota la amiază reflectă această voință comună a ambelor instituții.

Doamnelor și domnilor, am ajuns la finalul unui exercițiu în care am analizat membrii Comisiei și doresc să remarc acest exercițiu al democrației moderne pe care nu îl mai practică, în prezent, niciun alt Parlament din Europa.

Cu toate acestea, încă mai avem multe de făcut pentru a ne ridica la înălțimea misiunii care ne așteaptă, și anume aceea de a putea judeca politicienii din perspectivă politică. Trebuie să ne îmbunătățim în continuare procedurile și să le facem mai relevante și mai orientate spre conținutul politicilor europene.

Doamnelor și domnilor, știu foarte bine că, în această fază timpurie de introducere a noului tratat, nu se poate face totul din prima. Cu toate acestea, trebuie să fim ambițioși. Acesta este spiritul în care abordăm această dezbatere, care trebuie să conducă la numirea noii Comisii: o Comisie care, sub conducerea dlui Barroso și grație experienței comisarilor care o compun, este bine pregătită pentru a face față problemelor europenilor, o Comisie cu obiective politice principale și prognoze pe care le împărtășim în ceea ce privește problemele ce trebuie abordate sau soluțiile ce trebuie puse în practică în cazul acestor probleme, o Comisie care să reflecte rezultatele alegerilor europene din 2009 și în cadrul cărora familia mea politică, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) este forța cea mai influentă, în final, o Comisie a cărei prioritate principală să fie îndeplinirea așteptărilor europenilor afectați de criză, ale europenilor care suferă deseori de pesimism și pe care-i îngrijorează capacitatea liderilor lor de a apăra și a promova modelul european în lume.

Acesta este motivul pentru care Grupul PPE va vota în favoarea numirii Comisiei.

(Aplauze)

Martin Schulz, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, doamnelor și domnilor, pe parcursul audierilor, am avut impresia că această Comisie este una condusă de starețul José Manuel și formată din 26 de călugări trapiști. Acești călugări au făcut un jurământ al tăcerii. Am avut senzația că starețul le spusese călugărilor săi că e mai bine să nu spună nimic, decât să spună ceva greșit. Acest lucru a afectat audierile unora dintre noii comisari propuși. M-a surprins să văd cum o persoană ca Neelie Kroes, altfel atât de plină de elocvență, poate emite fraze atât de banale. Alții, precum Joaquín Almunia, Michel Barnier, noul comisar Maroš Šefčovič și chiar dna Georgieva, nu au făcut acest jurământ al tăcerii și, la final, au demonstrat că dacă ești suficient de curajos încât să dialoghezi cu Parlamentul, poți reuși mai multe decât dacă te lași manipulat.

(Aplauze)

În același timp, dl Almunia și dl Barrier au dezvăluit rolul pe care intenționează să-l joace în cadrul viitoarei Comisii. A fost interesant de observat felul în care s-au împărțit portofoliile membrilor Comisiei, inclusiv în timpul audierilor. Există atât de multe sarcini contradictorii, atât de multe structuri, încât conflictele de competență sunt aproape inevitabile și va fi nevoie de un arbitru pentru a hotărî ce direcție trebuie urmată - fapt interesant, de altfel.

Pe de o parte, comisarilor li se spune „eu voi lua cuvântul aici”, iar pe de altă parte, „eu voi avea decizia finală în cazul unor conflicte de competență”. Nu doresc să-i fac un serviciu împăratului roman, însă, dle Barroso, mi se pare că vreți să acționați conform principiului „divide et impera”. Nu este o abordare corectă. Trebuie să înțelegeți că orice persoană care dorește să transforme un colegiu într-un sistem prezidențial își asumă o responsabilitate uriașă, iar, în final, trebuie să fie pregătită să i se spună că totul are o limită și că trebuie să-și asume responsabilitatea și pentru neajunsuri.

Comisia este puternică atunci când acționează ca organism colegial. Este puternică atunci când nu se consideră un lider administrativ tehnocrat, ci înțelege că provocările cu care ne confruntăm necesită răspunsuri europene transnaționale. Întrebarea pe care ați ridicat-o la începutul discursului dumneavoastră, și anume dacă Uniunea Europeană contează în lume, se află, într-adevăr, pe agendă. Nu veți putea răspunde la această întrebare dacă veți personaliza totul în funcție de necesitățile dumneavoastră, ci doar dacă veți organiza responsabilitățile Comisiei în mod eficient, astfel încât, în cooperare cu noi, Parlamentul European, Comisia să poată furniza răspunsurile.

Criza economică și financiară, criza ecologică și criza socială cu care se confruntă acest continent necesită răspunsuri europene transnaționale. Nu au nevoie de renaționalizare. Din acest motiv, avem nevoie de o Comisie puternică, sprijinită de o puternică majoritate parlamentară. Ea nu trebuie să fie stabilită, însă, în funcție de José Manuel Durão Barroso, ci trebuie să reflecte întregul spectru de capacități pe care le dețin toți comisarii.

(Aplauze)

La Copenhaga am aflat răspunsul la întrebarea dacă Uniunea Europeană contează în lume. Dacă suntem fragmentați în ceea ce privește legislația de mediu și dacă Europa dorește renaționalizare și nu o abordare

ambitioasă, bazată pe Uniune, vom repeta experiența de la Copenhaga și în alte domenii, și anume vom asista cum hotărârile sunt luate de către Barack Obama și Hu Jintao, fără implicarea Europei. Toți cei care nu vor ca lumea să coboare într-un nou tip de bipolaritate au nevoie de o Europă puternică și ambitioasă. Prin urmare, avem nevoie și de o Comisie eficientă, care să-și asume acest rol.

Dle Barroso, în cadrul dezbaterii privind acordul interinstituțional, ați făcut două concesii cruciale din punctul meu de vedere. Evaluarea impactului și, mai ales, evaluarea impactului social reprezintă pentru noi, social-democrații, dar și pentru socialiști și democrați, un element esențial. Comisia, adică toți membri acestei Comisii, trebuie să-și dea seama că o mare parte a populației europene respinge ideea europeană din cauză că are senzația că această Comisie este preocupată doar de piață și nu, de exemplu, de protecția socială a cetățenilor săi. Tot mai multe persoane au senzația că acțiunile Comisiei sunt determinate de o tehnocrație rece, nu de bunăstarea socială. Dacă această tendință se modifică, împreună cu evaluarea impactului social asupra căreia am convenit, vom înregistra multe progrese.

Acest lucru este valabil și în cazul măsurilor prevăzute în acest acord interinstituțional cu care suntem de acord, și anume faptul că viitoarele rezoluții legislative ale Parlamentului European vor fi transformate în inițiative ale Comisiei în interval de un an. Este un pas enorm în direcția cooperării dintre cele două instituții. Dle Daul, Europa nu poate fi reprezentată în lume de un stareț trapist și de Herman cel fără țară, președintele Consiliului Europei. Avem nevoie de o cooperare eficientă între instituțiile europene.

Cu toate acestea, dl Barroso nu poate fi învinovățit pentru orice. În Europa există 27 de șefi de guvern care sunt de părere că Comisia este unul dintre brațele birourilor lor guvernamentale. Răspunsul la o astfel de atitudine constă într-o cooperare apropiată între Parlamentul European și o Comisie care se simte obligată să lucreze pentru progresul social și de mediu din Europa. Doar astfel, Uniunea Europeană va conta în lume. Dle Barroso, dacă, potrivit răspunsului dumneavoastră, ne ocupăm împreună de această problemă, Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European va discuta în pauză hotărârea sa finală. După discuția din cadrul grupului și în urma răspunsului dumneavoastră, voi prezenta această hotărâre în cea de-a doua rundă.

(Aplauze)

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle Președinte, în numele grupului meu, mă declar încântat să mă aflu astăzi aici și să ne întâlnim, în sfârșit, cu Comisia Barroso II. Cred că este un lucru bun, pentru că ia sfârșit o perioadă defavorabilă pentru Uniunea Europeană. Absența, timp de șase luni, a unei Comisii cu atribuții reale este ceva ce nu trebuie să se repete în viitor, mai ales în această perioadă de criză economică și financiară, în care există probleme majore, precum schimbările climatice, Copenhaga și așa mai departe.

În orice caz, vă rog să aveți încredere în experiența mea atunci când vă spun că, în viitor, nu trebuie să mai existe perioade în care Comisia să nu asigure o guvernare reală, mai ales atunci când este vorba de nu mai puțin de șase luni. Sper că această Comisie își va începe activitatea cât mai repede, imediat după votare.

Dle Barroso, noi așteptăm trei lucruri de la dumneavoastră. În primul rând, ca această nouă Comisie să fie forța motrice a Uniunii Europene. Credem că lucrurile nu au stat așa în ultimii cinci ani. De această dată, ne dorim o Comisie care să se distanțeze de ultimii cinci ani și care să devină forța motrice adevărată a unei integrări mult mai intensive a Uniunii Europene. Într-adevăr, toate evenimentele din ultimele câteva săptămâni și luni arată că poziția Europei în această lume multipolară este problematică deoarece nu există o perspectivă comună, iar integrarea europeană este insuficientă. Mă gândesc la întâlnirea la nivel înalt de la Copenhaga și la lipsa de coordonare în situația din Haiti. Cerem, prin urmare, ca această Comisie, spre deosebire de ceea ce s-a întâmplat în ultimii ani, să nu ajungă întotdeauna la un compromis imediat cu Consiliul, pe care să vină și să ni-l prezinte, încercând să ne facă să-l înghițim.

Dorim ca această Comisie să prezinte Consiliului proiecte ambițioase, chiar dacă știm dinainte că nu vor fi sprijinite pe deplin și să apeleze la Parlamentul European, în calitate de aliat influent, pentru a convinge Consiliul.

(Aplauze)

Cel de-al doilea lucru pe care îl dorim de la Comisie este ca ea să lucreze ca un colegiu. Repet ceea ce a spus deja dl Schulz, însă cred că este important. Este foarte bine ca președintele Comisiei să fie puternic, însă este esențial și este chiar mai important ca acest colegiu, această comisie să fie puternică și să-și demonstreze coeziunea. Prin urmare, chiar ne dorim o astfel de Comisie, pentru că, pentru prima dată, după cum ați recunoscut și dumneavoastră, dle Barroso, Comisia este formată din cele trei principale familii politice

prezente în acest Parlament. Sunt încântat că există opt comisari liberali, care au primit câteva portofolii foarte importante. Această Comisie trebuie să funcționeze la nivel intern ca o coaliție între aceste trei orientări și aceste trei partide politice și trebuie să încerce să realizeze compromisurile susținute de întreaga Comisie și de întregul colegiu.

În final, cea de-a treia prioritate a acestei Comisii este, din punctul nostru de vedere, combaterea crizei economice. În acest sens, cred că cea mai urgentă misiune este aceea de a prezenta cât mai rapid Parlamentului și Consiliului o strategie credibilă pentru Europa 2020. Aceasta este cea mai importantă misiune. Fiți ambițioși în acest sens, dle Barroso. Nu ascultați prea mult statele membre: ascultați în schimb președinția spaniolă, pentru că are câteva idei bune în acest domeniu. Fiți armat cu proiecte ambițioase. Nu trebuie să credeți că este suficientă o coordonare slabă a strategiilor economice naționale. În lumea de mâine și într-o lume multipolară, avem nevoie de mult mai mult decât atât. Avem nevoie de o guvernare socioeconomică a Uniunii Europene. Pilonul monetar al zonei euro nu este suficient; avem nevoie și de un pilon economic și social în zona euro și în Uniunea Europeană. Aceasta este strategia pe care o așteptăm de la dumneavoastră, deoarece va fi esențială pentru viitorul Europei și al cetățenilor săi.

(Aplauze)

Daniel Cohn-Bendit, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, trebuie să recunosc că este incredibil. Iată coaliția ipocriților. Chiar înainte de ziua îndrăgostiților, domnului Barroso i se spune: „Vă iubesc, dar nu vă iubesc. Nu vă cred, dar voi vota oricum pentru dumneavoastră.” Acest lucru este chiar...

Da, dle Schulz, declarația dumneavoastră cum că „ne vom mai gândi” este fantastică, din moment ce toată lumea știe că veți vota pentru Comisie. Iată o minunată strategie politică!

(Aplauze)

Doresc să spun ceva... nu știu de ce sunteți atât de nervos, dle Schulz! Nu sunteți încă Președintele Parlamentului! Calmați-vă, prietene!

Timpul acordat dlui Schulz ar trebui redus cu 30 de secunde, iar, din punctul meu de vedere, aș dori să spun câteva lucruri foarte simple, între noi. Există câteva grupuri mari, care vor susține Comisia Barroso. Acestea nu pot elabora împreună o rezoluție prin care să explice de ce susțin Comisia.

Nu pot! De ce? Pentru că nu sunt în favoarea Comisiei. Cel puțin dl Verhofstadt a spus-o în mod clar: „sunt în favoarea liberalilor”. Altul este în favoarea PPE, altul în favoarea socialiștilor...

(Comentariu făcut în afara razei microfonului de către dl Verhofstadt: „și dumneavoastră sunteți în favoarea verzilor”)

Eu? Nu, nu există niciunul. Dar, da... după cum știți, dle Verhofstadt, grupul nostru a fost singurul care a exprimat opinii critice, chiar și atunci când un membru al său făcea parte din Comisie. Nu acesta este modul în care înțelegem să facem politică. Trebuie să știm dacă această Comisie va avea o viziune, ambiție și hotărâre.

Este adevărat ceea ce s-a spus. Cea mai mare parte a comisarilor desemnați, nu toți, duc lipsă de hotărâre, viziune sau ambiție. Cu toate acestea, dacă ne gândim la Comisie ca la un întreg, suma minusurilor este un plus. Iată noua formulă matematică a Comisiei Barroso.

Nu, lucrurile nu merg așa. Prin urmare, dle Barroso, îmi place că ne citiți textul tratatului: inițiative, ce inițiative? Cu ce inițiativă a venit Comisia pentru a rezolva criza din Grecia? Unde este solidaritatea? Unde este solidaritatea în Spania? N-am văzut-o, n-am auzit de ea.

Permiteți-mă să vă dau un sfat. Una dintre problemele Greciei este bugetul său pentru apărare. 4,3 % din PIB-ul Greciei este alocat apărării. Care este problema? Problema este statul Cipru, dar și relația cu Turcia. Unde este inițiativa Comisiei atunci când este vorba de rezolvarea problemei cu Cipru, astfel încât PIB-ul Greciei să fie scape, în sfârșit, de acest conflict stupid, idiot, pe care ar trebui să-l rezolvăm noi, europenii? Inițiativa Comisiei: inexistentă!

Același aspect a fost pus în discuție în cazul situației din Haiti. Doamnă baroneasă Ashton, știu că nu sunteți pompier, moașă sau mai știu eu ce. Cu toate acestea, mi-aș dori să veniți cu idei, mi-aș dori să apărați ceva. Ne spuneți în permanență: „este important, trebuie să coordonăm, voi coordona...”. Nu știm de ce e important, nu știm care este ierarhia lucrurilor importante, însă știm că din punctul dumneavoastră de vedere totul este important. Nu așa vom progresa.

Prin urmare, consider că avem o problemă. Avem o problemă fundamentală, și anume aceea că Parlamentul trebuie să demonstreze în final *raportul* pe care îl are cu Comisia. Desigur, vom colabora cu Comisia, desigur, vom colabora cu comisarii, desigur, știu că va exista o majoritate.

Aș dori să încetăm, însă, cu toate comentariile banale, cu toate declarațiile fără sens. Vrem o Europă politică. De fiecare dată când avem șansa de a crea o Europă politică, o ratăm! Atunci când, la Copenhaga, Europa trebuia să progreseze, am ratat șansa!

Mi-ar plăcea ca, la un moment dat, dl Barroso și comisarii de acum și din legislatura anterioară să ne spună de ce au ratat această șansă, de ce Europa nu a fost politică, de ce nu a fost un actor global. Dl Verheugen părăsește Comisia. A fost a doua persoană din Comisie și spune Germaniei și tuturor celor care doresc să-l asculte că Europa nu a fost un jucător global, că Europa nu și-a jucat rolul. Domnia sa nu spune de ce el însuși nu și-a jucat rolul.

Întotdeauna se dă vina pe altcineva și mi-ar plăcea ca, măcar o dată, în această Comisie și în această dezbatere, să nu mai auzim comentariile fără sens ale domnilor Schulz, Verhofstadt și Daul: „cel mai bine ar fi să respingem această Comisie pentru ca, împreună, să ne putem da în final seama de ceea ce se întâmplă cu adevărat în lume”.

Ceea ce se întâmplă cu adevărat în lume este că Europa nu este în stare să facă față crizei economice, crizei ecologice și crizei financiare. Sunt destule crize. Suntem destui cei care nu mai putem să suportăm să fim mințiți de cuvinte liniștitoare. Ne-au înșelat deja, ne spun: „suntem împotrivă, suntem împotrivă”, dar, în final, se abțin. „Suntem împotrivă, suntem împotrivă, dar vom vota pentru”. Această atitudine este nedemnă de Parlament. Să ne trezim, Europa are nevoie de acest lucru!

(Aplauze)

Jan Zahradil, în numele Grupului ECR. – (CS) Doamnelor și domnilor, stimate președinte Barroso, grupul meu, Grupul ECR, v-a susținut împreună cu liberalii și cu Partidul Popular și, fără noi, nu v-ați afla astăzi aici. V-am susținut atunci când alții nu au făcut acest lucru și v-am susținut datorită reputației dumneavoastră îndelungate de reformator. Am fi încântați dacă v-ați ridica la înălțimea acestei reputații în această perioadă electorală.

Îmi amintesc că în 2005 ați venit cu o idee interesantă de simplificare a legislației europene și de lămurire a legislației comunitare confuze, imposibil de pătruns. Aș dori să reveniți la această idee, deoarece era una bună. Trăim în perioada Tratatului de la Lisabona, trăim într-o perioadă în care adoptarea de noi documente legislative va fi chiar mai ușoară și, prin urmare, doresc să vă rog să nu permiteți ca economia europeană să fie asfixiată prin sporirea excesivă a reglementărilor nejustificate și nefondate, să nu permiteți victoria unor teme la modă, corecte din punct de vedere politic, care ar putea deveni pretext pentru o centralizare accentuată, reglementări sporite și birocratizarea tot mai mare a Uniunii Europene.

Dacă adoptați această direcție, vă puteți baza pe noi. Dacă doriți să mergeți pe calea reformei, dacă vă dovediți a fi un reformator autentic, puteți conta pe sprijinul și cooperarea noastră. Dacă, însă, rămâneți fidel vechilor tehnici și mergeți pe aceleași cărări uzate și comode, ne rezervăm dreptul de a nu fi de acord cu dumneavoastră și chiar de a ne opune. Dle Președinte, sper să nu ajungem în această situație și să putem coopera într-o măsură mult mai mare, pentru a ne afla de aceeași parte a baricadei, nu de părți diferite. Vă doresc mult succes în această activitate.

Lothar Bisky, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, în septembrie 2009 a trebuit să vă spun că recomandările dumneavoastră politice continuau o politică eșuată a Comisiei. Recomandările dumneavoastră neoliberale nu dezvăluie o strategie de accentuare a dreptății sociale și nu asigură o protecție mai bună a Europei împotriva crizelor. Nu asigură o bază pentru activitățile de combatere cu succes a sărăciei și excluziunii sociale în Europa. Acum ne prezentați colegiul de comisari care este cel mai adecvat pentru programul dumneavoastră. Să nu vă așteptați la aplauze din partea grupului meu pentru aceasta.

În această nouă legislatură, Parlamentul a demonstrat deja că ia în serios controlul democratic și codeterminarea și salută acest lucru. Mă gândesc la noul acord cadru dintre Parlament și Comisie și la respingerea unuia dintre candidații la funcția de comisar și sper că, mâine, Parlamentul va trata cu conștiințiozitate problema acordului privind SWIFT.

Transparența și echitatea sunt vitale în acordurile dintre instituții și doar în prezența lor putem începe să vorbim despre politică. Este vorba despre poporul Europei și despre restul lumii, despre locurile de muncă bune, despre drepturile la o educație bună și la o remunerație echitabilă, despre dreptul la dezvoltare pașnică

și la un mediu intact. Prin urmare, dle Barroso, grupul meu nu va susține recomandările dumneavoastră sau numele propuse de dumneavoastră. Pregătiți-vă pentru un schimb de opinii dur, însă corect, între noi, dumneavoastră și colegiul dumneavoastră.

Nigel Farage, în numele Grupului EFD. – Dle Președinte, iată-ne în fața noului guvern european, a unui guvern care, grație Tratatului de la Lisabona, se bucură acum de atribuții enorme, nu doar de un ministru de externe și de ambasade, nu doar de capacitatea de a semna tratate, dar și de aceea de a folosi atribuții de urgență pentru a cucerii popoare. Cu toate acestea, liderii marilor grupuri din Parlamentul European au solicitat în această dimineață să preluați și mai multe atribuții, cât mai repede.

Poate că trebuie să ne amintim că acest tratat, care acordă Comisiei aceste atribuții, nu are nicio legitimitate democratică în Uniunea Europeană. Ați ignorat referendumuri, ați refuzat referendumuri și i-ați obligat pe bieții irlandezi să voteze a doua oară.

Mă șochează faptul că numitorul comun al acestei Comisii este faptul că mulți dintre membri săi au fost comuniști sau au avut legături apropiate cu comunismul. Însuși dl Barroso a susținut regimul lui Mao. Siim Kallas nu a fost activist doar în perioada de studenție, ci a fost chiar membru al Sovietului Suprem. Iată că avem aici comuniști de marcă. Baroneasa Ashton a condus CND și încă refuză să ne spună dacă a luat bani de la Partidul Comunist din Marea Britanie.

Aș putea continua, însă acest lucru ar dura destul de mult. Această Comisie conține, însă, cel puțin 10 comuniști și, probabil, dă senzația unei reîntoarceri la vechile vremuri. Probabil comuniștii sunt nostalgici. Acum 60 de ani se instaurase Cortina de Fier în Europa, însă, astăzi, avem pumnul de fier al Comisiei Europene. Am văzut acest lucru în articolul 121 și în transformarea Greciei într-un protectorat.

Sărmana Grecia, prinsă în închisoarea economică a monedei euro! Sărmana Grecia, prinsă într-un *Völkerkerker* modern, din care nu pare că ar mai avea scăpare! Dle Barroso, Grecia are nevoie de devalorizare, nu de sadomonetarism. Dumnezeu știe în ce situație vor ajunge acum.

În 1968, aveam doctrina Brezhnev a suveranității limitate. Astăzi avem „valori comune”. Avem o „Uniune Europeană tot mai apropiată” și „suveranitate comună”. Desigur, aceste tehnici nu vor fi folosite doar în cazul Greciei. Și Spania, Portugalia și Irlanda vor avea aceeași soartă. Articolul 121 va fi invocat în toate aceste cazuri.

Dle Barroso, ați spus mai devreme că vom merge pe același drum, iar aceasta înseamnă că milioane de persoane din Europa vor suferi în timp ce dumneavoastră veți încerca să susțineți acest proiect dezastruos al monedei euro. Moneda unică va fi distrusă. Nu există niciun dubiu, același lucru s-a întâmplat și în cazul Marii Britanii în timpul mecanismului ratei de schimb din 1992. Puteți râde, puteți zâmbi. Nu va funcționa. Nu poate funcționa. Va fi distrusă și, în ceea ce privește populația Europei, cu cât mai curând, cu atât mai bine.

Avem nevoie de soluții democratice. Dacă accentuați în continuare acest euronationalism extrem, se va ajunge la violență. Trebuie să votăm împotriva acestei Comisii. Trebuie ca viitorul Europei să fie lăsat în mâinile popoarelor tuturor statelor membre, prin referendumuri libere și corecte.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Comisia Europeană este organismul decizional definitiv al Uniunii Europene. Cerințele referitoare la comisari trebuie să fie următoarele: persoana potrivită, în funcție de parcursul său profesional și de pregătire, în funcția potrivită. Modul de numire și alegere a comisarilor asigură, însă, doar sporadic acest rezultat pozitiv. Guvernele nu recomandă persoane pentru o anumită sarcină, ci pentru o funcție. Fiecare persoană desemnată va deveni comisar european, dacă nu se retrage. Președintele Comisiei încearcă să găsească o misiune pentru persoana în cauză și, astfel, ordinea este inversată. E ca și cum am încerca să cumpărăm o haină în funcție de nasture. Încă un lucru care trebuie menționat: audierile comisiilor specializate nu sunt urmate de vot, ci, în schimb, un număr redus de persoane scrie scrisori referitoare la audiere. Vorbiți în permanență despre democrație, însă vă este teamă de alegeri directe. Indiferent dacă este vorba despre constituția UE, despre un referendum sau despre o întrunire a comisiei în legătură cu un potențial candidat. Pe parcursul audierilor, comisarii desemnați nu au spus aproape nimic concret. Nu au vrut să-și asume angajamente, să accepte responsabilități. Chiar și așa, a fost destul de clar faptul că nu se dezic de Comisia anterioară, ci doresc o Europă centralizată; nu au învățat nimic din criza financiară, ci vor urma în continuare o politică economică liberală. Prin urmare, mulți dintre noi nu vor vota pentru această Comisie, iar acest lucru nu ne face să fim anti-europeni. Pur și simplu facem ceea ce vor alegătorii noștri, milioane de cetățeni europeni.

József Szájer (PPE). – (HU) Dle Președinte, dle Barroso, în multe limbi europene ideea că un anumit lucru operează, este operabil și că un anumit lucru funcționează este exprimată în termeni foarte similari. Uniunea Europeană se află într-un moment în care trebuie să spună „înapoi la muncă, Europa”: să ne întoarcem, să lucrăm, să funcționăm. Baza pentru această activitate este garantată prin noul Tratat privind funcționarea Uniunii Europene, Tratatul de la Lisabona, proaspăt alesul Parlament și noua Comisie care s-a format.

A sosit momentul să lăsăm în urmă zilele de dispute instituționale și de stabilire a unor reguli instituționale principale și să ne concentrăm asupra grijilor și întrebărilor cetățenilor europeni. Acest lucru este foarte important deoarece trebuie să redobândim sprijinul celor pe care i-am pierdut pe drum. Doamnelor și domnilor, stimați membri ai Parlamentului, trebuie să muncim cu toții în acest sens. Evenimentele din ultimele săptămâni și luni nu au fost întotdeauna onorante. De exemplu, Parlamentul nu i-a permis unuia dintre comisarii desemnați o șansă justă de a fi audiat. Să judecăm, deci, Comisia, să judecăm Consiliul, să lucrăm, dar să ne mai analizăm și pe noi înșine din când în când. Pentru a obține rezultate reale, avem nevoie de o colaborare apropiată a acestor instituții.

Dle președinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, doresc să vă urez mult succes, în numele partidului meu, deoarece, făcând acest lucru, nu urez succes doar câtorva persoane, ci cetățenilor întregii Europe. Doresc ca Europa să devină, în ochii cetățenilor europeni, un exemplu autentic de creare de locuri de muncă, de egalitate, de prosperitate și dezvoltare, o prezență activă în lume și acum, în baza noii sale constituții, Tratatul de la Lisabona, doresc ca Europa să crească și să atingă apogeul.

Doamnelor și domnilor, atunci când calculatorul meu nu funcționează, apăs butonul de resetare. Acum, acest calculator are un nou program, și anume Tratatul de la Lisabona. Să apăsăm, deci, butonul de resetare.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Dle președinte, dle Barroso, Comisia dumneavoastră are și puncte tari, și puncte slabe. Doresc să mă axez pe cele tari.

Avem o echipă de politică externă pe care cu greu ați găsi-o în altă parte, în ceea ce privește atât politica externă, cât și politica de dezvoltare. Dle Szájer, nu puteți nega că în prezent avem o echipă mai bună decât în momentul audierii inițiale a primului candidat din Bulgaria. Totodată, sunt convins că baroneasa Ashton va coordona bine această echipă.

Se aduce iar și iar în discuție problema numărului unic de telefon pe care se spune că l-ar fi cerut Henry Kissinger. Poate că nu avem un număr unic de telefon, însă dacă faceți o comparație cu Statele Unite, în ceea ce privește protecția climei spre exemplu, la cine ar trebui să apelăm? La președintele Obama sau la senatul Statelor Unite, care a refuzat până în prezent să găsească o soluție? În ceea ce privește problema dezarmării, trebuie să luăm legătura cu președintele Obama, care se declară în favoarea dezarmării sau cu senatul, care nu a oferit nicio soluție? Să nu părem mai răi decât suntem de fapt! Acum avem șansa să facem o impresie bună.

(Aplauze)

În ceea ce privește politica economică, avem o echipă puternică. Sper și cred că acei colegi ai noștri din Comisie care nu au făcut o impresie atât de bună la audieri își vor dezvolta aceste capacități de-a lungul timpului. În ceea ce privește politica socială, avem un comisar care ia lucrurile în serios și un președinte al Comisiei care ne-a promis, de asemenea, că va acorda prioritate afacerilor sociale și politicii sociale. Contăm pe aceasta. Contăm pe aceasta și vom face presiuni pentru ca aceste promisiuni să devină realitate.

Împreună, am găsit soluții pentru o serie de domenii din acordul cadru. Uneori nu am ajuns la un consens, însă am lucrat bine împreună. Acordul este unul foarte bun dacă îl luăm în serios, atât dumneavoastră, membri Comisiei, cât și noi, deputații în Parlamentul European. Dacă reușim să determinăm Consiliul să ia în serios principiile de transparență prevăzute în acord, vom putea într-adevăr să realizăm ceva magnific.

Ca urmare a Tratatului de la Lisabona și a acordului cadru, de la începutul și până la finalul procesului legislativ, adică până la punerea în aplicare, va exista un nivel de transparență care, poate, nu este prezent în multe parlamente naționale. Prin urmare, solicit Comisiei și Consiliului să ia în serios acest aspect.

În cazul SWIFT, transparența nu a fost luată în serios nici de Comisie, nici de Consiliu. Acum avem un membru al Comisiei care a fost responsabil pentru Consiliu. Parlamentul nu mai poate tolera această practică. Această harababură nu s-a produs din cauză că Parlamentul este încăpățânat. Ci mai degrabă deoarece, chiar și în timpul tranziției, când era foarte clar că Parlamentul încă avea multe de spus, Consiliul și Comisia, dar mai ales Consiliul, nu au înțeles că trebuie să implice Parlamentul. Aceasta este concluzia finală. În acest sens, dle Barroso, prin rezoluțiile legislative și obligația Comisiei de a răspunde, prin propriile sale propuneri legislative

sau printr-o explicație clară a pasivității sale, am înregistrat progrese semnificative. Să nu ne prefacem că dreptul parlamentar al inițiativei a fost mereu la fel de important și în parlamentele naționale. Acestea sunt în principal dominate de guverne, iar propunerile guvernelor sunt deseori puse în aplicare la nivelul parlamentelor. Nu se întâmplă acest lucru și aici. Propunerile Comisiei nu reprezintă încă documente legislative pentru noi. Lucrăm asupra lor, astfel încât ele să înglobeze și propriile noastre idei.

Să profităm de această șansă pe care ne-o oferă noua Comisie, noul tratat și noul acord cadru. Să avem încredere în negocierile purtate cu Comisia.

Președintele. – Acum va lua cuvântul o femeie, pentru prima dată în cadrul acestei dezbateri. Este păcat că acest lucru se întâmplă așa de târziu.

Diana Wallis (ALDE). – Dle Președinte, sper că așteptarea a meritat. Doresc să mă concentrez asupra rezoluției privind acordul cadru, deoarece am făcut parte din echipa de negocieri a Parlamentului.

Dle președinte Barroso, recunoașteți probabil că am avut câteva dezbateri foarte interesante privind sensul cuvintelor, mai ales în limba mea, însă una dintre formulările pe care le-ați folosit la începutul întâlnirilor noastre se referea la angajamentul dumneavoastră absolut față de „dimensiunea parlamentară” a Uniunii Europene și cred că ați utilizat aceste cuvinte într-un mod absolut autentic și hotărât, însă niciodată nu am discutat despre acest lucru. După tratatul de la Lisabona și după rezoluția privind noul acord cadru, acest Parlament reprezintă mai mult decât o simplă „dimensiune”. Este o realitate, o forță adevărată, un parlament adevărat, care-și merită pe deplin numele.

Probabil ați putea numi adunarea parlamentară inițială o „dimensiune”, însă nu acest Parlament. Acest Parlament este acum un partener legislativ deplin, potrivit rezoluției, care trebuie tratat la fel ca și Consiliul, într-un mod cuprinzător și informat și care nu trebuie ignorat apelând la legi ușoare sau la alte instrumente, indiferent cât de utile ar fi acestea, un parlament complet capabil să tragă la răspundere Comisia dumneavoastră, în calitate de organ executiv. Dle Barroso, vrem să vă vedem nu doar pe dumneavoastră, ci pe toți colegii dumneavoastră comisari în fața acestui Parlament, pentru o oră de întrebări.

Parlamentul va insista asupra dreptului său de supraveghere a modificărilor ulterioare aduse echipei dumneavoastră. Parlamentul este gata să-și joace rolul de unic parlament transnațional, ales direct, în cadrul relațiilor internaționale. Însă, mai presus de toate, acest nou Parlament puternic, care conține o majoritate pro-europeană, dorește să luați inițiativa. Vă vom sprijini și ajuta în acest sens. Însă, vă rugăm, nu suntem o simplă „dimensiune”. Suntem un Parlament real, adevărat.

Jill Evans (Verts/ALE). – Dle Președinte, propunerea de rezoluție din partea Grupului Verzilor/ALE solicită o nouă abordare politică la nivel național și european, noi idei și acțiuni ferme. Nu putem depăși actuala criză economică, socială și climatică, folosind aceleași politici și concepte care au creat-o; nu putem construi o Europă mai democratică și mai eficace dacă nu facem acest lucru în cadrul climatului politic real și schimbător al zilelor noastre.

Astăzi, în Țara Galilor, Adunarea națională inițiază procesul de referendum privind acordarea unor puteri legislative sporite. În Catalonia, în Scoția, în Flandra și în alte părți se produc schimbări. Măine vom discuta despre extinderea UE, spre a cuprinde țările care se află în prezent în afara granițelor sale, însă nici măcar nu am început să abordăm problema extinderii interne, procesul prin intermediul căruia țările din interiorul UE își măresc independența. În cadrul dezbaterilor privind alegerea noii Comisii nu s-a răspuns la aceste întrebări, în pofida schimbărilor care au loc în jurul nostru. Aș dori să-l rog pe președintele Barroso să abordeze aceste chestiuni încă o dată.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Dle Barroso, în urmă cu cinci luni am votat în favoarea încredințării în mâinile dumneavoastră a misiunii de creare a Comisiei Europene, deoarece credeam că erați cel mai bun dintre candidații propuși. Nu regret că v-am votat, însă astăzi, când discutăm despre colegiul comisarilor ce ne-a fost prezentat, nu-mi pot ascunde dezamăgirea. După încheierea audierilor comisarilor desemnați, știu că printre aceștia se află multe persoane cu calificări deosebite, însă, din păcate, și persoane fără niciun fel de experiență, care au făcut o impresie deplorabilă la audieri.

Îmi dau seama că în procesul de selecție a membrilor Comisiei aveți spațiu limitat de manevră. Susțin pe deplin dreptul guvernelor naționale de a-și desemna candidații, însă, în pofida acestui fapt, nu cred că această componență a Comisiei este una optimă. În discursul dumneavoastră, ați întrebat dacă Uniunea Europeană contează în lume. Cel mai bun răspuns este hotărârea recentă de anulare a întâlnirii la nivel înalt dintre

Uniunea Europeană și Statele Unite. Chiar credeți că această componentă a colegiului îi va permite Uniunii să-și consolideze poziția?

În final, doresc să vă spun că sunt dezamăgit de faptul că, pe parcursul audierilor, nu am primit suficiente răspunsuri la întrebările privind securitatea energetică.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Dle Președinte, doresc să încep prin a-i ura succes dlui Barroso, deoarece președintele Comisiei a reușit cu adevărat să formeze o Comisie care îi reflectă proiectul politic la nivelul UE. Însă grupul meu dezaprobă complet acest proiect politic. Vă voi da un exemplu. Lucrătorii din multe țări au constatat că Uniunea Europeană subminează din ce în ce mai mult condițiile de lucru și de salarizare pentru care au luptat. L-am întrebat în repetate rânduri pe președintele Comisiei ce va face, concret, pentru a se asigura că lucrătorii migranți nu vor mai primi salarii de mizerie, nu vor mai fi discriminați și exploatați. Problema este că nu am primit un răspuns clar și nici în cadrul audierilor nu ni s-a oferit vreun răspuns clar. Prin urmare, trag concluzia că această Comisie acceptă dumpingul social. Pentru această Comisie piața internă este mai importantă decât protejarea intereselor lucrătorilor de rând. Într-o anumită privință există, însă, speranțe, deoarece, în timpul întâlnirii cu grupul nostru, dl Barroso a depus eforturi pentru a sublinia cât de mult susține egalitatea dintre sexe. Cuvintele, însă, nu sunt de ajuns. La numirea primei Comisii Barroso, în 2004, erau nouă comisari femei din 25. Astăzi, dl Barroso prezintă spre aprobare o Comisie în care, din 27 de membri, doar opt sunt femei. Așa că situația s-a înrăutățit. Putem concluziona că și din acest punct de vedere dl Barroso ne oferă doar cuvinte, nu și fapte. Pur și simplu, acest lucru nu este suficient.

Timo Soini (EFD). – (FI) Dle Președinte, Finlanda comemorează războiul iernii. În urmă cu șaptezeci de ani, Uniunea Sovietică a atacat mica Finlandă. Ne-am apărât independența și dreptul la autodeterminare.

Situația a continuat în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, care a reprezentat o încercare îngrozitoare pentru întreaga Europă. Am rămas cu o puternică dorință de independență și cu o puternică dorință de a ne hotărî propria soartă. Helsinki, Moscova și Londra au fost singurele capitale neocupate în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Din acest motiv, doresc ca fiecare națiune să-și poată decide în mod liber propria soartă.

În ceea ce privește Comisia, aceasta are, cu siguranță, intenții bune și cuprinde persoane bune, precum Olli Rehn, un finlandez cu coloană vertebrală. Dar popoarele Europei, finlandezii, germanii, britanicii, danezii, au putut vota pentru acești comisari? Nicidecum. Pot fi demiși? Nu. UE este o birocrație, nu o democrație.

Mă declar în favoarea cooperării între statele independente. Sunt finlandez, sunt european și îmi iubesc continentul, însă aceasta nu înseamnă că susțin Uniunea Europeană. Fiecare dintre noi a primit voturi; eu am primit 1 30 000 de voturi în Finlanda. Câte voturi au primit acești comisari și de unde? Poate obțin 300 de voturi, însă nu mai mult.

Care este piatra de temelie a democrației? Suveranitatea națională. Aceasta înseamnă că doar un popor care-și formează propria națiune, independent de toate celelalte, are dreptul etern și nelimitat de a-și decide întotdeauna propria soartă. Este un principiu de bază.

(Aplauze)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dle Președinte, am ajuns la finalul procedurii care precedă desemnarea comisarilor, cu audieri deloc ieșite din comun. Comisarii desemnați ne-au spus că sunt foarte atașați de Uniunea Europeană, că vor face tot posibilul pentru a învăța despre lucrurile cu care nu sunt familiarizați și că vor colabora îndeaproape cu Parlamentul.

Niciuna dintre aceste declarații nu este importantă sau interesantă. Cu toate acestea, pentru ca Parlamentul să-și poată demonstra independența, trebuia să existe și o victimă, un țap ispășitor. Victima a fost dna Jeleva, împotriva căreia doresc să spun că s-au ridicat, de fapt, relativ puține acuzații. Dacă este vorba despre conflicte de interes, cu siguranță trecutul anumitor comisari, cărora nu le voi da numele – comisarul pentru concurență, comisarul pentru agricultură, comisarul pentru comerț internațional – este mult mai îngrijorător, însă acest lucru nu a reprezentat o problemă pentru Parlament.

De fapt, dle Barroso, mi-e oarecum milă de dumneavoastră pentru că faceți parte acum din acest sistem al Tratatului de la Lisabona, aceasta din urmă fiind capitala țării dumneavoastră, un oraș minunat care nu merită ca numele său să fie asociat cu un astfel de document. Veți discuta cu multe persoane. De acum înainte, prin acordul cadru, veți discuta cu Președintele Parlamentului și al Conferinței Președinților, din care sunt excluși deputații neafiliați, într-o încălcare gravă a prevederilor Regulamentului de procedură. Veți discuta cu noul președinte al Uniunii, președintele permanent, a cărui numire nu a pus capăt, însă, președințiilor prin rotație.

Veți discuta cu baroneasa Ashton, Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru Afaceri Externe și Politica de Securitate, care a fost în tinerețe o mare pacifistă în ceea ce privea adevărata amenințare sovietică, însă care, fără îndoială, va fi foarte înverșunată împotriva Iranului.

Această politică va fi una dificilă. Puțin mai devreme, când cineva a rememorat trecutul marxist al unora dintre dumneavoastră, s-au auzit râsete. De fapt, încă sunteți internaționaliști, însă nu mai sunteți proletari sub nicio formă. Ați devenit complet indiferenți la soarta lucrătorilor europeni.

[Vorbitoarea a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Dle Președinte, poate că îl pot corecta pe dl Gollnisch. Dl Gollnisch știe că baroneasa Ashton a fost pacifistă nu doar în tinerețe, ci a fost vicepreședinte al CND cel puțin până în 1983, un fapt pe care nu l-a făcut public?

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dle Președinte, nu răspund la o întrebare referitoare la trecutul baronesei Ashton. Știu că și în țara mea termenul de pacifist îi desemna pe acei luptători care se declarau în favoarea unei victorii comuniste.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Dle Președinte, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), doresc să-mi exprim susținerea fermă, necondiționată și din toată inima pentru dl Barroso. Spun acest lucru nu doar ca urmare a declarației sale de astăzi, ci și în urma discursurilor ținute de domnia sa în acest Parlament, care ne-au încurajat să-l susținem mai mult ca oricând.

Doresc să spun că principalul motiv al acestei susțineri nu este doar numărul de comisari pe care îi are Grupul nostru, familia noastră politică, în Comisie, ci, mai ales, convingerea că acest moment este unul unic și deosebit pentru Uniunea Europeană. Această Comisie nu este o Comisie oarecare, iar Parlamentul nu este un Parlament oarecare, nu doar datorită Tratatului de la Lisabona, ci și pentru că trecem printr-o criză fără precedent pentru Uniunea Europeană: o criză economică și socială.

Nu credem că Tratatul de la Lisabona este cel mai important. Cel mai important este să existe o schimbare de atitudine în ceea ce privește direcționarea tuturor instituțiilor europene spre ambiții politice sporite. Prin urmare, susținem necondiționat Comisia condusă de dl Barroso. Totodată, susținem Comisia pentru că, în timpul crizei economice și financiare actuale, vom trece și la o altă fază: criza socială. Diferențele dintre unele state și altele vor crește, la fel ca nemulțumirile sociale. Fără îndoială, criza economică și socială va provoca nemulțumiri sociale sporite. Un alt motiv este acela că trecem printr-o criză a valorilor și este esențial ca noi toți, nu doar Comisia, să ne modificăm atitudinile personale. Trebuie să ne schimbăm cu toții atitudinea.

Prin urmare, Grupul nostru consideră că cel mai bun mod de a schimba, de a transforma și de a îmbunătăți este susținerea Comisiei Europene condusă de dl Barroso.

Cred, deci, că în contextul acestei misiuni și al sarcinilor care ne așteaptă, Grupul PPE este grupul care vrea ca noi toți să ne schimbăm. Și Parlamentul European are nevoie de schimbare. Comisia nu poate fi făcută singura responsabilă pentru frecventa lipsă de unitate din acest Parlament, aceasta fiind principalul motiv pentru care nu există o voce europeană la nivel mondial.

Kader Arif (S&D). – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, politica comercială va reprezenta un factor major în politica externă a Uniunii. Din păcate, această politică comercială este în prezent simbolul dispariției interesului comunitar, pentru că nu reprezintă nimic altceva decât suma intereselor naționale.

Într-un moment în care dorim ca Europa să-și apere valorile, adică solidaritatea și justiția socială, ca Europa să poată integra în acordurile sale comerciale drepturile sociale, drepturile de mediu, protecția drepturilor omului și protecția drepturilor sindicatelor, ne dăm seama că singura propunere pe care ne-o adresează Comisia este aceea de a încheia acorduri în care dă senzația că nu există nicio alternativă la piață și la comerț și că acestea reprezintă ele însele un scop în sine. Din punctul de vedere al familiei mele politice, acest lucru este inacceptabil.

Într-un moment în care dorim ca această politică comercială să poată garanta politica industrială și efectele acesteia asupra politicilor de ocupare a forței de muncă, ne dăm seama că Comisia nu a oferit nicio garanție asupra acestor aspecte prin comentariile formulate în această dimineață de președintele Comisiei. Din păcate, însă, acest lucru nu mă surprinde. Nu s-a spus nimic în legătură cu clauza socială orizontală, cu protecția serviciilor publice, cu modul în care Europa își va schimba din nou politica sau va avea o politică complet diferită.

Pentru a-mi încheia observațiile în legătură cu aceste aspecte, dle Barroso, cred că încrederea se construiește printr-o relație reciprocă. Prin comentariile dumneavoastră din această dimineață, nu ne-ați oferit elementele de care aveam nevoie pentru a avea încredere în dumneavoastră. Rețineți că, din moment ce nu ne-ați oferit aceste garanții, nici eu nu vă pot garanta că vom avea încredere în dumneavoastră.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Dle Președinte, am senzația că în final lucrurile încep să se miște. Am avut nevoie de aproape nouă ani pentru a ajunge la noul tratat și de același număr de luni pentru a avea o nouă Comisie. Aceasta nu este o Europă a acțiunii, însă avem nevoie de acțiune. Oamenii au nevoie de locuri de muncă, firmele au nevoie de piețe, consumatorii au nevoie de fiabilitate, Grecia are nevoie de stabilitate, iar Europa are nevoie de un rol în lume. Prin urmare, este un lucru bun faptul că s-au încheiat dezbaterile complicate, înțelese doar de experți și, din acest motiv, este un lucru bun și faptul că, acum, Comisia poate lucra din nou în beneficiul populației.

Dle Barroso, vrem două lucruri de la dumneavoastră. Fiți curajos și faceți ca Europa să fie puternică, atât în interior, cât și în exterior. Vrem să fiți curajos și vrem ca Europa să se implice mai mult în domenii care poate diferă de cele pe care le doresc statele membre sau sondajele de opinie: în economie, afaceri financiare, în justiție, în afacerile interne, dar și în politica externă și de securitate. Această observație vi se adresează, baroneasă Ashton. Deficiențele sunt clare. Piața internă nu funcționează suficient de bine pentru întreprinderile mici și mijlocii. Acest lucru se datorează frecvent birocrăției naționale, nu celei europene.

Desigur, Grecia are nevoie de ajutor. Pentru aceasta, avem nevoie de o Europă puternică. Mă bucur că, în sfârșit, Comisia a sosit cu o propunere. Toți cei care credeau că am realizat deja destule în domeniul politicii externe și-au dat seama că lucrurile nu stau chiar așa, având în vedere ceea ce s-a întâmplat la Copenhaga. Prin urmare, repetăm: dle Barroso, faceți ca Europa să fie puternică, în interior și în exterior. Aveți sprijinul nostru în acest sens.

Timothy Kirkhope (ECR). – Dle Președinte, grupul nostru îl susține pe dl Barroso și susține cu convingere agenda reformistă a acestuia, pentru o Europă care dorește să abordeze preocupările reale ale cetățenilor săi și să acționeze în domeniile în care poate adăuga valoare eforturilor statelor membre. Prin urmare, credem că merita să primească o listă de candidați la posturile de comisari care să dețină talentul și capacitatea necesare pentru a transforma aceste planuri ambițioase în realitate.

Din păcate, însă, unele dintre numele avansate au reprezentat o dezamăgire. La audieri a fost evident faptul că experiența și competența candidaților sunt deosebit de diferite. Nimic nu poate ascunde acest lucru. Este inacceptabil ca liderii unor state membre încă să considere formarea Comisiei drept o șansă de a recompensa un coleg pentru susținerea anterioară, de a rezolva o dificultate politică locală sau de a facilita accesul unui aliat ministerial la un post confortabil înainte de retragere.

Este clar că unele state membre profită de faptul că avem la dispoziție un singur vot, pentru întreaga Comisie, pentru a facilita accesul candidaților care nu ar reuși pe propriile merite. Votul unic trebuie să ia sfârșit. Trebuie să votăm candidați individuali, pentru că doar așa își vor asuma toate statele membre responsabilitatea pentru acest proces și vor trimite Comisiei candidații cei mai capabili.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Dle Președinte, doresc să-l întreb pe dl Barroso care este sensul responsabilității având în vedere evenimentele ce au transformat moneda euro în ținta speculatorilor. În această după-amiază vom aprofunda rațiunile care au provocat acest eveniment, însă, deocamdată, doresc să mă axez pe declarațiile lui Joaquín Almunia, pentru că acestea au provocat creșterea imediată a marjelor pe piața internațională a creditelor și a ratelor dobânzii pentru Portugalia și Spania, ceea ce a zdruncinat și mai mult poziția monedei euro săptămâna trecută. Nu are niciun rost să-mi spuneți că Joaquín Almunia nu a zis ceea ce a zis. Orice ar fi auzit jurnaliștii, și speculatorii au auzit același lucru; nu au pierdut timpul și au acționat.

Dle președinte Barroso, rolul unui comisar nu este acela de a turna gaz pe foc. Parlamentul nu poate aproba o persoană care, într-un moment critic, nu s-a ridicat la înălțimea așteptărilor. Aceasta este prima problemă, iar a doua se referă la semnale. Având în vedere atacul asupra datoriei publice a Greciei, Spaniei și Portugaliei, ce au făcut instituțiile europene până în prezent? Dl Trichet s-a mulțumit să spună că niciun stat nu ar trebui să se poată baza pe tratamentul special, însă mesajul ar trebui să fie complet invers: speculatorilor ar trebui să li se spună că nu vom fi divizați, pentru că aceasta este o Europă a solidarității. Aceasta este problema politică actuală și, din acest motiv, ne așteptăm la răspunsuri serioase, având în vedere ceea ce s-a întâmplat cu declarațiile candidatului dumneavoastră la postul de comisar.

Klaus-Heiner Lehne (PPE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, permiteți-mi să fac un scurt comentariu în legătură cu acordul interinstituțional și rezoluția pe care o discutăm în prezent. În primul rând, salut faptul că, acum, Comisia pare pregătită, într-un mod mai realist, să accepte dreptul indirect de inițiativă al Parlamentului European. Mai clar, aceasta înseamnă că, în viitor, vor exista termene specifice, în care Comisia va avea obligația de a răspunde deciziilor noastre. Este un lucru bun, având în vedere experiențele din ultima legislatură. De fapt, este evident că acest acord înseamnă că vom fi tratați pe picior de egalitate cu Consiliul, din toate punctele de vedere. Aceasta este consecința logică a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Totodată, salut faptul că am reușit să creăm o relație de lucru mai apropiată între Parlament și Comisie în domeniul programării legislative. În viitor, va trebui să elaborăm un fel de program legislativ comun pentru cele trei instituții și, în acest sens, ar fi util ca reprezentanții tradiționali ai intereselor Uniunii, Comisia și Parlamentul, să poată ajunge la un acord prealabil, în măsura în care acest lucru este posibil.

Nu mă mulțumesc pe deplin rezultatele evaluării de impact. În acest sens, Parlamentul va trebui să se gândească în ce mod poate aduce îmbunătățiri calitative propriului său domeniu de evaluare a impactului, deoarece Comisia Europeană nu dorește să desfășoare evaluarea de impact cu adevărat independentă solicitată de Parlament. Salut faptul că, în acest sens, s-a anunțat deja prin declarații că va exista o cooperare apropiată în ceea ce privește legislația referitoare la serviciul de acțiune externă. Și în acest domeniu Comisia și Parlamentul au un interes comun predominant, pe care ar trebui să-l definim înainte de a discuta cu Consiliul.

Totodată, sunt de părere că este bine că va fi îmbunătățită considerabil poziția Parlamentului în domeniul negocierilor internaționale, în cadrul acordurilor internaționale și că Parlamentul va primi acces autentic la toate informațiile și la toate conferințele. Aceasta este, de fapt, o consecință necesară a Tratatului de la Lisabona. Acest aspect este unul esențial și mă bucur că am obținut ceea ce voiam în acest sens.

Evelyn Gebhardt (S&D). – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, ne-am bucurat foarte mult că Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare la 1 decembrie și că, odată cu el, am obținut o politică socială mai puternică și consolidarea poziției consumatorilor în domeniul politicii interne în cadrul Uniunii Europene. Cu toate acestea, aflăm în prezent că dumneavoastră, spre deosebire de ceea ce prevedea Tratatul de la Lisabona, și anume un angajament orizontal pentru protecția consumatorilor, ați făcut exact opusul, divizând portofoliile din Comisia Europeană, pentru că acum nu avem un singur comisar responsabil pentru protecția consumatorilor, ci mai mulți.

Doresc să vă întreb ce aveți de gând să faceți în acest sens. Cum intenționați să asigurați coerența în acest domeniu al politicii, un domeniu extrem de important pentru consumatori, pentru cetățenii europeni? Responsabilitățile au fost divizate. Ce comisar va asigura această coerență? Vă rog să nu ne spuneți că deciziile vor fi luate de colegiu. Avem nevoie de domenii clare de responsabilitate. Vă rog să nu ne spuneți nici că, în final, dumneavoastră veți fi cel care va decide, în caz de dispută între diferiți comisari. Nu sunteți atotputernic și aparțineți unui colegiu.

Dle Barroso, am dificultăți în ceea ce privește această problemă. Trebuie să-mi explicați cum puteți face față acestei fragmentări a politicii în domeniul protecției consumatorilor, dar și în alte domenii precum politica externă, astfel încât, după cinci ani, această politică să ne permită să spunem „da, a meritat să avem o Comisie ca aceasta”. Încă nu știu cum voi vota. Acest lucru va depinde foarte mult de răspunsurile dumneavoastră la întrebările noastre.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Dle Președinte, cred că știți foarte bine că Europa se află la un moment de răscruce și că aveți șansa să alegeți în ce direcție vreți să mergeți: într-o direcție întunecată, cu crize economice accentuate, un mediu concurențial defavorabil pentru companiile europene, mai multe reglementări și greutăți birocratice sau într-o direcție curajoasă, profitând de toate oportunitățile prevăzute în Tratatul de la Lisabona pentru a consolida Europa și a aborda în mod coerent piețele globale și provocările.

Oportunitățile și soluțiile la provocările globale pot fi găsite în sectoare precum agenda digitală a TIC, cercetarea, dezvoltarea și energia. Un nou tratat, ratificat în final de toate statele membre, vă oferă pe tavă instrumentele necesare pentru atingerea acestor obiective.

Cel mai tare îmi este teamă de diferențele tot mai mari dintre așteptările cetățenilor și mica lume de la Bruxelles. Încrederea pe care ne bazăm din partea cetățenilor noștri a început să dispară. Am observat discrepanțe între administrația europeană, care urmărește un obiectiv politic obtuz și preocupările reale ale populației, în nenumărate rânduri. Cu ce scop creăm o politică energetică comună dacă nu le putem asigura cetățenilor noștri energie sigură, ieftină și ecologică? Care este sensul colectării de date privind infrastructurile energetice?

Cred că nu putem impune soluții unitare. Comisia trebuie să țină cont de diferențele, oportunitățile și mijloacele fiecărui stat membru. Va trebui să fiți vizionar și creativ pentru a scoate Europa din trecutul său întunecat. Parlamentul vă va sprijini în această direcție. Dacă ratăm această oportunitate, Europa nu va mai primi o a doua șansă în următorii cinci ani.

Lajos Bokros (ECR). – Dle Președinte, Grecia se află pe marginea colapsului financiar. Spania și Portugalia se confruntă cu dificultăți tot mai mari. În cazul în care Comisia Europeană, Banca Centrală Europeană și Consiliul European nu acționează, există pericolul de dezintegrare a zonei euro.

Ne confruntăm în această situație cu o alocare sub-optimală a portofoliilor între comisari. Joaquín Almunia, care a reușit să gestioneze foarte bine chestiunile monetare și economice, a fost transferat la concurență, domeniu care nu este chiar punctul lui forte. Olli Rehn, un comisar de marcă pentru extindere, se ocupă acum de afaceri economice și monetare, domeniu ce nu intră în competențele sale.

De ce dorește Europa să diminueze capacitățile intelectuale ale Comisiei în acest momente de criză?

Werner Langen (PPE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, avem acum o a doua Comisie Barroso. S-a discutat deja despre modul în care s-a modificat sistemul. Este cea de-a patra Comisie de la sosirea mea. Primele două Comisii, conduse de dl Santer și de dl Prodi, erau organisme colegiale. În prima Comisie Barroso s-au remarcat o serie de persoane, precum dl Dimas, dna Kroes sau chiar dl McGreevy, care au rămas inactive, timp de ani de zile, sub conducerea dumneavoastră. Dle președinte, dacă introduceți acum sistemul prezidențial, v-aș recomanda să conduceți Comisia, dar să reveniți la sistemul de colegiu. Acesta este mai bun pentru Europa și pentru cooperarea cu Parlamentul.

Cetățenii au așteptări în ceea ce privește agenda europeană. Ați vorbit despre curaj. În primul rând, trebuie să stabiliți moneda euro, să extindeți zona euro și să determinați guvernele naționale să-și onoreze obligațiile. În al doilea rând, trebuie să creați locuri de muncă moderne, bazate pe tehnologie, conform unui standard global, pentru că strategia Lisabona din 2000 a eșuat, deși obiectivele erau cele corecte. În al treilea rând, trebuie să dezvoltați în continuare Europa pe baza succeselor sale anterioare, nu pe baza unor scenarii de condamnare și renunțare și trebuie ca Europa să devină un partener egal cu Statele Unite și China. În al patrulea rând, nu trebuie doar să adresați întrebări despre viitor, trebuie să și răspundeți la ele împreună cu Parlamentul.

Piețele deschise și educația, creșterea și prosperitatea nu trebuie să fie subiecte de domeniul trecutului. Ele trebuie să rămână subiecte ale viitorului, la fel ca securitatea socială, o bază industrială și lipsa expansiunii piețelor financiare.

Dorim o cooperare corectă cu dumneavoastră și cu Comisia. În această activitate, Comisia trebuie să fie motorul, nu stăpânul Europei. Două grupuri au luat hotărârea să vi se opună pe deplin: verzi și comuniștii. Aceștia reprezintă doar 13 % dintre deputații din Parlamentul European. Dacă președintele Comisiei și Comisia colaborează bine cu restul Parlamentului, vom înregistra, împreună, succesele de care avem nevoie.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Dle președinte al Comisiei, după cum știți, deputații care aparțin Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European doresc o schimbare reală a agendei sociale a Europei și o agendă socială reînnoită.

Mulți dintre noi nutresc speranța că în discursul dumneavoastră, în promisiunile pe care le-ați făcut grupului nostru, în discursul comisarului Andor și în acordul instituțional există câteva indicii că trebuie să elaborăm o nouă legislație europeană pentru evaluarea impactului de mediu. Sperăm că ați învățat ceva din ultimele alegeri și din liniștea răsunătoare a organizațiilor lucrătorilor în ceea ce privește noua Comisie.

Prin urmare, dle Barroso, ne dorim foarte mult ca o actuală promisiune, destul de vagă, să se transforme în realitate și ca această Comisie să ofere valoarea adăugată a unor schimbări autentice. Ne dorim foarte mult ca Comisia Barroso II să nu fie la fel precum Comisia Barroso I.

Dle președinte al Comisiei, l-am ascultat pe comisarul Andor și avem acest vis, această speranță. Vă putem promite loialitate dacă vă veți păstra angajamentele în legătură cu tot ceea ce ați anunțat în discursurile dumneavoastră și în acordul cu Parlamentul.

Dle Barroso, sunteți un om inteligent. Avem nevoie ca aceste evaluări ale impactului social și de mediu să acopere durabilitatea modelului economic pe care-l susțineți. Altfel, Europa nu va avea un viitor. Europa trebuie să-și reconcilieze agenda cu cea a cetățenilor și lucrătorilor săi, altfel nu va obține integrare economică și nu va atinge integrarea politică, acesta din urmă fiind planul nostru. Planul nostru este să construim o

Europă cu o mare ambiție politică, în stare să-și atragă din nou cetățenii, să fie din nou importantă pe plan mondial...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Dle Președinte, comisarii desemnați sunt propuși de guvernele statelor membre ale UE. După ce sunt aprobați de Parlamentul European, nu mai au nicio obligație față de propria țară. În principiu, trebuie să lucreze pentru o dezvoltare egală la nivelul întregii Europe. Pentru aceasta, este nevoie de competență și de încredere. Primul aspect a fost pus la îndoială în timpul audierilor. Frecvent, răspunsurile candidaților erau stabilite dinainte și conțineau termeni nepermis de generali. Dna Ashton a atins câteva detalii, însă răspunsurile sale au fost dezamăgitoare. Per ansamblu, echipa de comisari care a evoluat la audieri este una slabă, iar puținii candidați bine calificați nu pot schimba această imagine. Cu toate acestea, suntem obligați să votăm *en bloc* întreaga Comisie, care nu a prezentat o strategie clară de acțiune.

Putem avea încredere în Comisie? În cadrul Grupului Conservatorilor și Reformiștilor Europeni s-a ridicat această întrebare: am lăsa bugetul și soarta propriei noastre familii în mâna acestei Comisii? Mulți dintre noi au răspuns negativ și încă mai răspund și astăzi la fel.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle Președinte, dle președinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, dacă am crede versiunea propusă de dl Cohn-Bendit, care interpretează faptele într-un mod ipocrit, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) ar fi hotărât să voteze pentru, deoarece are treisprezece comisari, iar liberalii tot pentru, deoarece au nouă comisari. Socialiștii, poate, ar fi trebuit să se abțină, pentru că au mai puțini membri în colegiu.

Lucrurile nu stau, însă, așa. Voturile multora dintre noi depind, de fapt, de răspunsul la o întrebare mai profundă: ce rol va juca Comisia Barroso în acest moment istoric?

Dle Președinte, această Comisie trebuie să redea speranța milioane de oameni și firme care întâmpină dificultăți, să le redea puterea în fața intereselor absolute și a guvernelor, cu hotărâre și tenacitate, prin puterea ideilor.

Dle Președinte, această Comisie trebuie să ofere o imagine europeană politicii de imigrație și de energie și să emită euro-obligațiuni pentru a asigura recuperarea. Dle Președinte, Comisia trebuie să instituie, cu convingere, o politică europeană externă și de securitate, stimată baroneasă Ashton, care să-și merite numele.

Doamnelor și domnilor, dl Schulz vă consideră un alai de călugări trapiști care au depus jurământul tăcerii. Pentru a rămâne în aceeași notă sfântă, vă sugerez să depuneți un alt jurământ: cel al acțiunii. De fapt, mai sunt multe de făcut. Dle Președinte, să le facem repede, bine și împreună. Vă doresc numai bine, dle președinte Barroso!

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Dle președinte al Comisiei, progresiștii vă acordă astăzi un vot de încredere, ca să nu cădeți pradă șantajului celor care nu au prea mare încredere în această comunitate a Europei și ca să nu trebuiască să vă subordonați guvernelor celor douăzeci și șapte de state membre.

Încrederea într-o comunitate europeană înseamnă renunțarea la tăcerea asurzitoare și asumarea unui rol central în principalele aspecte internaționale, apărarea intereselor europene în domeniul industrial și economic, consolidarea politicii sociale și mărirea investițiilor în vederea reducerii sărăciei mondiale, consolidarea alianței cu Statele Unite, pe picior de egalitate, consolidarea poziției Uniunii Europene în cadrul organismelor internaționale, începând cu Consiliul de Securitate al ONU, relansarea multilateralismului în comerțul mondial și stabilirea agendei pentru combaterea poluării mondiale.

Votul nostru de astăzi va fi un vot condiționat de încredere, fără excepții, pentru Comisie și pentru comisarii individuali, pentru a realiza pe deplin noua Europă născută la Lisabona, un jucător politic printre principalele puteri ale lumii, astfel încât Europa să devină, mai presus de toate, o comunitate a unui destin dedicat progresului economic și civil, cu o misiune de pace, justiție și libertate în lume, care să nu rămână doar o comunitate a amintirilor, ce trăiește în prezent din propria avuție și dintr-o glorie trecută, acum apusă.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Dle Președinte, dle Barroso, succesul Tratatului de la Lisabona depinde acum de dumneavoastră și de echipa dumneavoastră.

În mod surprinzător, primul președinte permanent al Consiliului European a decis să dispară după alegeri. A reușit acest lucru. Nicio persoană din afara țării sale nu știa nimic despre el în urmă cu două luni și jumătate și nimeni n-a aflat mai multe despre el începând de atunci. Prim-ministrul guvernului spaniol a avut

amabilitatea de a veni și de a ne prezenta aici prioritățile Spaniei pentru perioada de șase luni a Președinției spaniole. Acest lucru contravine complet dorințelor exprimate de autorii Tratatului de la Lisabona, dintre care mulți se află astăzi aici. Nimeni nu știe cine se ocupă acum de Europa, nici populația europeană, nici președintele Statelor Unite.

Într-o lume bulversată de criză, pe un continent care și-a pierdut toate punctele de sprijin, care are peste 20 de milioane de șomeri, care se află în pericol de a decădea, pe termen lung, în fața noilor puteri emergente, Europa are nevoie de un pilot, de o direcție, de o ambiție, de un proiect unificator major, care să poată mobiliza cele 27 de națiuni și jumătatea de miliard de cetățeni liberi. Deci, dle Barroso, nu fiți speriat, fiți curajos! Obiectivele, strategia, metodele, finanțarea necesită o abordare complet nouă. Perspectiva revenirii la o creștere puternică nu a mai fost niciodată atât de îndepărtată. Solidaritatea între statele membre nu a mai fost niciodată atât de necesară. Disparitatea dintre competențele și resursele noastre financiare nu a mai fost niciodată atât de accentuată. Așteptările cetățenilor nu au mai fost niciodată atât de ridicate. Și, fără îndoială, Parlamentul European nu a fost niciodată mai doritor să susțină o politică ambițioasă, pentru a compensa cei 10 ani pierduți în dezbateri instituționale interminabile. Vă spun prietenește: sprijinul Parlamentului va fi proporțional nu cu prudența, ci cu curajul dumneavoastră.

(Aplauze)

Dagmar Roth-Behrendt (S&D). – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, circumstanțele noastre sunt diferite și avem o structură instituțională diferită. Acum, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, cele trei instituții, Parlamentul, Consiliul și Comisia Europeană, vor trebui să colaboreze altfel decât până acum. Cred că trebuie să ne dorim cu toții ca acest proces să fie un succes. Au existat situații în care v-am criticat, însă implicarea dumneavoastră în prima parte a acordului interinstituțional îmi dă senzația că și dumneavoastră doriți acest lucru.

Prima parte a acestui acord pe care l-am negociat cu dumneavoastră conține elemente importante pentru rolul Parlamentului European în cooperarea noastră cu dumneavoastră, în special, dar și cu Consiliul. Aceste elemente sunt: consolidarea dialogului dintre Parlament și Comisia Europeană, posibilitatea primirii mai multor informații decât în trecut, cu alte cuvinte, posibilitatea de a fi un partener egal în procesul legislativ și timpul alocat întrebărilor, timp în care comisarii, care sunt, la urma urmei, politicieni, vin aici, răspund la întrebări, țin discursuri și oferă răspunsuri, fără a se ascunde, așa cum procedau în trecut. Înainte, doar dumneavoastră, dle Barroso, aveți curajul să faceți acest lucru. Acum, toți comisarii vor proceda așa. Acesta este un lucru bun. Ne va ajuta pe toți și va ajuta democrația europeană și, să sperăm, va fi un lucru benefic pentru interesul cetățenilor pentru ceea ce facem, și anume pentru activitatea noastră legislativă în sprijinul tuturor.

În final, dle Barroso, în ceea ce privește inițiativa legislativă, am convingerea că, prin ceea ce am putut realiza în negocierile cu dumneavoastră privind cooperarea și prin ceea ce am statuat astăzi în rezoluție, ne-am apropiat cât mai mult de dreptul de inițiativă pentru Parlamentul European. Acest lucru exclude, deci, ideea de *sui generis*. Ați lucrat cu noi în acest domeniu și ați lucrat cu seriozitate. Respect acest lucru și apreciez foarte mult contribuția dumneavoastră.

Evaluările de impact au fost deja menționate de alți colegi deputați. V-ați angajat ca acestea să fie transparente și să acționați în spiritul cooperării. Ați spus că evaluările impactului social sunt importante pentru dumneavoastră. Din punctul nostru de vedere, acest aspect este esențial. Sunt foarte mulțumit de acest lucru. Cred că trebuie să începem lucrările astăzi, nu mai târziu.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Dle Președinte, doresc să mă refer la acordul cadru și la un parteneriat special între Comisie și Parlament, problemă pe care ați abordat-o și pe care o salutăm în mod evident.

Parlamentul luptă pentru competența sa, nu pentru mândrie sau glorie. Dorim să umplem golul de legitimitate democratică după toate dificultățile cu care ne-am confruntat atunci când au avut loc referendumurile. Intrăm într-o nouă eră a metodelor comunitare, așa că vă rugăm să nu apărați competențele Comisiei, pentru că noi, Parlamentul, nu făceam parte din această metodă comunitară. Mă refer la monopolul legislativ al Comisiei. Acest monopol exista atunci când Parlamentul European nu era ceea ce este astăzi, motiv pentru care salut soluția echilibrată, care ia în considerare inițiativele noastre legislative și pe care ați acceptat-o. Parlamentul va analiza amănunțit punerea în practică a acestei soluții moderate, ținând cont de solicitarea pe care am adresat-o Comisiei, aceea de a lua măsuri legislative.

Cel de-al doilea aspect se referă la Serviciul comun pentru acțiune externă. Credibilitatea acestuia trebuie să derive din două surse, de la Consiliu și de la Parlamentul European, însă, până în prezent, nu suntem complet

mulțumiți. Mă refer la vicepreședintele dumneavoastră, baroneasa Ashton. Deplângem faptul că nu facem parte din Grupul la nivel înalt. Credem că ar trebui să fim implicați în acest proces care a fost întotdeauna solicitat de Parlament. Ar trebui să fim implicați în desemnarea ambasadurilor și a EUSR. Probabil că încă mai putem face ceva, nu pentru a ne acoperi de glorie, ci pentru ca acest serviciu să capete o credibilitate reală în ochii europenilor. Altfel, va fi mai slab, deși ambele părți doresc să-l consolideze.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Dle Președinte, dle președinte al Comisiei, m-au interesat foarte mult audierile comisarilor desemnați pentru agricultură și pescuit, domenii pe care le urmăresc cu o atenție deosebită în Parlamentul European. Consider că, în ambele cazuri, experiența acestora este corespunzătoare. Cu toate acestea, pe lângă personalități și competențe, trebuie să știm natura condițiilor politice în care aceștia își vor desfășura misiunea. Pentru ca grupul meu politic să poată vota în deplină cunoștință de cauză în favoarea investirii Comisiei, îmi puteți garanta, dle Barroso, că veți acorda tot sprijinul acestor doi comisari, pentru a vă asigura că reformele profunde pe care le vor iniția în aceste politici comune, ale agriculturii și pescuitului, își vor păstra caracterul comunitar și vor respinge orice tip de renaționalizare?

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Dle Președinte, doresc să profit de această șansă pentru a le arăta, în principal, Comisiei și președintelui Comisiei modul în care au lucrat cu acest Parlament pe parcursul acestei perioade de investire. Nu există în lume niciun alt organism cu atribuții executive și legislative, care este supus unor astfel de cerințe: președintele său trebuie să prezinte un program Parlamentului, trebuie să participe la audieri cu toate grupurile parlamentare, este supus unui vot cu majoritate absolută și trebuie să-și aducă aici toți comisarii, care să fie ascultați unul câte unul prezentându-și programele, după care vor urma trei sau patru ore de întrebări directe, la care trebuie să se răspundă.

Comisia a fost de acord să negocieze un acord cadru cu Parlamentul, acord în care, în primul rând, a consimțit să justifice și să mărească atribuțiile Parlamentului în ceea ce privește inițiativa legislativă. În al doilea rând, a acceptat principiul libertății complete de acces la informații în ceea ce privește acțiunile legislative și politice sau negocierile internaționale. În final, a fost de acord să țină cont de opinia Parlamentului privind comisarii și redistribuirea comisarilor.

Din punctul meu de vedere, aceasta este o dovadă definitivă a faptului că, încă din luna iulie, Comisia a demonstrat că este pregătită să întrețină legături apropiate cu Parlamentul și că, astfel, a arătat în mod clar, aparent și neechivoc că alianța strategică din cadrul Tratatului de la Lisabona, pentru promovarea metodei comunitare despre care a vorbit dl Saryusz-Wolski, este alianța dintre Parlament și Comisie. Din aceste motive, Comisia și acordul cadru primesc sprijinul total al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat).

Othmar Karas (PPE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, într-o democrație o aprobare nu este niciodată o carte blanche, este întotdeauna un act de încredere care, mai întâi, trebuie justificat. Să deschidem, deci, un nou capitol împreună, nu doar să mergem mai departe la fel ca până acum, așa cum ați spus dumneavoastră, dle președinte al Comisiei. Tratatul, criza și globalizarea ne impun tuturor să schimbăm modalitatea de acțiune. Avem nevoie de o conștiință europeană mai profundă în statele membre, de o onestitate mai mare față de Uniunea Europeană, de o prezență mai mare a UE în Europa și la nivel mondial. Avem nevoie de spiritul de conducere al fiecărui comisar și de dorința de a transforma dezbaterile privind Uniunea Europeană în adevărate politici.

Parlamentul European și Comisia trebuie să încheie un nou parteneriat, un parteneriat pentru o Europă a cetățenilor, un parteneriat pentru combaterea naționalismului, protecționismului, extremismului, nesincerității, oprărmării, iresponsabilității și lipsei de respect. Pe lângă pactul de stabilitate pentru monedă, avem nevoie de un pact de durabilitate pentru toate domeniile de politică, pentru a fi mai credibili și a ne recăpăta încrederea pierdută. Va trebui să unificăm procedura deficitului excesiv, strategia de ieșire din criză și Europa 2020 într-un singur concept comun, pentru a reduce datoriile naționale, a aborda problema deficitelor, a stimula inovațiile și creșterea și a crea locuri de muncă pe termen lung.

În final, dle Președinte, vă solicit să elaborați un bilanț inițial și să notați propunerile de coordonare a politicilor economice, sociale, fiscale, de cercetare, inovare și educație, pentru că avem nevoie de o Europă mai puternică.

Gunnar Hökmark (PPE). – Dle Președinte, principala provocare cu care se va confrunta această Comisie nu va fi combaterea crizei pe care o cunoaștem deja. Ieșim treptat din criză și, deși punerea în aplicare a politicilor pe care le-am decis va fi o altă sarcină importantă, principala provocare trebuie să constea în pregătirea terenului pentru viitoarea economie a Europei, pentru a ne asigura că aceasta va fi o economie dinamică, aptă să concureze și să joace un rol hotărâtor în economia mondială.

Din acest motiv, avem nevoie de politici pentru noi locuri de muncă, investiții și o creștere economică dinamică. Altfel, ne vom confrunta în continuare cu problemele provocate de criză: șomajul și deficitele. Este important ca această Comisie, care va fi aprobată astăzi în Parlament, să ia în serios această provocare.

Alegătorii europeni au transmis în iunie un mesaj foarte clar. Ei nu doresc modelul socialist bazat pe reglementări, ci un model bazat pe deschidere, care să creeze bazele unor negocieri în spiritul egalității și o Europă socială, adică locuri de muncă, oportunități, creștere și integrare transfrontalieră. Aceasta este misiunea noii Comisii: să pună bazele unei noi economii, prosperități și securități sociale, cu deschidere și disponibilitate față de inovații.

Tunne Kelam (PPE). – Dle Președinte, Comunitatea Europeană are în prezent peste 50 de ani. Unii spun că trece printr-o criză a vârstei a doua: se simte puțin obosită, uzată din punct de vedere moral, ezită în ceea ce privește viitoarele extinderi.

În acest context, dle Barroso, aveți șansa istorică de a vă demonstra spiritul de conducere, de a face reforme reale și de a prezenta o viziune pe termen lung. Cea de-a doua legislatură a dumneavoastră coincide cu cea de-a 60-a aniversare a Declarației lui Schuman. Singura soluție pentru părinții fondatori ai Europei nu consta în certurile politice, ci în depășirea intereselor naționale în vederea stabilirii unor politici europene supranaționale, bazate pe o atitudine deschisă și generoasă, după cum ați spus chiar dumneavoastră.

În primul rând, ne dorim o punere reală în aplicare a politicilor europene comune, mai ales realizarea pieței comune de energie. Comisia Europeană este principalul aliat și colaborator al Parlamentului European. Vă dorim succes dumneavoastră și întregului colegiu de comisari.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - Consider că principala misiune a noii Comisii este punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona. Aveți rolul de a le demonstra cetățenilor europeni că noul tratat este în conformitate cu așteptările lor și de a le da încredere în acesta.

În următorii ani, printre numeroase alte subiecte importante, Comisia trebuie să propună revizuirea a două politici foarte importante: politica agricolă comună și politica de coeziune. Cred că numai după definitivarea acestor politici se poate construi și structura politica bugetară pentru 2014 - 2021. Este motivul pentru care programul-cadru al noii Comisii trebuie să facă din aceasta o prioritate absolută. Sper ca revizuirea acestor două componente ale politicilor europene să ducă pe termen mediu și lung la echilibrarea situației economico-financiare și sociale din toate statele membre pentru a împiedica dezechilibre de tipul celor care se înregistrează în prezent și care periclitează dezvoltarea durabilă a Uniunii în ansamblu.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Pe bună dreptate, noile state membre sunt îngrijorate că egoismul național și renaționalizarea capătă tot mai mult teren în interiorul Uniunii Europene. Uniunea Europeană nu poate exista fără solidaritate, coeziune sau fără sprijinirea noilor state membre, mai puțin dezvoltate. Programul 2020 va trebui formulat de Comisia condusă de dl Barroso astfel încât să nu reducem, ci să păstrăm, să reformăm și să consolidăm politicile comunitare pe care le-am dezvoltat până în prezent, mai ales politica regională și de coeziune și politica agricolă comună. Asistăm la intenții înfricoșătoare ale unor persoane care doresc să elimine aceste politici și, mai ales, să reducă bugetul agricol comun. Consiliul trebuie să adopte măsuri concrete pentru ca criza mondială să nu devină o criză socială și a șomajului. În final, nu trebuie să permitem ca situația tragică din Grecia să ne facă să credem că nu trebuie să consolidăm în continuare zona euro și că nu trebuie să ne continuăm expansiunea spre Balcanii de Vest.

Lena Ek (ALDE). – Dle Președinte, Albert Einstein spunea că viața e ca o bicicletă: ca să-ți menții echilibrul, trebuie să te deplasezi în continuu. Exact ceea ce dorim și noi de la noua Comisie. În același timp, există îngrijorări. Spre exemplu, problema schimbărilor climatice este divizată între mai multe portofolii. Acesta este aspectul cel mai îngrijorător. Totodată, problemele politicii industriale și ale politicii energetice vor fi gestionate de comisari care aparțin unui singur grup politici. Și acest lucru este extrem de îngrijorător. Avem nevoie de echilibru și de sprijin pentru o creștere economică durabilă și este important ca acest lucru să se reflecte în strategia UE 2020.

Primele cuvinte dintr-un roman sunt întotdeauna cel mai greu de scris. Impresia pe care ne-o lasă Comisia și modul în care va opera vor fi reflectate și notate în strategia UE 2020, iar aceasta va indica activitatea și calitatea noii Comisii. Sper că acestea vor fi de natură durabilă.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor membri ai noului colegiu, doamnelor și domnilor din plen și din galerie, în aceste momente de criză economică, financiară și climatică, cetățenii Europei doresc să dați dovadă de spirit de conducere. Cetățenii Europei doresc proiecte curajoase

și clare. Dle Barroso, ați spus astăzi de câteva ori că nu putem merge mai departe ca și cum situația ar fi una normală și că trebuie să fim curajoși și îndrăzneți. Nu am văzut acest lucru în recomandările dumneavoastră, nici la audierile celor mai mulți dintre comisari.

Să luăm spre exemplu politica externă. Dnă baroneasă Ashton, dumneavoastră ar trebui să fiți vocea unită a Europei. Nu este doar o problemă de coordonare sau de consultare a statelor membre. Trebuie să prezentați Consiliului proiecte îndrăznețe, specifice, spre exemplu pentru prevenirea dezastrului civil european, conform raportului Barnier. Trebuie să deschideți drumul, inclusiv în ceea ce privește criza financiară. Avem nevoie de o supraveghere comună a piețelor financiare și de o taxă pe tranzacțiile financiare.

Prezentați-i Consiliului aceste propuneri. Vă rog să faceți acest lucru. Nu așteptați ca Consiliul să spună „da” sau „nu” sau ca statele membre individuale să înceapă să facă lobby. Dacă dați dovadă de acest spirit de conducere, veți primi și sprijinul Parlamentului European. Nu-l aveți încă.

John Bufton (EFD). – Dle Președinte, trebuie să aduc în discuție un subiect foarte important, din punctul meu de vedere, în ceea ce privește Regatul Unit.

În prezent, în Regatul Unit, există opțiunea de a renunța la săptămâna de lucru de 48 de ore. Cu toate acestea, după ce l-am ascultat pe dl Andor la audieri – nu am nimic personal împotriva domniei sale – am rămas foarte îngrijorat în legătură cu direcția în care cred că ne va conduce. Din punctul meu de vedere, este foarte posibil ca Regatul Unit să piardă această opțiune de renunțare. În acest caz, trei milioane de persoane din țara mea vor avea de suferit. Aceștia lucrează ore suplimentare. Este amenințat serviciul de pompieri în rezervă din Regatul Unit, mai ales în Țara Galilor, unde 75 % din activitate este desfășurată de angajați în rezervă.

Vom avea în curând alegeri generale și le solicit tuturor deputaților britanici prezenți astăzi aici să voteze împotriva noii Comisii, pe motiv că, dacă populația din țara mea pierde opțiunea de renunțare la săptămâna de lucru de 48 de ore, consecințele vor fi grave. Totul depinde de ei. Cele trei milioane de persoane vor vedea ce votează, la fel ca și mine.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle Președinte, scopul Tratatului de la Lisabona este acela de a consolida Uniunea Europeană și, implicit, Comisia Europeană și Parlamentul. Este deplorabil, însă, faptul că, în pofida acestui lucru, în fruntea instituțiilor UE sunt plasați reprezentanți slabi din punct de vedere politic. Observatorii politici sunt de acord că noua Comisie nu include niciun nume mare în domeniul politicii. Dacă președintele Comisiei este deja cel mai mic numitor comun între puterile din marile state membre UE, această situație nu este valabilă și la nivelul comisarilor individuali. Noul președinte în exercițiu al Consiliului și, mai ales, Înalțul Reprezentant, nu reprezintă forțe politice de prim rang. Principalii noștri parteneri politici, precum Statele Unite, ne-au comunicat deja acest lucru și nu știm ce se va întâmpla cu ceilalți parteneri, precum, spre exemplu, Rusia.

Prin urmare, se pune problema dacă un Parlament European consolidat, în cooperare cu o Comisie slabă, poate face ceva bun în domeniul integrării și al satisfacerii intereselor popoarelor europene.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Dle Președinte, doresc să-i cer noii Comisii să facă mai multe pentru întreprinderile mici și mijlocii. Două treimi din lucrătorii noștri muncesc pentru aceste întreprinderi și generează 50 % din produsul intern brut. Trebuie să avem grijă, în principal, să crească bonitatea întreprinderilor mici și mijlocii, pentru că, mai ales în perioade de criză, capitalul propriu este deosebit de important pentru a putea plăti în continuare salarii bune. Trebuie să fim mai competitivi și, în acest scop, trebuie să sprijinim mai mult infrastructura. Trebuie îmbunătățite mai ales rețelele transeuropene.

Trebuie să avem grijă ca întreprinderile mici și mijlocii să dispună de oportunități de cercetare, astfel încât să poată oferi noi produse și servicii prin intermediul Institutului European pentru Inovație și Tehnologie. Totodată, trebuie să îmbunătățim formarea și pregătirea profesională. Aceasta este una dintre misiunile principale ale Comisiei Europene. Îi doresc noii Comisii Europene multe succese și noroc în viitor.

Milan Zver (PPE). – (SL) Mă alătur celor care consideră că astăzi este o zi mare pentru democrația europeană, nu doar pentru că vom finaliza noi instituții și structuri europene, ci și pentru că vom adopta acest acord interinstituțional care, împreună cu Tratatul de la Lisabona, mărește influența cetățenilor europeni asupra politicii europene.

Este un lucru care mi se pare deosebit de relevant acum, când am observat deja sau începem să întrevădem semnele primei crize a democrației europene. Acest lucru este evidențiat de prezența tot mai mică la alegeri, de încrederea tot mai redusă a populației în instituțiile democratice fundamentale și de faptul că, în unele

capitale europene, demonstrații sunt întâmpinați cu violență, iar în altele sunt comemorate simbolurile totalitarismului și ale unor regimuri similare.

Pe scurt, cred că a sosit momentul ca politica europeană să facă ceva pentru a dezvolta democrația la nivel instituțional, însă acest lucru nu va fi suficient. Trebuie să depunem eforturi pentru a crește nivelul culturii politice democratice, mai ales în fostele țări comuniste.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Dle Președinte, membrii delegației spaniole din cadrul Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European vor vota în favoarea mandatului Comisiei Barroso II. Avem motive temeinice pentru a face acest lucru. Unul dintre ele este acela că suntem convinși că nici măcar dl Barroso n-ar putea fi de acord cu cei care critică vechea Comisie Barroso I, din moment ce are un mandat pentru Comisia Barroso II.

Toată lumea poate înțelege motivele. Europa s-a schimbat, lumea s-a schimbat și a intrat în criză. O lume globalizată, care se confruntă cu o criză globală, pentru care este nevoie de o Europă relevantă la nivel global. Înainte de a răspunde la criză cu alte crize, trebuie să luăm măsuri și trebuie să le luăm acum. Trebuie să luăm măsuri pentru a aborda schimbările climatice, noile surse de energie, importanța politicii noastre externe pe plan global și contribuția noastră la o lume mai sigură în lupta împotriva crimelor și terorismului. Trebuie să facem acest lucru acum.

Au trecut șase luni de la alegeri și a sosit momentul să avem o Comisie pe deplin capabilă și operațională. Cele 500 de milioane de europeni care ne privesc așteaptă acest lucru acum. Prin urmare, suntem convinși că, din moment ce pasivitatea nu este o opțiune, singura opțiune este aceea ca noua Comisie Barroso II să-i surprindă pe criticii Comisiei Barroso I prin acțiuni, prin acțiuni ferme.

Cristian Dan Preda (PPE). – Vreau să spun și eu că ziua de astăzi e una importantă, întrucât vom acorda un vot unei Comisii pentru 27 de state membre, dar pentru o singură Europă. S-a spus aici că punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona este o urgență. E o urgență care stă sub semnul unei mari dificultăți, pentru că actuala criza e departe de a facilita punerea în aplicare a acestui tratat, care trebuie să dea o Europă unică pentru 27 de țări și o Europă care să fie în același timp credibilă pentru fiecare european.

Aș vrea să subliniez că, în opinia mea, cea mai importantă provocare pentru Uniune este tocmai solidaritatea europenilor din țările vechi și din țările noi, solidaritatea europenilor de la Vest și Est. Doar așa vom face credibilă o Europă pentru cei care aspiră să fie, mai devreme sau mai târziu, o parte a Uniunii noastre, indiferent dacă e vorba de Balcanii de Vest, Moldova, Turcia sau Islanda.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Dle Președinte, formarea Comisiei a durat mult prea mult. Viitorii istorici se vor întreba cu siguranță cum de am putut sta șase luni să formăm Comisia, într-o perioadă în care Europa trecea prin cea mai gravă recesiune din istoria sa economică.

Cred că, per ansamblu, acest proces a consolidat și a întărit Comisia și Parlamentul. Din acest motiv mă surprinde reacția Grupului Verzilor/Aliața Liberă Europeană, care a decis în unanimitate să voteze împotriva noii Comisii, mai ales pentru că ei înșiși au declarat frecvent că au câștigat foarte multe de pe urma acestui proces și că obiectivele le-au fost acceptate. Sincer, cred că este un caz de populism extrem.

Viabilitatea pieței interne și o Europă socială sunt îngemănate, merg mână în mână. Este foarte important ca evaluarea impactului social să reprezinte un pas în direcția unei Europe sociale.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Dle Barroso, dle Președinte, mă dezamăgesc nu doar persoanele din Comisie, ci și modul în care ați distribuit portofoliile. Unele dintre acestea sunt divizate astfel încât, în viitor, negocierile specifice în cadrul comisiilor vor fi foarte greu de desfășurat. De asemenea, le-ați luat unora dintre comisari un portofoliu în care își dovediseră competențele și le-ați dat altul, de care nu sunt la fel de mulțumiți. Privind situația dintr-o perspectivă psihologică, dle Barroso, un comisar nemulțumit poate face mult rău, deoarece, mai ales la începutul activității, foarte multe persoane îi vor da sugestii pe care nu le va putea gestiona. Din punctul meu de vedere, aceasta este o decizie eronată.

Cel de-al doilea aspect pe care aș dori să-l subliniez se referă la acordul interinstituțional. Vom lupta pentru punerea în aplicare a acestuia, deoarece Tratatul de la Lisabona a intrat acum în vigoare. Vom avea un cuvânt de spus în ceea ce privește tratatele internaționale și vom reuși să ne atingem obiectivul, chiar dacă ne vom confrunta cu tactici de întârziere din partea Consiliului și a Comisiei. Comisia trebuie să fie pregătită.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dle Președinte, Uniunea Europeană se află într-o situație complet nouă. Tratatul de la Lisabona a introdus modificări semnificative. Ce putem spune după două luni de

funcționare? De fapt, dacă ne gândim mai bine, nu este altceva decât un început bun și important. Acum a sosit momentul ca aceste prevederi și rezoluții să capete un conținut real. Trebuie să distribuim în mod corespunzător competențele între instituții sau între pozițiile importante nou create și să stabilim principii politice și reguli de cooperare. Totodată, trebuie să menținem principiul egalității reale între statele membre, dar și între statele membre și Uniune. Este important să nu reducem importanța Președinției deținute de statele membre individuale.

Doar o Uniune coezivă, una care să vorbească în spiritul unanimității, va avea poziția pe care o merită pe plan mondial. Experiența inițială dobândită în ultimele două luni dă naștere multor îndoieli. Prin urmare, aceste probleme trebuie gândite bine și trebuie luate măsuri care să ne permită să obținem efectele așteptate și o nouă calitate de funcționare a Uniunii Europene.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Se repetă frecvent întrebarea adresată odată de Kissinger: cine va răspunde la telefon? Ideea ar fi că avem nevoie de personalități și de chipuri puternice. Nu! Avem nevoie de instituții puternice. Avem nevoie de un Consiliu, de un Parlament, de o Uniune în care oricine să poată răspunde la telefonul de la Consiliu, pentru că poate oferi un răspuns competent și o soluție competentă. Doresc să adresez acum o astfel de solicitare telefonică: dorim o Europă în care drepturile minorităților naționale tradiționale să fie respectate, în care să nu mai existe legi privind limba slovacă. Prin intrarea în vigoare a legii lingvistice, se încalcă drepturile fundamentale ale UE și prevederile convențiilor europene privind drepturile omului și, totodată, este pusă în pericol una dintre cele mai mari realizări ale integrării europene, funcționarea unei piețe interne unificate. Îi cer Comisiei să ia măsurile necesare, în conformitate cu opinia Serviciului juridic, pentru a se asigura că legislația comunitară va prevala în continuare.

Derek Vaughan (S&D). – Dle Președinte, fondurile structurale au fost și sunt extrem de importante pentru regiuni precum Țara Galilor. Ele au ajutat multe persoane, comunități și întreprinderi. Au fost deosebit de importante în recente perioade de dificultăți economice.

Prin urmare, este vital ca toate aceste grupuri să beneficieze în viitor de pe urma fondurilor structurale. Cred că toate regiunile Europei trebuie să aibă la dispoziție un fond structural, dacă îndeplinesc cerințele, după 2013. Cred că trebuie să renunțăm la renaționalizarea fondurilor structurale și salut în mod special comentariile comisarului desemnat pentru bugetare și programare financiară, care s-a declarat împotriva renaționalizării politicii de coeziune și a fondurilor structurale.

Totodată, cred că este vital ca finanțarea să nu se oprească brusc în 2013 pentru toate grupurile pe care le-am menționat. Prin urmare, consider că este important ca pentru regiunile care nu îndeplinesc criteriile de convergență după 2013 să fie create condiții de tranziție. Sper că în următoarele săptămâni și luni Comisia va acorda politicii de coeziune și fondurilor structurale prioritatea pe care o merită.

Gay Mitchell (PPE). – Dle Președinte, doresc să aduc în discuție un aspect pe care l-am discutat și în țara mea de origine, sperând că, prezentându-l atât în mod descendent, cât și ascendent, se vor lua măsuri în acest sens.

Vorbim în permanență despre criza bancară și despre ce putem face pentru întreprinderile mici și mijlocii. Problema este că există multe întreprinderi mici și mijlocii care, pur și simplu, nu pot obține credite, chiar dacă afacerile lor sunt viabile și pot oferi locuri de muncă. Potrivit experienței mele, principalul motiv pentru această situație este absența directorilor de bancă. Am intrat în această criză pentru că sistemul bancar mergea pe pilot automat, iar, în multe cazuri, încă merge automat. Banca Centrală Europeană și Comisia Europeană au sprijinit foarte mult instituțiile financiare. A sosit momentul să revenim, cu toate eforturile posibile, la directorul tradițional de bancă, apt să calculeze riscul în funcție de caracter, capacități și istoric.

Cred că acest lucru ar fi extrem de util și le spun următoarele celor 27 de comisari aici de față: nu vă subestimați capacitatea de a influența...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, doresc să menționez câteva lucruri care, din punctul meu de vedere, sunt absolut esențiale. S-au spus foarte multe astăzi despre depășirea crizei. În acest sens, trebuie să fim conștienți de un lucru: criza nu va fi depășită dacă se plătesc din nou bonusuri de îndată ce băncile își recapătă stabilitatea. Criza va fi depășită doar atunci când cei care au rămas șomeri își vor recăpăta locurile de muncă și atunci când vor putea lucra cei care până acum nu au avut un loc de muncă. Atunci putem spune că am depășit criza.

Prin urmare, Comisia dumneavoastră trebuie să urmărească obiectivul creării și protejării locurilor de muncă și să se asigure că cei care muncesc din greu vor primi remunerații adecvate pentru munca depusă și vor primi un procent mai mare din prosperitatea generală decât până acum. Dacă reușiți să faceți acest lucru, dle Barroso, din punctul meu de vedere, viitoarea Comisie va avea un succes mai mare decât cea anterioară.

Seán Kelly (PPE). – Dle Președinte, la fel ca în cazul alegerii unui Papă, sper că vom putea spune în această seară „*Habemus Papam; habemus Comisiei*”, însă un aspect care mă preocupă și care preocupă multe alte persoane este acela că, potrivit Tratatului de la Lisabona, trebuia să desemnăm un Președinte al Consiliului, din rațiuni de claritate. Nu sunt sigur dacă avem această claritate, poate că președintele Barroso ne poate răspunde la această întrebare.

Atunci când situația este presantă, într-un moment de criză, cine va fi vocea unică ce va reprezenta Europa? Va fi dl Van Rompuy? Va fi baroneasa Ashton? Va fi unul dintre comisari? Va fi Președinția prin rotație sau însuși președintele Barroso? Aș dori un răspuns la aceste întrebări.

José Manuel Barroso, președintele Comisiei. – Dle Președinte, voi începe prin a răspunde la câteva întrebări concrete, după care voi trece la cele mai generale.

În primul rând, în ceea ce privește zona euro, unii deputați din Parlamentul European au adus în discuție aspecte referitoare la zona euro și câteva probleme cu care ne confruntăm în prezent în statele membre ale zonei euro. În primul rând, doresc să vă reamintesc că moneda euro este unul dintre cele mai mari succese din istoria Europei. De la crearea sa, cu 11 participanți, zona euro a ajuns să cuprindă 16 state membre. Zona euro a fost o zonă de stabilitate și de creare de locuri de muncă. Desigur, a fost afectată de criză. Și statele care nu au aderat la euro au fost afectate de criză. Nu trebuie să vă reamintesc că acum doar câteva zile am avut o întrevedere cu prim-ministrul Islandei, o țară foarte apropiată de noi și care nu face parte din zona euro, însă care, într-adevăr, se confruntă cu criza. Doresc să repet că această criză nu a fost creată în interiorul zonei euro; ea a sosit din afara zonei euro.

Adevărul este că moneda euro a protejat statele care utilizează moneda unică. Cred că situația europeană ar fi mult mai dificilă astăzi dacă nu am fi avut euro. Încă mai avem de cules toate roadele monedei euro. Pentru aceasta, trebuie să consolidăm coordonarea economică în zona euro. Este adevărat că nu avem doar o uniune monetară. Trebuie să avem o uniune economică adevărată. Tratatul oferă oportunități noi, pe care intenționez să le folosesc. Dacă primim sprijinul dumneavoastră, Olli Rehn, noul comisar pentru aceste probleme, va dezvolta această direcție.

Este foarte important să ne gândim în perspectivă, la consolidarea zonei euro, însă, desigur, trebuie să analizăm și situația actuală. Zona euro trece printr-o perioadă dificilă. Nu are sens să negăm. Și alte state din afara zonei euro trec prin vremuri foarte dificile. Să recunoaștem și acest lucru. Cu toate acestea, trebuie spus că situația piețelor financiare este uneori raportată astfel încât problemele sunt amplificate și nu avem întotdeauna o evaluare obiectivă a stării de fapt. Aceste analize provin de regulă din statele care nu sunt membre ale zonei euro.

Însă zona euro are capacitatea de a face față dificultăților ce o afectează în prezent. Avem sistemul nostru de reglementări fiscale, Pactul de stabilitate și creștere, care trebuie pus în aplicare în mod corespunzător. În cazul Greciei, avem capacitatea de a-i evalua și a-i monitoriza programul de ajustare fiscală. Avem posibilitatea de a recomanda reforme structurale îndrăznețe în Grecia, care, de asemenea, vor fi monitorizate îndeaproape de către Comisie.

La 3 februarie, Comisia a adoptat un pachet legislativ privind situația din Grecia, care va ajunge în Consiliu la începutul săptămânii viitoare. Desigur, soluția necesită, mai ales, acțiune din partea Greciei. Sprijinul acordat autorităților elene va crește încrederea în realizarea cu succes a programului ambițios pe care l-au adoptat.

Statele membre, mai ales cele din zona euro, trebuie să rețină în permanență faptul că politicile economice ale fiecăruia dintre ele au un impact asupra economiilor celorlalte. Ar fi bine să se precizeze în mod clar faptul că statele membre sunt conștiente de provocările ce le așteaptă și că vor acționa în consecință.

Cred că dna Gebhardt a adresat o întrebare concretă referitoare la politica privind consumatorii. În Comisie există o persoană cu o responsabilitate clară pentru politica privind consumatorii, și anume comisarul Dalli. Domnia sa se va ocupa de această politică, va propune inițiativele în acest domeniu și le va discuta cu dumneavoastră în comisia IMCO și în plen. Dimensiunile specifice ale legislației civile vor ține de competența

comisarului pentru justiție, vicepreședintele Reding. Acest lucru este normal în majoritatea organismelor executive din Europa, în care problemele de acest gen sunt de competența ministerului justiției.

Desigur, toate deciziile privind noile inițiative trebuie aprobate de colegiu. Pun mare preț pe colegialitate. De fapt, mulți dintre dumneavoastră i-ați cerut Comisiei să pună accentul pe colegialitate. Potrivit tratatelor, președintele Comisiei garantează colegialitatea. Este o tendință normală în politicile actuale. Tot mai multe probleme au o natură transversală sau orizontală. Au nevoie de un scop comun și necesită integrarea mai multor politici sectoriale.

Ceea ce se întâmplă în Comisie este mai mult sau mai puțin similar cu ceea ce se întâmplă la nivelul guvernărilor naționale și globale. Iată cum, foarte frecvent, șefii de stat sau de guvern trebuie să abordeze, în mod coordonat și coerent, probleme care, anterior, erau abordate separat de persoanele responsabile din cadrul diferitelor guverne.

Avem de gând să facem chiar acest lucru. Subliniez cu mândrie acest aspect, deoarece această nouă Comisie se construiește pe baza experienței din Comisia anterioară. Comisia anterioară a fost prima Comisie a Europei extinse, prima dată când am avut o Comisie cu 27 de membri din 27 de state diferite. Faptul că acea Comisie a lucrat într-un spirit de colegialitate autentică, urmărindu-și obiectivele, arată că Uniunea Europeană extinsă poate lucra cu 27 de membri sau cu mai mulți. Cred că și acest lucru este foarte important pentru viitor.

S-au adresat câteva întrebări concrete referitoare la politica de coeziune și unele politici comunitare, precum agricultura și pescuitul. Spre exemplu, întrebarea dlui Capoulas Santos. Politica de coeziune a fost prevăzută în Tratatul de la Lisabona. Prin însăși natura sa, ea este o politică europeană. Trebuie să vedem cum putem continua procesul de reformă, astfel încât să îmbunătățim în continuare valoarea politicii, în comparație cu costurile și să ne asigurăm că politica regională și de coeziune se concretizează într-o creștere reală a competitivității tuturor regiunilor din Europa. Trebuie să fim siguri că politica poate atinge aceste obiective, astfel încât să putem discuta ferm la următoarea dezbatere privind finanțarea. Vă asigur de tot devotamentul meu și, cred că pot spune acest lucru, de tot devotamentul noii Comisii, în vederea respectării principiilor de coeziune socială, economică și teritorială, de asemenea menționate în Tratatul de la Lisabona. Desigur, vom face tot posibilul pentru a promova politicile comune ale Europei.

S-au adresat câteva întrebări concrete în legătură cu evaluarea impactului social, precum întrebarea dlui Cercas. Doresc să subliniez ceea ce am spus în public mai înainte. Dorim să introducem această evaluare a impactului social în activitatea noastră, prin intermediul Comitetului de evaluare a impactului. Credem că am progresat mult în ceea ce privește evaluarea impactului. Suntem pregătiți în permanență să îmbunătățim aceste lucrări și considerăm că dimensiunea socială trebuie abordată în mod corespunzător în activitatea noastră.

Unii deputați din Parlamentul European mi-au adresat întrebări referitoare la securitatea energetică. Doresc să spun că vom include securitatea energetică în propunerea noastră pentru strategia Uniunii Europene 2020. Una dintre inovațiile strategiei Uniunii Europene 2020 este chiar faptul că unifică o parte dintre politicile care, anterior, erau tratate separat. Cred că promovarea securității energetice și a eficienței energetice trebuie să reprezinte un aspect important pe agenda noastră pentru competitivitate și pentru o creștere durabilă, ecologică și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, în Europa. Aceasta arată cât de multă importanță acordăm acestei agende.

Unii dintre dumneavoastră, printre care dl Hökmark, mi-ați adresat întrebări în legătură cu IMM-urile și valoarea pieței interne. Este foarte important ca piața internă să fie relansată acum. Este important să subliniem că piața internă nu este o simplă piață, chiar dacă piețele sunt importante.

Unii cred că apărăm piețele deoarece suntem adepți ai fundamentalismului de piață. Nimic nu poate fi mai departe de adevăr. Credem că piața internă este, mai presus de toate, temelia proiectului european. Fără o piață internă, nu am avea o Uniune Europeană puternică. Dacă permiteți fragmentarea pieței interne, vom vedea din nou în Europa chipul hidos al naționalismului economic. Trebuie să fim curajoși și să spunem că piața internă există pentru a-i apăra pe cei mai slabi, pe consumatori, pentru a apăra întreprinderile mici și mijlocii împotriva monopolurilor și, desigur, pentru a apăra întregul proiect european. Din acest motiv, i-am cerut dlui Monti să elaboreze un raport, astfel încât să putem veni cu idei noi și să creăm un consens mai larg, pentru relansarea și aprofundarea pieței interne, drept una dintre marile realizări trecute și viitoare ale proiectului european.

Președintele Comisiei. – (FR) Doresc să menționez acum unul sau două aspecte mai generale, aduse în discuție de dumneavoastră. Dl Daul, dl Schulz, dl Lamassoure – al cărui discurs a subliniat importanța curajului –,

dl López Aguilar, dl Mayor Oneja și mulți alții au adus în discuție problema ambiției. Acesta este, din punctul meu de vedere, un aspect foarte important și trebuie să purtăm o dezbatere onestă.

Unii dintre dumneavoastră, în special dl Schulz, mi-ați adresat din nou întrebări referitoare la piață și la politica socială. Doresc să vă spun din nou: nu Comisia trebuie convinsă că este necesar să avem un obiectiv social. Va trebui să colaborați cu noi pentru a convinge anumite state membre, pentru că adevărul este foarte clar: unele state consideră că Europa se rezumă exclusiv la piață și că, potrivit principiului solidarității, ele sunt responsabile pentru politica socială. Nu sunt de acord. Cred că, pentru ca în Europa să existe un devotament emoțional, avem nevoie de o dimensiune socială. Avem nevoie de o dimensiune socială care să combine efectiv ceea ce se poate face la nivel european cu ceea ce se poate face la nivel național. Nimeni nu vrea să creeze un sistem european de securitate socială sau un sistem centralizat de sănătate în Europa. Nu aceasta este propunerea noastră.

Totodată, situația nu trebuie privită drept o competiție între nivelul național și cel european. Cu toate acestea, dacă, pe lângă activitatea noastră privind piața internă, concurența, politica ajutoarelor de stat și alte politici, precum politica de comerț exterior, nu există în Europa o dimensiune socială, vom avea dificultăți în a asigura legitimitatea proiectului european.

Doresc, deci, să subliniez acest aspect: nu noi trebuie să fim convinși de necesitatea unei dimensiuni sociale. Lucrați împreună cu noi pentru a consolida dimensiunea socială a Europei, economia socială de piață, care este menționată drept obiectiv în Tratatul de la Lisabona. Mă interesează foarte mult această problemă și trebuie să depunem eforturi pentru a realiza împreună acest obiectiv. Nu există niciun dubiu în legătură cu aceasta.

(Aplauze)

În ceea ce privește problema guvernării, un subiect preferat al dlui Verhofstadt, dar și al meu, vă rog încă o dată să ne ajutați și să ne sprijiniți. Sunt în favoarea unei guvernări consolidate a Europei, iar Europa are nevoie de o guvernare consolidată. Discursul meu, discurs pe care îl susțin și în numele noului colegiu și care reflectă o ambiție politică, o poziție politică, este unul clar. Trecem printr-o perioadă fără precedent. După cum am spus, atât în interiorul cât și în afara Europei, este nevoie de mai multă hotărâre în ceea ce privește problemele europene. Sunt absolut convins, atât la nivel intelectual, cât și politic, că, dacă Europa nu acționează în mod coerent, există pericolul ca în viitor să avem doar un rol nesemnificativ pe plan internațional. Am spus-o în recomandările mele, în fața șefilor de stat și de guvern și o voi repeta poimăine, la reuniunea neoficială a Consiliului European, deoarece sunt convins de acest lucru.

Cred că evenimentele recente nu au făcut altceva decât să sublinieze și mai mult această situație. Criza financiară internațională a arătat cât de interdependente sunt economiile noastre. Și problemele prin care trece în prezent zona euro arată cât de interdependente sunt economiile noastre. Prin urmare, trebuie să ne intensificăm eforturile în vederea coordonării și guvernării europene. Uniunea nu trebuie să primească neapărat competențe europene: această dezbatere este una potrivită pentru secolul al XX-lea și cred că i-a trecut timpul. Este eronat și ridicol să transformăm această dezbatere într-o discuție de tipul „este pentru Bruxelles, este pentru Comisie, este împotriva statelor membre...”.

Dorim să avem un rol pe scena internațională, însă, în mod evident, statele membre ale UE nu au, de unele singure, influența necesară pentru a negocia pe picior de egalitate cu Statele Unite, Rusia sau China. Prin urmare, avem nevoie de această dimensiune, nu pentru a consolida Uniunea, ci pentru a consolida Europa și, mai ales, pentru a ne concentra pe interesele reale ale cetățenilor noștri. Trebuie să colaborăm în acest sens și, din acest motiv, vă spun: susțineți-ne. Avem nevoie de sprijinul dumneavoastră, nu pentru a ajunge la un război inevitabil între instituții, deoarece acum, mai mult ca oricând, avem nevoie de parteneriatul instituțional, ci pentru a apăra interesele Europei în lume.

În final, în ceea ce privește relațiile externe, și aici trebuie să fim foarte clari. Unde contează Europa în lume? Europa contează în lume în domeniile în care are, de fapt, o poziție coordonată. Este respectată pe plan comercial, vă pot asigura de acest lucru. Legile noastre concurențiale sunt respectate de toate principalele conglomerate internaționale. Avem o politică comună. Avem instituții. Avem o bază de acțiune. Rețineți, însă, că trăim într-o perioadă în care, mai ales din punctul de vedere al securității internaționale, Europa nu deține instrumentele geopolitice și de apărare pe care le au alții. Atunci când discut cu unii parteneri externi pot observa foarte clar că analizează totul din punctul de vedere al securității. Analizează totul din punctul de vedere al echilibrului strategic. Și, să o spunem clar, Europa nu poate fi naivă în această privință.

Problema de la Copenhaga nu a constat în lipsa de ambiție a Europei, după cum spun unii. Dimpotrivă, am fost, de departe, cei mai ambițioși. Din punctul meu de vedere, întâlnirea la nivel înalt de la Copenhaga a arătat că trebuia să exprimăm un interes european în diferite domenii, să-l apărăm coerent și strategic, împreună cu toți partenerii noștri. Prin urmare, nu trebuie doar să desfășurăm o politică generoasă, deși acest lucru este important. Trebuie să avem puterea să ne apărăm generozitatea și convingerea să ne apărăm interesele. Acesta este obiectivul meu și sper că mă voi bucura de sprijinul dumneavoastră în acest sens.

În final, unii deputați, printre care dl Lehne și dl Swoboda, dna Roth-Behrendt, dna Wallis și dl Rangel, au vorbit pe larg despre chestiunea instituțională și, în special, despre acordul cadru. Doresc să vă spun că, în cadrul negocierilor cu dumneavoastră, am respectat spiritul și litera Tratatului de la Lisabona.

Unele persoane nu și-au dat încă seama că, astăzi, Parlamentul European are atribuții pe care nu le avea înainte de Tratatul de la Lisabona. Cred în dimensiunea europeană a parlamentarismului, iar atunci când folosesc cuvântul „dimensiune” – engleza mea nu este la fel de bună ca a dumneavoastră, dnă Wallis – nu o fac pentru a denota ceva vag. Pentru mine, „dimensiune” înseamnă profunzime, înseamnă amploare. În orice caz, înseamnă ceva foarte ambițios.

Doresc să lucrez cu Parlamentul în acest spirit. Nu împotriva unei alte instituții, deoarece cred și trebuie să o spun aici, că avem nevoie de un Consiliu foarte puternic și de un Consiliu European. Salut inovațiile prezente în Tratatul de la Lisabona, inclusiv existența unei președinții permanente a Consiliului European, deoarece aceasta va asigura continuitate și coerență pe termen lung.

Salut crearea rolului Înaltului Reprezentant, care este, în același timp, vicepreședintele Comisiei Europene. Nu dorim să îngreunăm situația, dimpotrivă! În loc să avem două centre pentru relații externe, unul din partea Consiliului, altul din partea Comisiei, avem acum o figură cheie, în cazul de față dna baroneasă Ashton, care va apăra interesul european cu legitimitate interguvernamentală, care este foarte importantă în chestiunile externe, dar și cu legitimitate europeană.

Prin urmare, spun acest lucru cu multă convingere. Cred că ar fi o greșală să începem acum o dezbatere sau un conflict instituțional. Avem nevoie de toate instituțiile. Unele persoane s-au simțit obligate să adreseze eterna întrebare referitoare la dl Kissinger și la numărul de telefon. Am spus deja o dată: dl Kissinger era secretar de stat. Cred că, începând de acum, secretarul de stat al Statelor Unite va avea un omolog în baroneasa Ashton. Domnia sa are responsabilitatea și capacitatea de a juca acest rol.

Cu toate acestea, la nivelul șefilor de stat sau de guvern, pe lângă relațiile cu statele membre, avem, potrivit Tratatului de la Lisabona, președintele Consiliului, care reprezintă Europa în politica externă și în problemele de securitate comună și Comisia care, potrivit articolului 17, reprezintă Europa în toate celelalte aspecte ale relațiilor externe. Acesta este sistemul nostru.

Unele persoane și-ar dori un sistem complet unificat. După cum s-a spus, nici Statele Unite nu au, uneori, un sistem complet unificat. Există momente în care negociem cu administrația Statelor Unite iar apoi descoperim că congresul nu urmează aceeași direcție ca administrația.

Totodată, este important să înțelegem faptul că suntem o Uniune formată din 27 de state membre. Avem un sistem care este o îmbunătățire a sistemului intern. În locul unei Președinții care se schimbă din șase în șase luni, avem o Președinție permanentă a Consiliului. Avem Înaltul Reprezentant și vicepreședintele Comisiei. Acest lucru reprezintă un pas înainte, însă dinamismul este mai important decât mecanismul și, astfel, trebuie să adăugăm o nouă dimensiune acțiunilor noastre.

Voi încheia adresând un apel acestui Parlament. Puterea antrenează responsabilitate. Doamnelor și domnilor, voi fi foarte sincer cu dumneavoastră: Parlamentul European a dobândit un număr mare de atribuții prin această revizuire. Sper că aceste atribuții nu vor fi folosite doar în scop de imagine, ci și ca o parte a responsabilității de a guverna Europa împreună cu celelalte instituții. Acesta este un test major al responsabilității tuturor instituțiilor: Parlamentul European, Comisia și Consiliul European.

Unii dintre dumneavoastră mi-ați cerut, cu sinceritate, cred, să fiu mai curajos. Vă pot spune că sunt pregătit să depun eforturi în aceste direcții. Cu toate acestea, Comisia nu le va putea pune în aplicare de una singură. Să fim clari asupra acestui aspect. Ar fi o iluzie, iar Comisia nu-și poate exercita influența, puterea, conducerea, împotriva voinței statelor membre, care sunt state democratice.

Aceste lucruri trebuie stabilite împreună, cu o adunare parlamentară, în acest caz Parlamentul European, care să-și asume în mod real responsabilitatea, care să nu fie, pur și simplu, un loc de protest. De asemenea,

am observat că unele persoane vorbesc mai tare pentru că sunt mai slabe! Prin urmare, avem nevoie ca toate grupurile europene politice să conlucreze, dacă sunt în măsură să facă acest lucru.

Unele grupuri politice au spus că vor vota împotriva noastră. Dacă ajungem la astfel de extreme, vă pot spune că aş fi îngrijorat dacă ar vota pentru noi. Nu am nevoie de astfel de sprijin. Comisia nu vrea un astfel de sprijin. Cu toate acestea, Comisia doreşte şi solicită sprijinul tuturor forţelor europene. Pe acesta vă rog să ni-l acordaţi. Vă rog cu modestie, însă cu convingerea fermă că avem nevoie de sprijinul dumneavoastră şi că ne puteţi ajuta să umplem golul care există astăzi.

Care este problema reală? Să fim clari şi asupra acestui subiect. Dle Preşedinte, acesta va fi ultimul lucru pe care doresc să-l subliniez. Atunci când discutăm despre aceasta cu cetăţenii noştri, observăm că astăzi, în Europa, există o disparitate fundamentală între ambiţiile noastre declarate şi rezultatele pe care reuşim să le obţinem.

Unii doresc să utilizeze acum această disparitate drept mijloc de reducere a ambiţiilor. Alţii, printre care ne numărăm, vor să îmbunătăţească rezultatele, pentru ca ele să se ridice la înălţimea aşteptărilor noastre. Mă bazez pe Parlament pentru a ne îndeplini ambiţia, o ambiţie pentru o Europă mai puternică, într-o lume tot mai solicitantă.

Vă rog să sprijiniţi noua Comisie, astfel încât, prin ambiţie, să putem transforma visul european în realitate.

(Aplauze)

Preşedintele. – Dle Barroso, vă mulţumesc pentru răspunsurile detaliate la întrebările şi observaţiile ce v-au fost adresate de Parlament şi pentru abordarea cuprinzătoare a relaţiilor reciproce dintre Comisia Europeană şi Parlamentul European. Suntem conştienţi de responsabilitatea ce-i revine Parlamentului European. Avem un nou tip de acord, iar cooperarea dintre noi avansează mai mult ca oricând. Responsabilitatea noastră comună, a celor două instituţii comunitare – Parlamentul European şi Comisia Europeană – este deosebit de semnificativă. Vă mulţumesc pentru că aţi prezentat viziunea dumneavoastră asupra activităţii Comisiei Europene şi asupra obiectivelor acestei activităţi. Doresc să-i mulţumesc din nou dlui López Garrido, care reprezintă Preşedinţia spaniolă, precum şi întregii delegaţii spaniole pentru prezenţa în timpul procedurilor şi al dezbaterii.

Am primit cinci propuneri de rezoluţie⁽¹⁾ prezentate în conformitate cu articolul 106 alineatul (4) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterăa a fost închisă.

Votul va avea loc joi, 9 februarie 2010.

Declaraţii scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Carlo Casini (PPE), în scris. – (IT) Aş dori să spun cât de mult mă bucur, în calitate de preşedinte al Comisiei pentru afaceri constituţionale, că s-a ajuns la un acord privind principalele direcţii ale unui nou acord cadru între Comisie şi Parlament.

Cu toate acestea, trebuie să subliniez faptul că trebuie să ne gândim mai în profunzime la natura relaţiei dintre aceste două instituţii. Atitudinea faţă de creşterea democratică la nivelul Uniunii continuă să fie una în care Parlamentul este văzut ca reprezentând populaţia, iar Consiliul un fel de cameră secundară, care reprezintă statele. Într-un astfel de context, Comisia ar trebui văzută ca un guvern şi este evident faptul că această configuraţie ar necesita reguli mult mai detaliate decât ajustările evidenţiate, pe bună dreptate, astăzi.

Aş dori să adaug o observaţie privind dreptul la iniţiativă al cetăţenilor. Normele corespunzătoare trebuie să fie croite în funcţie de efectele care considerăm că trebuie să urmeze în consecinţă. Aceste efecte trebuie considerate prin comparaţie cu cele care derivă din dreptul existent al fiecărui cetăţean de a transmite o petiţie către Parlamentul european, dar şi cu cele asociate puterilor limitate ale Parlamentului. Parlamentul nu are nicio putere de iniţiativă, însă are puterea de a solicita Comisiei să iniţieze documente legislative.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Acum că problema instituţională a fost rezolvată, cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona şi alegerea noii Comisii, începe o nouă fază în istoria Uniunii. O nouă eră care doreşte să fie ambiţioasă din punctul de vedere al capacităţii sale de iniţiativă şi al atitudinii sale faţă de marile

(1) A se consulta procesul-verbal.

provocări ale vremurilor noastre. O nouă eră în care Comisia va lucra în armonie cu Parlamentul, căutând soluții la problemele care îi afectează pe cetățenii Europei, potrivit acordului interinstituțional. O nouă eră a conducerii europene în ceea ce privește principalele aspecte ale lumii contemporane și răspunsurile corespunzătoare la provocările viitorului. O nouă eră în integrarea unei Europe mai corecte, care să dea dovadă de o solidaritate sporită.

Pe baza dovezilor prezentate în cadrul audierilor, noul colegiu de comisari întrunește criteriile necesare pentru a răspunde necesităților actuale. Această Comisie este una echilibrată, care combină experiența veteranilor săi cu proșpețimea celeilalte jumătăți a membrilor săi. Totodată, este echilibrată din punctul de vedere al reprezentării sexelor, având în vedere că o treime din membri sunt femei, o ușoară creștere față de situația anterioară. Echilibrul de putere dintre aceste trei instituții nu afectează pe nimeni, ci consolidează Europa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) În prezentarea noii Comisii Europene, președintele Barroso a prezentat un program care continuă politica neoliberală, federalistă și militară a vechii Comisii. Colegiul de comisari pe care ni l-a prezentat va merge în aceeași direcție, după cum am văzut în cadrul audierilor care au avut loc la nivelul comisiilor parlamentare. Vom trece printr-o perioadă de propuneri de aprofundare a integrării capitaliste europene cu care ne confruntăm în prezent.

Comisia anterioară a pregătit deja o serie de lucrări precum prezentarea generală și consultarea publică privind strategia ce va da continuitate așa-numitei strategii de la Lisabona. Deocamdată, i se spune strategia UE 2020, însă ni s-a spus deja că totul se rezumă la „a face lucrurile să se întâmple: canalizarea instrumentelor existente spre o nouă abordare”. Cu alte cuvinte, în momentul de față știm că vom merge în aceleași direcții.

Se ignoră necesitatea de a stabili cât de bine au fost puse în aplicare măsurile adoptate în numele strategiei de la Lisabona și în ce măsură au fost atinse obiectivele proclamate la momentul respectiv sau care au fost consecințele aplicării Pactului de stabilitate. Se ascunde faptul că în UE există în total peste 85 de milioane de persoane victime ale sărăciei și peste 23 de milioane de șomeri, situație ce afectează mai ales tineretul, a cărui rată de șomaj depășește actualmente 21 %. Nu putem face altceva decât să votăm împotriva acestei noi Comisii.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), în scris. – (PL) Dle Președinte, Comisia Europeană condusă de dl Barroso se bucură astăzi de un sprijin mai mare decât în 2004. Cu toate acestea, în dezbaterile care a precedat votul s-au exprimat multe rezerve, atât în ceea ce privește componența Comisiei, cât și în legătură cu diviziunea neclară a competențelor în cadrul noului colegiu. Spre exemplu, protecția consumatorilor face parte din portofoliul unui număr de șase comisari diferiți. La momentul de față, este greu să ne dăm seama cum vor influența, în practică, aceste competențe comune eficacitatea activității comisarilor în cauză. Comisia Europeană aleasă astăzi, 9 februarie 2010, va trebui să-și înceapă rapid activitatea, pentru că, din luna octombrie a anului trecut când ar fi trebuit aleasă o nouă Comisie, vechea Comisie nu a făcut altceva decât să bată pasul pe loc și nu a luat nicio inițiativă nouă. Respectarea acordului privind legătura cu Parlamentul va reprezenta un test pentru noua Comisie, mai ales în ceea ce privește principiul tratamentului egal pentru Parlament și Consiliu.

Totodată, doresc să evidențiez faptul că, pe perioada mandatului actualei Comisii, va fi revizuit acordul instituțional din 2003 privind inițiativele legislative mai bune. Ca raportor pentru Comisia pentru afaceri juridice, lucrez în prezent la această problemă și sper că o cooperare constructivă cu noua Comisie va conduce la rezultate substanțiale în acest domeniu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), în scris. – Noul Colegiu al Comisarilor reprezintă prima echipă completă a Uniunii Europene, compusă din 27 de state membre. România și Bulgaria, care au aderat la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007, au de-abia acum șansa de a fi propus un comisar pentru un mandat întreg de cinci ani.

Felicit România pentru alegerea făcută în persoana domnului Cioloș. Consider că prestația domniei sale în cadrul audierilor desfășurate în fața Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală a fost foarte convingătoare pentru toți cei care au asistat. Consider, de asemenea, că profesionalismul domniei sale este de bun augur, dacă ne gândim la provocările importante care ne așteaptă în domeniul pe care îl va gestiona. Mă refer, în primul rând, la apropiatele dezbateri cu privire la viitorul Politicii agricole comune.

Pentru a găsi cele mai potrivite soluții, adaptate necesităților și intereselor tuturor statelor membre, noul comisar va avea nevoie de înțelegerea în profunzime a agriculturii europene, de multă putere de muncă și de multă diplomatie, calități pe care știu că le deține. Doresc mult succes întregului Colegiu al Comisarilor

și sper că munca pe care o va depune în viitorul mandat va reuși să aducă Uniunea Europeană mai aproape de cetățenii săi.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), *în scris*. – (PL) Îl felicit pe dl Barroso și întregul colegiu de comisari, însă, totodată, sper că acum vom avea o Comisie mai independentă și mai dinamică. O Comisie care va proteja, mai presus de toate, interesele comune și care va întreprinde reforme îndrăznețe ale politicilor UE, măsuri pe care trebuie să le luăm după anii pe care i-am alocat în vederea reformării instituțiilor noastre. În ceea ce privește relația dintre Comisie și Parlament, asistăm la o nouă deschidere, care nu decurge doar din noile puteri ale Parlamentului, ci și, după cum am auzit în toamnă, din dorința dlui Barroso de a stabili un parteneriat special cu Parlamentul. Adevărul este că prevederile speciale ale acordului cadru preliminar privind cooperarea dintre cele două instituții consolidează în mod semnificativ rolul Parlamentului în procesul decizional, făcând ca acest proces să fie mai democratic. Problema o reprezintă, însă, lucrurile mărunte, motiv pentru care vom supraveghea îndeaproape negocierile, pentru a ne asigura că se vor ține promisiunile de includere a Parlamentului în procesul de construire a diplomației UE.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.50 și reluată la ora 12.05)

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

5. Votare

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru detalii privind rezultatul votului: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

5.1. Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie (B7-0091/2010) (vot)

- Înainte de votare:

José Manuel Barroso, *Președinte al Comisiei*. – Domnule Președinte, în urmă cu câteva luni, în orientările mele politice și aici în plen, am propus ca acest parteneriat special dintre Parlament și Comisie să evolueze către un nou nivel. Am propus o continuare constructivă a consolidării și a dezvoltării relațiilor noastre, care să reflecte noul tratat și scopul nostru comun de a construi Europa împreună.

În ultimele săptămâni am avut discuții aprofundate cu echipa de negociatori condusă de dl Lehne, numit de dumneavoastră, în vederea revizuirii acordului cadru. Aș dori să profit de această ocazie pentru a le mulțumi pentru discuțiile intense, dar și pentru abordarea lor constructivă.

Sunt profund mulțumit că am ajuns la o înțelegere comună privind principiile care vor guverna relația noastră în următorii ani. Acestea ar trebui să consolideze cooperarea noastră cu respectarea deplină a echilibrului instituțional stabilit în tratate.

În calitate de Președinte al Comisiei Europene, voi subscrie la principiile stabilite în rezoluția care tocmai ați adoptat-o. Acestea mă vor ghida în elaborarea poziției noului Colegiu referitoare la revizuirea întregului acord cadru.

Odată cu adoptarea acestei rezoluții de majoritatea covârșitoare a Parlamentului, am încredere că dispunem de o bază excelentă pentru consolidarea relației noastre. Cât despre problemele care afectează nu doar instituțiile noastre ci și Consiliul, sper sincer că acesta ni se va alătura în efortul comun de a ameliora activitatea tuturor instituțiilor spre beneficiul Europei.

Dacă veți aproba noul colegiu în cursul zilei de azi, voi solicita vicepreședintelui desemnat Șefčovič să conducă negocierile din partea Comisiei în revizuirea acordului cadru. Doresc să vă asigur că, la fel ca mine, domnia sa este adeptul negocierilor eficiente și rapide - ca de altfel, sunt sigur, întregul nou Colegiu.

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult, domnule Președinte Barroso, pentru perspectiva pozitivă pe care o manifestați în legătură cu negocierile noastre. În numele tuturor, doresc să mulțumesc grupului nostru de negociere, prezidat de dl Lehne, și tuturor colegilor mei care s-au dedicat atât de mult negocierilor.

(Aplauze)

Nu avem încă o inițiativă legislativă pe baza Tratatului de la Lisabona, dar ni s-a promis un răspuns la așteptările noastre din partea Comisiei. Pe lângă ora de întrebări cu Președintele Comisiei Europene, avem și timpul afectat întrebărilor cu comisarii, o invitație din partea Președintelui Comisiei Europene pentru Președintele Parlamentului European și Colegiul comisarilor, precum și cooperarea noastră comună cu parlamentele naționale, care este foarte importantă.

Ne gândim la regula subsidiarității; este necesară o evaluare de impact pentru a o îmbunătăți cât mai mult posibil, și sperăm că din acest punct de vedere va fi mai solidă decât era prevăzut inițial în acordul nostru, dar nutrim încă mari speranțe că putem face tot posibilul pentru cetățenii noștri în viitor.

(Ședința a fost suspendată la ora 12.10 și reluată la ora 13.30)

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

6. Timpul afectat votului (continuare)

Președinte. – Înaintea votului, vom asculta discursurile președinților grupurilor politice cu privire la alegerea noii Comisii.

Joseph Daul, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle Președinte, dle López Garrido, dle Președinte al Comisiei, vă mulțumesc că mi-ați dat ocazia de a spune, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrați), de ce sunt ferm convins că Dl Barroso și colegiul său de comisari, asistat de personalul Comisiei, se vor ridica la înălțimea provocărilor cu care se confruntă.

Europa s-a născut dintr-o criză internațională și, pentru prima dată în decursul a 60 ani, se confruntă cu o nouă criză internațională, având un tipar diferit dar, fără îndoială, gravă și periculoasă. O vom învinge, deși n-am ieșit încă la liman. Moneda euro și-a îndeplinit misiunea de scut monetar; nu vor fi niciodată suficiente cuvinte pentru a spune cât îi datorăm: factorii de stabilizare automată, acele faimoase mecanisme de solidaritate, care sunt prea... Ați beneficiat foarte mult de ele, prieteni!

(Aplauze)

Unde ați fi acum fără factorii de stabilizare care antrenează solidaritatea? Aceștia au fost considerați mult prea adesea ca o obligație care împovărează economiile noastre, dar au fost de mare ajutor în a menține modelul european pe linia de plutire. Un model atractiv, mult copiat, de care concetățenii noștri sunt întru totul atașați, dar care este pus în discuție de către noile provocări.

Lumea a devenit multipolară, dar nu în modul în care am visat-o; am visat că va fi idealistă, pașnică și multilaterală. Nu, a devenit o lume a competiției, a luptei - una pașnică, dar fără îndoială sălbatică- pentru a impune un model altor modele.

În fața acestei provocări, Uniunea nu trebuie să irosească numeroasele instrumente pe care le are la dispoziție. Trebuie să rămână fidelă idealurilor sale, prin cuprinderea ideilor și a oamenilor și prin activități de pionierat în lupta împotriva încălzirii globale, dar trebuie, de asemenea, să se înarmeze cu resursele necesare pentru a putea fi competitivă.

Știu că este ceea ce noua Comisie se va strădui să realizeze împreună cu noi. Cunoaștem cu toții punctele slabe ale Europei: demografia, lipsa de viitor consum, provocările industriale, deficitul public, guvernarea economică fără vlagă. Este un motiv în plus pentru a ne pune în valoare instrumentele: moneda euro și politica monetară, dezvoltările tehnologice, realizările industriale de vârf, potențialul agricol pentru a garanta securitatea alimentară a celor 500 de milioane de concetățeni ai noștri.

În acest scop, contez pe Comisie că va da dovadă de imaginație și va juca un rol de lider în domeniul legislației europene pe care va trebui să o adoptăm. Mă aștept să apere interesele Europei, să solicite reciprocitate din partea partenerilor noștri și, în caz de încălcări, să nu ezite în a recurge la mijloacele legale de care dispune.

Dlor comisari, este răspunderea dumneavoastră ca, împreună cu noi, cu Consiliul, să finalizați piața internă. Pentru a face acest lucru, trebuie să eliminăm tabuurile, cum ar fi acela al fiscalității și al dimensiunii sociale.

Statele membre nu mai pot acționa ca și cum aceste două domenii țin de competențe restricționate și de neatins, care nu se încadrează în aria de acțiune comună.

În același timp, provocările externe vor trebui abordate cu mult mai multă determinare: securitatea și apărarea, dar și comerțul, standardele tehnologice și industriale și standardele de mediu. Europa trebuie să-și apere valorile, să apere pacea și prosperitatea cetățenilor ei. Europa trebuie să fie un actor internațional și nu doar o zonă de prosperitate și de aplicare a legii. Nu trebuie să se lipsească de instrumentele care decurg din forța ei.

Grupul PPE se așteaptă ca noua Comisie să lucreze simultan și în mod eficient pe toate aceste fronturi. Dacă va acționa în acest sens - și nu există niciun motiv de îndoială - va avea întotdeauna sprijinul Grupului PPE.

Dle Barroso, Grupul PPE are încredere în dumneavoastră; vă cere să aveți curaj, să realizați reforme. Vă cere să fiți clarvăzător, în numele cauzei care ne unește pe toți: crearea unei Europe politice.

(Aplauze)

Martin Schulz, în numele Grupului S&D Group. – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European nu a adoptat ușor decizia sa. În urmă cu cinci luni, în acest Parlament s-a derulat votul pentru Președintele Comisiei și, deși atunci nu i-am acordat sprijinul nostru, a obținut majoritatea voturilor. În baza acestei majorități, care în mod regretabil s-a alcătuit din oameni care de fapt nu sunt în favoarea Tratatului de la Lisabona, președintele Comisiei ne-a prezentat colegiul pe care astăzi urmează să-l evaluăm.

Și pentru noi este necesar să evaluăm acest colegiu. Avem două opțiuni: putem alege să împărțim acest Parlament în cei de dreapta și cei de stânga. Aceste două grupuri au ideologii contradictorii și vor trebui să voteze în mod corespunzător. Aceasta este una dintre opțiuni. În orice caz, nu este modul în care funcționează Europa. Nu avem o majoritate în acest Parlament. Nici Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și nici Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa nu deține majoritatea în acest Parlament. Europa nu constituie o entitate în care orice forță politică poate să încropească o majoritate și să spună că acum Europa va fi guvernată într-un anumit mod. Europa este un compromis permanent. Este unul dintre elementele care o face uneori așa de greoaie și greu de înțeles. În orice caz, mai bine un compromis permanent, care conduce la succese și mai multă justiție socială, decât o luptă ideologică care în final eșuează fără niciun rezultat palpabil.

(Aplauze)

Din acest motiv ne este foarte greu să cântărim beneficiile. Desigur, o dispută ne încântă pe toți. Și mie îmi face plăcere să dezbăt aprins principii cu colegii din alte grupuri, dar Europa are nevoie și de rezultate palpabile. De aceea, ca social-democrați - socialiști și democrați - ne întrebăm ce am putea solicita și ar putea fi acceptat. Am definit apoi criteriile. Unul dintre criterii a fost ca cea de-a doua forță politică din Europa să fie reprezentată în Comisie la un nivel mai înalt. De aceea, am dorit postul de Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și am reușit să-l obținem.

Aș dori să spun câte ceva despre persoana care deține acest post. Baroneasa Ashton nu trebuie să permită ca în acest Parlament să fie numită comunistă de către un om care, în Franța, a fost condamnat pentru negarea holocaustului. Baroneasa Ashton are întregul nostru sprijin.

(Aplauze prelungite)

Am întrebat dacă am putea introduce în legislația Uniunii Europene o evaluare de impact social ca mecanism de reglementare. Pentru noi, întrebarea era dacă mai există vreo șansă să poată fi puse în mișcare unele măsuri, cum a fost, în trecut, Directiva privind Serviciile. Nu, noi am dorit un mecanism care să permită o analiză a tuturor măsurilor avute în vedere de această Comisie, înainte de adoptarea acestora, din punct de vedere al impactului lor asupra sistemului de securitate socială al statelor membre. Acest lucru a fost integrat. Am dorit - și, pentru mine, reprezintă un salt cuantic în politica europeană - ca în interval de un an, rezoluțiile legislative ale acestui Parlament să se traducă în inițiativele legislative proprii ale Comisiei. Este un uriaș pas înainte, deoarece înseamnă că dreptul la inițiativă al acestui Parlament, care din păcate nu există, va fi garantat prin mijloace indirecte. Considerăm că se realizează un progres semnificativ.

În cele din urmă, fiind a doua forță din acest Parlament și, de asemenea, reprezentând grupul politic fără de care nu ar fi posibilă majoritatea calificată în acest Parlament, am dorit să fim reprezentați în Comisie. Trei din cei șapte vicepreședinți sunt social-democrați. În acest sens, ne-ați satisfăcut solicitările în mare măsură.

În ultimele săptămâni și luni, am exprimat multe preocupări, inclusiv în dezbaterile de azi dimineață. Evaluând aceste preocupări în raport cu progresul făcut, am hotărât să vă acordăm sprijinul nostru pentru următorii cinci ani. Când am spus „vă”, am avut în vedere colegiul comisarilor. Vă puteți baza pe sprijinul nostru dacă luați în serios ceea ce vă spun: ori va exista o Europă socială, ori Europa va eșua. Este răspunderea noastră comună să garantăm că va deveni o Europă mai socială. Grupul S&D va sprijini Comisia.

(Aplauze)

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – Dle Președinte, grupul meu va acorda sprijinul Comisiei Europene. Alianța Liberalilor și Democraților constituie un grup responsabil și suntem conștienți că următorii cinci ani vor fi foarte critici pentru Uniunea Europeană și cetățenii europeni, condiții în care vom avea nevoie de o Comisie care să se bucure de un larg sprijin proeuropean în acest Parlament.

Dar să fie foarte clar. Sprijinul nostru este condiționat, mai mult decât în ultimii cinci ani. Dorim ca noua Comisie Europeană să fie motorul Uniunii Europene. Dorim o Comisie cu o abordare economică și socială mai curajoasă, mai ambițioasă și mai integrată, o Comisie care se află în linia întâi a unei astfel de strategii- o strategie care poate forța statele membre să facă ceea ce trebuie să facă.

Cred că trebuie să recunoaștem - și cu atât mai mult în zona euro - că pilonul monetar existent trebuie neapărat însoțit de un pilon economic și social adevărat. Problemele de azi din zona euro sunt o dovadă clară a eșecului abordării slabe pe care am aplicat-o în ultimii 10 ani prin așa-numita metodă de coordonare deschisă. Același lucru este valabil și în alte zone - în cazul schimbărilor climatice, în cazul politicii noastre externe și al politicii noastre de apărare.

Premisa de bază pe care trebuie să se întemeieze această nouă abordare îndrăznească este recunoașterea faptului că, în lumea multipolară de mâine, Europa nu poate juca un rol semnificativ decât în condițiile în care va fi mai eficientă și va reuși să își consolideze propria integrare în viitorul apropiat. Dorim să îmbrățișăm această prezumție și să prezentăm propuneri și reforme clare, ferme și ambițioase în acest domeniu. Sperăm că, în acest scop, Comisia va face uz la întregul său potențial de dreptul la inițiativă. Vorbesc în mod evident despre Comisie ca un întreg, lucrând ca un colegiu, ca un corp politic coerent care promovează integrarea europeană. O Comisie puternică poate fi utilă, dar pentru realizarea acestor obiective o Comisie puternică este indispensabilă.

Tratatul de la Lisabona oferă noi instrumente și ne-a sporit capacitatea de acțiune. Dnă Înalt Reprezentant Ashton, vă cerem să utilizați aceste noi instrumente. Așteptăm mai mult de la Înaltul Reprezentant, decât ceea ce am văzut până acum. Rolul dumneavoastră v-o impune și Uniunea Europeană o cere. Profitați de ocazii. Lecția pe care am învățat-o în Haiti constituie un exemplu. Puneți imediat pe masa Consiliului raportul pentru constituirea unei forțe civile de protecție la nivel european. Acestea fiind spuse, grupul meu va sprijini această Comisie, cu puternica ei prezență liberală, și suntem pregătiți să ne asumăm angajamentul pentru dezvoltarea cauzei europene alături de ea.

(Aplauze)

Daniel Cohn-Bendit, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle Președinte, știți foarte bine că Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană nu va vota pentru această Comisie dar, în același timp, vă oferim ideile noastre, imaginația noastră și determinarea noastră pentru cauza europeană.

Dle Barroso, nu vă jucați spunând că cei care nu votează pentru Comisie sunt împotriva Europei. Nu vă jucați cu noi, Verzii Europeni. Puteți juca acest joc cu alții, dar nu cu noi. Propunem cooperarea necondiționată cu dumneavoastră dacă doriți să faceți progrese în domeniul sistemului fiscal european. Dacă doriți ca Europa să-și aibă propriile ei resurse, vă susținem contra statelor membre care își apără propriile lor suveranități economice. Le voi numi: fie că e vorba de Germania, sau Franța, vă vom sprijini.

Dacă doriți să fiți gardinele tratatelor- de exemplu, în prezent se desfășoară negocieri în cadrul Consiliului care vizează returnarea refugiaților în Libia, și solicităm Consiliului să ne spună care este temeiul juridic al acelor negocieri. Va fi Parlamentul parte a procedurii legislative ordinare? Consiliul ne spune: „vi se va comunica la sfârșitul negocierilor”. Acest lucru este imposibil; ține de responsabilitatea Comisiei să intervină pentru a garanta că instituțiile europene sunt informate asupra temeiului juridic al acelor negocieri.

Vă pot oferi o mulțime de exemple. Dacă doriți să progresați în domeniul schimbărilor climatice, dacă doriți ca Europa să meargă dincolo de cele de trei ori douăzeci, dacă doriți să vă apropiați mai mult de 30 %, aveți sprijinul întregului Grup Verts/ALE. Veți avea întregul nostru sprijin dacă, după criza financiară, veți dori să realizați progrese în domeniul reglementărilor financiare. Veți avea întregul nostru sprijin dacă dumneavoastră

și Comisia dumneavoastră doriți să realizați progrese în ceea ce privește protecția Europei. Veți avea sprijinul nostru dacă veți dori să rezolvați problema Ciprului. Veți avea sprijinul nostru, dacă, în sfârșit, doriți să puneți capăt unei situații absurde, prin care o țară cum ar fi Grecia, după cum am spus mai înainte, cheltuiește 4,3 % din PIB pentru apărare. Îl veți avea în mod necondiționat!

Dle Barroso, din acest motiv spun că acum vom vota „Nu”, dar că s-ar putea să greșim. Știm că am făcut o greșeală ultima dată în legătură cu dl Dimas. Am făcut o greșeală și o recunoaștem. De aceea, dacă vă puteți ridica la înălțimea viselor noastre, și dacă ne înșelăm în privința așteptărilor pe care le avem de la dvs după ziua de azi, vom spune cinstit că am greșit și vă vom sprijini.

(Aplauze)

Timothy Kirkhope, în numele Grupului ECR. – Dle Președinte, unele state membre cred că desemnarea unui comisar constituie un prilej de a soluționa o problemă internă sau de a achita o datorie politică. Comisia Europeană ar trebui să reunească cei mai talentați și eficienți lideri politici din Europa, oameni cu experiență și capacitatea de a contribui în abordarea imenselor provocări cu care ne confruntăm.

După ani de discuții instituționale aprinse, Europa trebuie să își reorienteze eforturile asupra obținerii de rezultate în domeniile în care poate adăuga valoare muncii statelor membre, și în domeniile în care concetățenii noștri se așteaptă ca națiunile Europei să coopereze. Trebuie să sprijine eforturile de consolidare a fragilei redresări economice și de a genera creștere și locuri de muncă, și are de jucat un rol hotărâtor în abordarea securității energetice și a schimbărilor climatice. Trebuie să propună reforme centrale în ceea ce privește bugetul european și multe dintre programele cheie de cheltuieli.

Dl Barroso este liderul cel mai indicat care să conducă Comisia. În orientările sale politice, el conturează un program ambițios, concentrat pe problemele importante, un program pe care, în general, îl sprijinim. Fiecare stat membru ar fi trebuit să îi susțină eforturile, nominalizând cel mai puternic candidat posibil pentru funcția de comisar, dar în unele cazuri a fost foarte dezamăgit. Desigur că trebuie să gireze fiecare membru al echipei sale - nici nu am aștepta altceva de la un lider în poziția lui - și, în organizarea echipei sale, deși punem la îndoială unele portofolii, a făcut probabil tot ceea ce se putea având în vedere ceea ce a primit.

În timp ce unii candidați sunt excelenți și s-au prezentat bine în cadrul audierilor, alții sunt mediocri și au făcut o impresie slabă. Unii s-au distanțat de liniile directoare ale politicii lui. Dle Președinte, dacă votul este favorabil, noi ne vom angaja, desigur, în mod constructiv față de fiecare comisar și încă sperăm că vom fi plăcut surprinși dar, rog ca Parlamentul să aibă posibilitatea de a evalua Comisia cel puțin o dată pe an.

Este încă un proces în mod fundamental defectuos și nu-l putem susține în întregime. Din acest motiv, Conservatorii și Reformiștii Europeni se vor abține astăzi de la acest vot. Unele grupuri nu sunt solidare; noi suntem solidari în legătură cu această poziție.

Lothar Bisky, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, doamnelor și domnilor, și grupul meu a luat parte activ la audierile candidaților. Unii dintre ei ne-au făcut o impresie profund pozitivă. Suntem mai puțin entuziasmați de noile înțelegeri asupra multora dintre portofolii. Și mă refer aici și la aria de responsabilitate destul de misterioasă - care în curând va fi probabil mai puțin misterioasă - a Înaltului Reprezentant pentru afaceri externe și politică de securitate, care este de asemenea vicepreședinte al Comisiei.

Însă mulți dintre candidați ne-au dezamăgit sub aspectul cunoștințelor lor de specialitate. În această privință, toate întrebările noastre s-au referit în primul rând la proiectele politice. În ce direcție ar trebui să se îndrepte integrarea europeană? Care sunt cele mai importante măsuri din punctul de vedere al candidatului pentru Comisie? Au fost mult prea multe răspunsuri vagi la aceste întrebări, după cum au fost răspunsuri pe care, din punct de vedere politic, nu le susținem. În pofida solicitărilor pentru o Europă mai socială, ei au continuat să pledeze pentru un drum spre dereglementare, privatizare sau conceptul de flexisecuritate. Prioritatea maximă a fost flexibilitatea lucrătorilor iar securitatea socială s-a aflat la sfârșitul listei.

Protecția climei este pe agendă, dar nu constatăm o distanțare față de producerea de energie electrică pe bază de cărbune sau față de energia nucleară. Nu văd preluarea de către UE a unui rol conducător în domeniul protecției climei și a ajutorului pentru dezvoltare. Nu s-a spus nimic despre dezarmarea consecventă, în special în legătură cu armele nucleare din Europa. Dle Barroso, dle Președinte, oricât de mult aș aprecia candidații prezenți la audiere, grupul meu nu poate da un vot pozitiv colegiului dumneavoastră.

Nigel Farage, în numele Grupului EFD. – Dle Președinte, copiii din generațiile viitoare li se va spune o poveste. Li se va spune că odată ca niciodată, Europa era divizată; era un zid mare în mijlocul ei, iar popoarele din est erau foarte sărace și lipsite de democrație și trăiau sub un sistem funest numit comunism care a ucis

milioane din oamenii săi. Dar, bucuria bucuriilor, zidul a căzut și am terminat cu cele 27 națiuni iar acele popoare au trăit în democrație și 500 milioane de oameni au trăit în pace...

(Aplauze)

Mai este. Vă promit, mai este.

(Aplauze)

Ei bine, trebuie să spun că este prima oară când am primit astfel de aplauze și, dle Verhofstadt, sunt tentat să stau jos dar, cu permisiunea dumneavoastră, povestea continuă cu tristețe.

Politicienii responsabili au devenit foarte hrăpăreți; își doreau bani și putere. Astfel că au recurs la minciuni și amăgire, au înscenat cel mai spectaculos *coup d'état* birocratic pe care lumea l-a văzut vreodată. Dar nu a fost nevoie să utilizeze gloanțe. Au fost mult mai isteți, mult mai uneltitori. Astfel că au pus în aplicare un nou tratat - se numea Tratatul de la Lisabona. Apoi au dat puteri total nelimitate unui număr de 27 persoane. Aceștia erau oamenii care făceau toate legile. Desigur că ei aveau deja un steag, și aveau deja un imn național, dar s-au apucat să făurească un nou stat. Dar au ignorat popoarele. Ceea ce au făcut, cu, sau fără știință, a fost să recreeze tocmai sistemul diabolic sub care trăiseră înainte popoarele din Europa de Est. Dar era de necrezut că mulți dintre noii conducători au lucraseră deja înainte pentru același sistem diabolic. Ei bine, desigur că planul lor era greșit și că sistemul lor monetar fantezist s-a prăbușit. Dar, totuși, noii conducători nu voiau să asculte poporul. Dimpotrivă, au făcut viața din ce în ce mai grea: au adus milioane de oameni în stare de sărăcie; le-au negat popoarelor dreptul de a spune ceva și, în final, acele popoare au trebuit să recurgă la violență pentru a-și recăpăta statele lor naționale și democrația lor.

Morala poveștii este că ei nu au învățat nimic din istorie. Deputați ai Parlamentului European, înainte de a investi cu puteri această Comisie, aduceți-vă aminte că în urmă cu 60 ani, în Europa s-a lăsat o cortină de fier, dar acum, prin această Comisie, se instalează o mână de fier în domeniul economic, care se simte astăzi în Grecia.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle Președinte, după povestea pe care tocmai ați auzit-o, aș dori să revin la realitate. Fiul meu are șaptesprezece ani și studiază foarte intens limba engleză, deoarece știe că engleza este limba de lucru, și speră că îl va ajuta să găsească un loc de muncă adecvat. Este un european entuziast, dar este nemulțumit de politica europeană, și pe bună dreptate. În Germania, revista *Der Spiegel* scrie deja despre sfidarea politică la scară mare, și pe bună dreptate. Cu toate acestea, milioane de tineri europeni doresc în secolul al XXI-lea o democrație funcțională, competentă și îndrăzneță. Cu toate acestea, ce ni se oferă astăzi aici de către Comisie? Sunt aceștia oamenii competenți - și cei mai buni - de care avem nevoie?

Noi cei de aici din rândul din spate reprezentăm un grup independent de cetățeni care au jucat un rol esențial în a asigura că radicalii de dreapta din acest Parlament nu vor forma din nou un grup. Suntem proeuropeni înflăcărați, dar tocmai de aceea suntem foarte dezamăgiți de oamenii cu care v-ați prezentat și de calitatea acestor oameni. Am angajat aici un asistent care să devină un obiect de batjocură cum s-a întâmplat cu Günther Oettinger pe YouTube în „Oettinger vorbind englezește”? Probabil că nu. Din punct de vedere al competenței, am vrea să avem de a face cu un comisar austriac care nu și-a dovedit competențele în niciun fel în domeniul său?

Dle Barroso, aici, în Parlament, există foarte mulți parlamentari de a căror experiență ați putea beneficia. Aveți unul dintre ei, de exemplu, în persoana suedezei, e adevărat. Totuși, de ce nu-l vreți pe dl Karas? De ce nu ați luat un german de aici, în locul celor pe care îi aveți? Fiindcă nu aveți dreptul. Fiindcă, în pofida Tratatului de la Lisabona, suntem încă îngrădiți, fiindcă tot nu suntem atât de independenți încât să putem lua decizii suverane - nici dumneavoastră și nici noi ca Parlament.

Din păcate, nici nouă nu ni se permite să alegem individual comisarii. Este un tip de democrație pe care l-am avut în Austria în secolul al XIX-lea. Nu este adecvat pentru Europa de care avem nevoie, la care visăm. Vă rog să luați aminte: dacă continuați pe acest drum, veți face jocurile naționaliștilor și, mai mult decât atât, a oponenților UE. Și, dimpotrivă, avem nevoie de mai multă democrație.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dle Președinte, exact acestea sunt sentimentele mele. Voi fi foarte scurt. Dle Președinte, doamnelor și domnilor, dl Schulz s-a referit la mine - nu nominal dar destul de precis - ca fiind găsit vinovat de revizionism de către instanțele franceze.

Aș dori să-i spun dlui Schulz că greșește și pun la dispoziția sa, și la dispoziția întregii Comisii de imunități a Parlamentului European, hotărârea extraordinară a instanței supreme franceze, Curtea de Casație, care a casat toate sentințele pronunțate împotriva mea și care, în hotărârea ei excepțională, a declarat că am fost pus sub acuzare pe baza unor fragmente de fraze compilate în mod artificial pentru a forma o declarație și că, în plus, chiar astfel încropită de către adversarii mei politici, această declarație nu intră sub incidența prevederilor legii. Este o hotărâre extrem de rară, deoarece instanța a casat hotărârea judecătorească a unei instanțe inferioare și s-a pronunțat asupra cazului, ceea ce se întâmplă foarte rar la Curtea de Casație franceză. Această casare a hotărârii și a sentinței pronunțată de Curtea de Casație într-o cauză a intrat în istoria justiției noastre pentru prima oară în cazul Dreyfus. Așadar, dl Gollnisch este la fel de nevinovat ca și dl Dreyfus.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Aș dori să mai adaug ceva. Nu am spus că Baroneasa Ashton a fost comunistă. Am spus că a fost unul dintre acei pacifiști pe care Lenin i-ar fi putut numi tovarăși de drum.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președinte. – Vă mulțumesc. S-a bănuț doar că este vorba de o declarație personală.

6.1. Prezentare a Colegiului comisarilor (B7-0071/2010) (vot)

6.2. Numirea Comisiei (B7-0090/2010) (vot)

Președintele. – Aș dori să adresez calde felicitări noului colegiu ales al comisarilor și Președintelui Barroso: vă felicit pe toți. Aveți în față un volum uriaș de muncă, și așteptările cetățenilor noștri sunt înalte; este timpul de acțiune și împlinire. Voi informa imediat președinția în exercițiu a Consiliului și pe Președintele Consiliului European cu privire la rezultatul voturilor noastre și la numirea Comisiei Europene până la 31 octombrie 2014. Vă mulțumesc foarte mult și încă o dată felicitările mele.

(Aplauze)

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle Președinte, în numele Consiliului Uniunii Europene, aș dori ca foarte pe scurt să-l felicit pe dl Barroso și întreaga Comisie pentru votul de investitură, sprijinul și încrederea care i s-au acordat de către această instituție, Parlamentul European.

În lunile și anii care vin, cele două instituții, Comisia și Parlamentul European, vor juca un rol decisiv în a face față provocărilor cu care se confruntă Uniunea Europeană: abordarea schimbărilor climatice, securitatea, globalizarea economică, prevenirea unei crize cum este cea cu care ne confruntăm acum, demararea noilor inițiative și instituții ale Tratatului de la Lisabona (inițiativa cetățenilor, clauza de solidaritate și, desigur, Serviciul european pentru acțiune externă).

Comisia și Parlamentul European vor juca un rol esențial în toate acestea, iar noi în calitate de Consiliu dorim ca Comisia să lucreze din plin. Comisia are cu siguranță multe puteri, care nu sunt nelimitate, după cum s-a spus aici, dar are, desigur, puterea de a face ceea ce trebuie să facă. Dorim să lucreze rapid și înțelept, acestea fiind așteptările publicului european. După perioada de incertitudine instituțională pe care a trăit-o Europa, ei așteaptă de la noi să recuperăm timpul pierdut și să demarăm imediat această nouă fază politică, această nouă situație în Europa, Europa definitivă a secolului al XXI-lea.

De aceea, dle Barroso, doresc să spun că discursul dumneavoastră a fost proeuropean, și că veți avea întregul sprijin din partea Consiliului, la fel ca și Parlamentul European, pentru a crea o europenizare mai mare și a aduce Europa mai aproape de cetățenii reprezentați în Parlament, deoarece cetățenii sunt, în ultimă instanță, inima Europei.

Președintele. – Vă mulțumesc, Dle López Garrido, secretar de stat pentru afaceri europene în guvernul spaniol. Vă mulțumesc. Acum are cuvântul dl Barroso.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Dle Președinte, aș dori să exprim foarte pe scurt, în numele meu și al tuturor membrilor Comisiei, sincerele mele mulțumiri pentru încrederea care tocmai ne-a fost acordată. Suntem mândri și ne înclinăm în fața acestui vot. Vedem că există un sprijin puternic de la un capăt la altul al spectrului politic; este un moment important pentru Europa, un adevărat mandat pentru cutezanță.

Doresc, de asemenea, să mulțumesc Președintelui Consiliului pentru cuvintele sale calde. Cred că acum avem toate condițiile pentru a ne putea apuca de muncă. Permiteți-mi să fac doar o observație. Pe parcursul acestui vot, am auzit aici câteva remarci și vreau să declar foarte clar că aceia care compară regimul totalitar din fosta Uniune Sovietică cu Uniunea Europeană nu știu ce a însemnat să trăiești sub dictatură și nu știu ce este democrația.

(Aplauze)

În Uniunea Europeană avem un Parlament European democratic, ceea ce înseamnă democrație. În Uniunea Europeană avem o Comisie Europeană aleasă de către dumneavoastră în calitate de reprezentanți aleși ai cetățenilor Europei, ceea ce înseamnă democrație. Credem că, acum, prin legitimitatea democratică cu care am fost investiți de către dumneavoastră, prin desemnarea guvernelor democratice ale tuturor celor 27 state membre, avem motive de mândrie și încredere pentru a lucra cu întreaga determinare pentru binele democrației din Europa, o Europă care este, de fapt, un far călăuzitor al libertății în lume.

Președinte. – Votarea este închisă și urmează felicitările.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Președintele. – Doamnelor și domnilor, vom trece acum la explicațiile privind votul.

Sunt 16 deputați care doresc să dea o explicație cu privire la vot. Aș dori să vă amintesc tuturor că procedura le permite să înainteze textul în scris, ceea ce înseamnă că nu trebuie să se grăbească cu discursurile lor, întrucât toate propunerile lor se regăsesc detaliat în stenograma lucrărilor.

În primul rând, avem trei explicații pentru votul asupra Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie. Fiecare vorbitor va avea la dispoziție un minut.

7. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

Propunere de rezoluție B7-0091/2010

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, acordul-cadru pe care tocmai l-am adoptat consolidează considerabil rolul Parlamentului European – un rol care a crescut grație intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Dle președinte Barroso, v-am acordat încrederea noastră și ne așteptăm din partea dumneavoastră să manifestați respect pentru prerogativele noastre cele mai importante.

În special, considerăm că este esențial să colaborăm mai îndeaproape, cu scopul de a stabili un dialog constant între cele două instituții. Considerăm ca fiind un punct de plecare obligațiile pe care vi le-ați asumat în acest Parlament, dorința dumneavoastră de a instituționaliza un dialog constant cu privire la problemele cheie fundamentale și la propunerile legislative importante, și promisiunea pe care ați făcut-o de a raporta cu privire la evoluția concretă a fiecărei solicitări de inițiativă legislativă în termen de trei luni de la adoptarea acesteia.

Dle președinte, instituțiile noastre vor fi chemate să pună în aplicare așa-numita „metodă democratică” prin stabilirea unui parteneriat special vizând definirea, punerea în aplicare și, mai presus de toate, apărarea adevăratului interes a Europei. Este o responsabilitate mai mare pentru Comisie, dar și pentru noi, reprezentanții direcți ai cetățenilor acestei Europe a noastre.

Dle președinte, toate aceste scopuri necesită o mai mare implicare din partea tuturor: a Comisiei, a Parlamentului, a parlamentelor naționale și a guvernelor. Aceasta este Europa pe care cetățenii ne-o cer și aceasta este Europa pe care trebuie să fim în măsură să le-o garantăm pe parcursul următorilor cinci ani.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, am votat în favoarea Comisiei și sunt de asemenea în favoarea acordului-cadru, care reprezintă un progres istoric. În ciuda acestui fapt, am votat împotriva rezoluției, întrucât am primit textul final ieri și nu am reușit să o dezbaterem în mod serios și pentru că diavolul se ascunde în detalii. Din acest motiv, aș dori să fie clar că mă preocupă unele formulări, de exemplu, cu privire la

drepturile deputaților individuali de a adresa întrebări sau la riscul de coluziune între Comisie și Parlament în ceea ce privește ordinea de zi, în cazul în care Comisia ar participa la Conferința președinților.

Prin urmare, solicit să fie operate corecturile necesare în negocierea finală a textului. S-a spus pe bună dreptate că Parlamentul are mai multă putere. Avem nevoie de o colaborare strânsă cu Comisia, dar nu avem nevoie de coluziune. Avem nevoie de mai multă democrație, nu de mai puțină, deoarece cu aceasta putere suplimentară vine nevoia de mai multă democrație în cadrul Parlamentului.

Daniel Hannan (ECR). – (FR) Dle președinte, nimeni din acest Parlament nu poate să creadă cu adevărat că, din cei 500 de milioane de europeni, acești 27 de candidați sunt cei mai calificați să devină comisari europeni. Comisia exercită puteri exorbitante. Fiind și executivul european, are inițiativă legislativă. Și totuși, pe cine vom numi să exercite aceste puteri? O serie de candidați de compromis, numiți de guvernele naționale drept mulțumire pentru serviciile prestate sau, pur și simplu, pentru a îndepărta rivalii.

Să luăm, de exemplu, candidatul țării mele, pe baroneasa Ashton. Ni se spune că guvernul francez o contestă pentru că nu vorbește limba franceză. Dar, dle președinte, acesta este cel mai mic dintre defectele sale! Baroneasa Ashton nu s-a pus niciodată într-o poziție în care să trebuiască să înfrunte sufragiul universal. Cum poate Uniunea Europeană să dea lecții de democrație Iranului sau Cubei, când această femeie, care conduce Serviciul european pentru acțiune externă, este ea însăși un funcționar neales? Baroneasa Ashton și amicii săi federaliști ne tratează ca pe niște anti-europeni. Dacă, totuși, ea și amicii ei din Campania pentru dezarmare nucleară ar fi câștigat bătălia, continentul nostru ar fi rămas divizat și sute de milioane de europeni ar trăi încă sub tirania marxistă. Niciun european adevărat ...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Propunere de rezoluție B7-0071/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Desigur, și eu aș dori să salut și să felicit noua Comisie, pe noii membri ai acesteia, dar aș dori să atrag atenția asupra unor fapte care nu au fost dezbătute nici în grupurile politice, nici în sesiunile parlamentare, sesiunile plenare: numirea membrilor Comisiei. În grupul meu politic, am afirmat că ar trebui numiți la Comisia Europeană acei candidați care se bucură de sprijinul a cel puțin două treimi din parlamentul lor național. Acesta este un aspect.

Celălalt aspect care nu a fost dezbătut și pe care îl consider foarte important este că noua Comisie ar trebui să acorde o atenție deosebită protecției oamenilor de afaceri din Uniunea Europeană de importurile din acele țări care nu împărtășesc valorile pe care le promovăm. Valori precum mediul, garanțiile sociale și, în final, instituțiile democratice. Tocmai aici trebuie cheltuiți mai mulți bani, deoarece astfel de importuri cresc prețurile bunurilor și serviciilor noastre și îngreunează competiția oamenilor noștri de afaceri cu ...

Daniel Hannan (ECR). – (FR) Dle președinte, baroneasa Ashton și amicii săi federaliști ne tratează ca pe niște anti-europeni. Dacă, totuși, ea și amicii ei din Campania pentru dezarmare nucleară ar fi câștigat bătălia, continentul nostru ar fi rămas divizat și sute de milioane de europeni ar trăi încă sub tirania marxistă. Niciun european adevărat și niciun democrat adevărat nu poate, în deplină cunoștință de cauză, să îi susțină pe acești candidați. Votându-i doar pe baza sprijinului lor pentru integrare europeană, acest Parlament se judecă pe sine.

Propunere de rezoluție B7-0090/2010

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sunt foarte mulțumită că am votat în favoarea acestui nou colegiu de comisari. Sunt mulțumită pentru că am văzut bărbați și femei cu un grad înalt de expertiză și care au programe clare și bine stabilite. Cu permisiunea dumneavoastră, în primul rând aș dori să îi urez succes în activitatea sa dlui Tajani, pentru că este un om de mare valoare, care va fi în măsură să aducă o contribuție semnificativă la industria europeană.

În sfârșit, ca vicepreședinte al Comisiei pentru dezvoltate, trebuie să subliniez impresia excelentă pe care a făcut-o comisarul desemnat Georgieva. Este cu adevărat o femeie hotărâtă și capabilă, care va fi un excelent punct de referință pentru Comisia pentru dezvoltare. Le urez tuturor succes în activitățile lor.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dle președinte, date fiind provocările enorme cu care se confruntă Europa, este foarte important și un fapt bine-venit că avem o Comisie funcțională. În plus, cooperarea dintre Parlament și Comisie, de pe poziții egale și bazată pe încredere, este vitală dacă dorim să reușim. Acordul adoptat astăzi va constitui o bază importantă în acest sens.

Acum Parlamentul are puteri depline de codecizie și, prin urmare, are o poziție egală cu cea a Comisiei și a Consiliului în toate domeniile. În acest context, vom coopera intens cu Comisia – cu încredere, dar nu fără discernământ. Acordul SWIFT în mod special demonstrează că nu mai pot fi adoptate decizii fără Parlament. Aștept foarte mult ca în acest Parlament să fim capabili să dezbaterem acordul SWIFT încă o dată.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am votat în favoarea Comisiei Barroso pentru că sunt sigur că va fi în măsură să răspundă provocărilor pe care criza economică și financiară ne constrâng să le înfruntăm cu curaj și hotărâre.

Mai mult, sper că unele dintre subiectele care mă interesează în mod special vor fi abordate cu atenția necesară. Mă refer în special la politica regională, care dobândește o importanță fundamentală când este vorba despre creșterea și dezvoltarea teritoriilor noastre și care nu trebuie să sufere sub nicio formă reduceri ca urmare a reformei bugetului Uniunii Europene.

De asemenea, sper că se va acorda sprijin pentru combaterea crizei imobiliare cu care se confruntă concetățenii noștri, care atinge adesea cote alarmante, mai ales în marile aglomerări urbane. De aceea, sper că instrumente financiare specifice pentru locuințele sociale și alte politici pentru locuințe se vor număra din nou printre prioritățile noii Comisii, căreia îi adresez cele mai sincere urări pentru activitatea sa.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, cu câteva luni în urmă, l-am votat cu toată convingerea pe dl Barroso pentru funcția de șef al Comisiei Europene. Vă spun sincer că nu exista alternativă. Dl Verhofstadt, alternativa liberală, și dl Juncker, alternativa federalistă, nu erau acceptabili. Astăzi, ca o persoană care l-a votat pe dl Barroso, trebuie să spun, cu tristețe, că această Comisie pe care a prezentat-o are foarte multe neajunsuri în ceea ce privește personalul său. Nici eu, și nici colegii mei nu putem susține o Comisie cu un comisar care, la drept vorbind, încă își învață profesia. Dacă ar fi fost o studentă la relații internaționale și s-ar fi exprimat la un examen oral așa cum s-a exprimat la audieri, probabil ar fi fost dată afară din sala de examen. În Polonia nu ar trece niciun examen. Nu pot vota pentru o Comisie în care comisarul danez vrea să închidă minele de cărbune, inclusiv mine din țara mea. Acesta este un alt motiv pentru care m-am abținut de la vot. Sunt convins că această Comisie ridică multe semne de întrebare și o vom urmări cu atenție.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Dle președinte, am votat împotriva numirii noii Comisii Europene pentru că va continua pur și simplu aceeași politică economică de dreapta, neo-liberală, care a condus deja la o criză dezastruoasă în economiile capitaliste ale multor state membre ale UE. Această – pretins nouă – Comisie Europeană se va dovedi a fi același vin vechi și acru, cu aceeași veche etichetă neoliberală Barroso.

Aceste politici de liberalizare, dereglementare și privatizare – puse în aplicare, să fim clari, la porunca marilor afaceri europene – au consecințe dezastruoase pentru viețile oamenilor din clasa muncitoare, cu șomaj în masă și atacuri violente asupra standardelor de viață. În atitudinea sa față de criza din Grecia și din Irlanda, conducerea Comisiei Europene este de acord că tocmai clasa muncitoare va plăti prețul, în timp ce bancherii și speculanții se salvează. Lucrătorii europeni și săracii din Europa trebuie să își mobilizeze forțele împotriva acestor politici dezastruoase și pentru o Europă cu adevărat democratică și socialistă, iar aceasta înseamnă să se opună politicilor acestei noi Comisii Europene.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Dat fiind faptul că timpul alocat este foarte scurt, pot, desigur, să aleg doar câteva dintre numeroasele motive pentru care nu am oferit sprijinul nostru acestei Comisii Europene. Unul dintre aceste motive, de exemplu, este faptul că actuala Comisie Europeană continuă la fel de normal pe calea aderării la Uniunea Europeană a Turciei islamice, non-europene, chiar dacă marea majoritate a europenilor, care nu au avut niciodată posibilitatea de a-și exprima opinia în această privință, se opun în mod categoric acestei aderări.

Un alt motiv este faptul că această Comisie Europeană continuă să pledeze în favoarea imigrației reînnoite a milioane și, pe termen lung, chiar a zeci de milioane de imigranți non-europeni pe un continent care, în orice caz, are deja zeci de milioane de șomeri. Un motiv în plus este faptul că s-a demonstrat deja în timpul audierilor că niciunul dintre noii comisari europeni nu este pregătit să facă ceva în legătură cu deficitul de democrație.

Acestea sunt suficiente motive pentru a nu vota această nouă Comisie Europeană.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, nu am primit răspunsuri concrete și satisfăcătoare din partea noii Comisii în privința luptei împotriva imigrației ilegale pe teritoriul Uniunii Europene. Acest lucru ar fi deja suficient pentru a nu aproba activitatea și programul acesteia.

Există, de asemenea, un alt aspect. Comisia, și mai ales președintele acesteia, s-a arătat deosebit de reticentă în a accepta inițiativele legislative ale Parlamentului. Acest lucru este un fel de încălcare a democrației, cel puțin din perspectiva percepției acesteia. Noi, deputații din Parlamentul European, suntem singurii reprezentanți ai cetățenilor aleși în mod direct, iar nerespectarea dreptului nostru la inițiativă sau încercările de a-l ignora – chiar dacă, potrivit noului Tratat de la Lisabona, este acum consacrat prin Articolul 255 din tratate – nu permite acordarea unui vot de încredere dlui Barroso sau comisarilor săi.

Syed Kamall (ECR). – Dle președinte, dacă ne referim la galeria de candidați care s-au prezentat în fața noastră astăzi, cred că majoritatea deputaților europeni, indiferent de orientarea lor politică, ar fi spus că unii au fost buni, alții s-ar putea să fi fost foarte, foarte buni, unii au fost nesatisfăcători, iar alții doar destul de nepregătiți. Din păcate, unii dintre aceștia nu au răspuns nici la toate întrebările despre trecutul lor. Dar, ca deputați europeni, nu am putut să votăm comisari individuali, astfel încât a trebuit să alegem între a vota pentru sau împotriva tuturor, în bloc. Este un lucru foarte trist și regretabil și, din acest motiv, m-am abținut.

L-am auzit pe dl Barroso vorbind despre o Europă care răspunde unei crize. Dacă vrem într-adevăr să răspundem unei crize, haideți să ne asigurăm că nu adunăm din ce în ce mai multe reglementări inadecvate. Haideți să ne asigurăm că avem evaluări corespunzătoare ale impactului fiecărei directive sau reglementări. Să luăm ca exemplu în acest sens Directiva privind administratorii fondurilor de investiții alternative, care va reduce suma de bani disponibilă pentru întreprinzători în Europa, ceea ce îi va determina pe creatorii de bogăție să părăsească Uniunea Europeană și va reduce investițiile în țările în curs de dezvoltare. Măcar dacă am reuși să reducem numărul de reglementări care trec prin acest loc!

Nirj Deva (ECR). – Dle președinte, am fost ales de cetățenii din sud-estul Angliei pentru a reforma UE. Votarea în bloc a celor 27 de comisari cu un singur vot este, ca de obicei, o problemă de afaceri: fără reformă, fără transparență, fără dare de seamă, fără confirmare responsabilă. Personal, am încredere în dl Barroso; de asemenea, am încredere în unii dintre ceilalți comisari, cu care am avut relații în trecut. Dar aceasta nu înseamnă un vot de încredere pentru tot colegiul de comisari. Fiecare comisar este unic în istoria politică. Nicio altă persoană într-o așa-numită democrație nu are puterea de a iniția, legifera și pune în aplicare aceeași legislație fără a fi aleasă în mod individual de cineva. Acest lucru este pur și simplu inacceptabil, dle președinte, și de aceea, cu regret, trebuie să mă abțin.

Philip Claeys (NI). – (NL) Am votat împotriva noii Comisii pentru că nu există nici măcar un singur indiciu că noua Comisie va începe să acționeze pentru a reduce prăpastia dintre europeanul de rând și instituțiile europene, în special Comisia Europeană.

L-am ascultat pe comisarul desemnat pentru extindere în timpul audierii sale în Comisia pentru afaceri externe, ocazie cu care acesta a părut să demonstreze, de exemplu, o imensă disponibilitate de a închide ochii la toate reclamațiile împotriva aderării unei Turcii non-europene, așa cum se întâmplă de cinci ani încoace.

Noua Comisie dorește, de asemenea, mai multă imigrație economică, un comportament mai arogant și chiar mai mult intervenționism, toate acestea reprezentând, desigur, o situație deosebit de neplăcută în contextul Tratatului de la Lisabona, care oferă o perspectivă nu tocmai reconfortantă.

Gerard Batten (EFD). – Dle președinte, am votat împotriva Comisiei pentru că nu doresc să fiu guvernat de o Comisie Europeană, indiferent de componență, dar există motive speciale pentru care am votat împotriva acestei Comisii. O parte dintre membri săi au fost membri ai Partidului Comunist sau au fost asociați cu acesta. De exemplu, dl Barroso, dl Šefčovič, dl Füle, dl Piebalgs și dl Potočnik, ca să numesc numai câțiva. Baroneasa Ashton a fost trezorier al Campaniei pentru dezarmare nucleară, care a fost cu puțin mai bună decât o organizație comunistă, iar o parte a finanțării acesteia a provenit din blocul sovietic.

Nu este potrivită să fie responsabilă cu securitatea externă și cu politica de apărare. Distinsa baroneasă a încercat să submineze politica de apărare a propriei sale țări când ne-am confruntat cu cea mai gravă amenințare – o amenințare nucleară – din partea dușmanilor noștri. Comisia este noul guvern de facto al Uniunii Europene. Europa se îndreaptă ca un somnambul spre dezastru. Suntem acum guvernați de comuniști, colaboratori și informatori.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, am votat astăzi cu plăcere în favoarea Comisiei, întrucât consider că, în împrejurările actuale și potrivit regulilor acestui Parlament, acesta este un lucru bun. Avem nevoie de o Comisie, iar acum avem una.

Totuși, s-a subliniat deja – și s-a subliniat bine – de către mai mulți colegi, că un sistem mai bun ar fi acela în care fiecare dintre comisari ar fi ales în funcție de propriile merite și nu în bloc. La urma urmei, dacă ai

constitui o echipă de fotbal care să te reprezinte, nu ai selecta jucătorii în bloc. Ai selecta fiecare jucător în funcție de meritele sale, astfel încât să obții cel mai bun rezultat posibil. Cred că ar trebui să acționăm în această direcție și să reformăm normele, pentru a ne asigura că data viitoare când alegem o Comisie fiecare comisar va fi ales pe merit. Acest lucru ar obliga statele să propună cei mai buni candidați posibili și să se asigure că acești candidați vor da randament maxim. Cred că am avea o echipă mai bună dacă am proceda astfel. Dar, între timp, aștept cu nerăbdare să colaborez cât mai strâns posibil cu Comisia în următorii cinci ani.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Dle președinte, sunt mulțumit că a existat un nivel ridicat de consens astăzi în Parlament. Mulți au făcut apel la o Europă puternică. Consensusul ne face puternici și de aceea sunt mulțumit să văd un astfel de rezultat pozitiv al votului pentru noua Comisie. În cele din urmă, numai o Europă eficientă poate fi și o Europă socială. Comisia și-a asumat un angajament clar în această privință, întrucât, în cele din urmă, putem doar să distribuim ceea ce s-a produs deja. Prin urmare, este important pentru noi să ne preocupăm de formare și educație și să ne concentrăm asupra infrastructurii și cercetării în Europa.

Este relativ simplu să îi sărăcești pe bogați, dar este o sarcină mai inteligentă, mai provocatoare și cu efect pe termen mai lung să îi îmbogățești pe săraci. Acesta ar trebui să rămână scopul Europei.

Explicații scrise privind votul

Propunere de rezoluție B7-0091/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), în scris. – Relațiile interinstituționale dintre Parlament și Comisie se îndreaptă într-o direcție diferită odată cu Tratatul de la Lisabona. Noi, parlamentarii, transmitem Comisiei un mesaj clar că Parlamentul European nu va mai fi niciodată un simplu observator, ci un jucător cu drepturi egale în procesul de elaborare a politicii europene. Acțiunile politice la nivel comunitar sunt lipsite de coerență și lasă Europa complet nepregătită în cazul apariției unor situații neprevăzute. Iar atunci când acestea apar, suntem incapabili să reacționăm la ele în mod eficient și coordonat. Președintele Comisiei s-a angajat să întrețină o relație deschisă, transparentă și constructivă cu Parlamentul European, pentru a stabili împreună obiective politice clare și fezabile și pentru a asigura o legislație de înaltă calitate. Acum este momentul ca dl Barroso să își amintească promisiunile făcute și să se asigure că solicitările Parlamentului European sunt clar reflectate în acordul-cadru.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Susțin acest acord cadru, întrucât cooperarea dintre Parlamentul European și Comisia Europeană este deosebit de importantă pentru consolidarea stabilității Uniunii Europene și a eficienței activității acesteia. Potrivit acestui acord, odată ce o solicitare de inițiativă legislativă a fost transmisă Parlamentului European, Comisia Europeană trebuie să răspundă în termen de o lună și să pregătească o propunere adecvată de act normativ al Uniunii Europene în termen de un an. În cazul în care Comisia Europeană refuză să pregătească documentul solicitat, aceasta va trebui să își justifice decizia în mod detaliat. Până în prezent, numai Comisia Europeană avea drept de inițiativă legislativă la nivelul Uniunii Europene, dar Tratatul de la Lisabona prevede că o majoritate a Parlamentului European are dreptul de a crea acte normative ale Uniunii Europene. Parlamentul și Comisia vor coopera strâns în faza incipientă a oricărei solicitări de inițiativă legislativă care rezultă din inițiativele cetățenilor. La semnarea tratatelor internaționale, vor participa la discuții și experți ai Parlamentului European. În acord, Parlamentului i se va acorda dreptul de a participa ca observator la anumite dezbateri internaționale ale Uniunii Europene, precum și dreptul de a obține mai multe informații despre tratatele internaționale.

Andrew Henry William Brons (NI), în scris. – Deși suntem de acord cu acele părți ale propunerii care prevăd egalitate de tratament pentru Parlament și Consiliu în privința accesului la reuniuni și la informații, un dialog constant între președintele Comisiei și președintele Parlamentului, cooperare în privința inițiativelor cetățenilor, evaluări ale impactului legislației, și folosirea „legii blânde” (mai curând decât a legii punitive?), nu suntem de acord cu: reafirmarea și consolidarea unor termene obligatorii pentru punerea în aplicare a directivelor, și folosirea unui limbaj laudativ la adresa Uniunii Europene și a funcționarilor acesteia.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), în scris. – (PT) Salut propunerea de rezoluție aprobată astăzi, privind un nou acord-cadru politic care va governa relațiile instituționale dintre Comisia Europeană și Parlamentul European și care va consolida puterile conferite Parlamentului prin Tratatul de la Lisabona.

Garanția potrivit căreia Comisia va aplica principiul de bază al egalității de tratament pentru Parlament și Consiliu este unul dintre aspectele relevante pentru un nou echilibru instituțional abordate în cadrul acestui acord.

Subliniez, de asemenea, importanța dialogului constant între Comisie și Parlament, prin accesul la reuniunile Conferinței președinților și ale Conferinței șefilor de comisii, respectiv la reuniunile colegiului comisarilor.

Mai mult decât atât, introducerea unei noi „Ore de întrebări” cu membri Comisiei în sesiunile plenare va contribui la o mai bună responsabilizare a executivului.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European privind un acord-cadru revizuit între Parlamentul European și Comisie pentru următoarea legislatură pentru că este un acord important, nu numai datorită valorii sale simbolice – dat fiind faptul că transmite un semnal clar al angajamentului ambelor instituții europene, Parlamentul și Comisia, de a conlucra la crearea unui proiect european – dar și datorită conținutului său, întrucât identifică obligațiile părților, astfel încât acestea să se poată confrunta mai bine cu provocările viitorului și să poată rezolva problemele cetățenilor.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Parlamentul European s-a confruntat adesea cu *faits accomplis* de către Comisie sau Consiliu, Parlamentul fiind redus la simplul rol de a ratifica o decizie deja adoptată. Această situație, pe care Parlamentul a criticat-o, a creat un dezechilibru în relațiile dintre cele trei instituții europene principale. Este esențial ca Parlamentul, care, prin drepturile pe care le are, devine un partener constant al Consiliului în procesul decizional, să merite astăzi aceeași atenție din partea Comisiei ca și Consiliul.

Dincolo de a elimina pur și simplu inconsecvențele, sper sincer că acordul-cadru revizuit dintre Parlamentul European și Comisie va accelera procedurile, va duce la o cooperare mai strânsă și va promova schimbul de informații într-un mod rapid și eficient, permițând ca vocea reprezentanților aleși ai statelor membre să fie auzită și luată în considerare în timp util. Având în vedere modul în care acesta a fost redactat, am convingerea că acest lucru va fi posibil.

Din aceste motive, inițiativa președintelui Comisiei Europene de a încerca să stabilească un parteneriat special între Parlament și instituția pe care o conduce este pe deplin justificată. Sper că aceasta nu doar va înflori, ci va da și roade.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Având în vedere implicațiile Tratatului de la Lisabona cu privire la funcționarea instituțiilor Uniunii Europene și la consolidarea responsabilității comune în procesul decizional, a devenit absolut necesară stabilirea unui set de proceduri care să asigure și să garanteze schimbul sănătos și eficient de informații și de puncte de vedere privind strategiile de consolidare și de dezvoltare a integrării europene. Posibilitatea de a avea în mod sistematic reuniuni de lucru înainte ca fiecare instituție să elaboreze materiale legislative și de reglementare va promova cu siguranță conlucrarea, reconcilierea ideilor, proiectelor și perspectivelor și îmbunătățirea proiectelor de decizii. Astfel, vom evita procedurile administrative și birocratice, în special în privința returnării și corectării rezoluțiilor, evitând astfel riscul multiplicării propunerilor și contrapropunerilor.

Este un acord care consolidează cooperarea dintre instituțiile europene și care garantează aplicarea de către Comisie a principiului fundamental al egalității de tratament pentru Parlament și Consiliu. Din aceste motive, este vital ca acest acord-cadru să fie pus în aplicare rapid și este important să se recunoască nevoia unei evaluări constante pentru a îmbunătăți eficiența și eficacitatea acestei relații instituționale.

Robert Goebbels (S&D), în scris. – (FR) M-am abținut în privința acordului-cadru dintre Parlamentul European și Comisie. Parlamentul, în calitate de legislator, ar trebui să se abțină de la a încerca să dobândească puteri și mai mari, în dauna Comisiei. Tot tratatul și numai tratatul: astfel reduce Parlamentul dreptul la inițiativă al Comisiei. După cum a spus președintele Buzek: „Tocmai am făcut un pas înainte în privința dreptului deputaților la inițiativă legislativă”. Când va veni ziua în care deputații vor face propuneri legislative, fiecare lobby va găsi un deputat care să îi servească interesele. Eu aș dori să păstrăm metoda comunitară experimentată și testată – având Comisia drept apărător și judecător al intereselor europene comune – de unde rezultă și dreptul exclusiv al acesteia la inițiativă legislativă. Creșterea numărului de întâlniri între organismele Comisiei și cele ale Parlamentului nu este soluția pentru a ajunge la o politică europeană mai eficientă.

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – Am votat în favoarea noului acord-cadru dintre Parlament și Comisie. Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, acest Parlament a dobândit puteri sporite, iar relația noastră de lucru cu Comisia trebuie adaptată în consecință. Salut în mod special secțiunea din noul acord care prevede ca președintele Comisiei să fie pe deplin răspunzător în fața Parlamentului în cazul retragerii votului de încredere a acestui Parlament pentru un comisar. Deși astăzi am votat în favoarea noii Comisii, sunt împotriva sistemului „totul sau nimic”, prin care Parlamentul trebuie să aprobe sau să respingă Comisia

în totalitatea sa. Orice procedură care întărește capacitatea noastră de a trage la răspundere comisarii în mod individual este salutară.

Elisabeth Köstinger (PPE), *în scris.* – (DE) Aprobarea noii Comisii de către Parlamentul European nu reprezintă acordarea unei puteri discreționare, ci un vot de încredere. Astfel, acum ne putem începe în sfârșit activitatea împreună cu o Comisie pe deplin competentă. Rolul Parlamentului European a fost consolidat și întărit odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și, prin acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie care a fost adoptat astăzi, s-a confirmat în mod corespunzător poziția Parlamentului European ca partener egal al Comisiei, și acesta este un lucru pe care îl salut în mod expres. Astfel, am creat o bază solidă pentru cooperarea viitoare și, de asemenea, vom insista în mod categoric asupra acestui dialog ca partener egal. De asemenea, va fi probabil în interesul evident al Comisiei să implice Parlamentul European în inițiativele legislative într-o fază incipientă, pentru a asigura un proces eficient, care este în interesul și în beneficiul cetățenilor europeni și al unei democrații active.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Deputații din Parlamentul European sunt aleși prin sufragiu universal și, în consecință, reprezintă publicul european. Este prin urmare incredibil ca participanții la Conferința președinților să se mulțumească să cerșească acces la aceleași informații pe care le primesc Comisia și Consiliul, sau să participe la unele dintre reuniunile acestora, când ei sunt de fapt invitați la reuniunile Parlamentului! Cum este posibil ca Parlamentul să nu își afirme rolul său reprezentativ pentru a solicita ca inițiativele sale să fie susținute în mod natural de către Comisie? De ce acceptă Parlamentul posibilitatea refuzului Comisiei de a-i permite să își retragă votul de încredere pentru un comisar dacă Parlamentul solicită acest lucru? Cum se poate ca Parlamentul să nu poată formula un aviz cu caracter obligatoriu în cazul în care Comisia își schimbă modul de lucru?

Cum este posibil ca Parlamentul să nu solicite pentru șefii de delegații mai mult decât un statut de observator atunci când aceștia reprezintă Parlamentul în conferințe internaționale? Faptul că Tratatul de la Lisabona atribuie Parlamentului European un rol de marionetă este un lucru, dar faptul că deputații săi își exprimă acordul față de acest nonsens este ceva complet diferit. Voi vota împotriva acestei decizii din respect pentru demnitatea mandatului pe care l-am primit de la poporul francez.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, a devenit necesară negocierea unui nou acord-cadru care să guverneze relațiile dintre Parlamentul European și Comisie. Propunerea de rezoluție, aprobată astăzi cu o majoritate covârșitoare, reflectă rolul nou și extrem de important pe care trebuie să și-l asume Parlamentul European. Spiritul Tratatului de la Lisabona este în mod clar prezent în acest document, prin extinderea responsabilităților Parlamentului, prin egalitatea de tratament pentru Parlament și Consiliu și prin noile prerogative ale Parlamentului cu privire la diferite probleme. Din acest punct de vedere, propunerea aprobată exprimă o accentuare, în direcția corectă, a procesului constituțional al UE.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Propunerea de rezoluție privind un acord cadru revizuit între Parlamentul European și Comisie pentru următoarea legislatură conține câteva premise rezonabile. Aceasta include solicitarea unei garanții din partea Comisiei că va aplica, pe viitor, principiul egalității de tratament pentru Parlament și Consiliu, precum și stabilirea unor termene specifice pe care trebuie să le respecte Comisia în privința transmiterii inițiativelor legislative.

Cu toate acestea, solicitarea ca președintele Comisiei să ceară unor comisari să demisioneze la solicitarea Parlamentului este inacceptabilă și lipsită de sens. Aceasta ar avea sens numai dacă, la alegerea Comisiei, ar fi posibil să se voteze individual pentru fiecare candidat, ceea ce nu se întâmplă în prezent. Din acest motiv, eu am votat împotriva propunerii de rezoluție.

Birgit Schnieper-Jastram (PPE), *în scris.* – (DE) Consider că sunt regretabile lipsa din acordul-cadru a unei referiri la mecanismele de control ale Parlamentului European și lipsa de claritate în privința principiilor separării puterilor în unele părți ale acordului. În consecință, am decis să mă abțin de la vot.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Tratatul de la Lisabona conturează un nou echilibru instituțional, care atribuie Parlamentului European un statut semnificativ îmbunătățit în raport cu celelalte instituții. Acordul-cadru își propune să guverneze relațiile zilnice dintre Parlament și Comisie, într-un parteneriat care este acum consolidat și adaptat la noile aspecte ale Tratatului de la Lisabona, pornind de la promisiunile făcute de președintele recent ales al Comisiei, José Manuel Durão Barroso, precum și de la propunerea sa pentru un „Parteneriat special între Parlamentul European și Comisie”. Solicitarea adresată Comisiei de a-și asuma obligația de a răspunde într-o perioadă scurtă de timp tuturor cererilor de inițiative legislative este

salutară, întrucât reflectă importanța sporită a Parlamentului European în calitate de colegiutor, mai ales în domenii precum politica regională. De asemenea, consider extrem de binevenit faptul că acordul include o garanție potrivit căreia Comisia va aplica principiul fundamental al egalității de tratament pentru Parlament și Consiliu, precum și un grad mai ridicat de cooperare interinstituțională în pregătirea și punerea în aplicare a programului legislativ și a programului anual de activitate. Pentru aceste motive și mai ales pentru că întărește rolul Parlamentului European și revigorează Uniunea Europeană, am votat în favoarea propunerii.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), *în scris.* – (PL) Noul acord cadru între Parlamentul European și Comisie conține câteva elemente importante. În primul rând, principiul egalității de tratament pentru Parlament și Consiliu, care consolidează mandatul democratic al Uniunii Europene. În al doilea rând, atribuie Parlamentului puteri suplimentare de a monitoriza inițiativele legislative ale Comisiei, grație cărora Parlamentul va avea o influență mai mare asupra legilor care sunt elaborate.

În acord a fost inclusă o clauză privind publicarea obligatorie a tabelelor de corelare, pe care le-am solicitat în raportul meu referitor la tablourile de bord ale pieței interne, precum și termene obligatorii pentru punerea în aplicare a directivelor, care nu ar trebui să depășească doi ani. Datorită acestui fapt, există o șansă ca planul de a crea o piață comună să fie finalizat mai devreme. Acordul consolidează inclusiv abordarea comunitară și îmbunătățește activitatea ambelor instituții. Acesta le obligă, de asemenea, la un mod de funcționare care să garanteze că Uniunea Europeană va fi o comunitate adevărată.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris.* – (RO) Am votat pentru Rezoluția Parlamentului European referitoare la un acord-cadru revizuit între Parlamentul European și Comisie pentru următoarea legislatură parlamentară deoarece consider acest acord ca fiind esențial pentru colaborarea dintre Parlamentul European și viitoarea Comisie Europeană. Instituțiile europene trebuie să garanteze că „metoda comunitară” este utilizată eficient și în interesul cetățenilor europeni. În conformitate cu dispozițiile Tratatului de la Lisabona, care instituie un nou echilibru instituțional, Parlamentul European poate cere Comisiei să prezinte propuneri legislative, iar aceasta trebuie să prezinte respectiva propunere legislativă în termen de un an de la cererea adresată de Parlament. Extinderea competențelor Parlamentului, colaborarea interinstituțională și promovarea simplificării legislației Uniunii Europene garantează o mai bună funcționare a procesului legislativ comunitar și o implicare mai activă și directă a cetățenilor în elaborarea legislației europene. Comisia trebuie să reglementeze procedurile și condițiile prevăzute în Tratatul de la Lisabona, prin care cetățenii Uniunii pot invita Comisia să prezinte o propunere legislativă în chestiuni în care aceștia consideră că este necesar.

Anna Záborská (PPE), *în scris.* – (FR) Sesiunea plenară din luna februarie 2010 asistă astăzi la debutul cooperării instituționale care va continua pentru următorii cinci ani. Deși Parlamentul și-a început activitatea internă după alegerile europene și a stabilit repede distribuția pozițiilor de responsabilitate și normele sale interne, ne-a luat timp să punem în aplicare măsurile pentru cooperarea interinstituțională dintre Consiliu și Comisie în contextul prevederilor Tratatului de la Lisabona. Procesul paralel de numire a viitorilor comisari a facilitat cu siguranță introducerea unui drept la inițiativă legislativă de care Parlamentul European va beneficia de acum înainte. Pe viitor, Comisia trebuie să raporteze cu privire la consecințele practice ale oricărei solicitări de inițiativă legislativă în urma adoptării unui raport de inițiativă legislativă în conformitate cu Articolul 225 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene. Dacă Parlamentul European solicită acest lucru cu majoritate simplă, Comisia trebuie să prezinte o propunere legislativă în termen de un an sau să includă acea propunere în programul de activitate pe anul următor. Fac apel la toate persoanele de bună credință să urmărească îndeaproape activitatea desfășurată de Parlament, întrucât este clar că deputații europeni vor folosi această prevedere în special în domeniul eticii sociale universale.

Propunere de rezoluție B7-0071/2010

Andrew Henry William Brons (NI), *în scris.* – Unii ar putea fi surprinși de faptul că susținem o propunere a Grupului GUE/NGL. Deși suntem de acord cu unele critici aduse de acest grup Uniunii Europene, viziunea noastră cu privire la ceea ce ar trebui să înlocuiască Uniunea Europeană este sensibil diferită. Mai mult decât atât, ideologiile noastre sunt complet diferite. Noi suntem naționaliști și susținem suveranitatea statului națiune. Ei sunt internaționaliști. Noi credem într-un sistem bazat pe întreprinderea privată, cu un anumit tip de reglementare și o anumită formă de proprietate a utilităților publice, în timp ce ei cred, probabil, într-o proprietate mult mai extinsă a statului. Suntem de acord cu: respingerea politicilor economice neolibérale, nevoia unei justiții sociale mai mari (deși este posibil să avem definiții diferite pentru aceasta), și critica evaziunii, incoerenței și răspunsurilor inadecvate din partea unor comisari. Totuși, suntem bucuroși să votăm cu oricine, dacă suntem de acord cu propunerile lor.

Carlo Casini (PPE), *în scris*. – (IT) Prin votul meu categoric pentru, doresc să adaug mai multă forță cuvintelor rostite de președintele Barroso, cuvinte care au anunțat construirea în următorii cinci ani a unei Europe mai unite și mai puternice.

El și-a început discursul reafirmând valorile fundamentale ale unității europene, dintre care cea mai importantă este demnitatea umană. Sunt întru totul de acord, dar problema este că termenul „demnitate” a devenit ambiguu, deoarece este folosit nu numai pentru a garanta viața și egalitatea între oameni, ci și pentru a discrimina și a face rău celor mai vulnerabili membri ai societății și chiar pentru a justifica moartea. De aceea, sper ca în următorii cinci ani Comisia să lucreze astfel încât cuvântul „demnitate” să își recapete înțelesul său adevărat și fără echivoc.

Are o importanță simbolică faptul că pe 15 decembrie anul trecut, în perioada de apogeu a eforturilor de a forma noua Comisie, 500 000 de cetățeni europeni din 17 țări au cerut, printr-o petiție colectivă, ca instituțiile noastre să interpreteze și să pună în aplicare Carta drepturilor fundamentale în fiecare decizie, pe baza demnității egale a fiecărui individ.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea Comisiei desemnate, întrucât sunt conștient de rolul pivot pe care îl are aceasta în structura Europei ca întreg și de importanța sporită pe care a dobândit-o ca autor de inițiative legislative. Ca portughez, nu pot să nu-mi exprim mulțumirea că solicitantul post de președinte al Comisiei a fost din nou încredințat compatriotului meu, José Manuel Durão Barroso, o persoană care a îndeplinit anterior acest rol cu o distincție incontestabilă.

Conștient de dificultățile din ultima vreme, dar inspirat de speranța unor zile mai bune pentru Uniunea Europeană și pentru proiectul european, îi doresc lui și echipei sale tot succesul posibil.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Având în vedere principiile subsidiarității, reprezentării și egalității în drepturi a diferitelor state membre, subliniez importanța partajării responsabilităților și competențelor între membrii Comisiei Europene. În contextul dezvoltării progresive a cooperării între statele membre și al importanței sporite a capacității de intervenție globală a Uniunii Europene, ar fi de neînțeles împărțirea diferitelor decizii și alegeri strategice și politice între instituțiile europene.

Toți noii comisari au fost audiați și li s-au adresat întrebări în Parlamentul European, unde și-au putut exprima așteptările și proiectele în domeniile lor de competență, subliniind în permanență importanța partajării responsabilităților prin interacțiunea dintre diferitele portofolii și competențe care compun Comisia Europeană. Fără a demonstra incapacitate sau a sugera prezidențialism, această abordare întărește spiritul de codecizie, promovat de o conducere cooperantă, care promovează ea însăși un dialog eficient și util pentru consolidarea Uniunii Europene. Date fiind cele de mai sus, am votat împotriva propunerii.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Rezoluția propusă de Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică tratează aspecte importante ale evaluării noastre privind colegiul de comisari prezentat acestui Parlament și rezumă, de asemenea, câteva dintre motivele principale ale votului nostru împotriva Comisiei: prezentarea unui program de către președintele Comisiei – față de care comisarii se vor simți legați în mod natural și pe care l-au apărut fără rezerve în cursul audierilor care au avut loc în Parlament – reprezintă continuarea politicii neolibérale eșuate a Comisiei precedente și faptul că această echipă a fost aleasă pentru a continua acest program, urmând o strategie care nu va reflecta schimbările necesare în orientarea politică, în sensul de a oferi o mai mare justiție socială, de a crea locuri de muncă și de a eradica sărăcia, dar în schimb conține elemente periculoase, care vor exacerba aceste probleme grave. În concluzie, Europa pentru care noi luptăm – o Europă a justiției și a progresului social, a coeziunii economice și sociale, a cooperării între state suverane cu drepturi egale, și o Europă care promovează pacea – are puține șanse de a fi realizată cu liniile directoare pe care această Comisie propune să le urmăim.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) După câteva săptămâni de audieri ale noilor comisari, nu ar fi momentul potrivit să punem la îndoială calitatea unui colegiu de comisari care, după multe ore petrecute în diferite comisii, a prezentat deja clarificări foarte utile despre politicile care trebuie adoptate. De aceea, acum este momentul să oferim UE o Comisie legitimă, capabilă să reacționeze la evenimentele dificile din ultima vreme.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Parlamentul și Comisia se vor confrunta cu probleme cheie pentru Uniunea Europeană, și anume încetarea crizei prin intermediul relansării economice și al ocupării forței de muncă, echilibrarea finanțelor publice ale statelor membre și negocierea cadrului financiar pentru perioada post-2013, în privința căruia aș dori să subliniez importanța politicii de coeziune.

Am avut ocazia să adresez întrebări comisarului desemnat pentru politica regională, Johannes Hahn, despre interesul său de a crea un program special de sprijin financiar permanent pentru regiunile cele mai îndepărtate.

I-am prezentat, de asemenea, o propunere pentru un sistem mai flexibil de eligibilitate pentru obținerea de fonduri structurale de către regiunile „în tranziție”, respectiv acelea care sunt prinse între obiectivele de „convergență” și cele de „competitivitate și ocupare a forței de muncă”.

Pe lângă competență și rigoare, comisarul desemnat a demonstrat că era pregătit să examineze aceste posibilități, ceea ce îmi inspiră încredere în disponibilitatea și sensibilitatea sa ulterioară față de regiunile cele mai îndepărtate, cum este Madeira.

Am acordat votul meu de încredere acestei echipe de comisari, care va fi condusă de José Manuel Barroso, pentru că, în general, au demonstrat o pregătire tehnică bună, seriozitate și ambiția de a reuși să răspundă provocărilor UE fără a uita valorile care stau la baza creării sale, și anume solidaritatea și coeziunea teritorială.

Propunere de rezoluție B7-0090/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – (LT) Astăzi am aprobat componența noii Comisii Europene, deși trebuie să recunoaștem că nu au fost eliminate în totalitate îndoielile cu privire la candidații pentru posturile de comisari. Atât din cadrul activităților Comisiei, cât și, mai ales, din programele fiecărui comisar în parte, lipsește aspectul social. Se dă impresia că principalele criterii pe care se bazează formularea obiectivelor și a sarcinilor sunt reprezentate de întărirea rolului Europei în lume, în timp ce drepturile și speranțele cetățenilor noștri și protecția socială au fost lăsate deoparte. Grupul S&D a decis să sprijine Comisia pentru că, într-un moment în care Europa este afectată de o criză economică și financiară fără sfârșit, de un șomaj în continuă creștere, iar cetățenii săi sunt dezamăgiți de Europa, Parlamentul European și Europa în general nu trebuie să devină un loc divizat între taberele puterii și cele ale opoziției. Acum, cel mai important lucru este să ne concentrăm asupra celor mai importante aspecte de pe agenda politică, să punem capăt stării de incertitudine și de instabilitate din Europa cât mai curând posibil și să rezolvăm mai rapid și mai eficient problemele cele mai acute, cum sunt criza financiară și șomajul.

Bastiaan Belder (EFD), *în scris*. – (NL) Comisia Barroso II este un grup mixt. În ultimele săptămâni am întâlnit atât candidați puternici, cât și candidați foarte slab pregătiți. Aceasta nu face ca evaluarea Comisiei în ansamblu să fie mai ușoară. Acest sentiment dual este accentuat de faptul că mulți comisari desemnați au căutat ostentativ favoruri din partea Parlamentului European pe parcursul acestor audieri. În plus, ceea ce susțin ei cu adevărat este încă neclar pe alocuri.

Partidul politic reformat olandez din Parlamentul European a decis să se abțină de la vot. Și aceasta pentru a exprima sentimentul dual cu care am rămas față de această Comisie. Totuși, mai sunt și alte aspecte. Un comisar, care este și primul vicepreședinte, ne preocupă în mod deosebit. Baroneasa Ashton are onoarea dubioasă de a fi primul oficial al UE care combină o carieră în Comisie cu o poziție în Consiliul de miniștri. Nu putem susține acest demers nejustificat și riscant din punct de vedere instituțional. Mai mult, Baroneasa Ashton nu ne-a lăsat nicio clipă impresia că ar fi capabilă să reziste presiunilor acestui post. Ea este una din verigile cele mai slabe ale acestei Comisii și nu ne-a lăsat deloc impresia că este într-adevăr competentă în domeniul afacerilor externe. În consecință, privim înainte la perioada 2010-2014 cu unele emoții.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – Avem o nouă Comisie care și-a preluat mandatul într-un moment dificil, dar care are în componență profesioniști asupra cărora cad responsabilitățile tuturor celor 27 de state membre. Avem Tratatul de la Lisabona care schimbă configurația puterii și pretinde adaptabilitate din partea Comisiei. Avem așadar o Uniune Europeană într-un context nou, sensibil, dar care pretinde performanță, stabilitate și dinamism în propunerea și în aplicarea de politici coerente.

Ne confruntăm cu o nouă perspectivă financiară, iar acest lucru implică o reacție responsabilă din partea Comisiei, prin reformă și adaptări noi în toate domeniile, începând cu cel economic.

Toate statele membre resimt dimensiunile crizei financiare. Alarma dată de Grecia răsună puternic, de la statele cu sisteme economice rodite, până la cele care se zbat pentru fiecare etapă în reducerea deficitului bugetar. O politică economică stabilă și coordonată la nivelul celor 27 de țări reprezintă șansa de a evita un dezechilibru major la nivelul UE și, în etapa a doua, de a produce efecte benefice. Acțiunile CE sunt menite să reflecte răspunsuri la problemele legate de criză și să construiască, pentru redresarea stabilității în statele membre. Cu alte cuvinte să vindece deficitul, să preîntâmpine discrepanțele și, în același timp, să consolideze.

Sophie Briard Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Asemenea colegilor mei deputați din cele trei grupuri politice principale din Parlamentul European, tocmai am aprobat numirea colegiului de comisari europeni prezentat de dl Barroso. Acesta este, într-adevăr, o echipă bună, care reunește persoane ce provin din medii variate și complementare. Până în anul 2014, creștin-democrații, liberalii și socialiștii vor lăsa deoparte diferențele lor politice și geografice și vor lucra împreună în cadrul aceluiași colegiu pentru a servi interesul european general. Timp de trei săptămâni, deputații europeni au monitorizat în mod remarcabil calitatea candidaților prin procedura de audiere parlamentară. La sfârșitul acestei perioade, era de datoria noastră să ne oferim sprijinul deplin pentru această nouă echipă. Acum așteptăm ca această Comisie „Barroso II” să ne surprindă cu determinarea sa infailibilă de a face ca Uniunea Europeană să avanseze. Principala sarcină a acesteia va fi să demonstreze în fiecare zi valoarea adăugată a proiectului european tuturor cetățenilor noștri europeni.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) În perioada critică prin care trece acum Europa din punct de vedere financiar, economic și social, este esențial să avem o Comisie puternică, cu un program ambițios și curajos în domenii cheie precum securitatea energetică și schimbările climatice, cercetarea științifică și inovarea.

Noua structură a Comisiei, cu un portofoliu dedicat exclusiv schimbărilor climatice și un altul care combină inovarea și cercetarea, oferă o dovadă clară a unui proiect ambițios și a unei strategii credibile pentru Europa la orizontul anului 2020.

Această nouă Comisie, sub conducerea președintelui Barroso și cu o nouă structură pentru aceste domenii, îndeplinește criteriile necesare pentru a fi motorul relansării economice, bazat pe utilizarea eficientă a resurselor și pe inovare, având ca obiectiv o mai mare justiție socială.

Salut noul colegiu al comisarilor și pe președintele Barroso și îi felicit pentru rezultatul acestei alegeri. Acesta se bucură de un sprijin parlamentar mai larg decât Comisia precedentă și transmite un semnal clar de încurajare pentru noua cooperare instituțională dintre Parlament și Comisie, astfel încât acestea să poată vorbi din ce în ce mai mult cu o singură voce, într-o Uniune Europeană care este lider la nivel mondial.

Françoise Castex (S&D), *în scris.* – (FR) Am votat împotriva acestei Comisii, asemenea tuturor membrilor francezi ai Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European. Majoritatea comisarilor reprezintă latura liberală a Uniunii Europene, pe care noi o respingem. Alții, numiți de statul membru din care provin, nu au nicio ambiție pentru Europa și nicio viziune personală. Un lucru este sigur: viitorii comisari nu s-au angajat la respectarea niciunui punct pe care noi îl considerăm esențial. Ce strategie ne va scoate din criză? Cum ar trebui să răspundem la urgențele sociale și climatice? Cum ar trebui să revitalizăm proiectul european? Întrucât nu am primit răspunsuri satisfăcătoare la aceste întrebări, am votat împotriva, pentru că nu putem da un cec în alb Comisiei Europene. Nu cred că, dacă eșuează în îndeplinirea acestor obiective, această Comisie poate oferi un viitor nou cetățenilor europeni sau un loc sigur pentru Europa în lume. Din acest motiv, nu poate primi sprijinul nostru. Desigur, va trebui să muncesc de acum înainte timp de cinci ani la propunerile acestei Comisii. Votul meu de astăzi este o expresie a neîncrederii mele și a vigilenței politice pe care o voi manifesta pe parcursul acestui mandat.

Nessa Childers (S&D), *în scris.* – Alături de grupul meu politic, socialiștii și democrații, am fost foarte mulțumită de formula finală a viitoarei Comisii. În special comisarii pentru mediu și energie vor avea o importanță deosebită pentru dezvoltarea Europei în anii următori, și sunt mulțumită că președintele Barroso a ales reprezentanții potriviți.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *în scris.* – (EL) Am votat împotriva comisarilor propuși (colegiul) pentru că aceștia vor aplica aceleași politici neoliberales care au condus Uniunea Europeană la această criză multi-fațetată și la inegalități uriașe. Vor promova Tratatul de la Lisabona și strategia UE 2020, care va consolida suveranitatea piețelor, va crește șomajul și locurile de muncă nesigure, va destrăma sistemul de securitate socială și va restrânge drepturile democratice și sociale. Procedurile obscure și deficitul de democrație din Uniunea Europeană generează neîncredere în rândul cetățenilor și exacerbează criza de încredere în instituțiile europene, după cum a demonstrat recent prezența extrem de scăzută la alegerile europene. Continuarea acestei politici va distruge așteptările cetățenilor europeni. Stânga Europeană se va opune acestei politici în cadrul Parlamentului European și în lupta alături de muncitori și de mișcările sociale pentru a îndeplini speranțele tinerei generații într-o Europă democratică, socială, feministă, ecologică și iubitoare de pace.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Îl felicit pe dl Barroso nu doar pentru activitatea excelentă pe care a desfășurat-o în timpul primului său mandat, ci și pentru binemeritata sa realegere pentru un nou mandat la conducerea Comisiei Europene. Sper că Parlamentul și Comisia vor reuși să lucreze într-o strânsă colaborare

și cu respectarea deplină a competențelor și prerogativelor deținute de fiecare dintre ele, cu scopul de a stabili un Parteneriat special între cele două instituții, cum este cel propus de președintele Barroso în liniile sale politice directe. Sunt încrezător că președintele ales al Comisiei va onora promisiunile făcute acestui Parlament, care ar trebui să se materializeze într-un acord-cadru revizuit. Numai astfel vom putea realiza integrarea unei Europe care are ca obiectiv principal protecția drepturilor cetățenilor noștri.

Audierile comisarilor desemnați sunt întotdeauna momente importante, care dezvăluie profunzimea democrației europene. Parlamentul și-a exercitat competențele, iar procesul a fost demn, incisiv și transparent. Cred că a doua Comisie Barroso va fi chiar mai puternică și mai bine pregătită în domeniul politicilor decât cea anterioară. Sper că ea va fi coerentă și că toți membrii săi se vor ridica la nivelul importanțelor responsabilități care le revin, într-o perioadă în care toată lumea așteaptă relansarea economică și crearea de locuri de muncă.

Mário David (PPE), în scris. – (PT) Noua Comisie Barroso a fost aprobată de Parlamentul European cu o largă majoritate. Desigur, și eu am votat în favoarea acesteia. Și am făcut acest lucru nu doar în mod conștient, ci și cu angajament și încredere. Am procedat astfel pentru că noul colegiu de comisari, pe baza experienței acestora, are o capacitate politică mult mai mare și oferă garanții că va aborda ferm și cu hotărâre marile provocări cu care se confruntă Uniunea Europeană: criza financiară gravă cu care ne confruntăm și efectele sale sociale și economice teribile, în special șomajul, securitatea și lupta împotriva terorismului, întărirea rolului Europei în lume, ceea ce înseamnă o Europă cu o politică externă și de securitate comună activă, combaterea schimbărilor climatice și competitivitatea economiilor noastre pentru apărarea modelului nostru social. Programul realist și ambițios pe care l-a prezentat José Manuel Barroso și pe care Parlamentul nostru l-a aprobat poate fi acum, în sfârșit, pus în aplicare, în beneficiul a 500 de milioane de cetățeni europeni. Îi urez foarte mult noroc președintelui Comisiei Europene și echipei sale.

Marielle De Sarnez (ALDE), în scris. – (FR) În septembrie, membrii partidului democraților moderați nu au votat în favoarea numirii dlui Barroso ca președinte al Comisiei, trecutul său nefiind de natură să recomande realegerea sa. Nu au votat nici astăzi pentru colegiul comisarilor, întrucât lipsa de ambiție a unora dintre membrii acestuia în timpul audierilor a oferit puține speranțe pentru Comisia puternică de care are nevoie UE. Mai mult decât atât, evoluții recente au evidențiat, din păcate, incapacitatea acestei echipe de a face față evenimentelor. Primele îndoieli au apărut în decembrie, în timpul reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga, unde Europa s-a dovedit incapabilă să vorbească pe o singură voce. Aceste îndoieli au fost confirmate în ianuarie, când Baroneasa Ashton nu a vizitat Haiti pentru a demonstra solidaritatea europeană și nu a participat la conferința donatorilor de la Montreal, unde prezența sa era necesară pentru a coordona ajutoarele din partea UE și pe cele din partea statelor membre. În sfârșit, nu mai putem avea îndoieli acum, în februarie, când Grecia este atacată de speculatori, iar Comisia nu este capabilă să prezinte un plan de salvare credibil. Din aceste motive, reprezentanții aleși ai partidului democraților moderați nu și-au pus încrederea în Comisia Barroso II.

Martin Ehrenhauser (NI), în scris. – (DE) În calitate de pro-european convins, nu îmi pot exprima acordul pentru noua Comisie Europeană. Aceasta are la bază decizii netransparente, luate în cadrul partidelor naționale și în birouri guvernamentale. Comisarii propuși nu sunt figuri politice independente cu greutate, așa cum își doresc în special cetățenii mai tineri. În procesul de selecție nu au fost aplicate criterii legate de cunoștințele de specialitate. Faptul că au trecut patru săptămâni de la numirea comisarului austriac, Johannes Hahn, până la alocarea portofoliului său, este în sine o mărturie în acest sens. În pofida tratatului de reformă a UE, Tratatul de la Lisabona, care este acum în vigoare, Parlamentul European încă nu poate să aleagă comisari în mod individual sau să își exprime lipsa de încredere în aceștia. Personalități politice precum comisarii europeni francez și spaniol vor eșua aici. Această Comisie Europeană nu înseamnă mai multă democrație sau reformă; ea este o continuare pe calea care ne-a condus la criza actuală.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog și Åsa Westlund (S&D), în scris. – (SV) Toamna trecută am votat împotriva dlui Barroso, întrucât dânsul nu împărtășește viziunea noastră despre importanța condițiilor bune de lucru, a egalității și a tranziției spre o societate sustenabilă. Votul de astăzi privește colegiul format din 26 de comisari.

Înainte ca dl Barroso să fie reales președinte al Comisiei, noi am formulat solicitări clare de revizuire a directivei privind detașarea lucrătorilor. Dl Barroso a fost obligat să cedeze și a recunoscut pentru prima dată că există probleme legate de hotărârile Curții Europene de Justiție în cazul Laval, printre altele. El a promis, de asemenea, că va reveni cu o reglementare pentru rezolvarea problemelor în cel mai scurt timp posibil. Aceasta a fost o schimbare semnificativă de poziție a președintelui Comisiei, dar în ceea ce ne privește nu a fost suficientă pentru a-i susține candidatura.

Astăzi vom adopta o poziție față de întregul grup de comisari și sperăm că anumiți comisari – care au primit poziții cheie pentru a se ocupa de criza locurilor de muncă, de reglementarea piețelor financiare și de apărarea drepturilor fundamentale ale sindicatelor – vor fi capabili să schimbe ceva. Este pozitiv faptul că dl Barnier și dl Andor au afirmat în mod clar că există probleme legate de interpretarea dată de Curtea Europeană de Justiție Directivei privind detașarea lucrătorilor. Ei au afirmat, de asemenea, în mod clar, că sunt dispuși să înceapă să lucreze la schimbările necesare în legislația europeană.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Salut faptul că Tratatul de la Lisabona prevede posibilitatea ca fiecare stat să își păstreze propriul comisar, o abordare relevantă dacă dorim ca toate nuanțele de opinie din Europa să se identifice cu procesele și cu proiectele inițiate de Comisie.

Regret unele dintre dificultățile care au intervenit pe parcursul audierilor parlamentare, care au condus la retragerea unuia dintre candidați, și sper sincer ca astfel de evenimente să devină mai rare.

În opinia mea, metoda adoptată de a supune candidații la postul de comisar controlului parlamentar este benefică pentru integrarea europeană, întrucât permite o mai mare transparență în dezbateri și în evaluarea corespondenței fiecărei persoane cu postul pe care dorește să îl ocupe, și fac apel ca audierile să se desfășoare într-o atmosferă solicitantă, dar cordială, iar Parlamentul European și deputații săi să se abțină de la a încerca să le transforme într-un spectacol de insulte și confruntări gratuite.

Sper că Comisia va alege o legislație mai bună, că va ține tot timpul cont de nevoia de a respecta principiul subsidiarității și că va adopta cu prioritate un rol politic central în abordarea crizei economice.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Într-o fază critică pentru redresarea economiei, experiența și versatilitatea acestei Comisii conduse de José Manuel Durão Barroso, precum și angajamentul, competența și recunoașterea manifestate față de marile cauze europene de către comisarii care au fost audiați în acest Parlament, vor fi decisive în susținerea unei Europe unite și echitabile din punct de vedere social, capabilă să-și asume un rol important în lupta împotriva schimbărilor climatice și să consolideze competitivitatea companiilor noastre prin susținerea cercetării științifice și a inovării.

Subliniez așteptările reînnoite ale unei echipe care acceptă o mare diversitate de culturi și de identități în Europa, consolidând în același timp cele mai bune valori din fiecare stat membru. În ceea ce privește noile relații instituționale create prin punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona și în perspectiva provocărilor aflate în calea dezvoltării societăților contemporane, consider că, cu această Comisie, Uniunea Europeană și-a consolidat capacitatea de intervenție în cadrul economic, social și politic actual, nu numai pe plan intern, ci și la nivel global.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Votul nostru împotriva Comisiei Europene este un rezultat firesc al dezacordului nostru față de programul acesteia, față de majoritatea pozițiilor susținute în cursul audierilor care au avut loc și față de obiectivele și de conținutul Tratatului de la Lisabona în sine, pe care Comisia a promis să le apere, dar cu care nu suntem de acord.

Deși este adevărat că unul dintre cele mai importante organe instituționale ale Uniunii Europene este Comisia Europeană, este de asemenea adevărat că statele membre ale Uniunii Europene numesc comisarii care compun colegiul comisarilor. Întrucât majoritatea guvernelor acestora sunt de dreapta, conservatoare sau social-democrate, cu politici similare, nu este surprinzătoare înclinația Comisiei Europene în aceeași direcție a aprofundării politicilor neoliberale, militariste și federaliste. Prin urmare, în termeni practici, nu am auzit niciun răspuns la problemele economice și sociale grave cu care se confruntă lucrătorii și cetățenii.

Noi luptăm pentru o altă Europă, a justiției și a progresului social, în care coeziunea economică și socială sunt o realitate, iar pacea și cooperarea între state care sunt suverane și au drepturi egale sunt obiective principale.

Robert Goebbels (S&D), în scris. – (FR) Am votat în favoarea noii Comisii „Barroso II”. De la alegerile europene din iunie 2009, Uniunea Europeană s-a aflat într-un vid politic, un vid agravat de întârzierea intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Prin urmare, este nevoie urgentă ca noua Comisie, singura instituție europeană cu inițiativă legislativă, să devină activă. Cu excepția doamnei Jeleva, care a trebuit să își retragă candidatura, toți cei 26 de comisari care au fost numiți au primit în mod individual susținerea deputaților. Nu ar fi avut sens să fie respins colegiul. În consecință, votul pentru investirea Comisiei a fost o simplă formalitate, un „da administrativ”. Votând în favoarea Comisiei Barroso II, nu intenționez să îi acord sprijinul meu politic necondiționat. Voi evalua Comisia pe baza inițiativelor sale politice.

Sylvie Goulard (ALDE), *în scris.* – (FR) În ciuda prezenței câtorva persoane de mare calibru în cadrul colegiului, am votat împotriva numirii Comisiei din două motive. În ceea ce privește problemele economice și monetare (Strategia de la Lisabona, supravegherea zonei euro), insuccesele Comisiei anterioare sunt bine cunoscute. În privința reprezentării externe a UE, Baroneasa Ashton nu are competențele necesare și nu a părut să aibă intenția de a se dedica acestui scop, după cum am văzut în cazul tragediei din Haiti. Aceasta a făcut parte din guvernul Blair, care a invadat Irakul, încălcând dreptul internațional, și care a negociat o derogare de la Carta drepturilor fundamentale.

Mathieu Grosch (PPE), *în scris.* – (DE) Am votat în favoarea acestei Comisii, întrucât în ansamblu a demonstrat – în special cu (noile) numiri – că își poate desfășura activitatea cu succes. Rezultatul negocierilor dintre Comisie și Parlament este, de asemenea, satisfăcător. Cred că este deosebit de important să nu se dea mână liberă Comisiei pentru următorii cinci ani, ci aceasta să fie supusă unei forme de evaluare continuă.

Rămâne provocarea specială de a realiza coerența politicilor în diferite domenii, de exemplu mediu și afaceri economice și sociale, și de a formula comunicarea noastră cu lumea externă astfel încât politica europeană să devină mai transparentă și mai ușor de înțeles pentru toți cetățenii.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Am votat împotriva Comisiei dlui Barroso, întrucât aceasta nu corespunde cerințelor mele în materie de promovare a reformelor sociale de care avem nevoie dacă dorim să ieșim din criza în care ne aflăm. Este clar că această Comisie nu va reprezenta în niciun caz o forță proactivă pentru o Europă puternică din punct de vedere politic și că este foarte departe de Europa pe care sunt atât de nerăbdătoare să o văd. Cu portofolii prost definite și competențe reduse, acestei Comisii îi vor lipsi mijloacele pentru a acționa și va fi cu siguranță mai înclinată să apere interese naționale decât interesul european.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *în scris.* – Am votat în favoarea noului colegiu de comisari. Din punctul de vedere al Scoției, națiunea pe care o reprezintă, există probleme și provocări semnificative pe care noii comisari trebuie să le abordeze. Cu reforma PCP și a PAC la orizont, interesele cheie ale Scoției în aceste politici trebuie să fie recunoscute și fac apel la comisarii în cauză să se asigure că li se permite comunităților de coastă și celor rurale din Scoția să se dezvolte din punct de vedere social și economic. Scoția fiind o importantă sursă potențială de producție de energie, în special în ceea ce privește resursele regenerabile, Comisia ar trebui să acorde prioritate proiectelor și inițiativelor care vor ajuta la dezvoltarea potențialului masiv al Scoției ca furnizor de energie ecologică.

Ca membru al unui partid pro-UE, sper ca această Comisie să poată recupera o parte din încrederea în UE care a fost pierdută de mulți scoțieni, de exemplu, ca rezultat direct al experiențelor Scoției cu politica comună în domeniul pescuitului.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris.* – (RO) Comisia Barroso II este prima care va funcționa în baza Tratatului de la Lisabona, cu prerogative extinse pentru Parlamentul European, care devine astfel un partener mai vizibil și mai activ ca niciodată. Prin votul dat, am investit un colegiu de comisari care, într-adevăr, nu a avut o prestație de ansamblu fără cusur, cazul comisarului desemnat de Bulgaria și înlocuirea sa ulterioară fiind relevante în acest sens. Faptul că am reușit să facem această schimbare în componența colegiului este de fapt o reușită a Parlamentului European în general, și a grupului nostru politic în particular. Totuși, consider că un vot în favoarea acestui colegiu e alegerea cea mai potrivită, în condițiile în care o tergiversare a deciziei ar fi condus UE într-o situație incomodă, în care acuzațiile de ineficiență și-ar fi găsit justificarea. Important este ca noua Comisie să își înceapă activitatea de facto cât mai repede și să recupereze, măcar în termeni de activitate, decalajul față de Parlamentul European, ales deja de 7 luni. Nu putem decât să sperăm într-o bună colaborare, în care obiectivele și planurile de acțiune să primească o formă mai concretă decât cea prezentată în cadrul audierilor.

Danuta Jazłowiecka (PPE), *în scris.* – (PL) M-am abținut de la vot în ceea ce privește componența Comisiei Europene, întrucât alături de candidații buni au fost mulți candidați slab pregătiți și foarte slab pregătiți. Pentru mine este inacceptabil să fie propuse pentru pozițiile de Șef al diplomației europene, de Comisar pentru afaceri economice și monetare și de Comisar pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, persoane care nu sunt calificate să dețină aceste poziții. Ar trebui să ne amintim că suntem încă în criză și că încă mai căutăm o cale de ieșire din criză. Prin urmare, Europa nu își poate permite să aibă comisari care de acum înainte își vor învăța portofoliile. Sunt uimită de atitudinea președintelui Comisiei Europene, care, după un mandat de cinci ani și o experiență atât de vastă în conducerea Comisiei, a propus candidați atât de slab pregătiți. Sincer, ar fi trebuit să votez împotriva Comisiei propuse, dar alături de candidații slab pregătiți au fost și câțiva

candidați foarte buni – inclusiv candidatul polonez, Janusz Lewandowski. În pofida abținerii mele, doresc întregii Comisii mult succes, pentru că acest lucru este foarte important pentru toți europenii.

Tunne Kelam (PPE), *în scris*. – Am votat în favoarea colegiului comisarilor, exprimându-mi mai ales încrederea în președintele Comisiei. Nu consider componența Comisiei ca fiind ideală. Înalțul Reprezentant pentru afaceri externe reprezintă în mod constant o problemă pentru mine, întrucât aceasta nu are experiența necesară în domeniul afacerilor externe și îi lipsește o viziune clară asupra modului de conducere a politicii externe și de securitate a UE. Cu toate acestea, consider că, în ceea ce privește Comisia, este esențial ca aceasta să înceapă să lucreze în mandatul său deplin și consider că sprijinul larg al Parlamentului European în acest sens este foarte important întrucât, în opinia mea, Comisia și Parlamentul European sunt cei mai apropiați aliați în modelarea politicilor comune ale UE.

Alan Kelly (S&D), *în scris*. – Cu toții îi dorim acestei Comisii numai bine. Prioritățile acesteia sunt multe, dar fără îndoială că domeniul asupra căruia suntem cu toții de acord este necesitatea de a crea locuri de muncă. Acesta ar trebui să fie pilonul principal pe baza căruia este evaluată această nouă Comisie. Să fim sinceri în legătură cu acest lucru; multe state membre s-au confruntat sau se confruntă cu colapsul economic. Inversarea acestei situații și dezvoltarea unei economii de piață inteligente, sociale, în care UE să fie un lider mondial în toate domeniile vieții economice, va da măsura acestei Comisii. Sper mai ales că doamna Geogheghan Quinn, comisarul irlandez, își va asuma un rol important în noua Comisie, cu portofoliul său privind inovarea și cercetarea. Ea va juca un rol esențial în redresarea Europei și îi doresc succes în acest sens.

Morten Løkkegaard (ALDE), *în scris*. – (DA) Dle președinte, multe cuvinte frumoase au fost rostite cu privire la noua echipă de comisari a dlui Barroso – și pe bună dreptate.

Vorbesc acum pentru că este necesar să atrag atenția asupra unei greșeli majore care s-a făcut în legătură cu noua Comisie: vom căuta zadarnic postul de comisar pentru comunicare. Acesta a fost pur și simplu DESFIINȚAT, și aceasta într-un moment în care, mai mult decât oricând, avem nevoie în cadrul UE de o politică de comunicare adecvată, coordonată, bine gândită.

Cu câteva săptămâni în urmă, am trimis dlui Barroso o scrisoare în numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, prin care ne exprimam îngrijorarea și întrebam DE CE nu mai avem un comisar pentru comunicare.

Nu s-a primit vreodată un răspuns – ceea ce este, probabil, un fel de răspuns în sine, chiar dacă nu este unul satisfăcător.

Astfel, se pare că nimeni nu este sigur de ce UE nu are un comisar pentru un domeniu incredibil de important – de fapt, chiar esențial – în cazul în care numeroasele discursuri mărețe despre apropierea de cetățenii UE și despre crearea unui spațiu public european comun înseamnă ceva mai mult decât niște cuvinte frumoase.

Eu încă mai aștept un răspuns din partea dlui Barroso – preferabil un răspuns cu un plan adecvat de comunicare pentru următorii cinci ani.

Isabella Lövin (Verts/ALE), *în scris*. – Împărtășesc criticile privind procedura de numire a Comisiei, astfel cum sunt explicate în rezoluția Grupului Verzilor, în special lipsa de transparență, statele membre alegându-și candidații mai curând în funcție de considerații politice interne decât în funcție de competențele acestora, precum și lipsa posibilității de a respinge un candidat în mod separat. Cu toate acestea, nu am putut vota împotriva întregii Comisii, întrucât comisarii desemnați pentru problemele absolut esențiale, cum ar fi clima, mediul, dezvoltarea, ajutorul umanitar, agricultura și pescuitul, au fost cu toții considerați ca fiind foarte competenți și dedicați. Prin urmare, m-am abținut de la votul privind noua Comisie.

Thomas Mann (PPE), *în scris*. – (DE) Tocmai am aprobat alegerea Comisiei Europene, deși nu a fost o decizie ușoară. Motivul este că, în cursul audierii, a reieșit că unii dintre candidații propuși de statele membre nu aveau cunoștințe de specialitate adecvate, nici nu erau în poziția de a dezvolta idei concrete cu privire la portofoliile lor sau la orice fel de viziune pentru viitor. Acordul-cadru între Parlamentul European și Comisie cu privire la cooperarea viitoare a acestora lasă, de asemenea, multe întrebări fără răspuns. Acesta este în prezent este doar o listă de dorințe a Parlamentului European, fără nicio obligație. În cadrul negocierilor specifice, va trebui precizat în detaliu în ce măsură drepturile noastre ca reprezentanți ai cetățenilor au putut fi consolidate în mod semnificativ prin Tratatul de la Lisabona. Cu toate acestea, acordul interinstituțional conține câțiva pași importanți în direcția corectă. Impactul tuturor măsurilor adoptate de Comisie trebuie să fie evaluat cu regularitate de o entitate independentă. Parlamentul va fi informat într-o fază incipientă cu privire la schimbările de personal din cadrul Comisiei. Șefului delegației Parlamentului îi va fi acordat statutul

de observator la conferințele internaționale. Parlamentul European va avea dreptul de se implica în pregătirea și punerea în aplicare a programului anual de activitate al UE. În sfârșit, Comisia Europeană se va angaja să prezinte un raport cu privire la inițiativele sale legislative în termen de trei luni. În consecință, am votat astăzi „da” pentru noua Comisie Barroso.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *în scris.* – (PL) Un vot în favoarea Comisiei Europene este, din punctul meu de vedere, o exprimare a încrederii și a speranței pe care le acord cabinetului recent ales al dlui Barroso. Cred că, în pofida multor controverse și a probabilității ca unora dintre comisari să le lipsească experiența, ar trebui să permitem Comisiei Europene să se confrunte cu problemele care apar. Numai prin implicare activă și prin muncă efectivă vor putea comisarii să demonstreze valoarea lor reală. Sper că noul cabinet, în strânsă colaborare cu Consiliul Uniunii Europene și cu Parlamentul European, și cu un control eficient, va demonstra că votul meu a fost corect.

David Martin (S&D), *în scris.* – Salut numirea noii Comisii și aștept cu nerăbdare să văd Comisia îndeplinind promisiunile făcute. Sunt deosebit de mulțumit de confirmarea lui Cathy Ashton ca Înalt Reprezentant și sunt sigur că diplomația ei calmă va fi în beneficiul întregii Europe.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Comisia Barroso II, astfel cum a arătat alegerea președintelui său, este o continuare a Comisiilor anterioare, a politicilor neoliberale care au condus UE într-o situație de criză economică, socială și de mediu pe termen lung, care de acum încolo îi aparține. Nici programul prezentat de dl Barroso, nici nominalizările comisarilor nu indică vreo modificare în obiectivele politicii Comisiei.

Situată undeva între continuarea celei mai rele situații posibile și declinul său, Comisia Barroso II întrușipează o Europă care a fost redusă la distrugere socială și la atlantismul iubit al elitelor neoliberale, o Europă care refuză să renunțe la dogma neoliberală de concentrare exclusiv asupra profiturilor, care distruge oamenii și planeta. Sarcina mea ca deputat european este aceea de a construi Europa distribuirii egale a bogăției și a planificării mediului de care au nevoie oamenii. În consecință, voi vota împotriva unei Comisii care este antiteza acestor lucruri.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) După câteva săptămâni de audieri ale noilor comisari, nu ar fi momentul potrivit să punem la îndoială calitatea unui colegiu de comisari care, după multe ore petrecute în diferite comisii, a prezentat deja clarificări foarte utile despre politicile care trebuie adoptate.

De aceea, acum este momentul să oferim UE o Comisie legitimă, capabilă să reacționeze la evenimentele dificile din ultima vreme. Se reproduce aici conținutul explicației votului cu privire la propunerile de rezoluții B7-0071/2010, B7-0088/2010 și B7-0089/2010. Subsemnatul salută în mod special faptul că Uniunea Europeană este acum mai bine pregătită să se confrunte cu problemele prezentului și cu provocările viitorului.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *în scris.* – (FR) Ca european convins, și în urma adoptării acordului-cadru între Comisia Europeană și Parlamentul European pentru următorii cinci ani, am acordat sprijinul meu pentru numirea noii Comisii Europene, asemenea majorității colegilor mei din Grupul Partidului Popular European (creștin-democrați). Rezultatul votului este clar: 488 dintre colegii deputați mi s-au alăturat pentru susținerea numirii colegiului Comisiei Europene. Aș sublinia că este pentru prima dată în istoria europeană când am numit Comisia Europeană în calitate de adevărat colegiutor. Într-o Europă afectată de criză și cu noul cadru instituțional stabilit, avem nevoie de ambiție și de un proiect major de unificare pentru a crea o Europă mai puternică pentru cetățenii europeni. Prin urmare, fac un apel insistent la Comisia Europeană să înceapă să acționeze fără întârziere.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea Comisiei Barroso 2 din două motive. Pe de o parte, pentru că a prezentat un program credibil și realist, pe care îl consider adaptat necesităților actuale. Sper ca noul Colegiu să treacă cât mai rapid la punerea în practică a acestui program. Pe de altă parte, pentru că din echipa dlui Barroso fac parte mulți profesioniști credibili, care își vor aduce o contribuție semnificativă - sunt convins - la succesul reformelor de care avem nevoie în următorii ani.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris.* – (PL) Delegația poloneză din Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European a votat în favoarea extinderii unui vot de încredere pentru noua Comisie Europeană. Cu toate acestea, suntem conștienți de părțile slabe ale Comisiei recent numite și de rezervele exprimate cu privire la competența unora dintre comisari. A trebuit să așteptăm mult timp noua Comisie Europeană. Cu toate acestea, ar trebui să se admită că noua Comisie a primit majoritatea covârșitoare a voturilor. Acest lucru reprezintă un mandat puternic pentru viitor. Cu toate acestea, pe de altă parte, aproape nimeni nu a votat pentru noua Comisie fără unele rezerve. O problemă este cu siguranță faptul că, având 27 de comisari, portofoliile acestora se suprapun adesea, situația nefiind, astfel, foarte clară.

Mulți colegi deputați semnalează, de asemenea, problema controlului excesiv al unor comisari de către dl Barroso. Salutăm faptul că noua Comisie va efectua o evaluare a efectelor sociale și economice ale crizei financiare. Constat însă cu mare dezamăgire faptul că în discursul dlui Barroso nu a existat nicio informație specifică despre reforma politicii agricole comune sau despre politica de coeziune. Aceste domenii vor fi cu siguranță printre cele mai importante domenii de lucru în următorul mandat al Comisiei Europene.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *în scris.* – (LT) Cetățenii și instituțiile din toate statele membre ale UE ar trebui să fie interesați să devină comisari cei mai buni și mai puternici candidați. Responsabilitatea este mare, atât pentru acele țări care propun candidați, cât și pentru deputații din Parlamentul European. Din nefericire, unele state nu sunt ghidate de această atitudine. Impresia este că uneori guvernele statelor membre ale UE trimit la Bruxelles politicieni slab pregătiți sau „nedoriți” pentru a elibera o poziție în capitalele lor. Este o tendință periculoasă. Cu toate acestea, Parlamentul European încearcă să arate un „cartonaș roșu” candidaților slab pregătiți, care au primit atât o numire din partea guvernelor lor, cât și aprobarea președintelui Comisiei, Barroso, sau celor ale căror interese financiare sunt lipsite de transparență. Cu cinci ani în urmă au fost respinși doi candidați, iar în acest an unul. Cu toate acestea, întrucât deocamdată deputații europeni nu au drept de vot pentru fiecare comisar în parte, votăm pentru colegiul comisarilor. Având în vedere că majoritatea comisarilor candidați au făcut o impresie bună, am votat în favoarea noii Comisii Europene.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) Europa are nevoie urgentă de un lider autoritar, pe care această Comisie îl întruchiează pe deplin.

Noua Comisie va avea sarcina dificilă de a încuraja creșterea durabilă prin punerea integrală în aplicare a modelului economic european, adică a modelului economiei de piață sociale.

Consolidarea pieței interne trebuie să ofere cheia menținerii unei concurențe sănătoase, cu scopul de a încuraja crearea de locuri de muncă și creșterea economică. Sunt deosebit de mândru de faptul că în noul executiv european Italia oferă, în persoana dlui Tajani, continuitate de merit și competență, fiindu-i atribuit unul dintre portofoliile cheie, respectiv acela al industriei, care are o importanță strategică în gestionarea crizei și în reorganizarea producției europene.

Pe parcursul mandatului care urmează, Comisia trebuie să își stabilească priorități clare și să fie capabilă să dea o față europeană politicii de imigrare și politicii energetice, oferind astfel Uniunii o abordare consistentă care se dovedește dificil de atins în prezent. Aceasta va trebui, de asemenea, să fie în măsură să asigure Uniunii Europene o politică externă și de apărare demnă de acest nume.

Teresa Riera Madurell (S&D), *în scris.* – (ES) Comisia pentru industrie, cercetare și energie este responsabilă cu cercetarea, energia și dezvoltarea societății informaționale. Acestea sunt trei priorități în ceea ce privește ieșirea din criză și regenerarea sistemului nostru de producție pe care grupul meu, Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, le dorește a fi mai competitive și inovatoare, dar și mai durabile din punct de vedere social și al mediului. Cercetarea și inovarea sunt forțe importante, determinante pentru schimbare. Dl Barroso s-a angajat la investiții de 3 % în cercetare și dezvoltare. Cu toate acestea, am observat cu îngrijorare cum acest domeniu a devenit treptat mai puțin prioritar în ceea ce privește calendarele politice și bugetele. Comisia și-a asumat un angajament mai clar în această privință. Redresarea economică va fi în mare parte rezultatul schimbării modelului nostru energetic. Viitorul economiei este viitorul unei economii ecologice. Comisia a reafirmat și acest obiectiv. În ceea ce privește societatea informațională, suntem de acord cu privire la provocările multiple cu care ne confruntăm pentru a garanta accesul la tehnologiile informației și ale comunicării pentru toată lumea, pretutindeni. Comisarii care s-au prezentat în fața comisiei noastre și-au asumat angajamente importante, specifice, iar noi le-am acordat un vot de încredere, dar garantăm că ne vom asigura că aceste angajamente sunt îndeplinite.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris.* – (NL) Eu am votat „nu” la întrebarea dacă noi considerăm că Barroso II este potrivită ca motor, inițiator și inspirator al proiectului european. Barroso nu este liderul puternic de care avem nevoie. El a permis să se irosească cinci ani extrem de importanți. Ani în care UE ar fi putut urma o politică mai puțin neoliberală și mai socială. Ani în care Europa ar fi putut promova IMM-urile. Ani în care el ar fi putut contribui la susținerea calității mass-media europene independente și ar fi putut sprijini democratizarea procesului decizional european, pentru a da din nou milioane de cetățeni mai multă încredere în proiectul cooperării europene. Nimic din toate acestea nu s-a întâmplat.

Prin concentrarea oarbă pe liberalizare, prețuri de piață ridicate și creștere macro-economică, imaginea socială și durabilă a UE a devenit cețoasă. Lumea este răvășită de trei crize: una financiar-economică, una socială și una de mediu. Lipsa unui răspuns colectiv alimentează cinismul public și nihilismul politic. Planificarea slabă și vagă a politicii lui Barroso dă puține speranțe de schimbare. Acesta a admis că statele

membre promovează uneori candidați complet incapabili și că a împărțit portofoliile unor comisari, având drept rezultat incertitudinea cu privire la cine este acum responsabil de fapt pentru domenii politice esențiale. Barroso nu are viziune politică și curaj, iar acest lucru nu este în beneficiul Europei. Aceasta explică votul meu împotriva.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Parlamentul și Comisia se vor confrunta cu probleme cheie pentru Uniunea Europeană, și anume încetarea crizei prin intermediul relansării economice și al ocupării forței de muncă, echilibrarea finanțelor publice ale statelor membre și negocierea cadrului financiar pentru perioada post-2013, în privința căruia aș dori să subliniez importanța politicii de coeziune. Am avut ocazia să adresez întrebări comisarului desemnat pentru politica regională, Johannes Hahn, despre interesul său de a crea un program special de sprijin financiar permanent pentru regiunile cele mai îndepărtate. I-am prezentat, de asemenea, o propunere pentru un sistem mai flexibil de eligibilitate pentru obținerea de fonduri structurale de către regiunile „în tranziție”, respectiv acelea care sunt prinse între obiectivele de „convergență” și cele de „competitivitate și ocupare a forței de muncă”. Pe lângă competență și rigoare, comisarul desemnat a demonstrat că era pregătit să examineze aceste posibilități, ceea ce îmi inspiră încredere în disponibilitatea și sensibilitatea sa ulterioară față de regiunile cele mai îndepărtate, cum este Madeira. Am acordat votul meu de încredere acestor echipe de comisari, care va fi condusă de José Manuel Barroso, pentru că, în general, au demonstrat o pregătire tehnică bună, seriozitate și ambiția de a reuși să răspundă provocărilor UE fără a uita valorile care stau la baza creării sale, și anume solidaritatea și coeziunea teritorială.

Roza Gräfin von Hohenstein Und Thun (PPE), *în scris*. – (PL) Am votat în favoarea numirii Comisiei, deși în cazul mai multor comisari aș fi preferat să exprim o opinie separată. După cum știm cu toții, Parlamentul European votează numai componența întregii Comisii. În pofida faptului că nu pot spune că sunt încântată de alegerea Baronesei Ashton, colegiul comisarilor este dominat de persoane extrem de competente și cu foarte multă experiență. Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrați), din care fac parte, a decis să aprobe Comisia, pentru a permite Uniunii Europene să lucreze în mod eficient. Dacă eu aș fi votat împotriva numirii Comisiei, ar fi fost un gest demonstrativ și ar fi putut fi privit ca lipsă de loialitate față de grupul meu, dar nu ar fi afectat decizia Parlamentului. Noua Comisie a dlui Barroso include politicieni experimentați și înțelepți, precum dl Barnier și dna Reding, cu care voi colabora îndeaproape. De asemenea, dl Lewandowski, care este responsabil cu bugetul, va fi cu siguranță un comisar excelent. Putem fi cu adevărat mândri. Parlamentul European a fost, de asemenea, în măsură să influențeze Bulgaria, care a înlocuit-o pe dna Jeleva, care nu era foarte bine calificată în domeniul ajutorului umanitar și al dezvoltării, cu doamna Georgieva. Eu consider că acest lucru este un mare succes și o contribuție constructivă a Parlamentului European la constituirea noii Comisii. A face propuneri pozitive și a avea o influență indirectă asupra dlui Barroso și a statelor membre este, cred eu, cel mai eficient mod în care putem lucra în prezent. Votul împotriva Comisiei ar fi prelungit negocierile scumpe, iar efectul final nu ar fi fost neapărat mai bun decât cel pe care l-am obținut.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) Membrii Comisiei Europene au votul de încredere al reprezentanților politici ai capitalului, nu ai lucrătorilor. Membrii Comisiei Europene au fost numiți de guvernele neoliberale și social-democrate ale statelor membre ale UE și prin votul Parlamentului European, singurul criteriu politic pentru alegerea lor fiind abilitatea de a servi interesele capitalului fără impedimente. Membrii Comisiei Europene s-au străduit să confirme acest lucru în cursul audierilor în comisiile Parlamentului European, susținând fără ezitare: natura imperialistă a UE, puterea politicii sale antipopulare și intervențiile sale militare la nivel internațional pentru a promova rentabilitatea capitalului, angajamentul lor față de realizarea pieței unice și de cele patru libertăți de la Maastricht, competitivitatea și restructurările capitaliste, pentru a realiza condițiile necesare concentrării capitalului, intensificarea măsurilor antipopulare printr-un atac total asupra muncii, a salariilor, a drepturilor de asigurări sociale și de sănătate ale lucrătorilor, pentru a crește profiturile monopolurilor, sporirea și consolidarea instrumentelor reacționare de urmărire penală, pentru a reprima demonstrațiile lucrătorilor și pe cele populare. Deputații europeni ai Partidului Comunist Grec au votat împotriva Comisiei Europene, care va menține și va intensifica politica de exploatare a lucrătorilor, a fermierilor săraci și a celor care desfășoară activități independente.

Geoffrey Van Orden (ECR), *în scris*. – Noi dorim o Comisie Europeană pragmatică, care va stimula prin reformă, inclusiv dereglementare și reduceri ale cheltuielilor UE, concentrându-se asupra aspectelor manageriale mai curând decât asupra integrării politice. În timp ce unii dintre comisarii desemnați sunt competenți, alții nu sunt. Postul de Înalț Reprezentant este un produs al Tratatului de la Lisabona. Eu nu sunt de acord cu acest tratat sau cu creațiile sale. Nu are legitimitate democratică. Baroneasa Ashton a fost aleasă printr-o înțelegere netransparentă între partidele socialiste din Europa, o idee întârziată a prim-ministrului britanic. În afara faptului că nu are deloc experiență pentru sarcinile pe care trebuie să le îndeplinească, aceasta are un trecut foarte dubios ca trezorier național al Campaniei pentru dezarmare nucleară. Această organizație

subversivă a încercat să dezarmeze Marea Britanie în mod unilateral la apogeul Războiului Rece și să răspândească panică și deznădejde. Sunt mulți nominalizați cu un trecut comunist. Unele persoane nominalizate, cum ar fi László Andor, au demonstrat o slabă înțelegere a portofoliilor lor și au părut înclinați să impună din ce în ce mai multe reglementări inutile. Este greșit că Parlamentul nu poate vota comisarii în mod individual, ci trebuie să voteze colegiul în bloc. Deși aș putea aproba unele persoane, în privința altora aș vota împotriva. Din motive de solidaritate cu grupul nostru, m-am abținut.

Angelika Werthmann (NI), *în scris.* – (DE) Dle Barroso, motivul pragmatic pentru care am acordat un vot în favoarea Comisiei desemnate este pur și simplu acela că munca ce trebuie făcută poate acum, în sfârșit, să înceapă. Acest lucru va economisi bani valoroși ai contribuabililor. Dle Barroso, ați demonstrat pricepere în alegerea Comisiei. Unii dintre comisarii desemnați sunt excelenți. Sunt și câțiva care au cu siguranță potențial pentru a evolua. Aceștia ar trebui să li se acorde posibilitatea, după cum doresc, de a se familiariza cu problemele Europei. Cu toate acestea, există câțiva comisari desemnați care lasă de dorit, care nu par să dețină cunoștințele de specialitate necesare și par să fie lipsiți de ambiția necesară pentru a ocupa pozițiile la vârf în Europa.

Din aceste motive, am respins propunerea de Comisie desemnată, alcătuită în acest mod. Aș dori să văd comisari numiți într-un mod mult mai transparent – și aș dori să fie găsiți comisari femei mai bine calificați.

Anna Záborská (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție și, prin urmare, în favoarea noii Comisii Europene. Parlamentul European nu dă un cec în alb dlui Barroso și colegiului comisarilor. Cu toate acestea, m-am întâlnit cu președintele Barroso în mod constant pe parcursul primului său mandat, când am supervizat, în aceeași perioadă, activitatea Comisiei Parlamentului European pentru drepturile femeii și egalitatea de gen. Prin urmare, am putut observa abordarea lui sensibilă cu privire la gestionarea activității Comisiei Europene și respectul pe care îl arată pentru semenii săi și pentru binele comun. De asemenea, sunt foarte mulțumită de candidatul slovac, care a fost expus la atacuri nedrepte, născute din ignoranță și continuate exclusiv din motive politice meschine. Când sunt utilizate calomniile și minoritățile, prin intermediul unei campanii murdare, pentru a pune la îndoială integritatea unui om politic din motive politice meschine, acest lucru marchează începutul sfârșitului culturii politice instituționale. Doresc în mod sincer, tuturor membrilor Comisiei Europene, succes în eforturile lor de a face o muncă excelentă.

8. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 14.40 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGARPOULOU

Vicepreședintă

9. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

10. Situația statelor din zona euro care se confruntă cu dificultăți (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct este declarația Consiliului și Comisiei cu privire la situația monetară, economică și socială dificilă a țărilor din zona euro.

Diego López Garrido, *Președinte în exercițiu al Consiliului.* – (ES) Doamnă președintă, ne aflăm într-o situație fără precedent în zona euro, deoarece ne confruntăm cu prima criză financiară globală de când există moneda euro. Știm că actuala criză a început în Statele Unite dar, cu toate acestea, în zona euro și pe întreg teritoriul Uniunii Europene am suportat efectele acesteia în aceeași măsură ca și țara în care a început.

Evident, situația deficitelor publice a apărut ca o consecință a crizei și a acțiunilor pozitive adoptate de guverne pentru a preveni, între alte aspecte, prăbușirea sistemului financiar. Aceste deficite limitează, în mod inevitabil, spațiul de manevră al guvernelor în ceea ce privește politicile lor bugetare.

Dezbateri se referă la situația economică, la situația monetară și la situația socială. Referitor la situația economică, trebuie specificat că zona euro, în ansamblu, a ieșit, în prezent, din recesiune și, de asemenea, că a evitat riscul de deflație, cu toate că există disparități evidente între ratele de creștere, și nu avem încă o creștere într-adevăr susținută. Trebuie să asigurăm o creștere susținută și consolidată, acesta fiind un obiectiv

fundamental al politicii economice în întreaga zonă euro, însă nu ne mai aflăm în recesiune. În ansamblu, zona euro nu se mai află în recesiune.

Totuși, este adevărat că aspectul legat de crearea de locuri de muncă nu a avut aceeași evoluție. Zona euro se va confrunta și anul acesta cu un șomaj grav, însă ne aflăm pe drumul cel bun în direcția creșterii. De fapt, acesta este unul dintre aspectele care vor fi analizate în cadrul reuniunii informale a Consiliului European de joi: importanța creșterii pentru revenirea la creșterea durabilă, pentru menținerea modelului social european și pentru reînceperea creării de locuri de muncă de bună calitate.

Referitor la sistemul monetar, cu toate că există tensiuni pe piețele de valori mobiliare, Uniunea Europeană și instituțiile sale au acționat corect. Banca Centrală Europeană a desfășurat și continuă să desfășoare o excelentă activitate calibrând strategiile prin care să ieșim din criză. Prin urmare, este rezonabil ca stimulentele să nu fie abandonate în cursul anului 2010. De fapt, Banca Centrală Europeană reduce treptat aceste stimulente și elimină deja câteva dintre măsurile pe care le-a adoptat. Un exemplu este eliminarea avantajelor în numerar acordate băncilor, acest lucru fiind posibil deoarece piețele de credit au revenit, treptat, la normal.

Trebuie subliniat și faptul că Eurogrupul și Ecofin au gestionat foarte bine criza și au creat, de asemenea, o structură de supraveghere pentru sistemul financiar, care va fi supusă dezbaterii în acest parlament. Sperăm că acesta va fi unul dintre elementele centrale ale dezbaterii politice din cursul mandatului Președinției spaniole.

Referitor la situația socială, suferim, în mod evident, consecințele șomajului ridicat din întreaga zonă euro. Deși există disparități și între nivelurile șomajului din zona euro, acesta reprezintă, fără îndoială, una dintre problemele principale ale europenilor în acest moment. Cetățenii doresc locuri de muncă, doresc revenirea la creștere, care va crea locuri de muncă. Nu locuri de muncă precare și nesigure, care este posibil să fi existat în anumite state din zona euro, ci locuri de muncă de bună calitate.

De asemenea, trebuie subliniat faptul că, în mod evident, șomajul ridicat a fost cel care a declanșat "stabilizatorii automați", care au avut ca efect ajutor de șomaj și subvenții. În schimb, acestea au influențat deficitele pe care le înregistrează statele membre, sistemului nostru politic și social protejându-i pe cei care se află în cele mai vulnerabile situații, cum sunt cei care își pierd locul de muncă.

În viitor – iar acesta este un alt subiect care va fi analizat joi, în cadrul reuniunii informale a Consiliului European – va fi necesar să existe o politică de inserție profesională, pe care o numim "Europa 2020", care să funcționeze ca model de creștere și de creare a unor locuri de muncă de calitate.

Doamnă președintă, în încheiere, cred că, în acest caz a fost demonstrat faptul că a fost absolut vital să coordonăm și să consolidăm zona euro și că aceasta continuă să fie un loc unde există protecție monetară și economică semnificativă. A fost demonstrat faptul că zona euro trebuie să fie consolidată și că o viitoare extindere care, de asemenea, este un lucru pozitiv, va fi posibilă când vor exista state care pot îndeplini cerințele.

În plus – și voi încheia acum – este esențial să avansăm pe calea integrării și a convergenței economice în Uniunea Europeană. Există, încă, disparități între pozițiile economice din Uniune. Astfel cum se menționează în tratate, trebuie să progresăm de la uniunea monetară la o adevărată uniune economică. Tratatul făcea referire la o uniune economică și monetară, descriind-o ca atare, însă uniunea monetară a fost pusă în aplicare înaintea uniunii economice.

Coordonarea politicilor economice, de ocupare a forței de muncă și socială este prevăzută în tratate. Este o obligație și este unul dintre principiile și una dintre direcțiile sau ideile prezentate de președinția spaniolă. Politicile publice coordonate au fost eficiente atunci când au fost coordonate cu adevărat. Acesta a fost cazul atunci când a fost elaborat Planul european de redresare economică, când au fost puse în aplicare politici fiscale în vederea menținerii credibilității Pactului de stabilitate și creștere, acest lucru fiind vital. Acesta a fost cazul și când au fost adoptate politici financiare coordonate, ca, de exemplu, garanțiile bancare și majorarea fondurilor garanțiilor pentru depozite. Pe scurt, este vorba de ceea ce economiștii denumesc "economii de scară", aplicate și la nivel politic, deoarece, la nivel politic, coordonarea semnificativă produce la rezultate bune.

Aceasta este viziunea Consiliului asupra acestei situații dificile, pe care însă o depășim și din care trebuie să ieșim cu mai multă fermitate și determinare. Acesta va fi, fără îndoială, unul dintre obiectivele centrale ale reuniunii informale a Consiliului European de joi:

Joaquín Almunia, *-vicepreședinte al Comisiei*. – Doamnă președintă, Comisia este îngrijorată de provocările economice și fiscale majore cu care se confruntă Grecia. Situația dificilă din Grecia este o problemă de interes comun pentru zona euro și pentru Uniunea Europeană în ansamblu, deoarece marile dezechilibre externe la nivel intern, care persistă, amenință stabilitatea macrofinanciară a țării, existând riscul unui efect de contagiune a altor părți ale zonei euro.

Autoritățile elene și poporul elen sunt conștienți de provocarea care se află în fața lor. La 15 ianuarie, guvernul a prezentat un program de stabilitate ambițios, vizând combaterea acestor probleme. Programul urmărește reducerea deficitului de la o valoare estimată la 12,7 % în 2009 la mai puțin de 3 % în 2012, începând, în acest an, cu o ajustare de patru puncte a PIB-ului. Ambiția care însoțește acest program concentrat este adecvată, dată fiind amploarea consolidării necesare. Mai detaliat, autoritățile elene au anunțat un pachet de măsuri concrete pentru 2010. Unele dintre aceste măsuri au fost deja prezentate Parlamentului elen și vor fi puse în aplicare în scurt timp. Planurile pentru următorii ani ai programului sunt mai puțin detaliate în această etapă.

Săptămâna trecută, la 3 februarie, Comisia a adoptat un mecanism integrat de abordare și supraveghere, care combină evaluarea noastră privind programul de stabilitate, o recomandare referitoare la procedura privind deficitul excesiv, necesară pentru a reduce deficitul bugetar la mai puțin de 3 % în 2012, astfel cum a stabilit guvernul în program, și o altă recomandare, întemeiată pentru prima dată pe articol 121 alineatul (14) din Tratatul UE, pentru a asigura faptul că politicile economice ale Greciei sunt coerente cu orientările generale ale politicilor noastre economice și cu funcționarea adecvată a Uniunii Economice și Monetare Am inițiat și o procedură privind încălcarea dreptului comunitar pentru a garanta faptul că Grecia abordează problemele care au afectat raportarea de date statistice fiabile până în acest moment, iar Comisia și-a anunțat inițiativa imediată referitoare la acordarea de competențe de audit pentru Eurostat.

În ceea ce privește programul de stabilitate, Comisia susține pe deplin Grecia în eforturile acesteia de redresare a situației economice și fiscale dificile. Măsurile și intențiile politice prezentate în acest program reprezintă un pas important în direcția corectă. Emiterea cu succes a unui număr semnificativ de obligațiuni de stat la 25 ianuarie pare să indice faptul că participanții pe piață împărtășesc această opinie, deși prima are dobândă mare, iar creșterea spreadurilor ulterioare arată, de asemenea, că rămân precauți.

Totuși, există anumite riscuri în legătură cu obiectivele programului și ajustarea fiscală pe termen scurt. Scenariul macroeconomic prezentat în program este mai curând optimist și există un anumit nivel de incertitudine cu privire la proiecțiile de venit subiacente, în special la impactul estimat al eforturilor de combatere a evaziunii fiscale în cursul crizei economice. Date fiind recente evoluții de pe piață, dobânda și proiecțiile de cheltuieli par, de asemenea, să fie prea optimiste. În ceea ce privește recomandarea referitoare la procedura privind deficitul excesiv, recomandările noastre cu privire la măsurile care trebuie luate în cursul acestui an se bazează, în totalitate, pe măsurile anunțate de autoritățile elene în programul de stabilitate. Acestea includ măsuri care trebuie să fie puse în aplicare în primul trimestru al acestui an, cum sunt reducerea costurilor salariale, reducerea locurilor de muncă din sectorul public, progrese în reforma sănătății și în cea a pensiilor, majorarea impozitelor și a accizelor și reforma administrației fiscale. Unele dintre măsurile de consolidare fiscală au fost deja prezentate Parlamentului elen și ar trebui să fie puse în aplicare în scurt timp. Prin propunerea noastră către Consiliu, autoritățile elene sunt invitate de Comisie să prezinte, până la jumătatea lunii martie, un raport detaliat de punere în aplicare în care să anunțe măsurile adoptate și calendarul măsurilor anunțate. De asemenea, trebuie să se efectueze o evaluare a riscurilor pentru ca, în caz de concretizare a acestora, să fie instituite măsuri compensatorii, după cum este necesar.

În acest context, Comisia salută anunțul din 2 februarie referitor la noile măsuri care vizează, în special, înghețarea nominală a salariilor din sectorul public și majorarea accizelor la combustibil pentru a garanta realizarea obiectivelor bugetare stabilite pentru acest an, precum și disponibilitatea autorităților elene de a adopta și a pune în aplicare rapid măsuri suplimentare, dacă este necesar.

În ceea ce privește evoluția programului în următorii ani, solicităm o nouă ajustare cu caracter permanent, o continuare a reformei administrației fiscale și îmbunătățirea cadrului bugetar. De asemenea, Greciei i se solicită în mod evident să continue eforturile de a ameliora încasarea și prelucrarea ajutorului guvernamental general. Dat fiind că planurile nu sunt încă detaliate, propunem instituirea unui sistem strict de raportare prin care autoritățile elene vor raporta trimestrial cu privire la măsurile puse în aplicare, la rezultatele obținute și la măsurile care urmează să fie puse în aplicare. Sistemul strict de raportare va asigura faptul că planurile se vor materializa după cum a fost planificat. Am adoptat și recomandarea referitoare la eliminarea neconcordanțelor față de orientările generale ale politicilor economice și a riscurilor de a pune în pericol funcționarea adecvată a uniunii economice și monetare, dată fiind diminuarea continuă a competitivității

economiei elene, precum și riscul de a accentua dezechilibrele externe și prin spreadurile extinse de pe piețele financiare aferente obligațiunilor de referință.

Mai mult, mișcările comune din cadrul spreadurilor din alte țări reprezintă, de asemenea, o dovadă a riscului de răspândire în alte state membre. În acest context, se așteaptă din partea Greciei să adopte un program global de reforme structurale care să urmărească sporirea eficacității administrației publice, intensificarea reformei pensiilor și a asistenței medicale, îmbunătățirea funcționării pieței muncii și a eficienței sistemului de negociere a salariilor, intensificarea funcționării pieței produselor și a mediului de afaceri și să mențină stabilitatea sectorului financiar-bancar. -

Care sunt următorii pași în acest proces de supraveghere foarte detaliat? Recomandările noastre vor fi discutate săptămâna viitoare în cadrul Eurogrup și Ecofin, iar apoi, un prim raport ar trebui să apară la jumătatea lunii martie în care va fi elaborat calendarul de punere în aplicare pentru a garanta realizarea obiectivelor pentru 2010. După care, începând cu luna mai, Grecia ar trebui să raporteze trimestrial modalitatea în care răspunde la decizia și recomandarea Consiliului. Fiecare raport va face obiectului evaluării de către Comisie. Este clar faptul că, dacă apar semne care indică o materializare a riscurilor, va fi necesar să fie puse în aplicare măsuri suplimentare. Prin urmare, este crucial ca guvernul elen să fie pregătit să adopte măsuri suplimentare dacă este necesar, astfel cum a indicat deja.

În concluzie, trecem printr-o situație fără precedent, însă o confruntăm. Grecia a adoptat un program ambițios pentru a-și corecta deficitul și a-și reforma administrația publică și economia. Merită să fie susținută în această sarcină dificilă, și are tot sprijinul Comisiei. Punerea în aplicare, cu succes, a măsurilor de consolidare fiscală și a reformelor structurale, care vor readuce Grecia pe o cale durabilă, va fi garantată de mecanismul de supraveghere integrat și de disponibilitatea autorităților de a combate problemele. Punerea în aplicare riguroasă și la timp a măsurilor bugetare și a reformelor structurale – atât măsurile fiscale, cât și reformele structurale fiind incluse în programul adoptat în Grecia de autoritățile elene –, împreună cu monitorizarea strictă a situației, reprezintă elementul esențial pentru stabilirea unei soluții adecvate la tensiunile actuale de pe piețele noastre.

Corien Wortmann-Kool, în numele Grupului PPE. – (NL) Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) a avut inițiativa acestei dezbateri deoarece problemele statelor din zona euro face necesară, de urgență, o abordare europeană fermă. Este ceea ce ne îngrijorează.

În ultimii ani, statele membre s-au distanțat, de prea multe ori, de Pactul de stabilitate și creștere. De aceea, invit astăzi Consiliul, ca în cadrul reuniunii informale la nivel înalt de joia viitoare și la întâlnirea Ecofin de săptămâna viitoare, să-și asume angajamentul că se va implica într-o mai mare măsură și mai ferm în coordonarea mai solidă a politicii monetare, nu doar în ceea ce privește Grecia.

Președinția spaniolă poate, de asemenea, să dea un bun exemplu în propria țară, deoarece și situația de acolo este urgentă.

Dle președinte, în numele grupului pe care îl reprezint, aș dori să îmi ofer sprijinul sincer pentru modalitatea în care Comisia Europeană abordează problema Greciei. Într-adevăr, cu o întârziere de câteva luni, însă este absolut necesar. Același lucru trebuie să se întâmple și pentru alte țări care se află în zona de pericol. Soluția nu este să acordăm mai mulți bani de la bugetul european, ci să punem în aplicare, în mod real, planurile de reformă.

Sper că elaborați și un scenariu de urgență, în caz că va fi necesar și că astfel analizați toate opțiunile, inclusiv cooperarea cu Fondul Monetar Internațional (FMI). În același timp, trebuie să ne păstrăm calmul deoarece, dată fiind dimensiunea problemei bugetare, reacțiile de pe piețele financiare sunt foarte exagerate. Acest lucru subliniază necesitatea de a consolida urgent reglementările europene ale piețelor financiare.

Udo Bullmann, în numele Grupului S&D. – (DE) Doamnă președintă, dle Almunia, în special în cursul acestei perioade de tranziție, vă mulțumesc pentru implicarea dvs în mandatul anterior și vă urez succes în noul post. Aș vrea, de asemenea, să îndrept aceste urări și către succesorul dvs, dl Rehn. Îi doresc curaj și succes pentru sarcinile importante pe care le preia.

Putem învăța trei lucruri din situația actuală. Primul este că Europa 2020 prezentată de dl Barroso nu are substanță. Este departe de a fi suficientă pentru a crea în cadrul Uniunii Europene coerența de care avem nevoie rapid, pentru a putea preveni în viitor repetarea situației cu care ne confruntăm în prezent. Această strategie are nevoie de fond și sper că termenele programate în următoarele două săptămâni vor oferi posibilitatea de a-i aduce îmbunătățiri. Avem nevoie, de urgență, de o mai bună coordonare a politicii

economice. Președinția spaniolă are dreptate să sublinieze acest lucru. Președinția nu ar trebui să se lase intimidată.

Cel de-al doilea lucru pe care îl putem învăța din situația actuală este că unele state membre au nevoie, bineînțeles, de modernizare, cifrele fiind corecte, fără îndoială. Cu toate acestea, nevoia de modernizare nu există numai într-o țară. Există și țări care trebuie să realizeze mai mult, deoarece pot să realizeze mai mult. Nu am nicio îndoială cu privire la faptul că noul ministru de finanțe elen, dl Papakonstantinou, va desfășura o activitate excelentă și nu cunosc niciun politician sincer care să conteste acest lucru. Domnia sa merită încrederea noastră și ar trebui să îi acordăm sprijinul nostru.

Cel de-al treilea lucru pe care îl putem învăța este că Uniunea Europeană trebuie înarmată. Dacă piețele testează zona euro, atunci Europa trebuie să fie în măsură să dea un răspuns, răspuns care trebuie să poată fi și neconvențional. Dacă există noi speculații împotriva anumitor țări, trebuie să fim în măsură să punem la dispoziție credite în condiții de rating european mediu. Acest lucru trebuie organizat. Putem să găsim sprijin pentru acest tip de acțiune în Tratatul de la Lisabona. Aș dori să le spun Consiliului și Comisiei: fiți pregătiți pentru nevoia de negociere.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (NL) Cred că, spre deosebire de reprezentanții Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), nu pledez, în realitate, pentru intervenția Comisiei.

În primul rând, cred că trebuie să recunoaștem faptul că ceea ce se întâmplă acum în Grecia este și consecința eșecului Strategiei de la Lisabona. Țările s-au îndepărtat, într-adevăr, una de cealaltă în ultimii zece ani. Neînțelegerile dintre Germania și Grecia nu s-au redus în ultimul deceniu, ci s-au intensificat, iar acest lucru este o consecință a faptului că am urmat o Strategie de la Lisabona care a fost mult prea slabă.

În al doilea rând, cred că instituțiile europene – Comisia Europeană și Banca Centrală Europeană – au comis și o eroare tactică, strategică prin lipsa de acțiune imediată. S-au luat măsuri mult prea târziu. Timp de șase săptămâni, liderii europeni au făcut tot felul de declarații, în care afirmau că liderii eleni trebuie să ia măsuri, că măsurile nu sunt destul de ferme, sau chiar că nu au încredere în capacitatea liderilor eleni și așa mai departe. Le-am auzit pe toate. Vă spun că noi, personal, suntem parțial responsabili pentru reacția de pe piețele financiare cu privire la Grecia. Cum vă puteți aștepta, în prezent, ca piețele financiare să aibă încredere într-un club dacă înșiși membri clubului respectiv nu au încredere în Grecia și în măsurile care sunt propuse de Grecia? De aceea, cred că abordarea a fost eronată. Dacă Banca Centrală Europeană și Comisia Europeană ar fi creat mult mai rapid, încă de la început, un pachet pentru Grecia, nu ar fi apărut o infectare a zonei euro de tipul celei la care asistăm în prezent.

Nici nu ar trebui să spunem că nimeni nu cunoștea problemele Greciei. S-a vorbit despre chestiunea Greciei în cadrul grupurilor de lobby ale Comisiei Europene timp de trei sau patru luni și se spunea că, într-un anumit moment, va exista o problemă cu Grecia. Doamnelor și domnilor, acesta este singurul motiv care explică de ce există o ofertă pentru Grecia, care are un deficit de 12,7 % și nu există nicio ofertă pentru Regatul Unit, care are un deficit de 12,9 %. Prin urmare, în realitate, situația nu se mai referă numai la cifre; se referă la piețele financiare care, din cauza faptului că noi, personal, nu dăm dovadă de coeziune, încredere și solidaritate suficiente, se năpustesc asupra Greciei. Această situație ar fi putut fi evitată printr-o intervenție foarte fermă din partea Comisiei Europene și a Băncii Centrale Europene.

Dle comisar, iată o strategie sau o recomandare: să rezolvăm singuri această situație! Sunt cu totul împotriva faptului că implicăm Fondul Monetar Internațional, FMI-ul, pentru a rezolva problemele din zona euro. Vom rezolva singuri această problemă din zona euro; prin urmare, nu avem nevoie de FMI.

În final, ultima afirmație pe care o fac nu se referă numai la Grecia. Situația actuală este un test pentru coeziune și pentru unitatea internă a monedei euro.

Pascal Canfin, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Doamnă președintă, în numele Grupului Verzilor/Aliaței Libere Europene, doresc să comunic președinției spaniole că susținem, în totalitate, analizele sale cu privire la voința politică de a evolua către noi instrumente de guvernare și către o uniune economică, și nu doar monetară, astfel cum a fost subliniat de dl Bullman. Grupul nostru politic vă va susține pe deplin în această acțiune.

În realitate, dincolo de cazul Greciei, care că miza este o revizuire a tuturor instrumentelor de guvernare economică ale zonei euro și, în special, a Pactului de stabilitate și creștere. Mai mult de jumătate dintre statele membre din zona euro nu mai respectă Pactul de stabilitate și creștere.

În plus, să nu uităm că, până destul de curând – înainte de criză – Spania respecta pe deplin criteriile Pactului de stabilitate și creștere, cu toate acestea însă, doi ani mai târziu, Spania s-a trezit într-o situație cu totul diferită, având o rată a șomajului de 20 %, și fiind incapabilă să mai respecte acele criterii.

Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că, având un Pact de stabilitate și creștere strict concentrat pe criteriile legate de finanțele publice, care sunt absolut necesare dar nu și suficiente, până de curând, Spania și-a controlat datoria publică și deficitul public dar, în același timp, a permis ca datoria publică să se majoreze. A existat o explozie a datoriei private, bule speculative pe piața imobiliară și recesiune la o scară mult mai mare decât oriunde altundeva, având ca rezultat necesitatea unei pompări masive de bani publici. Aceasta este, într-adevăr, o dovadă a faptului că, având o imagine obtuză asupra Pactului de stabilitate și creștere și o viziune asupra guvernării zonei euro concentrată exclusiv pe datoria publică, nu vedem imaginea de ansamblu, care ar putea să ne permită să anticipăm următoarea criză și să o prevenim.

Prin urmare, aș dori să știu ce propuneri au fost prezentate de președinția spaniolă și de Comisie, bineînțeles, pentru reafirmarea Pactului de stabilitate și creștere și, mai presus de toate, pentru integrarea acestuia în cadrul unui sistem mai cuprinzător.

În al doilea rând, afirmați pe bună dreptate că finanțele publice trebuie să fie mai bine controlate, că este necesar să revenim la un nivel al datoriei mai stabil. În opinia domniilor voastre, depinde acest lucru numai de reducerea cheltuielii publice sau depinde și de capacitatea de a majora anumite impozite? Dacă da, care dintre acestea? De asemenea, ce rol poate juca cooperarea fiscală dintre noi pentru a ajuta statele membre să obțină, din nou, o marjă de manevră care să le permită să-și recupereze deficitele, nu numai prin reducerea cheltuielii, dar și prin obținerea, din nou, a unei marje de manevră prin care să își majoreze veniturile?

Kay Swinburne, în numele Grupului ECR. – Doamnă președintă, spreadurile aferente datoriei publice s-au intensificat dramatic în cursul ultimelor luni pentru anumite state membre din zona euro, determinând apariția unui mare nivel de speculații pe piață cu privire la neîndeplinirea obligațiilor de plată, planuri de salvare și chiar la viabilitatea anumitor state membre în contextul monedei euro.

UE nu poate impune acestor state membre criterii fiscale prin intermediul BCE. Totuși, efectele acestei crize au repercusiuni asupra UE și a BCE în sensul că trebuie să găsească o soluție, să dezvolte încrederea internațională în modelul monedei euro și să asigure buna funcționare viitoare a piețelor datoriei publice din zona euro.

Am irosit mult timp și energie în ultimul an pentru investigarea procedurilor, pentru supraveghere, transparență și o gestionare eficientă a factorilor de risc aferenți participanților pe piețele de capital internaționale. Aceste măsuri afectează piețele secundare de valori mobiliare, însă cred că este foarte justificat să se aplice aceleași principii ca și în cazul pieței principale, în special în situația unică a membrilor zonei euro care emit obligațiuni.

În mod specific, în Regatul Unit, Northern Rock a intrat în insolvență deoarece obținea bani pe piețele pe termen scurt pentru a finanța datorii pe termen lung. Atunci când piața a pus la îndoială modelul de afaceri și a refuzat să acorde împrumuturi, modelul de afaceri de facto s-a prăbușit. Unele state membre din zona euro se confruntă cu aceleași probleme chiar în acest moment. Dat fiind că BCE nu are nicio autoritate asupra bugetelor sau a atragerii de capital, propun ca aceasta să poată interveni la profilul de scadență a datoriei în cazul în care consideră că unul dintre statele membre este mult prea expus prin mișcările de pe piața pe termen scurt.

Grecia trebuie să atragă 31 miliarde de euro în următoarele săptămâni. Portugalia trebuie să reînnoiască datoria actuală, echivalentă cu 17 % din PIB-ul său într-un moment în care și Franța trebuie să reînnoiască datoria actuală, echivalentă cu 20 % din PIB-ul său. Profilul de scadență a datoriei este lăsat la latitudinea statelor membre, însă efectul cumulat de exploatare simultană a pieței face ca UE să fie expusă în perioade de criză, ducând la dificultăți în atragerea de capital pe piațe.

Poate ar trebui ca, în zona euro, BCE să aibă responsabilitatea supravegherii emisiunilor cumulative de titluri de creanță și să ofere consiliere statelor membre asupra gestionării responsabile.

În încheiere, un prim pas simplu ar fi ca UE și, în special, statele membre din zona euro, să dispună de o strategie durabilă referitoare la scadența datoriei, deoarece, în prezent, nivelul absolut al datoriei este mai puțin important decât valoarea datoriei care poate fi reînnoită.

Nikolaos Chountis, în numele Grupului GUE/NGL. – (EL) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, noua Comisie își începe mandatul cu un imens neadevăr: Tratatul de la Lisabona și Strategia de la Lisabona nu

numai că nu ne ajută să ne protejăm împotriva crizei; acestea reprezintă una dintre cauzele care ne-au împins către criză. Au avut un eșec răsunător.

Criza economică a subliniat limitele, punctele tari și problemele structurale ale modelului european de dezvoltare globală. Pactul de stabilitate nu mai există; criza l-a anulat, astfel cum a fost dovedit prin deficite și rata la care se majorează datoria publică în Germania, Spania, Italia, Portugalia, Marea Britanie și Grecia.

Criza nu afectează numai la Grecia. Afectează Uniunea Europeană și, din cauza deciziilor adoptate, afectează zona euro. Stânga a avertizat referitor la acest lucru și s-a opus acestor politici. Din păcate, dreapta și social-democrații insistă în utilizarea acelorași instrumente pentru a rezolva criza.

Prin Strategia de la Lisabona am demontat statul social. Vorbim despre o Europă a cooperării, în timp ce Banca Centrală Europeană oferă împrumuturi băncilor comerciale cu o rată a dobânzii de 1 %, însă permite statelor membre să contracteze împrumuturi de pe piețele financiare cu o rată de 6 %. Uniunea Europeană urmează Statele Unite în ceea ce privește modelul și serviciile militare ale acestora. Cum se explică faptul că acceptăm firme de rating de credit din Statele Unite, cum sunt Moody și altele, ca arbitri oficiali ai politicii economice a statelor membre și le permitem să ne dicteze politica economică?

Prin urmare, trebuie să modificăm Pactul de stabilitate și să îl înlocuim cu un Pact de dezvoltare și ocupare a forței de muncă. Uniunea Europeană nu poate și nu trebuie să intre în concurență la nivel global pe baza costurilor salariale. În cele din urmă, trebuie să descurajăm promovarea competitivității în detrimentul relațiilor și a drepturilor de muncă.

Nikolaos Salavrakos, în numele Grupului EFD. – (EL) Doamnă președintă, am ascultat anterior declarația de programare a dlui Barroso și a noii sale echipe de comisari.

Personal, am avut impresia că noi toți de aici, suntem în aceeași barcă, nu în aceeași flotă. Este o mare diferență.

Prin urmare, bazându-mă pe declarațiile de programare ale dlui Barroso, aștept cu interes elaborarea viitorului Uniunii pe baza unor legături mai puternice între statele membre, în special la nivel economic, social și de dezvoltare. Totuși, mă tem că va exista o creștere uriașă a capitalului 'rătăcit', a capitalului 'nomad', care circulă și este circulat pe piețe. Prin promovarea și apoi abandonarea piețelor locale, ca o tornadă trecătoare, distruge economiile adevărate și obține profit fără o investiție reală. Moneda euro a limitat, bineînțeles, posibilitatea ca acest capital 'rătăcit' să speculeze pe cursurile de schimb.

Prin urmare, acesta este motivul care a determinat atacurile suferite de Grecia, care are nevoie de sprijin special. Prin urmare, având în vedere că, în conformitate cu datele statistice din 2008, Uniunea Europeană produce aproximativ 38 % din bogăția globală cred că, în actuala criză monetară, Uniunea Europeană nu a reușit sau nu a dorit să își exercite competențele de intervenție economică pe piețele financiare globale.

Doresc să transmit un mesaj atât acestui parlament, cât și tuturor colegilor deputați; un mesaj de la Schumpeter. Există o distrugere creativă care nu va afecta Europa, moneda europeană și Grecia, însă care este absolut necesară pentru a demonstra solidaritatea statelor membre, atât Greciei cât și celorlalte state membre.

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, este scandalos ce se întâmplă în Grecia și în Portugalia astăzi și în Spania și în Irlanda mâine. Aceste agenții anglo-saxone, aceleași care au păstrat, în mod amabil, distanța, în timp ce pungeașii emiteau și tranzacționau active toxice și care nu preconizau nimic, sunt, acum, cele mai stricte dintre toate față de statele membre care s-au grăbit să obțină ajutorul unui sector financiar care nu merita acest lucru.

Criza, cauzată de iresponsabilitatea piețelor și de bănci și această imensă valoare a ajutorului sunt direct responsabile pentru creșterea deficitului public și a datoriei publice pe care, astăzi, aceleași piețe încearcă să le penalizeze.

Capitalismul etic anunțat de dl Sarkozy, de Uniunea Europeană și de G20 nu mai este valabil. Singura lecție pe care "bangsterii" au învățat-o din criză este aceea că în contribuabili poate fi găsită o sursă inepuizabilă de resurse, profituri și garanții, deoarece se zvonește că acest nivel de panică poate fi atribuit unei bănci din Statele Unite, care a primit ajutor din partea guvernului Statelor Unite și a două fonduri speculative, de asemenea din Statele Unite, care vor să profite atât de ratele exorbitante de dobândă impuse Greciei, cât și de piața de swap pe risc de credit, de acele polițe de asigurare pentru finanțarea administrației publice, care sunt supuse, în sine, speculațiilor independente.

Nu va fi suficient să reglementăm fondurile speculative – ceea ce vă este teamă să faceți – sau piețele de instrumente derivate, astfel cum propune dl Barnier. Nu are sens să creăm un guvern economic european. Cele douăzeci și șapte de state membre sunt, oricum, în aceeași încurcătură și solidaritatea nu este o opțiune. Libera circulație a capitalului este cea care trebuie pusă în discuție; în caz contrar, nu va exista redresare, ci o repetare a crizei.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Doamnă președintă, dle Președinte, dle comisar, ca și dna Wortmann-Kool anterior, vă voi informa, bineînțeles, că aprobăm pozițiile adoptate de Comisie pentru rezolvarea situației actuale din Grecia.

Referitor la președinția spaniolă, ne bucurăm să remarcăm obiectivul pe care vi-l propuneți pentru ameliorarea coordonării politicilor economice. Aceeași voință politică fermă trebuie investită pentru a duce la bun sfârșit două proiecte actuale importante: structurarea unei forme reale de supraveghere financiară și reglementarea fondurilor speculative.

Desigur, Europa nu trebuie să fie o fortăreață, însă nu trebuie să fie nici o sită. Președinția trebuie să aibă, cu adevărat, marjă de manevră în ambele domenii ca să poată negocia cu succes cu Parlamentul. Ne așteptăm ca, în cadrul următoarei sale reuniuni, Consiliul să transmită un puternic semnal către public și către piață: către public, pentru a reinstitui încrederea în moneda euro și pentru piață, pentru a face dovadă de solidaritate față de Grecia. Consiliul trebuie să indice ferm că nu se va lăsa intimidat de încercările de destabilizare a monedei euro întreprinse de anumiți speculanți care nu au niciun fel de ezitări în a face speculații împotriva statelor membre care se confruntă, în prezent, cu dificultăți economice și sociale.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Doamnă președintă, dle López Garrido, dlor comisari, prezenta dezbatere este importantă, nu numai pentru că moneda euro este atacată, dar și pentru că, joi, se va desfășura prima reuniune la nivel înalt sub conducerea dlui Președinte Van Rompuy.

Observ că, astăzi, europenii sunt hotărâți și convingiți că nu putem să permitem FMI-ului să intervină în Grecia. Salut acest lucru, deoarece ar însemna că închidem ușa a tot ceea ce am solicitat timp de mulți ani, respectiv, guvernanța economică a zonei euro.

Când solicităm guvernanța economică a zonei euro, acest lucru înseamnă că, atunci când ne confruntăm cu volatilitatea piețelor, trebuie să ne înzestrăm cu mijloace pentru a reacționa și a menține ritmul impus de piețe. Astăzi, în mod evident, nu avem succes în această privință.

Ceea ce mai observ este faptul că în cadrul aparatului nostru european ne aflăm într-o situație de așa natură încât statele care nu fac parte din zona euro pot fi "ajutate", în timp ce lucrurile sunt mult mai complicate pentru statele din interiorul acesteia. Nu mi-am imaginat nicodată că zona euro va deveni o zonă în care nu există solidaritate. Însăși funcționarea zonei euro se bazează pe conceptul de solidaritate.

Indiferent de strategia de export, indiferent care este nivelul deficitului, indiferent care este nivelul datoriei publice, niciunul dintre statele membre ale zonei nu are posibilitatea de a ieși din criză dacă una dintre legături este atacată.

Totuși, ce observăm astăzi? Un mecanism care face ca piețele financiare să acționeze una împotriva celeilalte, testându-ne capacitatea de a fi solidari și abilitatea de a menține în viață însuși conceptul de zonă euro. Pentru că zona euro înseamnă că, dacă dorim să ne acordăm marjă de manevră, să privim dincolo de speculații ca singur mecanism disponibil, atunci trebuie să ne dezvoltăm propria strategie.

Totuși, această abilitate de a deveni, practic, imuni, într-o anumită măsură, la modul în care piețele de schimb valutar funcționau înainte de adoptarea monedei euro, cu mecanismele de rating a datoriei publice, a fost reintrodusă chiar în zona euro.

Pe acest lucru trebuie să ne concentrăm atenția. Această situație nu se rezumă numai la propunerile care sunt prezentate astăzi, iar dl Președinte Van Rompuy are datoria să se implice, joia următoare, în aceste proiecte, care sunt foarte importante.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Grecia a oferit numai recent informații cu privire la dimensiunea reală a datoriei sale. Acestea sunt mult mai mari decât ne-am imaginat. Deficitul bugetar se apropie de 13 %. Din păcate, și Spania, Portugalia și Italia au deficite bugetare importante.

Europa nu trebuie să aducă un cal troian. Aceasta ar fi, într-adevăr, situația, dacă am acorda sprijin acestor țări, astfel cum doresc anumite persoane. Acest lucru nu trebuie să se întâmple, deoarece, atunci, am

recompensa politicile eronate cu o primă. Pactul de stabilitate și creștere indică, în mod clar, modul în care țările trebuie să ia măsuri în cazul unei crize, iar pactul indică, în primul rând, ce trebuie făcut înainte de apariția unei crize, și anume instituirea la timp a unei politici bugetare și de cheltuieli stricte. Țările de Jos au început aceste măsuri cu un an în urmă. Statele membre din sudul Europei le-au amânat mult prea mult. Din fericire, au început acum – mai bine mai târziu decât niciodată – să își rezolve problemele.

Aștept cu mare interes efectele măsurilor pe care le adoptă. Dacă piețele de valori și moneda euro scad puțin între timp, nu va fi niciun dezastru nici pentru investitori, nici pentru companiile de export, ba dimpotrivă.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Doamnă președintă, discuția despre presiunile speculative asupra zonei euro și a monedei euro și discuția despre riscul prăbușirii economiilor din Grecia și din alte țări din sudul Europei ca urmare a problemelor finanțelor publice, a datoriilor excesive și a deficitelor sunt folosite, pe deplin, de Uniunea Europeană, de guvernele burgheze și de alte asociații imperialiste, ca scuză pentru accelerarea și intensificarea restructurărilor capitaliste și pentru creșterea gradului de exploatare a clasei muncitoare și a celei de bază.

Uniunea Europeană și guvernele șantajează și terorizează lucrătorii pentru a-i determina să accepte normele economiei de piață și dezvoltarea europeană a marilor afaceri, în scopul de a impune reduceri salariale și de pensii, forme flexibile de ocupare a forței de muncă, reduceri drastice ale beneficiilor sociale și o barieră de măsuri fiscale dure, precum și de a dezrădăcina agricultorii săraci și pe cei de nivel mijlociu de pământurile acestora.

Afirmația conform căreia criza capitalistă este cauzată numai de administrarea defectuoasă și coruptă este un neadevăr. Datoriile și deficitul sunt plămuiți ale sistemului capitalist, ale Tratatului de la Maastricht și, bineînțeles, ale Strategiei de la Lisabona. De aceea, guvernele burgheze și Uniunea Europeană, care sunt pe deplin responsabile pentru situația care a apărut, solicită claselor muncitoare, claselor de bază să cedeze și să se alăture campaniilor naționale. Cu toate acestea, lucrătorii ar trebui să refuze, pentru că interesele plutocrației nu sunt aceleași cu interesele lor, dat fiind faptul că trăim într-o societate capitalistă.

Lucrătorii demonstrează în masă ca reacție la războiul care a fost declarat, iar noi salutăm lupta lor și îi sprijinim.

Barry Madlener (NI). – (NL) Grecia ar putea chiar să amenințe că se va declara în faliment împreună cu alte țări, din cauza anilor de politică de stânga slabă condusă de politicienii de stânga care au deținut mandatul în Europa: Gordon Brown, Barroso, Schulz, Cohn-Bendit, Guy Verhofstadt. Dle Verhofstadt, puteți, vă rog, să ascultați și declarațiile mele? Miliarde au fost pompate în statele membre mai slabe și, chiar în momentul aderării sale, Grecia părea că manipulează cifrele, însă nu, ați refuzat să vedeți. Europa trebuia și avea să se extindă. Din cauza nereușitelor unor politicieni ca domniile voastre, aceste economii au fost umflate artificial iar acum se dezumflă.

Ce se întâmplă acum? Continuați ca de obicei cu politica dvs dezastruoasă. Cine bate la ușa Uniunii Europene? Țări chiar și mai sărace: Albania, Islanda, Macedonia, Croația, Serbia, Kosovo și chiar Turcia. Țări sărace, care suferă și de corupție cruntă. Apoi, mai este Spania, care, în ciuda șomajului ridicat, a acceptat intrarea în legalitate a aproximativ 700 000 de imigranți ilegali, care și-au adus acolo și familiile – iar, în prezent, șomajul în Spania este de 20 %!

Dle Președinte, această politică a imigrației trebuie să înceteze.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Doamnă președintă, nu se poate pune la îndoială faptul că Grecia, ca alte țări din zona euro, se confruntă cu un deficit public și o datorie publică importante și, după cum știți, și după cum a menționat dl comisar, guvernul elen a prezentat deja un program pe deplin motivat și ambițios, însă realist, pentru a le rezolva.

De asemenea, nu există nicio îndoială că Grecia, ca alte țări din zona euro, a fost și este epicentrul unor presiuni speculative coordonate, al căror obiectiv principal este de a submina moneda euro și coeziunea economică din zona euro. Nu este doar o problemă a Greciei, a Portugaliei sau a Spaniei; este o problemă europeană, iar noi avem obligația de a demonstra adevăratele cauze ale acestei situații.

Ca și acum un an, subliniem faptul că această criză globală a creditelor este legată de funcționarea necontrolată a piețelor financiare și, de asemenea, trebuie să afirmăm clar că funcționarea necontrolată a capitalului speculativ este un parametru de bază al situației actuale din zona euro și este nefavorabilă pentru banii contribuabililor europeni.

Prin urmare, prima noastră obligație acum este să apărăm moneda euro și zona euro împotriva presiunilor speculative și, în al doilea rând, trebuie să ne dăm seama că nu mai putem să fim blocați pe ideea unei strânse unificări monetare și că, până la obținerea unei reale convergențe monetare între statele din zona euro, vor fi afectate atât așa numitele economii aflate în urmă, cât și credibilitatea globală a zonei euro, precum și stabilitatea monedei euro.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Doamnă președintă, s-a întâmplat de puține ori ca intervenția mea să fie omisă. Cu toate acestea, voi fi bucuros să îmi încep acum intervenția.

Știm, cu toții, că nu toate statele membre din zona euro au fost afectate grav de criza economică și financiară. Totuși, în opinia mea, țările care au fost grav afectate trebuie să ia măsuri mai vaste decât cele care nu au fost afectate atât de grav.

Bineînțeles, stabilitatea monedei euro trebuie să rămână obiectivul crucial și primordial. Acest lucru este valabil și pentru măsurile de consolidare a bugetelor fiecărui stat membru din zona euro. Aceste măsuri nu sunt numai în beneficiul țărilor în sine, dar și în cel al țărilor care nu sunt afectate atât de grav.

Cu toate acestea, trebuie să analizăm cu atenție și în egală măsură ce sunt măsuri sunt necesare și ce măsuri s-ar dovedi, poate, mai puțin eficiente pentru ieșirea din criză a țărilor afectate. Cu toate că am putea să ajutăm țările din uniunea monetară care se confruntă cu cele mai mari probleme economice pentru a obține bani în condiții favorabile, de exemplu, prin intermediul unui împrumut din partea Uniunii acordat mai multor state din zona euro, acest credit extern favorabil nu ar putea să reducă problemele acute cu care se confruntă și, de asemenea, nu ar rezolva, sub nicio formă, cauzele acestor probleme.

În opinia mea, aceste țări nu au reușit, în trecut, să întreprindă reforme importante, iar acum a sosit scadența. Prin urmare, problemele sunt produse, în mare parte, de ele, și prin urmare, trebuie rezolvate în viitor de fiecare țară implicată. Din acest motiv, trebuie să punem în aplicare programe de austeritate și de reformă stricte, astfel cum a anunțat Comisia. În opinia mea, ar fi dezastruos ca, întotdeauna, contribuabilii să fie cei care ajung să plătească.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL) – (FR) Doamnă președintă, dle. comisar, multe lucruri interesante sunt discutate aici, însă cred că trebuie să avem curajul să repunem în discuție chiar criteriile pe care se întemeiază Uniunea Europeană astăzi. Există chiar un articol din Tratatul de la Lisabona și Tratatul de la Maastricht care interzic Uniunii Europene să ajute Grecia.

Faptul că am dat frâu liber speculatorilor prin libertatea totală de circulație a capitalurilor, faptul că am susținut concurența fiscală, care are ca rezultat impozitarea zero a capitalului și a companiilor, toate acestea înseamnă că, puțin câte puțin, bugetele naționale se reduc și, acum, prin propuneri cum este cea prezentată anterior de dl. Almunia, oamenilor li se solicită să suporte consecințele, reducându-li-se salariile, crescându-li-se vârsta de pensionare și distrugându-li-se sistemul de asistență socială.

Prin urmare, fiecare dintre aceste criterii trebuie modificat, Pactul de stabilitate și creștere trebuie înlocuit cu un pact de dezvoltare umană pentru muncă, pentru ocuparea forței de muncă și pentru formare, și trebuie luată o decizie de modificare a rolului și responsabilităților Băncii Centrale Europene, astfel încât moneda euro să devină o monedă comună care unește, nu o monedă folosită pentru speculații, cum este cazul în prezent. Trebuie luată decizia de a introduce noi inițiative împotriva evaziunii fiscale și a scurgerilor de capital și pentru a elimina paradisurile fiscale, astfel cum a fost promis. În ultimul rând, trebuie să facem dovadă de curaj pentru a impozita circulația speculativă a capitalului.

Andrew Henry William Brons (NI). – Doamnă președintă, există o legătură normală între sănătatea actuală a economiei unui anumit stat și valoarea monedei acestuia. Pe măsură ce economia se dezvoltă, același lucru ar trebuie să se întâmple și cu moneda, astfel încât să beneficieze de accesibilitatea bunurilor și serviciilor pe care alege să le importe. În același timp, pe măsură ce economia stagnează sau chiar scade, același lucru se va întâmpla și cu valoarea monedei sale, ducând la o explozie a exportului și la redresarea economiei, presupunând, bineînțeles, că industria de producție și cea a serviciilor nu au fost distruse de globalizare.

Cu toate acestea, moneda unei națiuni blocate în corsetul monedei euro nu se poate adapta la nevoile economiei și poporului său. Acest lucru a mutilat Mare Britanie în perioada dintre 1990 și 1992, când ne aflăm în mecanismul de schimb valutar. În prezent, acest lucru sugrumă Grecia și alte state cliente ale monedei euro.

Ar trebui să fie un avertisment pentru orice țară care nu face parte din zona euro. Aderați pe propriul risc. Pe termen scurt, veți observa că nevoile economiilor voastre nu sunt rezolvate. Când veți decide să vă retrageți, vă veți confrunta cu o datorie față de zona euro, care a fost majorată de propria monedă devalorizată.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Doamnă președintă ne aflăm în acest parlament, pentru prima oară în istoria monedei euro, pentru a discuta despre situația financiară a câtorva țări. Subliniez cuvântul „țări”, deoarece președinția spaniolă părea că vorbește despre univers, iar dl comisar Almudia a menționat numai Grecia. Aș dori să știu dacă dl comisar continuă să susțină, în intervenția de final, faptul că problemele Spaniei și ale Portugaliei sunt similare celor din Grecia și, dacă acesta este cazul, ce intenționează să facă în acest sens.

Cu toate acestea, ne aflăm aici pentru a discuta despre aceste situații financiare pentru că finanțele câtorva state ar putea să afecteze credibilitatea monedei tuturor și să deschidă ușa către o Europă cu două viteze. Decalajul ar putea să se adâncească atunci când strategia de ieșire din criză la care s-a referit președinția spaniolă va fi pusă în aplicare, deoarece am putea constata că țările mai puțin dezvoltate trebuie să rezolve dificultăți monetare și politici monetare mai stricte și, mai important, că trebuie să folosească mult mai mulți bani pentru a-și achita datoriile și mult mai puțini bani pentru a crea locuri de muncă. Doamnelor și domnilor, credeți-mă că, fără o economie durabilă, va fi imposibil să echilibrăm finanțele. Fără locuri de muncă, veniturile fiscale vor continua să se reducă iar indemnizațiile de șomaj vor continua să crească.

Ne confruntăm cu o criză a încrederii, iar atunci când există o criză a încrederii, primul lucru pe care trebuie să-l facem este să spunem adevărul. Trebuie să spunem cum am ajuns aici. Ce fac țările afectate pentru a reduce datoria? Sunt pactele de stabilitate credibile sau nu? Mai presus de toate, trebuie să știm ce întreprind acestea pentru a-și redresa economiile, deoarece, astfel cum am afirmat anterior, fără creștere durabilă nu va exista economie durabilă și nici finanțe durabile.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Doamnă președintă, dle comisar, într-o uniune monetară nu pot să existe atacuri individuale asupra Greciei, Spaniei, Irlandei sau Portugaliei, ci, mai curând, atacuri asupra Uniunii și atacuri asupra monedei euro, care profită de orice semn de fragilitate sau de orice breșă care se deschide în cadrul solidarității blocului în ansamblu. În acest context, trebuie să vă informez, dle comisar, că declarațiile domniei voastre au fost nepotrivite și periculoase însă, venind de la o persoană cu experiența și cunoștințele domniei voastre, nu pot decât să presupun că sunt manifestarea unei revolte împotriva încăpățânării și lipsei de acțiune a Comisiei din care faceți parte, pentru că, astfel cum știți foarte bine, uniunea monetară reprezintă mult mai mult decât o monedă unică, un Pact de Stabilitate sau o Bancă Centrală unică.

Pentru ca uniunea monetară să fie durabilă pe termen lung, nu se poate limita la a analiza indicatori nominali pe termen scurt, nu poate să omită economia reală, creșterea economică sau ocuparea forței de muncă și nu poate să ignore divergențele interne semnificative care decurg dintr-un caracter regional și social și pe care Comisia le-a identificat foarte bine în activitatea pe care a desfășurat-o cu privire la 'UEM@10'.

Din aceste motive, fiecare țară membră are anumite obligații proprii. Totuși, oricine crede că uniunea monetară este un proiect încheiat deja, face o greșală impardonabilă. Trebuie să încetăm discuțiile și să trecem la acțiune. Strategia de la Lisabona nu a funcționat pentru că nu dispunea nici de mijloace, nici de instrumente. Astăzi, dacă dorim ca uniunea monetară să reziste și să rămână solidă este necesar să înlocuim termeni ca "solidaritate" și "coordonarea politicilor economice" cu mijloace și instrumente concrete, care nu au existat până acum.

Noua Comisie nu a fost numită pentru a continua să întreprindă ceea ce a întreprins anterior, ci pentru a trage concluzii și a iniția o nouă fază. Este ceea ce aștept de la domniile lor și am încredere că se va realiza.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Doamnă președintă, în această dezbatere a fost esențial să se asigure faptul că Uniunea Europeană se va distanța de politicile sale monetariste și de criteriile opace ale Pactului de Stabilitate. A fost esențial să susținem progresul social, pentru a acorda prioritate rezolvării problemelor referitoare la șomaj și sărăcie, pentru a sprijini producția și crearea de locuri de muncă bazate de drepturi, pentru a garanta coeziunea socială și economică, pentru a pune în aplicare măsuri de sprijin bugetar pentru țările care se află în cele mai grave situații, în special, prin avansarea de fonduri fără a fi necesar ca guvernele naționale să le armonizeze. Din păcate, însă, niciunul dintre aceste subiecte nu a fost discutat în acest parlament.

Comisarul Almudia a insistat asupra acelorași politici și a acelorași soluții neoliberale, încercând, ca întotdeauna, să impună acelorași oameni să suporte consecințele politicilor nereușite ale Uniunii Europene, inclusiv, dle comisar, propria dvs responsabilitate pentru declarațiile triste și lamentabile pe care le-ați făcut

în privința Greciei, a Spaniei și a Portugaliei care, în cazul Portugaliei, țara pe care o reprezintă, au avut ca efect declanșarea unui atac speculativ. Speculatorii au profitat, într-adevăr, de declarațiile domniei voastre. Țara mea și altele au pierdut în urma declarațiilor respective și a actualelor politici. Din aceste motive, vă spunem că este timpul să schimbăm politica.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Doamnă președintă, dle comisar, moneda euro este scutul nostru și s-a dovedit a fi o forță stabilizatoare. Acest lucru demonstrează și că principiile de la Maastricht și Pactul de stabilitate și creștere trebuie să reprezinte baza fundamentală pentru strategia referitoare la deficit și pentru strategia de ieșire din criză. Însă nu trebuie să ne limităm doar la ele. Ambele strategii trebuie să fie sprijinite prin creștere durabilă și o politică privind ocuparea forței de muncă. Trebuie să combinăm strategia Europa 2020 cu alte strategii. Avem nevoie de un acord de inovare, de un acord de investiții și de un acord de coordonare în cadrul Uniunii Europene, care să cuprindă toate statele membre.

Prin urmare, sunt pentru punerea în aplicare, de către ministerele de finanțe, a planului în trei puncte propus de dl Almunia la 22 decembrie 2004 pentru consolidarea cât mai rapidă a Eurostat. Aceste măsuri raționale și necesare sunt blocate de cinci ani. Trebuie să conferim un statut mai solid Eurostat și trebuie să revizuiam datele statistice ale statelor membre și să coordonăm datele statistice ale BCE și ale Uniunii Europene. Avem nevoie de un bilanț inițial pentru Comisia Europeană, trebuie să revizuiam finanțele statelor membre pe baza unor criterii comune instituite de Comisie și avem nevoie de un comitet de conducere între Comisie, Eurostat, BCE, BEI și statele membre pentru planurile de acțiune naționale.

Sunt necesare responsabilitate, sinceritate și transparență – nu jocuri de-a v-ați ascunselea sau de-a prinslea între statele membre și ministerele de finanțe.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Dle Președinte, criza economică ne-a permis să apreciem valoarea monedei euro și a coordonării economice.

Este indiscutabil faptul că rolul jucat de zona euro și Banca Centrală Europeană în asigurarea stabilității și oferirea unui răspuns la criza creditelor, împreună cu acțiunea concertată întreprinsă la nivel european și internațional, în cadrul căreia, dle Almunia, ați avut un rol de conducere important, au adus contribuit esențial la prevenirea celor mai grave și mai dezastruoase efecte ale crizei.

Criza a produs un declin major în activitatea economică, pierderi masive ale locurilor de muncă și o deteriorare considerabilă a finanțelor publice. Cu toate că se pare că există semne ale unei redresări, previziunile pentru acest an indică o scădere a ocupării forței de muncă și o majorare a datoriei publice în Uniunea Europeană.

Criza a pus în lumină și diversitatea de situații și diferențele care există între statele membre. Au apărut tensiuni care, să nu fim naivi, nu sunt întotdeauna legate de principiile sau potențialul economic. Este esențial să nu uităm de interdependența noastră economică profundă și de angajamentele noastre importante.

Uniunea Europeană se confruntă cu cele mai mari provocări de la crearea sa. Cineva a descris redresarea internațională folosind literele LUV: L pentru Europa, U pentru Statele Unite și V pentru țările emergente.

Europa nu trebuie să fie lăsată în urmă. Este timpul reformelor, al imaginației și al integrării. Prioritatea fundamentală ar trebui să fie sporirea potențialului de creștere a economiei noastre.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, slăbiciunea și recenta criză din anumite țări din zona euro nu sunt numai rezultatul dificultăților din Grecia, Portugalia și Spania, ci și al celor din Uniune.

Nu este o problemă numai din punctul de vedere al resurselor economice, dar este și o problemă politică. Înainte de a ajuta țările afectate, Europa trebuie să se ajute pe ea însăși, deoarece adevărata problemă care se ascunde în spatele acestei crize este slăbiciunea Uniunii. Sunt necesare norme și instrumente comune și eficiente.

În primul rând, trebuie să urgentăm reforma referitoare la supraveghere și să creăm un sistem care într-adevăr funcționează, nu doar reproduce autoritățile existente, care s-au dovedit a fi ineficiente în a anticipa și a rezolva recenta criză și trebuie să depășim logica birocratică adoptată până acum pentru a rezolva crizele sistemice.

În al doilea rând, este necesar să coordonăm și să armonizăm politicile fiscale, chiar cu prețul de a lăsa în urmă țările mai ezitante. Anumiți deputați susțin că este necesară intervenția Fondului Monetar Internațional, ignorând semnalul catastrofic pe care acest lucru l-ar lansa către piețele financiare cu privire la direcția în

care s-ar îndrepta zona euro. În cazul actualei crize din mai multe țări din zona euro, Uniunea Europeană are o datorie politică, socială și morală să ia acțiune.

George Sabin Cutaș (S&D). - Anumite state din zona euro se confruntă astăzi cu dificultăți financiare serioase, exemplificate prin dimensiunea unor datorii publice și deficite bugetare cu mult superioare pragului permis de Pactul de Stabilitate și Creștere. Principala logică a Pactului de Stabilitate a fost evitarea unor comportamente de tip „pasager clandestin”, prin impunerea unor limite pentru datoria publică. Ceea ce nu a fost luat însă în considerare a fost nevoia creșterii datoriei publice în contextul degradării situației financiare la nivel macroeconomic, căreia i s-a adăugat creșterea exponențială a datoriei private.

Deteriorarea rapidă a situației finanțelor în anumite state membre amenință atât stabilitatea monedei euro, cât și coeziunea la nivelul Uniunii Europene. Pentru a evita astfel de consecințe, este imperativă manifestarea solidarității între statele membre, prin adoptarea unor măsuri comune de întraajutorare a statelor aflate în dificultate. De asemenea, este nevoie de o relaxare a criteriilor Pactului de Stabilitate, posibilitate prevăzută într-o declarație anexată actului final al Tratatului de la Lisabona.

Rămâne, prin urmare, la latitudinea noastră să manifestăm o voință politică unitară și să concretizăm reformarea Pactului, devenită astăzi o necesitate.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Doamnă președintă, numeroși deputați au vorbit despre ajutorul de care are nevoie Grecia. Acesta este mesajul greșit. Dezbaterile, fără rezultat, despre ajutor nu ajută deloc. În mod evident, Grecia are probleme financiare semnificative, însă le poate rezolva. Există acum un consens larg cu privire la acest lucru, atât în rândul forțelor politice, cât și, mai important, în rândul poporului elen.

Am auzit și că principala problemă a monedei euro este reprezentată de speculatori. Ce erau speculatorii atunci când moneda euro a fost consolidată? Eurofilantropi? Trebuie să analizăm ce facem greșit.

Sunt discutate și datele statistice elene. Cu toate acestea, să nu uităm că au existat și datele statistice europene. Nu știau Eurostat, Comisia Europeană și ECOFIN că datoria Greciei nu putea să se mai majoreze fără un deficit corespunzător? A scăzut vreodată datoria, nu numai datoria Greciei, în mod consecvent la 60 %? În opinia mea, problema fundamentală din zona euro este faptul că normele sale au fost aplicate, în principal, pe baza criteriilor politice și că părțile care controlează și cele care sunt controlate sunt unele și aceleași.

O a doua problemă despre care s-a discutat mult prea puțin este pierderea globală a competitivității, iar concurența tot mai puternică separă nordul și sudul. Nu există zonă euro, nu există zonă monetară dacă intensificarea concurenței trage o linie de demarcație între membrii acesteia. Este un risc fatal pe termen lung pentru coeziunea zonei euro și este o problemă care ar trebui, cu siguranță, să ne preocupe.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Doamnă președintă, cu această ofensivă totală din partea băncilor internaționale împotriva monedei euro, lumea se confruntă, din nou, cu lipsa de rațiune și lăcomia piețelor.

Este adevărat că țările anglo-saxone nu au fost niciodată în favoarea monedei euro. Cu toate acestea, moneda euro a devenit cea mai stabilă monedă din lume. De fapt, dolarul și moneda euro formează un duopol. Un duopol va fi întotdeauna instabil. Vor exista întotdeauna mișcări între cele două monede. Totuși, dacă piețele ar avea puțină rațiune, ar trebui să observe că deficitele zonei euro, în ansamblu, sunt cu mult mai reduse decât cele din Statele Unite sau din Japonia.

Deși este adevărat că noul guvern elen a moștenit o situație bugetară inevitabilă, este evident că, și în situația în care Grecia ar intra în faliment, ceea ce este cu desăvârșire imposibil, nu ar avea ca rezultat dezmembrarea zonei euro. Guvernul Statelor Unite tocmai a prezentat un buget prezentând un deficit de 1 600 miliarde de dolari. Pentru a compensa acest deficit, Washington-ul trebuie să împrumute, în fiecare zi, peste 5 miliarde de dolari. Datoria anuală suplimentară a Greciei este echivalentă cu mai puțin decât valoarea datoriei suplimentare a Statelor Unite pentru o săptămână. Ce țară pune în pericol stabilitatea financiară a lumii? Grecia sau Statele Unite?

Deoarece se confruntă cu lipsa de rațiune a speculatorilor, Europa trebuie să impună mai multă transparență și mai multe norme practice pe piețe, care, doamnă președintă, sunt, într-adevăr, mult prea lacome.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Doamnă președintă, în cadrul unei dezbateri referitoare la situația economică a anumitor țări membre ale zonei euro, soluția este clară: avem nevoie de mai multă uniune economică și monetară, avem nevoie de competitivitate mai bună și avem nevoie de solidaritate mai bună. Dle comisar, mă adresez domniei voastre cunoscând foarte bine, fiind portughez, dificultățile pe care le implică faptul că datoria publică se majorează, că deficitul devine tot mai dificil de controlat sau că devin excesiv de ridicate

cheltuielile publice. Aceste țări au nevoie de solidaritate și semnalele potrivite. Din păcate, semnalele transmise prin declarațiile pe care le-a făcut recent comisarul Almunia nu au fost bune, atunci când domnia sa a comparat situația Portugaliei și a Spaniei cu cea din Grecia. Declarațiile au fost regretabile și imprudente și au avut efecte imediate pe piață. Piețele de valori de la Lisabona și Madrid au scăzut dramatic; lucrurile nu ar trebui să devină mai dificile decât sunt deja.

Conducerea politică este extrem de importantă. Este evident că trebuie să învățăm din experiență pentru viitor, deoarece, astfel, putem să avem o uniune economică mai bună, care să susțină Europa într-o mai mare măsură pentru a crea solidaritate și pentru a înțelege că situațiile din statele membre sunt complet diferite și nu sunt comparabile. Dacă putem să reținem această experiență, este sigur că viitorul zonei euro va fi unul mai bun.

Frank Engel (PPE). – (FR) Doamnă președintă, trebuie făcută următoarea observație: Uniunea Economică și Monetară este, într-adevăr, monetară, însă mai deloc economică. Îngrijorările monetare ale Europei sunt în conflict cu suveranitatea economică și bugetară a statelor membre.

În acest moment, atacurile speculative asupra monedei euro ar putea avea consecințe dezastruoase. Grecia, Portugalia, Irlanda și Spania sunt cele mai afectate. Totuși, în spatele acestora, întreaga zonă euro este în pericol.

Pentru a evita ce este mai rău, Europa trebuie să introducă de urgență o formă comună de guvernare pentru politicile sale economice și bugetare. În fond, la aceasta se referă uniunea economică. Numai în acest mod vom avea, împreună, o șansă reală de a consolida finanțele publice din zona euro și dincolo de aceasta.

Mă tem că, cu instrumentele actuale și insistând în privința suveranității bugetare a statelor membre, această consolidare este o himeră, cu toate consecințele care decurg de aici.

Edward Scicluna (S&D). – Doamnă președintă, trebuie să identificăm toate punctele slabe din zona euro și să le rezolvăm cu fermitate, deoarece alternativa este prea sumbră pentru a fi analizată. Un punct slab evident este lipsa unei funcții solide centralizate de monitorizare a economiei întregii zone euro.

În primul rând, trebuie acordată o atenție specială întreruperii contabilității fluxurilor de numerar de oricare stat membru al UE și finanțele acestora. În al doilea rând, finanțele publice și raportarea trebuie auditate conform standardelor aprobate de UE. În al treilea rând, ar trebui să fie asigurată o supraveghere previziunilor economice, care au reprezentat o cauză a unor proiecții financiare publice inutile și înșelătoare. În al patrulea rând, rezultatele simulărilor de situații de criză efectuate de UE trebuie publicate periodic. În cele din urmă, cred că ar trebui să descurajăm membri zonei euro să aleagă calea ușoară de ieșire din ingineria financiară și măsurile fiscale excepționale care întârzie ajustările reale, care, știm cu toții, trebuie să rezulte din programe de cheltuieli credibile și durabile.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Doamnă președintă, problema Greciei nu îi îngrijorează doar pe cei care fac parte din zona euro, ci privește întreaga Uniune Europeană. Prin urmare, este important ca această situație dificilă să fie rezolvată în mod responsabil de UE. Grecia trebuie să își asume responsabilitatea, să se ridice la înălțimea promisiunilor sale și să realizeze o reformă a politicii sale. Pentru mine, care aștept cu nerăbdare ca Suedia să adere la zona euro cât mai rapid posibil, este de o importanță majoră să rezolvăm această situație dificilă în cadrul UE. În esență, ar trebui spus că moneda euro a rezistat, cu succes incredibil, celei mai grave crize financiare. Cine ar susține că 16 monede ar fi fost mai bune decât o singură monedă solidă? Nimeni!

Grecia s-a furișat în zona euro pe ușa din spate, ceea ce arată, acum, cât este de important ca normele de admitere să fie stricte, dar corecte. O economie bine ordonată este o cerință prealabilă pentru creștere și bogăție, chiar și pentru țările din afara zonei euro și, bineînțeles, care se aplică în aceeași măsură și țărilor care fac parte din zona euro. Cei care vorbesc despre speculații ar trebui să rețină că o economie și finanțe publice bine ordonate reprezintă temeiul acestui lucru.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Doamnă președintă, pentru Grecia, despre care se discută foarte mult, problema nu este numai o problemă a finanțelor publice. Este vorba de prăbușirea totală a modelului care a fost aplicat în cursul ultimilor cincisprezece ani și care a urmărit ca economia Greciei să fie bazată pe creștere constantă și pe extinderea consumului privat.

În plus, timp de mulți ani, anumite persoane au susținut că sumele cheltuite pentru arme sunt sume cheltuite pentru dezvoltare. Ca procent din PIB, SIPRI (Institutul Internațional de Cercetări în Domeniul Păcii din Stockholm) raportează că Grecia irosește 3,3 %. Este cel de-al doilea procent ca valoare din NATO, după Statele Unite ale Americii. Este cel de-al cincilea mare importator de arme din lume în termeni absoluți,

înregistrând 4 % din comerțul global. Bineînțeles, în bugetul pentru 2010 au fost planificate reduceri ale cheltuielilor pentru apărare. Ministerul Apărării Naționale are un buget de 6 miliarde de euro, cu 6,63 % mai puțin.

Aș dori să observ o schimbare a diplomației referitoare la arme, care ne-a adus în acest impas. Grecia nu dispune de colonii pe care să le exploateze, însă are putere de perseverare. De asemenea, trebuie să activăm solidaritatea europeană și să promovăm inițiative internaționale referitoare la un nou aranjament ecologic global.

John Bufton (EFD). – Doamnă președintă, care este viitorul monedei euro în lumina problemelor din Grecia și, de asemenea, din Spania, Italia, Portugalia și Irlanda? Marea Britanie trebuie să fie, într-o anumită măsură, liniștită că nu am aderat niciodată la zona euro. Se pare că promisiunile referitoare la forță prin solidaritate nu ar putea fi mai departe de adevăr.

Problema cu cele 16 națiuni din zona euro este cine trage baierile pungii. Cu o coordonare fiscală redusă și fără trezorerie, a fi membru al zonei euro nu reprezintă deloc un elixir al unei bune situații economice. Se pare că, atunci când totul devine neplăcut, nu va exista nimeni care să ne salveze. În schimb, se profită pentru a se obține un control și mai puternic atunci când suntem în genunchi. Trebuie să așteptăm să vedem cum va reacționa Grecia dacă trebuie să devină un protectorat economic al Uniunii Europene și dacă acest lucru va produce tulburări în rândul populației civile. Să fie acesta visul european? Cine va urma: Spania, Portugalia, Italia sau Irlanda? Poate că statele membre și, în special, statele din zona euro, ar trebui să se gândească foarte mult la situația prezentă înainte să își îndrepte atenția către discuții despre politica economică după 2020, când este posibil să nu mai existe o monedă euro pe care să o protejăm.

În această dimineață, dl Barroso a vorbit despre visul european: pentru binele poporului elen, acesta a devenit un coșmar european.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Doamnă președintă, după cum știm, Comisia Europeană a plasat Grecia sub supraveghere din cauza majorării deficitului bugetar al acesteia. Această imixtiune de proporții în suveranitatea națională poate fi justificată, în realitate, numai prin faptul că trebuie să salvăm și moneda unică și să evităm riscul de a afecta celelalte țări participante. Cu toate acestea, piatra de temelie care este cerința prealabilă esențială pentru introducerea monedei euro, respectiv, Pactul de Stabilitate, există, în mod evident, numai pe hârtie. În ultimii ani, numeroase state membre și Consiliul au alocat mai puțină energie disciplinei bugetare decât au alocat diluării acestui important acord. Comisia s-a retras și a urmărit această dezvoltare a unor proceduri timide împotriva celor care încălcau normele privind deficitul.

Prin urmare, trebuie să insistăm ca gradul net tot mai mare de îndatorare a statelor membre să fie redus în mod drastic dacă nu vrem să ne punem în mare pericol moneda și zona economică. Din acest motiv sunt necesare măsuri cruciale și convingătoare.

Elena Băsescu (PPE). - Consider că orice stat membru trebuie să fie pregătit pentru a adera la zona euro, altfel efectele asupra economiei naționale pot fi foarte negative. Instabilitatea economică a unor țări aflate sub umbrela euro trebuie să fie ținută sub control pentru a nu se răsfrânge asupra întregii Uniuni. Economiiile Greciei, Spaniei și Portugaliei au înregistrat în anul 2009 un deficit bugetar mare, datorită crizei economice globale, pe de o parte, dar și măsurilor inadecvate promovate de propriile guverne naționale.

România va prezenta planul de convergență în zona euro până la sfârșitul lunii februarie, conform negocierilor cu FMI și cu Comisia Europeană. Țara mea și-a propus în anul 2012 să intre în mecanismul ratei de schimb, care reprezintă de fapt o anticameră a zonei euro, ceea ce ne obligă ca deficitul bugetar să scadă sub 3 %.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Doamnă președintă, dle comisar, vă mulțumesc pentru afirmațiile binevoitoare pe care le-ați făcut referitor la măsurile luate de guvernul elen. Guvernul a introdus, într-adevăr, măsuri stricte, iar Comisia Europeană a ratificat, într-adevăr, programul guvernului și, într-adevăr, a fost ratificat un program foarte strict pentru a se monitoriza aplicarea măsurilor pe care guvernul le-a generat și pe care le dorește.

Și, totuși, spreadurile s-au intensificat. Problema nu este că piețele au fost rezervate, astfel cum ați afirmat dvs. Problema este că piețele au speculat și au tot speculat în mod nejustificat. Foarte puțini oameni care au cauzat apariția crizei câștigă acum bani pe seama ruinelor pe care le-au cauzat. Și Comisia Europeană?

Vă adresez următoarea întrebare: în primul rând, veți întreprinde acțiuni acum, nu numai pentru a monitoriza strict statele, dar și pentru a monitoriza strict piețele și, dacă da, care vor fi acestea?

În al doilea rând: este inacceptabil că discuțiile despre Fondul Monetar Internațional în zona euro trenează de atât de multe luni. Totuși, Fondul Monetar Internațional face un lucru: impune măsuri stricte și apoi împrumută ieftin, ceea ce nu permite apariția speculatorilor. Intenționați să întreprindeți acțiuni pentru a acorda sprijin financiar țărilor care aplică astfel de programe stricte referitoare la finanțele publice?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Situația care a apărut în anumite țări din zona euro necesită atenție considerabilă. Este numai parțial justificat să căutăm cauzele acesteia în criza economică. Multe dintre cauze sunt altele: În primul rând, diferențele majore în ceea ce privește nivelul de dezvoltare economică din diferite țări membre ale zonei euro au fost ignorate. În al doilea rând, disciplina Pactului de stabilitate și creștere nu a fost susținută. Disciplina bugetară nu a fost menținută în mod responsabil, ceea ce a dus la o majorare semnificativă a deficitului finanțelor publice. În al treilea rând, băncile și alte instituții financiare nu au fost monitorizate adecvat – acest lucru nu se aplică numai țărilor respective. Cum putem să combatem acest lucru? În conformitate cu principiul solidarității, programul de remediere pregătit de fiecare țară trebuie să beneficieze de sprijin din partea Uniunii Europene, fapt care permite Comisiei Europene și Băncii Centrale Europene să monitorizeze realizarea programului. Pentru că este inacceptabil și ca cei mai săraci să fie principalii afectați de costurile crizei, un exemplu în acest sens constituindu-l protestele fermierilor eleni.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Doamnă președintă, la aproape zece ani de la crearea zonei euro este evident că Uniunea Europeană există însă, din păcate, suntem, încă, foarte departe de uniunea economică. Vedem că atacurile asupra monedei euro prin intermediul economiilor naționale mai slabe iau proporții epidemice și că, în cele din urmă, Europa este un spectator, nu atât pentru că a fost surprinsă ci, mai curând, pentru că nu dispune de instrumente financiare prin care să reacționeze.

Cu excepția Comisiei pentru concurență nu există nicio instituție care să poată să coordoneze intervențiile și acțiunile economiilor naționale în perioadele de recesiune. Din păcate, nu există unanimitate și determinare comună între statele membre, chiar dacă avem o monedă comună.

Consider că testul de astăzi nu vizează nicio țară anume. Este un test pentru însăși moneda euro. Aș vrea să cred că, atunci când am decis să avem o monedă unică, hotărâsem deja că vom avea, de atunci, o voce unică și o poziție comună.

Mairead McGuinness (PPE). – Doamnă președintă, vă mulțumesc pentru că ați acceptat atât de multe intervenții de un minut privind acest aspect. Presupun că noua Comisie este mulțumită că și-a început mandatul, însă va trebui să își înceapă activitatea în forță din cauza problemelor pe care le discutăm în acest parlament.

Există și persoane care se delectează cu problemele din zona euro, însă cred că majoritatea dintre noi dorește să vadă o soluție. După zece ani, nu cred că ar trebui să pierdem din vedere esențialul. Acestea fiind spuse, ascultând această dezbatere, este foarte clar că există probleme grave în anumite state membre și că gravitatea este diferită în rândul celor care au probleme, iar Irlanda este unul dintre acestea. Totuși, în opinia mea, normele nu au fost eficiente. Trebuie să anticipăm mai curând decât să reacționăm: când apare o criză, este prea târziu. Trebuie să fim înaintea piețelor; nu putem să ne opunem piețelor, astfel cum au încercat alții să sugereze că putem face și, prin urmare, trebuie să dispunem de supraveghere și examinare stricte și prompte și apoi, să întreprindem acțiune imediată. Vă urez succes.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Doamnă președintă, cu toată dezaprobarea pe care au exprimat-o persoane ca mine referitor la starea de fapt deosebit de deplorabilă din Uniunea Europeană, am fost, întotdeauna, cu totul pentru introducerea monedei euro. Atunci când eram corespondent pentru revista *der Spiegel*, am văzut speculații împotriva anumitor monede, iar moneda euro ne-a protejat împotriva acestui lucru.

Cu toate acestea, ce observăm în prezent este o pierdere masivă a încrederii deponenților și, în special, a cetățenilor din țările în care, într-o anumită măsură, criteriile bugetare au fost respectate. Dle comisar, întrebarea pe care v-o adresez este următoarea: nu a devenit pe deplin clar pentru domnia voastră, în cursul ultimilor doi ani, că Grecia ne amăgește? Au existat nenumărate zvonuri în acest sens. Totuși, am știut că, în realitate, Grecia nu a îndeplinit pe deplin criteriile la început. De ce nu a fost monitorizat acest lucru mai intens? Cum intenționați să rezolvați o problemă atât de dificilă pe viitor? Adresez această întrebare luând în considerare numai țara mea, Austria, unde, în prezent, circulă zvonuri similare, în același mod în care circulau și referitor la Grecia în urmă cu doi ani.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Doamnă președintă, atacurile speculatorilor din Grecia, din Spania sau din Portugalia nu reprezintă cauza problemei, ci consecința acesteia. Știm mult prea bine că nicio familie nu își mai permite să cheltuiască mai mult decât câștigă. Rezultatul este falimentul. Același lucru se aplică

pentru guverne. Niciun guvern nu își mai permite să cheltuiască mai mulți bani decât încasează din venituri fiscale. Rezultatul este fie falimentul guvernului, fie, astfel cum se întâmplă în prezent, atacuri ale speculatorilor asupra monedei. Ceea ce trebuie să întreprindă aceste țări este ceea ce a întreprins Letonia, care a fost afectată de criză cu un an în urmă, de fapt, cu aproape un an și jumătate în urmă. Respectiv, să reducă drastic cheltuielile guvernamentale prin așa numita depreciere internă. Aș sugera ca guvernul elen să primească sfaturi de la guvernul leton privind modul în care au fost adoptate astfel de decizii. Acestea trebuie adoptate, iar în Europa au fost deja adoptate în trecut. Vă mulțumesc.

Diego López Garrido, *Președinte în exercițiu al Consiliului*. – (ES) Doamnă președintă, cred că am avut parte de o dezbatere globală, cu un nivel ridicat de conștientizare a și cu îngrijorări referitoare la situația economică. De asemenea, a fost o dezbatere foarte constructivă, incluzând o serie de puncte asupra cărora putem fi de acord referitor la evaluarea situației.

În primul rând, cred că, în cadrul acestei dezbateri, s-a exprimat o încredere generală în zona euro. Fără îndoială, zona euro va ieși consolidată de aceste mișcări violente de pe piețe, care nu pot fi explicate prin situația economiei reale. Astfel cum au subliniat dl Karas, dl Sánchez Presedo și dl Goebbels, care au vorbit despre semnificația a ceea ce a fost descris de cineva ca scutul de protecție din zona euro, suntem convinși că, dacă nu ar fi existat zona euro, criza ar fi afectat mult mai mult țările europene.

Mai mult decât atât, nu credem că Pactul de stabilitate și creștere este în criză. Dovada este procedura detaliată pentru supravegherea programului pus în aplicare de guvernul elen, la care s-a referit comisarul Almunia.

Problemele din zona euro vor fi rezolvate în zona euro, ale cărei mecanisme sunt dotate în acest sens pentru o situație în care, astfel cum am afirmat în intervenția mea anterioară, Europa iese, în mod evident, din recesiune și depășește cea mai gravă criză la care am fost martori în aproape un secol. Reușește aceasta într-o perioadă de timp relativ scurtă, ceea ce demonstrează forța economică a Uniunii Europene și, de asemenea, faptul că guvernele au acționat imediat atunci când a avut loc ceva ce ar fi putut să cauzeze prăbușirea sistemului financiar internațional. Bineînțeles, această intervenție urgentă a trebuit să aibă ca rezultat deficite. În prezent, există 21 de țări din Uniunea Europeană care au fost în această situație, ceea ce reprezintă consecința logică a intervenției esențiale pentru că, printre altele, astfel cum am afirmat anterior, în Europa există sisteme de protecție socială, ceea ce înseamnă că persoanele cele mai vulnerabile au beneficiat de ajutor din trezoreriile publice.

Dl Canfin m-a întrebat ce propuneri are Președinția spaniolă în privința acestui lucru. Au existat intervenții pe termen scurt din partea guvernelor, pe care le-am menționat. Se impune o strategie pentru a depăși această situație, însă, evident, pentru a ieși din criză pe termen mediu, președinția spaniolă a Consiliului propune, în mod clar, uniunea economică. Propune să nu existe numai uniune monetară, ci ca uniunea economică să ocupe, de asemenea, un loc important în Uniunea Europeană, fapt stipulat și în Tratatul de la Lisabona.

Articolul 5 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene stipulează foarte clar: „Statele membre își coordonează politicile economice”. „Uniunea ia măsuri pentru a asigura coordonarea politicilor de ocupare a locurilor de muncă”. „Uniunea poate adopta inițiative pentru a asigura coordonarea [...] politicilor sociale”.

Toate sunt stipulate în Tratatul de la Lisabona și, prin urmare, susțin orientarea către armonizare. De exemplu, dna Wortmann-Kool, dl Feio și dl Papanikolaou s-au referit la aceasta în intervențiile domniilor lor. Dl Bullman a menționat necesitatea unei coordonări sociopolitice, la cum ca și dna Podimata. În mod similar, a existat poziția dlui Canfin din partea Grupului Verzilor/Aliața Liberă Europeană și cea a dlui Pallone și a dlui Gauzès, care au vorbit despre necesitatea reglementării piețelor financiare. Dl Verhofstadt a vorbit despre necesitatea coeziunii interne în cadrul Uniunii. Toate acestea reprezintă ceea ce am putea numi uniune economică, coeziune economică internă în cadrul Uniunii.

Spre aceasta trebuie să tindem, cu o conducere politică a Uniunii clară, ceea ce se întâmplă deja. Trebuie să ne gândim la faptul că poimăine, întâmplător, de îndată ce a început președinția spaniolă a Uniunii, Consiliul European informal se va reuni pentru a lua frâiele situației, din punct de vedere politic. Sunt sigur că va transmite și un puternic mesaj european către public și către actorii economici și sociali, un mesaj pro-european, un mesaj al unității europene, al încrederii în guvernele europene, inclusiv în guvernul elen, și de încredere în oportunitățile noastre.

Este o reuniune importantă a Consiliului European și este organizată acum pentru a ne concentra eforturile asupra unei strategii de creștere și de creare de locuri de muncă, pe care o numim Europa 2020. Sunt convins că la această reuniune imediată, foarte timpurie a Consiliului vor fi puse bazele inițiale ale acestei strategii,

ceea ce înseamnă că dorim să acționăm imediat și cu conducere politică în Uniunea Europeană în aceste vremuri de restriște.

Joaquín Almunia, *vicepreședinte al Comisiei*. – (ES) Doamnă președintă, le mulțumesc tuturor vorbitorilor pentru referirile pe care le-au făcut la politici, atitudini și propuneri ale Comisiei Europene, de care am luat notă atât eu, cât și colegul meu, Olli Rehn.

Permiteți-mi să spun câteva lucruri, pe care le voi exprima în patru puncte. Au fost multe intervenții și nu pot să răspund la fiecare dintre acestea, însă cred că pot să răspund, în esență, la toate, prin patru puncte.

În primul rând, astfel cum am afirmat de multe ori în Parlament în decurs de aproape șase ani, în calitate de comisar pentru afaceri economice și monetare, sunt total de acord cu necesitatea de a intensifica coordonarea în cadrul Uniunii Economice și Monetare și în cadrul Uniunii Europene. Toate statele membre ale Uniunii care nu sunt încă membre ale zonei euro, cu alte cuvinte, ale fazei finale a Uniunii Economice și Monetare, vor deveni membre, cu excepția a două state membre, care dispun de o opțiune de excludere voluntară. Însă cred că, în următorii ani, vom vedea că își vor abandona opțiunile de excludere voluntară și că vor dori să adere și la Uniunea Monetară și Economică.

Pentru a avea coordonare, trebuie să intensificăm și să extindem supravegherea și activitățile de analiză, de dezbateri și de recomandare bazată pe analizele și dezbaterile respective, cu privire la politica fiscală și la alte politici macroeconomice și structurale.

Dacă vă amintiți, aceasta a fost una dintre primele concluzii ale raportului pe care l-am prezentat aici în numele Comisiei în prima jumătate a anului 2008, în fața Lehman Brothers, privind primii 10 ani de Uniune Monetară și Economică. De atunci, am avut dezbateri în Comisie, în Eurogrup și în Consiliu și, de asemenea, în acest Parlament, despre cum să îmbunătățim această supraveghere, despre cum să o extindem prin ceea ce reprezintă, acum, centrul supravegherii și cadrul de disciplină bugetară, Pactul de stabilitate și creștere, în timp ce îl extindem și pe acesta.

Sunt de acord cu aceia dintre domniile voastre care au afirmat că nu este vorba doar de punerea în aplicare a unei politici fiscale și bugetare care să fie conformă cu normele noastre, dar și că trebuie să avansăm, pentru că există alte dezechilibre care pun în pericol creșterea, locurile de muncă și situația finanțelor publice.

Sunt de acord cu toți aceia dintre dvs care au afirmat că nu trebuie să apelăm la Fondul Monetar Internațional. Este adevărat că toate țările noastre sunt membre ale Fondului Monetar Internațional, însă putem și trebuie să reușim singuri.

Dacă suntem destul de coordonați, dacă avem voință politică, dacă folosim instrumentele oferite de tratat, dacă ducem la îndeplinire declarațiile de intenție și principalele noastre obiective până la ultimele consecințe, avem capacitate și instrumente mai mult decât suficiente ca să întreprindem ceea ce trebuie să întreprindem pentru a îndrepta situații dificile cum este cea cu care ne confruntăm în prezent.

În cazul Greciei, voi menționa două aspecte care au fost supuse dezbaterii, pe care le-am discutat deja în detaliu. În primul rând, dl Verhofstadt, care, din păcate, nu mai este prezent, a afirmat că Comisia a intervenit prea târziu. Nu știu cât de repede a solicitat țara dlui Verhofstadt Comisiei să ia acțiuni privind aspectele bugetare, însă aș dori să-i reamintesc că în Grecia au avut loc alegeri la începutul lunii octombrie. La două săptămâni după preluarea mandatului, guvernul elen a corectat notificarea pe care o primiserăm cu câteva zile înaintea alegerilor, modificând deficitul de la 6 % la 12,7 % în trei săptămâni!

Nu a fost doar o corecție de statistică. În această majorare masivă a deficitului din Grecia, s-a manifestat într-o mare măsură o lipsă absolută a controlului politicii bugetare. Nu este o problemă statistică. Nu solicitați Eurostat să o rezolve. Este o problemă de administrare, cauzată de un guvern care a permis scăderea veniturilor sau nu a întreprins nimic atunci când veniturile scădeau și care a permis creșterea cheltuielilor sau a provocat creșterea acestora pentru că se apropiau alegerile. Ca să fiu direct, iată ceea ce s-a întâmplat.

Mai mult decât atât, referitor la problemele statistice și ca răspuns pentru dl Martin – astfel cum cred că a afirmat dl Karas –, la sfârșitul anului 2004, am propus Consiliului, în numele Comisiei, să consolidăm capacitatea Eurostat de a desfășura controale atunci când au existat probleme statistice care nu au put fi rezolvate prin notificări standard. Eurostat nu adună date. Eurostat primește notificări din partea statelor membre. Pentru a avea acces dincolo de autoritatea care transmite notificarea, Eurostat are nevoie de competențe pe care nu le are. Comisia a solicitat aceste competențe, iar Consiliul nu le-a acordat. Am informat Consiliul că îi vom solicita din nou aceste competențe. Colegul meu Olli Rehn, care, de mâine, va fi responsabil pentru afacerile economice și monetare, fără a fi necesare alte tranziții, a pregătit o propunere pentru a fi

adoptată de noua Comisie la prima reuniune formală a acesteia, după ce vom fi obținut, astăzi, aprobarea domniilor voastre.

În urma acestei notificări, guvernul elen a înaintat un buget pentru anul 2010 care nu fusese înaintat anterior alegerilor și nu numai Comisia, dar și Eurogrupul și Ecofin au aprobat deficitul excesiv în lumina noii situații. Am făcut câteva recomandări care nu au putut fi pregătite până când nu am avut în fața noastră un program, pe care guvernul elen l-a elaborat și ni l-a transmis la 15 ianuarie. Astfel cum am afirmat anterior, pe baza programului, am făcut recomandările la 3 februarie.

Este adevărat că, dacă am fi avut o baghetă magică, am fi putut acționa chiar în seara alegerilor. Cu toate acestea, vă pot spune că eu cred că guvernul elen, Comisia, Eurogrupul și Ecofin au acționat rapid. Cele două din urmă au început dezbaterile situației chiar înainte să formulăm recomandările către acestea. Nu am putea să acționăm mai rapid dacă scopul nostru este, într-adevăr, să rezolvăm problemele. Dacă tot ce dorim este să facem declarații, bineînțeles, am putea acționa.

În al treilea rând, sunt total de acord cu necesitatea sporirii încrederii în moneda euro și în Uniunea Monetară și Economică. Aceasta este responsabilitatea fiecăruia: este responsabilitatea statelor membre, a Comisiei, a Consiliului și a Parlamentului.

În paranteză fiind spus, deoarece câțiva dintre domniile voastre s-au referit la declarațiile pe care le-am făcut la prezentarea recomandărilor privind programul elen, vă cer, de dragul încrederii, să vă referiți la ceea ce am spus în realitate, mai curând decât să vă referiți la ce spun alții că așa fi afirmat eu. Este tot ceea ce vă cer.

În cele din urmă, reuniunea Consiliului de poimăine, 11 februarie, care a fost menționată de dl López Garrido, între altele, este o reuniune foarte importantă. Este o reuniune specială a Consiliului pentru că nu sunt multe aspecte de discutat. Este o reuniune la care vor exista două contribuții, din partea Președintelui Comisiei și a Președintelui Consiliului European, cu o dezbatere politică deschisă care, în prezent, este extrem de importantă, având în vedere tensiunile de pe piețele financiare, cu care nu ne-am confruntat în zona euro de la crearea monedei unice și cea mai gravă criză din ultimii 80 de ani. Trebuie să răspundem acestei situații, nu numai printr-o strategie de ieșire din criză, dar și cu o strategie pe termen mediu, pentru ca acest deceniu să fie unul al creșterii și al forței de muncă.

Dacă îmi acordați un minut pentru ultima mea intervenție în calitate de comisar pentru afaceri economice și monetare, vă voi spune ce aș dori să aud la încheierea acestei reuniuni a Consiliului European. Aș dori să aud o solicitare clară adresată fiecărui stat membru, în acest caz, începând cu Grecia, de a-și îndeplini obligațiile și de a pune în aplicare măsurile la care s-au angajat ca membre ale uniunii economice și monetare, precum și recomandările făcute către acestea de autoritățile uniunii economice și monetare. Trebuie să cerem ca toate statele membre să îndeplinească și să aplice normele pe care le-am creat cu toții.

În al doilea rând, aș dori, ca la cel mai înalt nivel, să se ia un angajament politic pentru coordonare mai intensă, coordonare mai bună și pentru consolidarea Uniunii Economice și Monetare ca zonă economică, nu numai ca bancă centrală pentru zona economică și monetară, nu numai ca organism care formulează recomandări.

Atât în interiorul, cât și în afara granițelor noastre, uniunea economică și monetară, zona euro, trebuie să vorbească răspicat, hotărât și credibil, deoarece acest lucru sporește încrederea cetățenilor noștri și a altor cetățeni ai Uniunii Europene și ai lumii în moneda noastră și în proiectul nostru, care nu este numai un proiect economic, ci este mult mai vast.

În cele din urmă, aș dori ca liderii Europei să spună autorităților elene: "În schimbul eforturilor voastre, vă acordăm sprijinul nostru". Sprijinul are un preț al său. Acest lucru ar crea un climat pentru dezechilibre și crize viitoare. Sprijinul trebuie să fie clar, și dispunem de instrumente pentru acest lucru, în schimbul unui angajament clar privind faptul că fiecare își asumă responsabilitățile ce îi revin.

Președinta. - Dezbaterile a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Sper că noii comisari europeni vor fi un factor care promovează stabilitatea și că vor emite declarații riguroase și foarte bine întemeiate, în contrast cu ceea ce s-a întâmplat cu recentele declarații ale comisarului Joaquín Almunia, care a dat dovadă de lipsă de prudență și a contribuit la pierderile de pe piețele de valori și la lipsa de încredere din rândul investitorilor internaționali în ceea ce privește Portugalia și Spania..

Pentru a combate criza, statele membre ale Uniunii Europene au lansat planuri de redresare și au acordat stimulente economiei și, drept consecință, și-au majorat deficitele. Cu toate acestea, cunoaștem și state membre care, fie din incompetență, fie intenționat, s-au înșelat în privința deficitelor lor. Evenimentele recente au obligat Uniunea Europeană să dea un nou elan propunerilor de supraveghere și să pună în aplicare o strategie consolidată de coordonare economică.

S-a fost propus, de asemenea, să fie pus în aplicare un sistem de monitorizare a valorii deficitului fiecărui stat membru, cu scopul de a defini rapid măsuri de corecție, pentru a evita apariția unor situații ireversibile. Acest sistem ar trebui să funcționeze aproape în timp real. De asemenea, este important să clarificăm formula de calcul al deficitului pentru a evita disimularea conturilor publice și pentru a evita utilizarea repetată a tehnicilor de debugetizare pentru a camufla valoarea deficitului.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Campania dezlănțuită ca urmare a situației din Grecia, pe care anumite persoane încearcă acum să o extindă asupra altor țări, este condamnabilă și dezvăluie adevăratele obiective ale principalilor protagoniști ai săi, în rândul cărora ar trebui să fie inclusă însăși Comisia Europeană și unele dintre puterile economice principale ale UE.

Presiunea exercitată asupra unor țări cum sunt Grecia, Portugalia și Spania pentru combaterea deficitelor lor nu poate fi separată de interesele capitalului financiar speculativ și de scopul său de a se implica într-un război încrâncenat pentru moneda euro, împotriva dolarului. Aceste interese sunt cele care sunt apărute, chiar și cu prețul intereselor popoarelor din acele țări.

Se ridică mai multe probleme:

- Ce motive obiective există pentru ca noi să fim obligați să intrăm în anul 2013 cu deficite mai mici de 3 % (indiferent de ce s-ar putea întâmpla din punctul de vedere al creșterii economice)?
- Care este scopul unei uniuni economice și monetare care nu pune în aplicare nicio politică de solidaritate și coeziune?
- Dacă BCE poate împrumuta, periodic, băncilor naționale bani cu rate mult mai mici decât cele care există pe piețele internaționale, de ce nu poate întreprinde același lucru pentru guverne?
- De ce nu au fost create instrumente care ar permite țărilor în cea mai mare dificultate să obțină finanțare la rate care să fie mai reduse și mai asemănătoare cu cele obținute de alte țări?

Ivari Padar (S&D), în scris. – (ET) Situația financiară din anumite țări din zona euro, care a fost analizată astăzi, arată, în mod clar, riscurile care sunt cauzate de îndepărtarea de acordurile din Pactul de stabilitate și creștere. În contextul problemei globale, putem vedea cât este de important să dispunem de date statistice fiabile. Cu siguranță, trebuie să tragem o concluzie importantă din această întreagă problemă și, în fiecare țară, atât din zona euro, cât și în afara acesteia, calea de ieșire implică recunoașterea, cu sinceritate, a problemelor noastre și furnizarea propriilor măsuri de depășire a dificultăților și, în plus, solidaritate din partea Uniunii Europene. În același timp, problemele descrise nu pot fi rezolvate prin întârzierea extinderii zonei euro. Este evident că, dacă există țări care au îndeplinit criteriile necesare, aceste țări trebuie acceptate în zona euro. Timpul a demonstrat că o monedă unică a fost o garanție suplimentară de fiabilitate în momente complicate.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), în scris. – (PL) Dle Almunia, Polonia se pregătește să se alăture zonei euro, și, astfel, analizăm cu atenție problemele statelor membre din zona euro. Din păcate, mai multe țări se confruntă cu probleme, iar moneda europeană se confruntă, acum, cu cele mai mari provocări de la crearea sa. Doamnelor și domnilor, Grecia nu se va descurca singură. Sunt de acord cu aceia dintre dvs care au spus înaintea mea că avem nevoie de o coordonare mai intensă a politicilor economice ale statelor membre. Criza economică globală a determinat destabilizarea a numeroase economii, iar, în fața redresării, chiar dacă este una fragilă, piețele mondiale se tem că guvernele statelor membre ar putea lua acțiuni lipsite de competență pentru a preveni prăbușirea piețelor monedei euro. Prin urmare, o cale realistă de ieșire din această situație, singura cale de a preveni prăbușirea piețelor valutare, este ajutor intermediar pentru Grecia, precum și acțiuni planificate, pe termen lung, pentru stabilizarea poziției monedei euro.

(Ședința a fost suspendată pentru câteva minute)

PREZIDEAZĂ: DNA WALLIS*Vicepreședintă***11. Progresele înregistrate cu privire la relocarea deținuților din Guantanamo și închiderea Guantanamo (dezbateri)**

Președinta. - Următorul punct sunt declarațiile Consiliului și Comisiei referitoare la progresul efectuat în privința mutării deținuților de la Guantánamo și închiderii centrului de la Guantánamo.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dnă președintă, după cum știți, Uniunea Europeană a salutat promisiunea făcută de Președintele Obama de a închide centrul de detenție de la Guantánamo. Președintele a făcut promisiunea în discursul său inaugural, promisiune susținută ulterior printr-o declarație comună a Uniunii Europene și a statelor membre cu Statele Unite la 15 iunie anul trecut.

Suntem în favoarea aplicării legii și a respectării drepturilor omului în orice moment și, în această declarație, Statele Unite au susținut, desigur, aceeași poziție. Ceea ce însă pare să fie incompatibil cu menținerea centrului de detenție de la Guantánamo, care a devenit unul dintre cele mai frecvente pretexte prin care al-Qaeda își face propagandă.

Este adevărat că termenul stabilit pentru închiderea centrului - un an - a expirat. La fel de adevărat este că există dificultăți, și putem da exemple, cum ar fi foștii prizonieri din Yemen care nu se pot întoarce acolo imediat. Constatăm, de asemenea, că este o chestiune foarte controversată și în Statele Unite, cu toate că salutăm faptul că Președintele Obama perseverează în intenția sa de a închide Guantánamo, în pofida opoziției puternice pe care o întâmpină în Congres, nu numai din partea republicanilor, ci și din partea democraților.

Cu toate acestea, unii prizonieri au părăsit deja Guantánamo și, în ciuda îngrijorării pe care generate în Statele Unite, vor fi judecați în instanțele de drept comun din SUA, cum ar fi, de exemplu, Khalid Sheikh Mohammed, presupusa minte care a orchestrat atacurile de la 11 septembrie..

Prin urmare, am fost întotdeauna clari în ceea ce privește poziția noastră în relațiile cu Statele Unite, atitudine pe care am manifestat-o și recent cu ocazia vizitei la Bruxelles a trimisului special al Statelor Unite pe această temă, Daniel Fried, care a fost responsabil anterior de relațiile dintre Statele Unite și Uniunea Europeană și care este acum responsabil cu închiderea Guantánamo. În timpul vizitei la Bruxelles, și în contextul dialogului referitor la drepturile omului pe care Uniunea Europeană îl desfășoară regulat cu Statele Unite, Uniunea Europeană și-a exprimat preocuparea cu privire la recursul la așa-zisele comisii militare și la detenția prelungită fără judecată și, firește, ne-am exprimat opoziția noastră față de pedeapsa capitală. Vorbim de poziții foarte clare și ferme pe care Uniunea Europeană le-a menținut, le menține și va continua să le mențină în relațiile sale cu Statele Unite.

Îmi imaginez că în relațiile dintre membrii parlamentelor, în dialogul transatlantic dintre legiuitori, și dvs trebuie să fi avut ocazii de a susține același principii.

Consider că Uniunea Europeană și-a respectat acordul cu Statele Unite, acord care a fost stabilit în declarația comună pe care am menționat-o anterior. Există state membre care au acceptat deja să primească oameni care au fost sau sunt prizonieri la Guantánamo, numărul țărilor europene care au cuantificat numărul prizonierilor, împreună cu Elveția, care este un partener al Uniunii Europene în spațiul Schengen, ridicându-se în acest moment la aproximativ 16.

Însă toată lumea știe că decizia de a accepta sau nu un prizonier din Guantánamo le aparține, firește, statelor membre. Mecanismul convenit de miniștri de interne ai Uniunii Europene reprezintă o concretizare a dorinței de a ajuta Statele Unite. Am declarat mereu că vrem ca închisoarea de la Guantánamo să fie închisă, deoarece contravine în mod flagrant celor mai fundamentale drepturi ale omului. Prin urmare, Uniunea Europeană trebuie să se implice în realizarea acestui obiectiv, în măsura în care putem și în conformitate cu deciziile luate - repet - de către fiecare stat membru în mod individual și suveran cu privire la posibilitatea de a primi acești prizonieri. Putem spune că au fost 242 de prizonieri în centrul de detenție când președintele Obama a venit la putere, și că 44 dintre aceștia au părăsit închisoarea.

Existența acestui centru de detenție este cu siguranță o problemă gravă pentru relațiile transatlantice. Declarația comună cu privire la închiderea centrului s-a bazat pe înțelegerea faptului că ceva similar nu s-ar mai întâmpla în viitor. Este, cu siguranță, intenția guvernului Statelor Unite și poziția Uniunii Europene a contribuit, fără îndoială, la schimbarea atitudinii Statelor Unite și a politicii sale privind închisorile în cazul Guantánamo.

Așa cum am spus, dorim, - și acest lucru face parte, de asemenea, din declarația comună a Uniunii Europene și a Statelor Unite - să analizăm posibilitatea de a stabili și a conveni asupra unui set de principii între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii care poate fi un punct comun de referință în contextul efortului nostru de combatere a terorismului, care este, de asemenea, parte a declarației comune.

Uniunea Europeană este fermă în dorința sa de a închide permanent centrul de detenție din Golful Guantánamo, și salutăm faptul că președintele Obama dă dovadă de consecvență în respectarea angajamentului său.

Paweł Samecki, *membru al Comisiei*. - Dnă președintă, Uniunea Europeană, inclusiv Comisia Europeană, a cerut în mod repetat închiderea centrului de detenție din Golful Guantánamo. După cum a menționat deja dl ministru, Uniunea Europeană a stabilit un cadru dualist pentru a sprijini închiderea Guantánamo, în primul rând prin concluzia Consiliului Justiție și Afaceri Interne din 4 iunie 2009 și mecanismul de schimb de informații anexat și, în al doilea rând, prin Declarația comună a Uniunii Europene, a statelor ei membre și a Statelor Unite ale Americii privind închiderea centrului de detenție din Golful Guantánamo și cooperarea viitoare în domeniul luptei împotriva terorismului din 15 iunie 2009.

Concluziile Consiliului și declarația comună au specificat clar că deciziile legate de primirea foștilor deținuți și determinarea statutului lor juridic țin exclusiv de responsabilitatea și competența statului membru al UE sau ale unui stat asociat Schengen care îi primește. Foștii deținuți primiți în cadrul acestui sistem pot beneficia de măsurile de reabilitare din statele membre UE în conformitate cu legile naționale aplicabile.

În contextul declarației menționate mai sus cu privire la închiderea centrului Guantánamo, la 16 iunie 2009, președintele Consiliului i-a adresat o scrisoare copreședintelui Grupului operativ privind politica de detenție din SUA. În această scrisoare, Uniunea Europeană a înaintat un document neoficial care cuprinde principii ale legislației internaționale relevante pentru lupta împotriva terorismului. Documentul include declarații neechivoce privind garanțiile unui proces echitabil, cum ar fi accesul în instanță pentru a contesta arestul, detenția și transferul, precum și interzicerea torturii. Toate aceste aspecte au fost discutate pe larg în cadrul dialogului privind combaterea terorismului și legislația internațională.

Comisia consideră că aceste garanții sunt importante pentru acest dialog, deoarece contribuie la o mai bună înțelegere a modului în care lupta împotriva terorismului trebuie să respecte statul de drept și legislația internațională, inclusiv legislația internațională referitoare la drepturile omului, legislația internațională referitoare la refugiați și dreptul umanitar internațional. După cum a fost deja menționat, Uniunea Europeană se opune pedepsei capitale și a intervenit în cauze individuale din țările terțe, inclusiv din Statele Unite, pentru a împiedica aplicarea acesteia. Comisia va analiza măsurile corespunzătoare în cazul în care un fost deținut de la Guantánamo judecat de o instanță SUA sau de o comisie militară va fi condamnat la pedeapsa cu moartea. Comisia Europeană apreciază măsurile adoptate până în prezent de către președintele Obama în vederea închiderii centrului Guantánamo și speră că va putea asista și în viitor la progrese în această chestiune.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *în numele Grupului PPE*. - (ES) Dnă președintă, dle López Garrido, dle comisar, în primul rând, aș dori să subliniez faptul că Parlamentul European și-a exprimat deja părerea despre situația prizonierilor din Guantánamo, în diferite ocazii, prin diverse rezoluții.

În discursul său de investire, președintele Obama a declarat că își asumă angajamentul de a închide centrul de detenție de la Guantánamo în termen de un an. Termenul limită a expirat la 22 ianuarie și faptul că centrul nu a fost închis este dovada că adeseori în politică este mai simplu să faci promisiuni decât să le onorezi.

După cum a declarat și reprezentantul președinției în exercițiu a Consiliului, reprezentantul personal al președintelui Obama a vizitat Uniunea Europeană, s-a întâlnit cu președintele nostru și cu alte state membre și ne-a solicitat cooperarea, care trebuie să aibă la bază o serie de premise menționate deja de către dl comisar. Una dintre acestea ține de faptul că vorbim de o problemă creată de guvernul precedent al Statelor Unite, și că Uniunea Europeană trebuie să coopereze, dar pe baza unor anumite cerințe, legate în special, de securitatea statelor noastre membre.

În această privință, aș dori să reamintesc decizia luată de câteva state membre, inclusiv de către cel care deține în prezent președinția Consiliului, propria mea țară. Aș dori să îl întreb pe reprezentantul președinției spaniole dacă are în vedere adoptarea de măsuri suplimentare pentru a încerca să armonizeze răspunsul statelor membre, în special cu privire la problemele care au apărut în Yemen, sau dacă intenționează să lase această decizie la latitudinea fiecărui stat membru, în funcție de contextul individual și suveran al acestora, după cum a fost decis de către miniștri de justiție și miniștri afacerilor interne.

O întrebare finală, dnă președintă: este într-adevăr adevărat că 100 din aproximativ 190 de prizonieri au fost trimiși în țările lor de origine sau în țări terțe, și că 40 vor fi supuși jurisdicției instanțelor din Statele Unite. Există, cu toate acestea, încă 50 care nu vor fi eliberați, pentru că nu există suficiente dovezi care să justifice arestarea, dar riscul pe care aceștia îl prezintă a forțat guvernul Statelor Unite să decidă să nu fie eliberați. Aș dori să întreb Comisia și Consiliul ce cred despre situația acestor 50 de persoane care nu vor fi supuse jurisdicției instanțelor din Statele Unite.

Ana Gomes, în numele Grupului S&D. – (PT) Guantánamo este creația Administrației Bush, dar nu ar fi fost posibilă fără ajutorul aliaților europenei și fără tăcerea Uniunii Europene. Prin urmare, Uniunii Europene îi revine datoria să acționeze în conformitate cu valorile și interesele sale, să facă tot ce poate pentru a închide acest capitol sordid al istoriei noastre.

Imaginea UE în lume, relația transatlantică, lupta împotriva terorismului și libertatea de mișcare în spațiul Schengen sunt elemente care ne obligă la un răspuns european colectiv și coerent în privința solicitării de a primi prizonierii din Guantánamo. Cu toate acestea, răspunsul s-a lăsat așteptat și se limitează la înțelegerile bilaterale dintre Statele Unite și unele state membre.

Este șocant ca țările mari care au fost complicități lui Bush în extrădările extraordinare, în închisorile secrete și în Guantánamo, cum ar fi Germania, Regatul Unit, Italia, Polonia și România, să se eschiveze de responsabilitățile lor ignorând apelurile administrației Obama. Este un subiect legat de politica externă și de securitate comună care trebuie abordat de miniștri de externe ai Uniunii Europene, având în vedere articolul 24 al Tratatului de la Lisabona, și care trebuie să se bazeze pe solidaritatea politică reciprocă dintre statele membre.

Înaltului Reprezentant care, conform articolului 30 din Tratat, dispune acum de puterea inițiativei, îi revine responsabilitatea de a propune și de a conduce o reală strategie europeană pentru a contribui la închiderea Guantánamo cât mai rapid posibil, asigurând sprijinul necesar pentru recuperarea individuală și reintegrarea socială a persoanelor eliberate, incluzând dreptul lor la reunificarea familiei.

Trebuie să salut contribuția propriei mele țări, Portugalia, pentru că este prima care oferă această asistență pentru administrația Obama, îndemnând, astfel, alți parteneri europeni să procedeze la fel, și pentru că a primit deja persoane care au suferit pe nedrept ani de captivitate în Guantánamo.

Sarah Ludford, în numele Grupului ALDE. - Dnă președintă, unele guverne europene au participat activ la extrădările ilegale, tortura și detenția ilegală. Ații au oferit un sprijin de fond. Alții au pretins că nu observă. În consecință, nu a fost ceva care doar s-a întâmplat „acolo”. Este unul dintre motivele pentru care ne-am menținut interesele noastre permanente.

Deputații din Parlamentul European solicită de ani de zile închiderea Guantánamo, prin urmare salutăm călduros anunțul președintelui Obama și înțelegem dificultățile pe care le întâmpină în încercările de a soluționa situația haotică moștenită de la George Bush. Cu toate acestea, este extrem de frustrant că aproximativ 200 de oameni rămân acolo. De asemenea, salutăm pe deplin procesele federale deschise pentru deținuți ca Khalid Sheikh Mohammed, dar de ce nu s-a întâmplat cu opt ani în urmă? Cel mai bun răspuns pentru teroriști îl reprezintă condamnările penale.

Vom continua să îndemnăm guvernele UE să repatrieze mai mulți deținuți, atât din solidaritate transatlantică, cât și pentru că au o vină pentru complicitatea lor, și vom rezista la amenințările chineze cu privire la uiguri. Faptul că Statele Unite nu pot instala pe niciunul dintre cei 17 uiguri pe teritoriul SUA nu este de ajutor.

Alegătorul meu, Shaker Aamer, un rezident legal din Regatul Unit a cărui familie formată dintr-o soție britanică și patru copii britanici locuiesc în Battersea în Londra, este încă, după opt ani, izolat în uitarea juridică din Guantánamo. El pare să fie victima unui joc, prin care guvernele SUA și al Regatului Unit pot complota pentru a-l expedia în țara sa, Arabia Saudită. Este un martor direct la tortura sa și a altora, aplicată nu numai de către SUA, ci și de către agenții secrete ai Regatului Unit. Expulzarea lui ar fi foarte convenabilă pentru a-l împiedica să depună mărturie în fața instanțelor din Regatul Unit.

După cum am spus, salutăm eforturile de închidere a Guantánamo, dar ne opunem comisiilor militare și altor abuzuri. Europa trebuie să facă mai mult.

Heidi Hautala, în numele Grupului Verts/ALE. – (FI) Dnă președintă, dle López Garrido, în cadrul vizitei lor recente la Bruxelles, înalții reprezentanți ai SUA pe care i-ați menționat s-au întâlnit cu și deputații din Parlamentul European.

Cu siguranță, Parlamentului poate juca un rol esențial în încurajarea statelor membre de a încerca și a stabili o politică comună în privința închiderii Guantánamo. Este evident că Guantánamo încă este un simbol flagrant al nedreptății și că închiderea sa este în interesul Uniunii Europene.

Ne-am exprimat părerea pe care Parlamentul European a afirmat-o la rândul său în rezoluția din luna februarie a anului trecut. De asemenea, le-am spus că nu dorim să discutăm doar despre locul în care pot fi plasați deținuții de la Guantánamo, ci, în același timp, că dorim să dezbatem cu Statele Unite faptul că trebuie realizată o reformă amplă a politicii lor privind îngrijirea prizonierilor și a codului penal pentru a respecta principiile statului de drept.

Dle López Garrido, dle comisar, aș dori să luați în serios acest aspect și să discutați aceste chestiuni cu reprezentanții SUA în dialogurile pe care le-ați menționat.

În cele din urmă, doresc să spun că pentru Uniunea Europeană este extrem de important să își asume propria implicare în aceste arestări și centre de detenție secrete. Aș dori să fac referire la activitatea importantă depusă de colegul meu, dl Coelho, în legislatura precedentă. Trebuie să continuăm această activitate, deoarece, până în prezent, Uniunea Europeană nu a explicat în niciun fel care a fost rolul statelor sale membre în aceste arestări și centre de detenție secrete de pe teritoriul UE.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, referitor la declarația distinsului meu antevorbitor, aș dori să subliniez că, de fapt, nu există nicio dovadă solidă și nu există fapte specifice care să indice existența centrelor de detenție și a închisorilor CIA în unele țări europene, cel puțin, nu în Polonia. Încă o dată, în ultimii ani, discutăm despre Guantánamo în Parlamentul European. Aș dori să subliniez faptul că am discutat despre această problemă și în timpul președinției Barack Obama, astfel că se pare că nu o putem atribui exclusiv administrației îngrozitoare și nefaste a lui George Bush junior. Se pare că este ceva mai complicat. Spun acest lucru, deoarece reprezentantul Consiliului și președinția suedeză au declarat că, de fapt, americanii nu au făcut încă nimic din ce au promis.

În cele din urmă, aș dori să adaug că este foarte bine că Uniunea Europeană vorbește deschis despre chestiuni care se referă la libertățile cetățenilor. Cu toate acestea, să ne amintim și de victime - de victimele teroriștilor.

Președinta. – Dle Czarnecki, veți accepta o întrebare de la dna Hautala?

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dnă președintă, m-am referit la declarația distinsului coleg din Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană care a vorbit înaintea mea.

Heidi Hautala (Verts/ALE). - (FI) Dnă președintă, dl Czarnecki probabil nu știe că la 22 decembrie 2009, un guvern european a admis pentru prima dată că a existat un astfel de centru de detenție secret pe propriul său teritoriu. Acest lucru s-a întâmplat când o comisie parlamentară din Lituania a declarat că o închisoare CIA de acest tip a funcționat în Lituania în timpul războiului împotriva terorismului.

Sunt mulțumită să constat că guvernul lituanian a acționat ferm ca răspuns la această dezvoltare.

Ryszard Czarnecki (ECR). - Dnă președintă, mulțumesc onorabilului deputat pentru această remarcă, dar aș dori să vă informez că sunt un reprezentant al Poloniei, nu al Lituaniei.

Helmut Scholz, în numele Grupului GUE/NGL. - (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, salut, în mod expres, faptul că Parlamentul European dezbate din nou subiectul închiderii imediate a închisorii de tortură din Golful Guantánamo, și aprob cuvintele și punctele de vedere ale colegilor mei care au solicitat o acțiune decisivă din partea Uniunii Europene și a statelor membre.

În realitate, este o problemă de cooperare transatlantică. Aproximativ 800 de persoane din peste patruzeci de țări au fost închise acolo - fără să fie puse sub acuzație, fără un avocat și fără un proces - încălcându-se astfel Convenția de la Geneva. Există numeroase rapoarte cu privire la crimele, la abuzurile și umilințele inimaginabile la care au fost supuși deținuții. Faptul că cele mai multe state membre ale Uniunii Europene au evitat până în prezent să-și declare disponibilitatea de a primi, ca țări terțe, deținuți din centrul Guantánamo este, după părerea mea, o rușine și destul de deplorabil, și fac apel la Comisie pentru a readuce imediat această chestiune în fața Consiliului, inclusiv subiectul referitor la implicarea țărilor europene în detenția ilegală de prizonieri.

Probabil voi încheia cu un ultim gând: folosirea centrului Guantánamo ca o închisoare de tortură reprezintă o încălcare clară a acordului inițial de închiriere și baroneasa Ashton și alți membrii ai Comisiei responsabili

cu politica externă trebuie, probabil, să mi se alăture în apelul către guvernul SUA de a trage o linie simbolică sub acest capitol rușinos și de a înapoia Guantánamo Cubei.

Mike Nattrass, în numele Grupului EFD. - Dnă președintă, vin din West Midlands, casa așa-zișilor „talibani din Tipton”, care au fost deținuți la Guantánamo. În calitate de deputat UKIP, trebuie să fiu de acord că prinderea și deportarea oamenilor dintr-o țară pentru a fi judecați în alta, fără supraveghere judiciară și a face față închisorii străine, reprezintă un proces ostil. Este un afront adus libertății, democrației, responsabilității și drepturilor naturale ale omului.

Pot să vă dau o listă cu cetățeni britanici care în acest fel au ajuns forțat în închisori jalnice și improprii, nu în mâinile CIA și nu prin programul său de extrădare, ci în mâinile statelor membre UE prin mandatul de arestare european creat de acest Parlament. A fost realizat în UE. Prin urmare, înainte de a condamna SUA, priviți-vă în oglindă și observați propria ipocrizie.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Dnă președintă, închiderea Guantánamo este cu siguranță un semn că SUA trebuie să recunoască că a încălcat drepturile omului, inclusiv în lupta împotriva terorismului, și că dorește să pună capăt acestei situații. Prin urmare, salut această măsură. Slovacia, Italia și alte state membre și-au declarat disponibilitatea de a accepta deținuți. După părerea mea, este o problemă care trebuie discutată la nivel european, deoarece, dat fiind acordul Schengen, foștii prizonieri ar putea ajunge în orice stat membru. Însă, în primul rând, esențial este să clarificăm trei aspecte.

Primul aspect - care nu este nici rușinos, nici deplorabil, dle Scholz - se referă la faptul că trebuie evaluat în mod clar riscul de securitate pentru țara gazdă. De asemenea, orice relație specifică a deținutului cu statul membru în cauză trebuie să fie analizată. În cele din urmă, este fundamental să se clarifice de ce prizonierii în cauză nu pot fi găzduiți și în Statele Unite.

Carlos Coelho (PPE). - (PT) Dle López Garrido, dle comisar, Guantánamo a fost una dintre cele mai mari greșeli ale administrației Bush. A încălcat convențiile internaționale, cum ar fi Convenția împotriva torturii și a altor pedepse sau tratamente crude, inumane, sau degradante și Convenția împotriva dispariției forțate, și a permis tratamentul arbitrar, nerespectarea drepturilor omului, detenția oamenilor nevinovați și tortura.

Președintele Obama a avut perfectă dreptate când a declarat că este esențial să se închidă Guantánamo pentru a reda Statelor Unite ale Americii autoritatea morală pe care au pierdut-o prin folosirea instrumentelor extra-judiciare în lupta împotriva terorismului. În prima sa zi de la Casa Albă, președintele Obama a luat decizia să suspende procesele în fața tribunalelor militare și să anunțe închiderea bazei de la Guantánamo. Sarcina sa nu a fost ușoară, în special având în vedere lipsa de cooperare din partea Congresului SUA.

În acest Parlament European, am fost mereu divizați cu privire la strategia transatlantică, dar am obținut un consens larg împotriva închisorii rușinii. În Consiliu, divizat profund de chestiunea războiului din Irak, miniștri de externe au reușit să ajungă la unanimitate în ceea ce privește solicitarea de închidere a Guantánamo. După cum a spus deja dl Salafranca Sánchez-Neyra, câteva state membre au convenit să primească ex-prizonieri pe teritoriile lor: Franța, Portugalia, Irlanda, Belgia, Regatul Unit, Italia și Ungaria. Decizia de a primi prizonieri din Guantánamo le aparține exclusiv statelor membre individuale, dar trebuie luată pe baza coordonării europene. Într-o Europă fără frontiere și cu libertate de mișcare, statele membre trebuie să facă în permanență schimb de informații.

Dle López Garrido, dle comisar, exprimându-mi îngrijorarea față de întârzierea în rezolvarea situației din America, aș dori să întreb: după părerea dvs., ce ar putea Uniunea Europeană să facă pentru a ajuta? Ce nu facem, dar am putea încă să facem? Și, după părerea dvs., ce împiedică în prezent sau ce face să fie mai dificil pentru Uniunea Europeană să acorde acest ajutor?

María Muñoz De Urquiza (S&D). - (ES) Dnă președintă, Guantánamo a fost o aberație juridică și umanitară, probabil cel mai vizibil exemplu al conceptului unilateral al administrației Bush referitor la societatea internațională și la relațiile internaționale, care a manifestat un dispreț absolut pentru legislația internațională. Au fost multe de reparat după dezastrul Bush, și președintele Obama se ocupă de aceasta.

A început cu dreptul anul trecut, când a anunțat că închiderea Guantánamo face parte dintre primele sale decizii, o decizie curajoasă cu care să restabilească legitimitatea Statelor Unite în lume, și un gest pentru comunitatea musulmană. Cu toate acestea, termenul limită auto-impus pentru închiderea Guantánamo a expirat la 22 ianuarie și mai sunt încă 192 de prizonieri.

Dacă guvernele Uniunii Europene doresc cu adevărat să stabilească o relație strategică autentică, trebuie să sprijine decizia președintelui Obama, și cel mai bun mod de a face acest lucru este să accepte prizonierii sau

deținuții de la Guantánamo. Spania și alte țări ale Uniunii Europene s-au implicat deja pe baza declarației comune din 15 iunie care a fost menționată și care a stabilit un cadru comun pentru primirea deținuților.

Cu toate acestea, deși din punct de vedere tehnic este vorba de decizii unilaterale și suverane ale statelor membre, Uniunea Europeană trebuie să acționeze la unison pentru a-și demonstra sprijinul pentru o decizie comună a Uniunii Europene pe care Parlamentul, și în special Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, a solicitat-o în câteva ocazii.

Este vorba de 50 de prizonieri: cei care corespund condițiilor de eliberare. Este o cifră care ar trebui să fie abordabilă pentru cele 27 de state. În completarea mecanismelor existente pentru schimbul de informații între statele membre și țările care sunt membre ale spațiului Schengen și care iau parte la primirea prizonierilor, trebuie să avem un schimb de informații și experiențe privind practicile corespunzătoare pentru integrarea socială a foștilor deținuți.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) În primul rând, aș dori să le mulțumesc reprezentanților Consiliului și ai Comisiei pentru atitudinea proactivă legată de Guantánamo. Guantánamo a fost o anomalie și o rușine din prima zi, de când a fost deschisă această închisoare. Deschiderea sa ar putea fi probabil mai ușor de înțeles în contextul atacurilor șocante de la 11 septembrie, dar au trecut ani de atunci. Cu toate acestea, rușinea de la Guantánamo continuă și, de fapt, și o resimțim în permanență noi toți cei care credem în valorile civilizației occidentale, cum ar fi respectul pentru drepturile omului și pentru statul de drept.

În această dimineață, am nimerit pe un site al unei organizații guvernamentale numită Grupul operativ comun de la Guantánamo. Ați râde, dacă descrierea pe care o fac situației din Guantánamo nu ar fi atât de tristă: este descrisă ca un hotel de cinci stele și ca un loc cu tot confortul de care ai nevoie. Este momentul să facem apel la dl Obama să închidă această rușine și să ne scutească de astfel de ipocrizii.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Dnă președintă, sper și eu că se face totul la nivel european pentru a încuraja statele membre să își asume responsabilitatea și să primească deținuții de la Guantánamo care s-au dovedit nevinovați. Sunt victime și trebuie găzduiți în siguranță în spațiul european.

Însă toată lumea știe că închiderea Guantánamo nu înseamnă sfârșitul problemelor legate de drepturile omului și lupta împotriva terorismului, nici în Statele Unite, nici în Europa. În Statele Unite, după cum ați spus, legea antiterorismului permite încă arestul preventiv nelimitat și procesele în fața tribunalelor militare. În Europa, prizonierii de la Guantánamo nu au căzut pur și simplu din cer. Cred că suntem foarte departe de a fi făcut lumină în această problemă.

Dna Hautala a vorbit, pe bună dreptate, despre ancheta parlamentară încheiată la 22 decembrie de către Lituania. Este un lucru care trebuie într-adevăr apreciat. Este exemplar. Trebuie să servească drept exemplu. Încă nu am tras concluziile din aceste practici ilegale de pe teritoriul european, și consider că aceasta este atribuția Comisiei Europene; este atribuția Consiliului.

Trebuie să facem o analiză profundă a tuturor consecințelor pe care le antrenează practicile ilegale care au avut loc și care au condus la deschiderea Guantánamo, o decizie în care statele membre au fost complice pe deplin.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Dnă președintă, în primul rând, am aflat foarte recent că centrul de detenție de la Guantánamo nu va fi închis în 2010, după cum a fost planificat, ci în 2013 - cu alte cuvinte, la sfârșitul mandatului președintelui Obama. Cu toate că durează mai mult decât era prevăzut, trebuie să ne bucurăm că procesul de închidere este în curs de desfășurare, deoarece ar fi putut fi oprit. Este un răspuns la o dorință exprimată de Europa. Într-adevăr, nu putem, pe de o parte, să criticăm Statele Unite de ani de zile pentru centrul Guantánamo și, pe de altă parte, să nu demonstrăm noi înșine voința reală sau ambiția de a contribui la rezolvarea acestei probleme.

Cu puțin timp în urmă, m-am întâlnit cu Ministrul de Justiție al Statelor Unite, Eric Holder, care mi-a explicat dimensiunea sarcinii, dar care mi-a împărtășit, în același timp, dorința și voința Statelor Unite de a beneficia de sprijinul statelor membre europene. Sprijinul în vederea închiderii centrului de detenție constă în disponibilitatea noastră de a primi deținuți în Europa. Prin urmare, trebuie să ajutăm Statele Unite, ca parte a efortului coordonat, să închidă capitolul acestei instituții pe care noi, europenii, am contestat-o de mulți ani.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) De ce trebuie Uniunea Europeană să suporte consecințele politicii americane? Ar fi mai simplu să facem apel la America și la președintele său, care își îndeplinește promisiunea pre-electorală - pe care de altfel o susțin mulți lideri politici - de a rezolva această problemă mare și nedorită.

Cu toate acestea, Uniunea Europeană are multe în comun cu acest lucru. Teroriștii au amenințat și atacat și UE și continuă să amenințe întreaga lume, din care UE este o parte integrantă. Am uitat deja metroul din Londra, Germania, Olanda, Spania și zecile de tentative teroriste deșuate? Prin urmare, este o problemă pe care o împărtășim cu America. Ne afectează pe noi toți.

În această etapă, atenția noastră trebuie să se concentreze în special pe prevenirea și eliminarea efectelor negative asupra acestor oameni, antrenând toate eforturile posibile pentru a ajuta acești oameni să se reintegreze social, astfel încât să se poată întoarce la o viață normală și decentă de civili alături de familii.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Dnă președintă, aș dori să subliniez problema pusă în discuție recent de dna Flautre. Este foarte important să îl ajutăm pe președintele Obama să închidă Guantánamo. Este un lucru pe care îl solicităm de mult timp, și este esențial să avem și în Uniunea Europeană sprijinul necesar pentru a primi toate persoanele pe care administrația Obama ne solicită în prezent să le primim.

Însă nu trebuie să uităm că, în mare măsură, această închisoare a existat și pentru că a fost încurajată de Europa. Prin urmare, avem o responsabilitate istorică pe care în niciun caz nu o putem ascunde. Trebuie să sprijinim închiderea Guantánamo dar în același timp, este esențial să ne asumăm responsabilitatea ca europeni, pentru că este o responsabilitate europeană.

Mult timp, Europa a ales să închidă ochii, de exemplu, în cazul avioanelor. În timpul mandatului său de premier portughez, actualul președinte al Comisiei Europene a autorizat și a permis zboruri deasupra teritoriului portughez pe ruta către Guantánamo. Doamnelor și domnilor din Consiliu și din Comisie, această responsabilitate istorică nu poate fi permisă, în niciun caz.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dnă președintă, cu toții suntem de acord să oferim un sprijin practic pentru decizia Statelor Unite de a închide centrul de detenție de la Guantánamo și, desigur, îndemnăm statele membre ale Uniunii să accepte deținuți.

Este general acceptat că Guantánamo a fost o greșală din partea Statelor Unite ale Americii în încercarea lor de a lupta împotriva terorismului. Cu toate acestea, trebuie să garantăm că în viitor nu se vor repeta erori similare, și mai ales nu în Europa. Din păcate însă, raportul care urmează a fi prezentat chiar înainte de Consiliul ONU pentru drepturile omului, din martie 2010, ridică suspiciuni serioase cu privire la practica detenției secrete a suspecților în statele membre ale Uniunii Europene, cum ar fi Marea Britanie, România și Polonia.

Nu putem condamna un astfel de comportament militând pentru închiderea Guantánamo, pe de o parte, și, pe de altă parte, să tolerăm un comportament similar pe care, probabil, nu îl considerăm chiar atât de grav. Noi toți trebuie să ne asumăm propriile responsabilități.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Dnă președintă, aș dori să încep cu ceea ce a spus antevorbitorul meu. Pentru că, dle Papanikolaou, ați afirmat în mod categoric că au existat închisori ilegale în Europa, inclusiv în Polonia și România. Ca polonez, doresc să spun clar că nu există nicio dovadă solidă că astfel de închisori au existat în Polonia. Este primul meu comentariu. Cel de-al doilea comentariu: nu cred că există vreo dispută între noi, în acest Parlament, despre faptul că Guantánamo trebuie să înceteze să existe. Cu toate acestea, este evident că închiderea Guantánamo va fi un proces foarte complicat, la care însă nimeni nu dorește să contribuie. Trebuie să ne întrebăm ce putem face. Aș dori să adresez următoarea întrebare: au fost făcute schimbări în privința tehnicilor folosite pentru găzduirea și interogarea prizonierilor? Pentru că vorbim de multe metode folosite acolo - de la scufundarea capetelor prizonierilor în apă până la privarea lor de somn timp de multe nopți. Suntem siguri că aceste tehnici inumane nu se mai folosesc acolo în prezent?

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Mă bucur că mulți dintre colegii mei sunt atât de scandalizați de încălcările flagrante ale drepturilor omului care au loc în Guantánamo în numele combaterii terorismului. Cu toate acestea, nu pot lua în serios această scandalizare decât dacă, în sfârșit, ca răspuns la numeroasele mele declarații, vă veți asuma un angajament de a analiza o problemă similară cu Guantánamo care există aici, în interiorul UE, în Ungaria. Repet, pentru a mia oară, că în Ungaria doisprezece persoane care aparțin opoziției politice se află în arest preventiv de aproximativ un an pentru acuzații de terorism, că sunt ținute în aceleași condiții iar drepturile lor de procedură penală sunt încălcate la fel de mult ca cele ale prizonierilor de la Guantánamo. Aș solicita colegilor mei deputați să indice cu amabilitate prin ridicarea mâinii, care dintre dvs. dorește să ia acest caz în serios și să se implice într-o investigație detaliată. Aștept ca dna președintă și colegii mei să ridice mâna.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dnă președintă, aș dori să discut două chestiuni foarte specifice care au fost menționate aici: una de dl Salafranca și cealaltă de dl Scholz.

Prima chestiune se referă la Yemen. Cu privire la Yemen, nu am nicio dovadă că a fost luată sau va fi luată o decizie specifică care să lege Yemen de prizonierii care vin de acolo și sunt în Guantánamo. Situația din Yemen a fost subiectul concluziilor primei reuniuni a Consiliului Afacerilor Externe din istoria Uniunii. A avut loc doar o reuniune ordinară a Consiliului Afacerilor Externe, în 25 ianuarie, și în concluzia adoptată Yemen a fost invitat să realizeze un program de reforme politice majore, dar nu s-a făcut nicio referință la chestiunea Guantánamo. Desigur, sprijinim aceste concluzii, precum și conferința care a avut loc la Londra la 27 ianuarie.

În privința aluziei făcute de dl Scholz la situația din golful Guantánamo și la posibilitatea ca statutul său teritorial să fie schimbat, este o chestiune care decurge din tratatul internațional din 1903 dintre Statele Unite și Cuba. Prin urmare, este o chestiune exclusiv bilaterală între Cuba și Statele Unite.

Consider că există un acord general asupra faptului că închisoarea Guantánamo reprezintă o serie de încălcări grave ale drepturilor omului și aberații juridice care nu pot fi tolerate, pe care nu dorim să le repetăm, și pe care Uniunea Europeană le-a criticat sever. Din acest motiv, dorim să colaborăm cu președintele Statelor Unite, care a decis să închidă Guantánamo și închisoarea. În plus, el a decis că va avea loc o revizuire a politicii închisorilor din Statele Unite.

Comentariile dlui Vajgl despre necesitatea intrinsecă de a închide această închisoare din cauza încălcărilor masive ale drepturilor omului, precum și alte comentarii care au fost făcute aici au, prin urmare, un fundament solid. Mai mult, consider că faptul că încălcări ale drepturilor omului au loc în alte țări din lume sau din Europa nu înseamnă că această situație nu trebuie să fie criticată sau că nu trebuie să lucrăm pentru a ne asigura că acest lucru nu se va mai întâmpla din nou. Și mă refer aici la discursul dlui Nattress, deoarece sunt sigur că este de acord că în Europa nu există nimic similar cu închisoarea de la Guantánamo.

Uniunea Europeană și Statele Unite au analizat temeinic această chestiune. Am menționat declarația din 15 iunie de anul trecut, în care Statele Unite și Uniunea Europeană s-au angajat să lucreze pentru consolidarea drepturilor omului și a luptei împotriva terorismului. Acest lucru se referă la încălcarea drepturilor omului din închisoarea de la Guantánamo, dar și la faptul că lupta împotriva terorismului trebuie să se desfășoare cu respectarea absolută a libertăților, a drepturilor fundamentale și a legalității. Este important să respectăm aceste principii. Prin urmare, sunt pe deplin de acord cu ce a spus dl Coelho despre importanța contribuției Uniunii Europene.

Dar nu este vorba doar despre decizia Statelor Unite de a închide Guantánamo, cu toate problemele pe care acest proces le implică și pe care le-am discutat în primul meu discurs. Trebuie, de asemenea, să recunoaștem faptul că președintele Obama se desparte într-adevăr de trecut. Ceea ce înseamnă că întoarce o nouă filă, nu numai în ceea ce privește Guantánamo, ci și toate practicile asociate cu Guantánamo. Consider că este o realitate care reiese foarte clar dintr-o analiză a măsurilor pe care președintele Obama le-a adoptat.

A pus capăt detențiilor secrete ale CIA și a dispus ca de acum înainte, toți prizonierii Statelor Unite să fie înregistrați la Comitetul Internațional al Crucii Roșii. A pus capăt tehnicilor extreme de interogare, inclusiv celor practicate de CIA. Acest lucru înseamnă că anchetatorii SUA nu mai pot folosi invoca pentru justificare avizele juridice referitoare la tortură și tehnicile de interogare care au apărut după 11 septembrie, ceea ce, cu siguranță, înseamnă un nou început. De asemenea, a existat o reexaminare a politicii de transfer pentru a se asigura ca este în conformitate cu legislația internațională.

Este un lucru pe care îl apreciem și pe care l-am salutat în declarația comună. Salutăm faptul că s-a realizat o revizuire completă a politicii Statelor Unite referitoare la detenție, transfer, judecată, interogare și lupta împotriva terorismului. Prin urmare, am afirmat explicit în declarație că am luat act de angajamentului Statelor Unite de a reanaliza toate chestiunile legate de securitate și de a realiza o revizuire amplă a politicilor întreprinse, datorită ordinului semnat de către președintele Obama la 22 ianuarie 2009.

Consider că este un lucru care trebuie subliniat. Și care poate fi realizat prin cooperare, după cum a punctat foarte explicit dna Muñiz de Urquiza: prin cooperarea cu Statele Unite. Europa a criticat de nenumărate ori închisoarea și, în măsura posibilului, Europa trebuie să coopereze, cu toate că există două tipuri de limitări. Una care afectează Statele Unite, pentru că, în ultimă instanță, trebuie să fie aplicată legislația Statelor Unite și suveranitatea Statelor Unite. Cealaltă ține de faptul că statele membre ale Uniunii Europene decid la rândul lor în mod suveran suveran dacă să accepte prizonierii din Guantánamo.

Președinția în exercițiu a Consiliului este bineînțeles total în favoarea cooperării și încurajării cooperării, respectând, în același timp, dreptul la securitate al fiecărei țări și al fiecărui cetățean, drept care se constituie într-un alt principiu ce trebuie luat în considerare. Prin urmare, după cum a declarat dna Gomes, trebuie să promovăm cooperarea dintre Statele Unite și Uniunea Europeană, dar și cooperarea dintre statele membre ale Uniunii.

Trebuie să cooperăm între noi, trebuie să avem un dialog între noi și parte din acest dialog trebuie să meargă dincolo de problema specifică legată de Guantánamo. Această chestiune a fost menționată în câteva discursuri, de exemplu, ale dnei Hautala și al dlui Czarnecki: subiectul victimelor. Consider că este unul dintre domeniile cuprinse în dialog pe care ar trebui îl punem în aplicare în relațiile noastre cu Statele Unite. Consider că dialogul cu privire la victimele diferitelor crime teroriste este o chestiune care trebuie să fie abordată în viitor, și care în prezent face deja obiectul unui dialog profund cu Statele Unite.

Aș dori să închei prin a spune că Uniunea Europeană s-a exprimat foarte clar în favoarea închiderii închisorii Guantánamo. Uniunea Europeană s-a exprimat foarte clar cu privire la faptul că drepturile omului și libertățile fundamentale nu trebuie să fie încălcate, indiferent de motive și, desigur, s-a exprimat foarte clar în favoarea luptei împotriva terorismului și a necesității de a coopera cu Statele Unite. Este o poziție credibilă, dat fiind faptul că a avut loc o schimbare radicală incontestabilă, o schimbare radicală evidentă care se rupe de trecut în ceea ce privește politica de combatere a terorismului a Statelor Unite și a președintelui Obama, precum și o întreagă serie de politici referitoare la detenție, transfer și interogare. Aceasta este poziția pe care trebuie să o consolidăm și la a cărei concretizare trebuie să contribuim. Poziția Consiliului este, prin urmare, de cooperare clară cu Statele Unite pentru a realiza ceea ce dorim cu toții, și anume o închidere permanentă a închisorii Guantánamo.

Paweł Samecki, membru al Comisiei. – Dnă președintă, în primul rând, doresc să reiterez că noi considerăm că este în interesul tuturor din Uniunea Europeană ca centrul de detenție de la Guantánamo să fie închis și, cum am menționat anterior, Comisia așteaptă ca în viitorul apropiat administrația americană să realizeze progrese în procesul de închidere a Guantánamo.

Referindu-mă la intervenția dlui Scholz, aș dori să subliniez, încă o dată, că noi considerăm că responsabilitatea principală în problema Guantánamo îi revine Statelor Unite. Cu toate acestea, Comisia este de părere că noi, Uniunea Europeană, trebuie să dăm dovadă de cât mai multă disponibilitate în rezolvarea chestiunii și administrația Obama a adoptat deja câteva măsuri importante. Acestea au fost menționate de către dl ministru.

Ca răspuns la întrebarea dlui Zemke, trebuie, într-adevăr, să menționăm că Obama a interzis folosirea măsurilor și tehnicilor de interogare extreme, și salutăm acest pas.

Ca răspuns la întrebarea dlui Salafranca Sánchez-Neyra despre cei 50 de deținuți a căror soartă nu este încă decisă, considerăm că administrația SUA va continua cele 50 de cazuri și vor ajunge la o concluzie sau la o soluție similară cu cele realizate în cazurile anterioare.

Comisia nu a primit încă raportul grupului operativ, prin urmare nu vă putem da nicio clarificare specifică dar, în general, considerăm că dorim un proces drept pentru toți.

În cele din urmă, considerăm că trebuie să continuăm să sprijinim o abordare coordonată a UE a situației și vom aprecia contribuția și eforturile Parlamentului în această privință.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

12. Obiectivele principale pentru Conferința părților contractante la CITES (dezbateră)

Președintele. – Următorul punct este dezbateră privind:

– întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată de Jo Leinen, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară Consiliului privind obiectivele principale pentru Conferința părților contractante la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) de la Doha, 13-25 martie 2010, (O-0145/2009 – B7-0003/2010), și

– întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată de Jo Leinen, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară Consiliului cu privire la obiectivele cheie pentru Conferința părților contractante

la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) de la Doha, 13-25 martie 2010 (O-0146/2009 – B7-0004/2010).

Jo Leinen, autor. – (DE) Dnă președintă, dnă președintă în exercițiu a Consiliului, dle Samecki, 2010 este Anul Internațional al biodiversității și UE urmează să inițieze nouă strategie pentru biodiversitate, cu alte cuvinte, pentru protejarea florei și faunei în interiorul Uniunii Europene. Uniunea Europeană și-ar consolida semnificativ credibilitatea dacă s-ar implica și la nivel internațional în protejarea per ansamblu a florei și faunei pe cale de dispariție și dacă și-ar oferi sprijinul în acest proces.

Cea de-a 15-a Conferință a părților contractante din Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) care va avea loc luna viitoare la Doha reprezintă un prilej în acest sens. UE trebuie să devină avocatul tuturor speciilor care, din cauza a diferiți factori dar, în special, a supraexploatarei sau a practicilor distructive și ilegale, sunt pe cale de dispariție sau chiar amenințate cu dispariția. Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a dezbătut această chestiune în detaliu și mâine, în plen, va prezenta o propunere pentru o recomandare și am fi foarte încântați dacă Consiliul și Comisia ar sprijini aceste recomandări.

Din cauza constrângerilor de timp, voi menționa doar câteva exemple de specii care, după părerea mea, au nevoie de un nivel mare sau chiar foarte mare de protecție. În primul rând, elefantul african. Ne opunem categoric eliminării acestui animal din Anexa I și încadrării lui în Anexa II. Interzicerea comerțului internațional, în special cu fildeș, trebuie să rămână în vigoare. În al doilea rând, este vorba de tigru asiatic. În prezent este pe cale de dispariție, și solicităm regulamente de protecție mai stricte pentru multe părți ale Convenției, în special pentru a împiedica comerțul ilegal cu părți ale corpului și produse derivate de la tigrul. Știm că în Asia există o piață mare pentru oasele de tigrul și părți ale tigrului, fapt care amenință existența acestui animal. În al treilea rând, este vorba de protecția ursului polar. Schimbările climatice amenință habitatul acestei specii și, de asemenea, există o creștere a comerțului cu părți ale corpului urșilor polari. Prin urmare, suntem în favoarea unei reclasificări a ursului polar din Anexa II în Anexa I. De asemenea, aș dori să menționez protejarea diferitelor specii de rechini. Diferite specii de rechin sunt pescuite în exces, în special rechinul comun și rechinul câine de mare, însă și alte specii de rechin sunt, de asemenea, afectate.

Până la acest punct, există un consens între noi. Intervine însă acum o chestiune controversată. Sursa controverselor este clasificarea tonului roșu de Atlantic, care se găsește în Mediterana și Atlantic. Doamnelor și domnilor, suntem conștienți de recomandările grupului de lucru ad-hoc al FAO, care dorește ca tonul roșu de Atlantic să rămână încadrat în Anexa II. Cu toate acestea, suntem, de asemenea, conștienți de propunerea comisiei științifice CITES, care dorește să clasifice tonul roșu de Atlantic în Anexa I. Propunerea se întemeiază pe datele care dezvăluie situația acestei specii. Stocurile de ton roșu de Atlantic au scăzut cu 75 % între 1957 și 2007 și doar în ultimii zece ani s-a înregistrat o scădere de 60,9 %. Avem de-a face cu o dinamică și o accelerare a ritmului de creștere a riscului care amenință acest pește, astfel că, în cadrul comisiei, marea majoritate am fost de părere că această specie trebuie inclusă în Anexa I.

Acest lucru înseamnă că restricțiile și interzicerile vor viza doar flotele de pescuit internaționale, pescuitul local nefiind afectat. Prin urmare, micii pescari locali pot continua să pescuiască acest pește, conservarea peștelui în ecosistem fiind, în orice caz, mai importantă decât oferta nelimitată de sushi și sashimi. Acesta este conflictul cu care ne confruntăm. Trebuie să gândim pe termen lung și să protejăm în mod corespunzător tonul roșu de Atlantic, clasificându-l în Anexa I.

Silvia Iranzo Gutiérrez, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (ES) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, este o mare onoare pentru mine să fiu prezentă aici din partea președinției în exercițiu a Consiliului. Vă sunt recunoscătoare pentru interesul manifestat în ceea ce privește pozițiile care vor fi adoptate la următoarea Conferință a părților contractante din Convenția CITES - Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție - care va avea loc la Doha (Qatar), între 13 și 25 martie.

Consiliul consideră că Convenția de la Washington este un instrument fundamental pentru protecția speciilor de faună și floră care sunt în pericol de dispariție. Prin urmare, trebuie să jucăm un rol activ pentru a garanta că CITES va continua să funcționeze ca un instrument eficient pentru realizarea obiectivului său dual de conservare și management durabil al resurselor naturale.

În această privință, trebuie subliniat faptul că Uniunea Europeană aplică regulamente mult mai restrictive decât Convenția, folosind principiul precauției pentru a menține la un anumit nivel sau, dacă este necesar, pentru a reduce pierderea biodiversității.

Următoarea Conferință a părților contractante, care va avea loc la Doha în luna martie, numită „COP XV”, este o ocazie excelentă de a dezbate o serie de propuneri care vizează modificarea clasificării diferitelor specii de floră și faună din anexele la Convenție, în conformitate cu nivelul amenințării, precum și alte propuneri pentru îmbunătățirea aplicării și respectării Convenției.

Uniunea Europeană va juca un rol constructiv în Conferința părților contractante, și sunt deosebit de interesată să ascult părerile Parlamentului cu privire la diferitele chestiuni pe care le avem în agendă.

Am urmat cu interes dezbaterile care au avut loc în Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a Parlamentului pentru a elabora rezoluția care înțeleg că va fi supusă la vot mâine, referitoare la obiectivele strategice pe care Uniunea Europeană trebuie să le stabilească pentru conferință.

Trebuie să spun că Consiliul așteaptă încă o propunere din partea Comisiei referitoare la poziția pe care Uniunea Europeană trebuie să o adopte cu privire la documentele și propunerile prezentate la Conferința părților pentru dezbateri și, dacă este cazul, pentru adoptare. Prin urmare, este dificil în acest moment să dăm răspunsuri detaliate referitoare la aceste chestiuni.

Imediat ce Consiliul primește propunerea din partea Comisiei, președinția suedeză va garanta că este analizată și că decizia adecvată poate fi adoptată înainte de începerea Conferinței părților. De asemenea, președinția spaniolă va informa Parlamentul cu privire la poziția Consiliului, imediat ce a fost convenită.

La fel ca la reuniunile anterioare ale Conferinței părților contractante la CITES, statele membre vor coopera pentru a apăra poziția convenită în cadrul Uniunii Europene, și vor garanta că aceasta este în conformitate cu politicile Uniunii.

Este important să subliniem în această privință că orice modificare adusă anexelor la CITES trebuie să se bazeze pe criteriile de includere stabilite în Convenție, care iau în considerare starea de conservare a speciilor implicate.

Aceste modificări trebuie, de asemenea, să țină cont de importanța controalelor în contextul CITES pentru a îmbunătăți starea de conservare, pentru a minimiza sarcinile administrative inutile și pentru a garanta că resursele sunt alocate direct pentru zonele care suscită o îngrijorare reală pentru conservare.

Încă o dată, Conferința părților contractante la CITES va trebui să adopte decizii esențiale pentru a proteja speciile amenințate de supra-exploatarea încurajată, poate, de comerțul internațional.

Uniunea Europeană trebuie să garanteze faptul că această Convenție continuă să fie un instrument esențial care poate contribui la conservarea și managementul durabil al resurselor prețioase de floră și faună sălbatică.

Președinția, în cooperare cu statele membre și Comisia, vor participa la conferința de la Doha în acest spirit, și vor lucra constructiv pentru a asigura succesul său.

Doamnelor și domnilor, aștept să aud părerile dvs referitoare la obiectivele care trebuie promovate la această a 15-a Conferință a părților contractante la CITES, pe care le voi transmite Consiliului. Știu că Consiliul are sprijinul Parlamentului pentru participarea la această conferință, obiectivul comun fiind ca această Convenție CITES să contribuie în continuare în mod semnificativ la dezvoltarea durabilă a planetei noastre, în propriul nostru beneficiu, și în beneficiul generațiilor viitoare.

Paweł Samecki, membru al Comisiei – Dnă președintă, următoarea a 15-a Conferință a părților contractante oferă, într-adevăr, o oportunitate unică de a ameliora conservarea și situația numeroaselor specii afectate de comercializare.

Uniunea Europeană este una dintre piețele importante pentru produsele faunei sălbatice. Prin urmare, are o responsabilitate specifică pentru a garanta durabilitatea comerțului cu animale sălbatice și faptul că în cadrul Convenției CITES vor fi adoptate norme internaționale ferme în acest sens.

Garantarea faptului că comerțul internațional nu periclitează supraviețuirea speciilor de plante și de animale pe cale de dispariție este o prioritate a Comisiei. În această privință, UE joacă un rol major în cadrul CITES, pe care și-l va asuma și la următoarea reuniune. În următoarele zile, Comisia va adopta o propunere cu privire la poziția UE în cadrul acestei reuniuni. Poziția comună a UE va fi apoi adoptată de către Consiliu.

În dezbaterile sale cu statele membre, Comisia se va asigura că poziția comună finală sprijină măsurile ambițioase și bazate pe știință. De asemenea, aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru poziția sa referitoare

la cele mai importante chestiuni care vor fi dezbătute la Conferința părților contractante la CITES. Această rezoluție transmite un mesaj clar de care trebuie să ținem cont.

Deși poziția detaliată a Uniunii Europene nu a fost încă finalizată, pot explica principiile și prioritățile care vor ghida deciziile noastre referitoare la cele mai sensibile chestiuni ce vor fi dezbătute la Doha.

În primul rând, Uniunea Europeană consideră că CITES este un instrument corespunzător pentru reglementarea comerțului tuturor speciilor care au fost afectate de comercializare. Este cazul speciilor terestre, marine, precum și al speciilor care fac, sau nu, obiectul intereselor comerciale importante.

În acest sens, Uniunea Europeană a prezentat propunerile pentru reglementarea comerțului cu două specii de rechini: rechinul comun și rechinul câine de mare. Este extrem de important că, în sfârșit, rechinii sunt protejați cum se cuvine, după decenii de pescuit excesiv.

O clasificare conform Anexei II la CITES ar putea pune capăt comerțului internațional nereglementat cu produse din rechini, unul din factorii cheie ai exploatării lor. O astfel de clasificare va permite doar comerțul cu produse din rechini provenind din stocurile gestionate durabil.

Uniunea Europeană își propune, de asemenea, să asigure protecția conferită de CITES tigrlui, care este una dintre speciile cele mai amenințate cu dispariția din lume. 2010 este anul internațional pentru tigrii și este o oportunitate perfectă de a consolida mecanismele actuale ale CITES pentru a permite o luptă nemiloasă împotriva comerțului ilegal cu această specie, precum și ameliorarea transparenței în zonele în care populațiile de tigri sunt conservate.

De asemenea, aș dori să abordez una dintre cele mai importante propuneri pe care și Parlamentul a identificat-o clar. Prima se referă tonul roșu de Atlantic. Trebuie să repet că nu există o poziție definitivă în legătură cu această chestiune. Ce pot să vă spun este că există o preocupare în cadrul Comisiei referitoare la starea actuală a stocului și că ne străduim să găsim o propunere corespunzătoare care va ajuta la abordarea corectă a acestei probleme la nivel internațional. Poziția finală a Comisiei va ține cont de cele mai recente informații științifice legate de stoc și de rezultatul reuniunii Comisiei Internaționale pentru conservarea tonului de Atlantic care a avut loc în noiembrie anul trecut.

A doua poziție se referă la elefanți și comerțul cu fildeș. Este o problemă veche și controversată în cadrul CITES, în special între țările africane. Comisia este foarte îngrijorată de nivelul ridicat al braconajului elefanților și al comerțului ilegal cu fildeș care a fost observat recent.

Protecția elefanților trebuie să fie consolidată și Comisia nu va sprijini soluțiile care ar putea conduce la o creștere a braconajului. În acest context, considerăm că nu ar fi adecvat ca următoarea Conferință a părților să convină asupra unei reluări a comerțului cu fildeș.

De asemenea, considerăm că propunerile trimise la CITES în scopul de a reîncadra unele populații de elefanți din Anexa I la CITES în Anexa II trebuie să fie evaluate obiectiv pe baza normelor convenite în cadrul CITES.

Permiteți-mi acum să spun câteva cuvinte despre propunerea SUA referitoare la interzicerea comerțului internațional cu urși polari. Suntem cu toții conștienți de faptul că topirea ghețarilor arctici amenință dramatic supraviețuirea acestei specii. În primul rând, acest lucru trebuie abordat printr-o politică foarte ambițioasă privind schimbările climatice și consider că UE a indicat în mod clar direcția care trebuie urmată. De asemenea, considerăm că merită să analizăm modalitățile de atenuare a oricărei alte posibile amenințări la adresa acestei specii. Comerțul internațional este limitat, dar poate exacerba presiunea asupra speciei. Poziția noastră finală va depinde de felul în care măsura propusă de către Statele Unite oferă reale beneficii pentru conservarea unei specii.

În cele din urmă, în ceea ce privește problema coralilor, nu există nicio îndoială că au fost adunați în exces corali roșii și roz în multe regiuni ale lumii. La ultima reuniune CITES din 2007, Uniunea Europeană a susținut o propunere a Statelor Unite pentru reglementarea comerțului internațional cu ambele specii și, din nou, am fost cosponsori ai propunerii SUA pentru COP15. Consider că sprijinul acordat de Uniunea Europeană trebuie să fie coerent, deoarece noile informații disponibile nu demonstrează nicio ameliorare a situației. De asemenea, aș dori să subliniez faptul că o astfel de reglementare, nu ar conduce în niciun caz la interzicerea comerțului, ci doar ar garanta faptul că comerțul este posibil numai în măsura în care este durabil.

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK*Vicepreședinte*

Sirpa Pietikäinen, în numele Grupului PPE. – Dle președinte, în ceea ce privește deciziile CITES, am convingerea că procedura de luare a deciziilor ar trebui să fie transparentă și bazată numai pe argumente științifice solide. Rezoluția Parlamentului privind urșii polari, elefanții, tigrii, felinele mari asiatice și rechinii pornește de la aceste premise.

Aș vrea să ridic o serie de probleme, legate mai ales de includerea tonului roșu în apendicele I la convenția CITES. În primul rând, în marea ei majoritate, comunitatea științifică este de acord că, pentru a se asigura existența speciei în viitor, este necesară o interdicție a comerțului internațional. Conform CICTA, biomasa stocului de reproducere este în prezent mai redusă cu peste 15 % față de momentul când a început activitatea de pescuit. Din aceste estimări științifice rezultă că teama ca reproducătorii să dispară practic până în 2012 este întemeiată.

Majoritatea experților din comitetul de consiliere ad hoc al FAO consideră că dovezile disponibile indică necesitatea de a include tonul roșu de Atlantic în apendicele I la CITES și au afirmat că această încadrare ar asigura cel puțin reducerea capturilor nesustenabile recente din estul Atlanticului și din Mediterana. Din cauza faptului că acest comitet trebuie să ia decizii unanime și a opoziției puternice din partea Japoniei, sugestia finală a comitetului a fost diferită. Cu toate acestea, părerea majorității neîndoielnice din comitet nu poate fi ignorată. Mai mult decât atât, pe baza deciziilor oamenilor de știință, s-a concluzionat că au fost întrunite condițiile pentru includerea tonului roșu în apendicele I la convenția CITES.

De multe ori este vorba de atitudini politice, însă nu putem face compromisuri și nu ne putem târgui atunci când în joc se află biodiversitatea și extincția speciilor. Dacă nu există pește, nu există pescuit.

Kriton Arsenis, în numele Grupului S&D. – (EL) Dle președinte, dl Leinen a atins toate punctele pe care voiam să le discut, astfel încât mă voi concentra în principal asupra problemei tonului.

Trebuie să analizăm neapărat această problemă din punct de vedere științific. Tonul roșu este în pericol iminent de extincție. Din acest motiv, protecția absolută împotriva comerțului global, cu alte cuvinte, împotriva comerțului în afara Uniunii Europene, este unica soluție adecvată. Secretariatul CITES a anunțat săptămâna trecută că propune includerea tonului în apendicele I, ceea ce înseamnă interzicerea comerțului global.

A declarat, citez: „Secretariatul este de acord cu majoritatea experților din comitetul ad hoc de consiliere al FAO că aceste specii îndeplinesc criteriile pentru includerea în apendicele I.” Cu alte cuvinte, susține această propunere în propunerea corespunzătoare a FAO, care este bazată pe propunerea CICTA.

Deci partea științifică a dezbaterii este clară. Haideți să o examinăm acum din punct de vedere politic și social. Stocurile de ton sunt într-un declin dramatic. Agențiile științifice susțin că, dacă nu se interzice comerțul global, în câțiva ani nu va mai exista ton roșu. Până acum, reglementarea pescuitului nu a dat rezultate. Deși CICTA a propus pentru 2008 capturi de 19 000 de tone de ton roșu, s-a estimat că volumul capturilor s-a ridicat la 50 000 de tone.

Propunem să se oprească astăzi comerțul global, cât mai avem timp să salvăm tonul, să continue comerțul în Uniunea Europeană, care nu este sub incidența CITES și, în același timp, propunem ca Uniunea Europeană să despăgubească pescarii și întreprinderile afectate de interzicerea exporturilor.

Grupul S&D a depus un amendament în acest scop. Acesta va permite refacerea stocurilor de ton și reluarea comerțului. În această sens, s-au luat măsuri excepționale pentru a ca ridicarea interdicției asupra comerțului global să aibă loc imediat ce se vor fi redresat stocurile de ton și nu treptat, după cum se prevede în cazul altor specii. Dacă nu este interzis comerțul global, atunci stocurile de ton roșu vor scădea dramatic, sectorul pescuitului se va prăbuși și nimeni nu va avea dreptul la despăgubiri.

Dacă dorim cu adevărat să protejăm pescarii, trebuie să susținem includerea tonului în apendicele I la convenția CITES. Altfel, se vor pierde pentru totdeauna locuri de muncă și o specie minunată și unică.

Chris Davies, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, ziua de astăzi ar trebui să reprezinte un nou început pentru Europa, însă ce se întâmplă de fapt? Avem un comisar și un ministru care frunzăresc pur și simplu propunerile. Nu este vina dumneavoastră, dle comisar, însă vă rog să mergeți să transmiteți colegiului că avem nevoie de dezbateri cu comisarii responsabili cu problemele în cauză.

Este aproape la fel de rușinos ca rezoluția în discuție, care pur și simplu enumeră speciile care se confruntă cu extincția: este expresia eșecului omenirii de a face planuri pentru viitor. Desigur, problema tonului roșu, specie prezentă numai în apele europene, care va domina fără îndoială dezbaterea, dezvăluie și subliniază cu adevărat această chestiune. Este cel mai scump pește din lume, fiecare exemplar fiind vândut cu zeci de mii de euro. Japonia își face rezerve masive. Japonia, unde se pare că termenul „conservare” înseamnă de fapt cumpărare în masă, omoară peștii și îi congelează 20 sau 30 de ani, pentru a-i putea mânca în câteva decenii. Până atunci nu vor mai exista pești în Mediterana, însă oamenii vor mai putea mânca sushi dacă își vor permite.

Având în vedere cât de mulți bani se pot face, nu este deloc surprinzător că avem de-a face cu implicarea crimei organizate în industria pescuitului. Mafia se implică în acest domeniu. Și apoi ne întoarcem privirea către CICTA, Comisia internațională pentru conservarea tonului de Atlantic. „Conservarea tonului!” Efectivele speciei au scăzut cu 80-90 %. Ne confruntăm cu extincția și avem un organism care se presupune că a fost înființat pentru a proteja tonul! Acest organism a eșuat complet. Obiectivele pe care și le-a stabilit nu vor fi atinse niciodată. Este un organism care ignoră recomandările științifice; continuă să fixeze cote de pescuit mult, mult prea mari. Unii deputați vor spune că este suficient appendicele II, însă nu avem dovezi în această direcție. Includerea în appendicele II nu va avea niciun efect. Se vor întoarce în câțiva ani și vor spune: „Ne pare rău, am greșit.” Nu va mai rămâne nici urmă de ton.

Așa că, haideți să susținem propunerea includerii acestui pește în appendicele I. Haideți să ne aducem aminte că este timpul să încercăm să controlăm lăcomia omenirii; este timpul să încercăm să ne gândim puțin la viitorul mărilor noastre.

Bart Staes, în numele Grupului Verts/ALE. – (NL) Modul în care ființele umane tratează resursele naturale, modul în care distrug habitatele și exploatează excesiv speciile de animale și plante sălbatice, modul în care ființele umane fac trafic cu fauna și flora sălbatică, toate acestea reprezintă un atac permanent la adresa biodiversității planetei Pământ.

Biodiversitatea este esențială. Ea justifică importanța CITES (Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție) și tocmai de aceea este atât de importantă conferința de luna viitoare de la Doha. Avem în fața noastră o rezoluție drastică. Totuși, trebuie să admitem că se fac încercări voalate de a o modera. Se duce o luptă cruntă. De aceea, rog pe toți, mai ales pe colegii mei deputați din țările din sud, din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și din Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European să garanteze în mod categoric că recomandarea politicii de mediu a Comisiei de a include tonul roșu în appendicele I al CITES este adoptată. Este crucială pentru supraviețuirea acestei specii.

Kartika Tamara Liotard, în numele Grupului GUE/NGL. – (NL) Dle Leinen, mii de mulțumiri; ați pus punctul pe i, putem vorbi despre foarte multe animale: elefantul, tigru asiatic, corali. Însă vreau să acord atenție în special unuia.

Ieri, Blijdorp Zoo din Rotterdam a anunțat că nicio grădină zoologică din Europa nu a reușit să reproducă urși polari în captivitate. Programele de reproducere europene pentru urși polari nu au avut succes, iar aceasta este o veste foarte proastă, mai ales pentru că ursul polar este în pericol de extincție în sălbăcie. Calota glaciară este din ce în ce mai mică, iar habitatul ursului polar dispare treptat. Peste 70 % din populația de urși polari din sălbăcie poate dispărea în următorii 45 de ani. În plus, ursul polar este amenințat și de vânătoria și comerțul de trofee. Se pare că oamenii se distrează împușcând urșii polari, ceea ce eu găsesc de-a dreptul respingător.

De aceea, invit UE să sprijine propunerea de interzicere a comerțului cu urși polari până nu este prea târziu; și tonul roșu trebuie inclus fără discuție în appendicele I.

Anna Rosbach, în numele Grupului EFD. – (DA) Dle președinte, ne aflăm astăzi aici pentru a vorbi despre speciile pe cale de dispariție. Discutăm despre rechini, ton, urși polari, feline mari și elefanți. Vorbim despre cote de pescuit, conservare, menținerea habitatelor și așa mai departe. Stabilim dacă să includem aceste animale în appendicele I sau II, sau dacă sunt pur și simplu dispensabile.

În această Cameră avem cel puțin două tabere, cu atitudini diferite. Una dintre tabele dorește conservarea totală a unei lungi liste de specii care sunt pe cale de dispariție. Cealaltă tabără nu reușește să mărească destul cotele de pescuit și consum și promite pescarilor locali drepturi de pescuit lipsite de prevedere, care vor duce la dispariția totală a anumitor specii într-o perioadă de timp scurtă.

Avem nevoie de o cale de mijloc bine echilibrată, care va asigura prosperitatea noastră și a planetei în viitor. Avem în față documente debordând de detalii tehnice, încât ați putea avea impresia că toți suntem specialiști în acest domeniu. Nu ar trebui să ne concentrăm mai curând pe interzicerea capturilor de pește și crustacee în perioadele de înmulțire în general, pe asigurarea unui nivel de protecție care să garanteze că animalele, plantele și mările vor rămâne furnizori de alimente viabili pentru mult timp în viitor, permițând ca animalele pe care le mâncăm să trăiască conform nevoilor speciei din care fac parte înainte de a fi sacrificate în condiții rezonabile?

Gândim pe termen prea scurt și nu ne gândim la biodiversitatea de care are nevoie planeta noastră. Problema nu este numai flora și fauna pe cale de dispariție; este o chestiune mult mai complexă. Resursele sunt suficiente – și cât ar fi de neobișnuit dacă am începe să luăm măsuri preventive, în loc să reacționăm în ultimul moment.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). - Statisticile arată că tonul roșu este pescuit în cantități mult mai mari decât cele permise, populația de ton roșu scăzând cu fiecare an ce trece. Propunerea statului Monaco de a include tonul roșu în anexa 1 a CITES se poate dovedi salutară, această specie fiind condamnată la dispariție dacă nu se iau măsuri radicale și neîntârziate pentru protejarea ei.

În 1992, Comisia Internațională pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic a adoptat recomandarea privind urmărirea comerțului cu ton roșu. Din păcate, aceasta s-a dovedit a fi un instrument cu eficiență mai mult decât limitată. În 2007, Comisia Internațională pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic a adoptat un program mult mai complex, numit „Blue Tuna Catch Documentation Programme”, intrat în vigoare în vara anului 2008. Deși reprezintă un pas înainte, evaluarea eficienței acestui program este încă prematură. Prin urmare, nu pot să nu întreb: în ce măsură poziția Uniunii Europene în favoarea includerii tonului roșu în anexa 1 poate contrabalansa, în cadrul conferinței CITES, dorința anumitor organisme și a unor state non-membre ale Uniunii Europene de a se adopta o politică de stand-by până când vor putea fi evaluate roadele ipotetice ale inițiativelor recente ale Comisiei Internaționale pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic?

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, CITES este un instrument eficient, spune dl ministru, CITES este un instrument adecvat, spune Comisia.

Sunt de acord. Prin urmare, haideți să nu modificăm un instrument care până acum, contrar celor afirmate de mulți deputați, a funcționat chiar foarte bine. De când a început să fie reglementat pescuitul de ton și au fost stabilite cote de pescuit mai mici, pescarii au început să vadă nu doar mai mult ton, ci și ton mai mare.

Instrumentul funcționează. Apendicele I cuprinde specii aflate într-un real pericol de dispariție, astfel că includerea în această clasificare a unei specii care – slavă Domnului – încă numără milioane de specimene vii, ar stabili un precedent foarte periculos.

Așteptăm noile cifre, pe baza cărora sper că ne vom întemeia reglementările deoarece, după cum a afirmat un jurnalist american celebru, „cifrele nu mint, însă se minte cu cifre”, și cum se mai minte! Suntem obișnuiți să auzim cifre teribile de incoerente, mai ales în ceea ce privește problema mediului: vor exista cifre care mint și altele care nu mint.

Tonul roșu nu este pe cale de dispariție, însă pescuitul de ton roșu trebuie reglementat. Să ne amintim că este o activitate care datează de cel puțin 11.200 ani și că există întregi comunități care supraviețuiesc exclusiv din practicarea ei, încât, în unele cazuri, UNESCO o consideră o activitate care trebuie păstrată și valorificată.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Dle președinte, ONU declară că diversitatea biologică trece în prezent prin cea mai grea criză de la dispariția dinozaurilor, acum 65 de milioane de ani. Distrugerea recifurilor de corali de la tropice, extinderea deșertificării în Africa și despădurirea amenință biodiversitatea și au impacturi negative asupra multor sectoare ale economiei, precum industria alimentară, turismul, industria farmaceutică și cea energetică.

De asemenea, ONU recunoaște că nu s-a îndeplinit obiectivul stabilit în 2002 de reducere a ratei curente de pierdere a diversității biologice până în 2010. CITES a constituit principalul acord global privind conservarea speciilor sălbatice care are ca scop evitarea supra-exploatării speciilor florei și faunei sălbatice prin comerțul internațional. Consumul uman de resurse naturale, distrugerea habitatelor, schimbările climatice, exploatarea excesivă a speciilor sălbatice și comerțul ilegal reprezintă cauzele principale ale sărăcirii biodiversității.

Este deci important să se garanteze că, în cursul Anului internațional al biodiversității, obiectivele strategice fundamentale ale Uniunii Europene în contextul viitoarei Conferințe a părților contractante la CITES vor

include obiectivul protejării diversității biologice, un factor fundamental pentru bunăstarea și pentru supraviețuirea umanității.

Trebuie să fim ambițioși și să solicităm protecția tuturor speciilor amenințate cu extincția.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Aș putea vorbi despre toate speciile din agenda conferinței CITES de la sfârșitul lui martie, însă aș vrea să evidențiez una, doar pentru că demonstrează perfect activitatea la care ne-am angajat noi, ca specie: tonul roșu.

Este un pește superb, impresionant, care se pescuiește de secole și pe care îl consumăm de secole. Din nefericire, acest pește este acum pe cale de dispariție. După ani de gestionare defectuoasă din partea politicienilor, care au ignorat recomandările biologice în mod repetat, care au permis ca interesele economice pe termen scurt să prevaleze față de perspectivele pe termen lung ale sectorului, singura opțiune care ne-a rămas acum este să interzicem total comerțul cu ton roșu.

Încă sunt în discuție amendamente care propun alte alternative la interzicerea comerțului, din păcate, însă, este prea târziu pentru alte soluții. Acum câteva săptămâni, s-au plătit 120 000 de euro pentru un singur ton roșu. Aceasta este realitatea. Și astfel se explică și enormele capturi ilegale, al căror volum se estimează că este de două ori mai mare decât cotele de pescuit stabilite. Acesta este motivul pentru care cotele de pescuit nu ne oferă nicio consolare. Capturile ilegale le transformă în ceva fără sens. Singura salvare pentru tonul roșu este interzicerea comerțului internațional.

Știu că vor exista consecințe dure pentru sector, îmi dau seama foarte bine de acest lucru, însă haideți să învățăm din această experiență: când marea va fi stearpă, sectorul nu va mai avea nici el nicio șansă. Deci, haideți să tratăm cu mai mare grijă mediul nostru, atât din motive economice, cât și ecologice.

Invit Comisia Europeană să prezinte fără întârziere Consiliului decizia de a include tonul roșu în apendicele I și rog președinția spaniolă să iasă din conul său de umbră și să adopte această decizie.

Doamnelor și domnilor, în secolul al XVII-lea, oamenii au exterminat pasărea dodo. Ca ființe umane trebuie să demonstrăm că avem capacitatea de a învăța și că putem evita ca tonul roșu să devină pasărea dodo a secolului XXI.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Mai există o reuniune la nivel înalt a ONU în martie, de data aceasta privind comerțul cu specii amenințate cu extincția. Este cea mai bună oportunitate pentru ca UE să vorbească din nou cu o singură voce și, mai presus de toate, pentru ca știința să joace un rol important. Haideți să vedem ce ne spune știința. Optarea pentru interesele pe termen scurt poate însemna satisfacerea intereselor pe termen scurt ale pescarilor și vânzătorilor, însă, pe termen lung, înseamnă sfârșitul unei specii de animale, precum și al multor sectoare.

Alternativa este alegerea unei soluții pe termen lung: în cazul tonului roșu, vorbim despre 2012! Asta nu înseamnă termen lung, înseamnă mâine. Deci, trebuie să urmați recomandările Parlamentului European privind interzicerea comerțului cu ton roșu, dar să interziceți și comerțul cu urși polari și, în plus, să includeți și elefantul african în lista respectivă, pentru a se evita o nouă intensificare a vânării acestuia.

În sfârșit, va exista și o delegație a Parlamentului European la Doha. Dorința mea este ca și delegația PE să fie implicată în determinarea poziției UE, astfel încât să ne asigurăm împreună că aceste specii de animale sunt salvate pentru viitorul nostru.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Dle președinte, aș cere președinției spaniole să protejeze în mod real tonul roșu, însă să protejeze și metodele de pescuit tradiționale mediteraneene *almadraba*. Aceste metode, practicate de mai bine de o mie de ani, nu au pus niciodată în pericol tonul roșu. Amenințarea reală pentru tonul roșu este pescuitul ilegal, pescuitul cu plasă lungă și proliferarea fermelor.

Aceasta este adevărata problemă pentru tonul roșu. Nu ar trebui să fim nedreți: trebuie să fim capabili să facem o diferență clară între pescuitul cu plasă lungă – tipul de pescuit industrial care amenință într-adevăr tonul roșu – și metodele de pescuit tradiționale.

Politica trebuie să fie echitabilă, prin urmare trebuie să găsim o cale prin care să protejăm tonul fără a afecta, însă, aceste metode de pescuit tradiționale. Consider că acesta este echilibrul perfect care uneori este imposibil de atins, însă trebuie să încercăm să găsim această cale, pentru a putea conserva specia și a asigura supraviețuirea acesteia, fără a afecta metodele de pescuit tradițional mediteraneene, precum tehnica *almadraba*.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Dle președinte, au fost semnalate multe cazuri de contrabandă cu animale pe cale de dispariție în statele membre ale Uniunii Europene. La controalele vamale, agenții vamali găsesc păsări înghesuite în sticle și broaște țestoase îndesate între caroserie și tapițeria mașinilor. Conform unui raport al Serviciului poliției vamale, în 2008 a fost interceptat la graniță un număr record de 200.889 specimene vii de animale protejate și de produse realizate din animale protejate. În India, o luptă neputincioasă împotriva contrabandiștilor a dus la situația în care intensificarea dramatică a braconajului amenință din nou populația de tigri bengalezi, de exemplu.

Uniunea Europeană, care are granițe externe comune, ar trebui să aibă o grijă deosebită să nu devină o piață în care sunt traficate sau introduse fără probleme specii de animale sau de plante protejate. Comisia Europeană ar trebui să pună accent în mod deosebit pe o campanie educațională și pe comunicarea corespunzătoare cu cetățenii. Obiectivul acestei politici ar trebui să fie sensibilizarea turiștilor europeni. În fiecare an, agenții vamali găsesc în valizele europenilor care se întorc din călătorii în străinătate produse realizate din specimene de animale și plante pe cale de dispariție. Actuala dezbatere privind populația de ton roșu este cu siguranță justificată. Statisticile vorbesc de la sine. În ultimii 50 de ani, populația acestei specii a scăzut cu 75 %. Stocurile de ton din Marea Mediterană sunt, de asemenea, grav amenințate. Se pare că includerea tonului roșu în apendicele I al convenției CITES este absolut justificată și este singurul mod de a-i preveni extincția.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Dle președinte, împărtășesc preocuparea legată de situația biologică a populației de ton roșu și sunt de acord cu nevoia de a adopta măsuri eficiente de conservare și management, menite nu doar să prevină extincția, ci și să garanteze sustenabilitatea pescuitului și comerțul responsabil.

Țara mea lucrează în această direcție de ani întregi. În plus față de străvechiul exemplu al tehnicilor de pescuit *almadraba*, a creat o zonă de protecție în Mediterana, a limitat flota pentru pescuit cu plasă lungă la șase vase și este pionieră în ceea ce privește adoptarea unui plan de redresare pentru specie și în monitorizarea documentată a comerțului.

Includerea tonului roșu în apendicele I la Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție (CITES) ar interzice comerțul internațional fără a rezolva problemele subiacente. Volumul capturilor nu este limitat, steagurile de marcă a locurilor de pescuit pot trece la țările consumatoare, fapt care reprezintă o ieșire din sfera recentelor acorduri ale Comisiei internaționale pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic (CICTA), organizația de management regional al pescuitului responsabilă pentru gestionarea acestei activități. Deci, ar slăbi guvernarea internațională a mărilor și principiul pescuitului responsabil.

Trebuie să ajungem la rădăcina problemelor. Susținem reducerea cotelor asupra cărora s-a căzut de acord în cadrul CICTA și chiar un moratoriu, dacă este determinat pe baza rapoartelor științifice în curs pentru sezonul următor. Dorim ca Uniunea Europeană să-și consolideze controalele și să respecte recomandările CICTA pentru a asigura trasabilitatea proceselor de captură și vânzare.

Această linie de acțiune este compatibilă cu integrarea tonului roșu în apendicele II la CITES, însă nu este compatibilă cu apendicele I, care ar trebui rezervat pentru un scenariu diferit și nu supus unor condiții care i-ar eroda credibilitatea ca instrument CITES.

În orice caz, această dezbatere trebuie să transmită un mesaj clar: Uniunea Europeană este absolut dedicată sustenabilității tonului roșu și va adopta măsurile necesare pentru a-l proteja. Industria trebuie să demonstreze că mecanismul cotelor funcționează, că acestea sunt aplicate și că pescuitul ilegal poate fi controlat.

Pentru a salva pescuitul, trebuie să salvăm specia.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Dle președinte, starea stocurilor de cod roșu din Oceanul Atlantic și din Mediterana este un motiv de îngrijorare pentru noi toți. Informațiile științifice nu pot fi puse la îndoială. Cu toate acestea, CICTA – comisia internațională responsabilă cu conservarea tonului roșu și cu redresarea și conservarea stocurilor – a făcut eforturi extraordinare. Dacă tonul roșu este inclus în apendicele I al CITES, pescuitul de ton roșu va fi complet interzis cel puțin zece ani.

– Este inacceptabil să se trateze în acest mod industria pescuitului din Europa. Este extrem de important să i se permită CICTA să își facă treaba.

De exemplu, în 2006, captura totală admisibilă era de 36 000 de tone. Captura totală admisibilă pentru acest an a fost redusă la 13.500 de tone. În 2011, conform propunerii CICTA, aceasta va scădea cu cel puțin 50 %, la sub 6.750 de tone. Alte reduceri ale capturilor totale admisibile vor avea loc în 2012 și 2013.

Măsurile adoptate de CICTA trebuie să fie monitorizate cu atenție. Dacă se dovedesc a fi inutile, atunci trebuie luată în considerare o interdicție totală prin includerea în apendicele I.

Permiteți-mi să spun ca irlandez că nu avem interese proprii cu excepția unei capturi accidentale de 100 de tone de ton roșu, prin urmare, dintr-o perspectivă irlandeză, mă întreb cum ar trebui să procedăm: să pescuim oare ton roșu prin capturi accidentale și apoi să îl aruncăm înapoi în mare, mort fiind? Cu siguranță nu este o soluție rezonabilă. Consider că este important să luăm măsuri rezonabile și realiste pentru a proteja atât stocurile de pește, cât și sectorul pescuitului din Europa.

Deși există aici persoane foarte dornice să protejeze tonul, permiteți-mi să le spun acelora care poate vin din zone rurale care depind de pescuit că trebuie să se gândească și la cealaltă specie aflată în pericol – adică, la pescarii noștri.

Deci, voi vota în favoarea amendamentului pentru includerea tonului roșu în apendicele II.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Dle președinte, doamnelor și domnilor, priviți în jurul dumneavoastră în această Cameră. Locurile goale pot fi considerate ca fiind toți peștii prădători care au dispărut din mările lumii în cca 50 de ani. Flotele de pescuit ale lumii au reușit să golească planeta de peștii prădători, care sunt atât de importanți pentru ecosisteme. Aceștia includ tonul, codul și somonul. UE este a doua regiune din lume care se ocupă cu pescuitul, iar responsabilitatea noastră pentru epuizarea stocurilor de pește este indiscutabilă.

În anii 2000-2008, de exemplu, fondul european pentru pescuit a plătit peste 23 de milioane de euro pentru construirea de noi vase pentru pescuit ton – cu alte cuvinte, pentru o industrie care costă anual și milioane din banii contribuabililor pentru supraveghere, în sensul reducerii pescuitului ilegal; și toate acestea, pentru ca 70 % din pește să poată fi exportat către Japonia, pentru a fi consumat în cine de afaceri exclusiviste!

Aș vrea să vă amintesc tuturor faptul că includerea tonului roșu în apendicele I al convenției CITES nu înseamnă că va fi interzis pescuitul la scară mică în Europa, ci doar că se va pune capăt exporturilor care sunt subvenționate substanțial de contribuabili. Ar fi un bun început pentru Anul internațional al biodiversității.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Dle președinte, astăzi mai există sub 15 % din stocul inițial de ton roșu. În fața acestor cifre, soluția pare evidentă. Cu toate acestea, nu ar trebui să uităm de locurile de muncă afectate de decizia pe care o dezbaterem astăzi. Ar trebui evidențiat faptul că scopul CITES nu este interzicerea pescuitului, ci doar a comerțului internațional cu acest tip de pește, din care 80 % se exportă către Japonia.

Protejând tonul, protejăm cu siguranță o specie amenințată de extincție, însă încurajăm și continuarea unei activități de pescuit mai echilibrată și sustenabilă, o activitate destinată pieței noastre interne și care generează locuri de muncă. Sunt în favoarea ideii de a include tonul roșu în apendicele I la CITES și, deși consider că această decizie se va dovedi pozitivă, ajutorul Comisiei va fi crucial, deoarece va însemna că sectorul pescuitului poate trece printr-o revizie generală.

Întrebarea mea se referă deci la condițiile acestui sprijin. Franța solicită o amânare de 18 luni a implementării, însoțită de măsuri financiare destinate pescarilor și proprietarilor de vas afectați de interdicția comerțului. Care este opinia Comisiei în această privință?

În plus, pe mine, ca pe mulți dintre colegii mei, mă preocupă echitatea. Cum putem garanta că vasele care arborează pavilionul unor țări precum Turcia, Libia și așa mai departe vor aplica interdicția comerțului internațional la fel de riguros cum o aplicăm noi? În ce vor consta noile măsuri de control și sancționare?

Politica noastră pentru activități economice durabile trebuie să fie practică, chiar dacă este nepopulară în anumite sectoare, însă sper că Comisia și Consiliul nu vor pierde din vedere modificările necesare pentru a implementa aceste măsuri.

Guido Milana (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sprijin includerea tonului roșu în apendicele II – și am propus amendamente în această privință. Și în niciun caz această opțiune nu mă face să mă simt ca un infractor. Dimpotrivă, mă simt chiar pe aceeași lungime de undă cu cei care au susținut o poziție diferită înaintea mea, începând cu dna Gardini.

Este profund greșit să punem tigrii, urșii polari, elefanții și tonul în aceeași categorie. FAO nu și-ar permite niciodată să afirme ceva diferit sau să susțină o poziție diferită pentru aceste alte specii aflate în pericol. O părere diferită privind modul în care se gestionează problema tonului nu înseamnă, cu siguranță, că am uitat faptul că biodiversitatea reprezintă o valoare care trebuie păstrată cu orice preț.

Spiritul propunerii de rezoluție merită un sprijin deplin. Totuși, într-un moment în care unele persoane par a bate în retragere în ceea ce privește estimarea biomasei de ton din mare, faptul de a trece rapid la includerea în appendicele I înseamnă probabil că ignorăm efectele secundare ale acestei alegeri care, pentru multe sectoare ale economiei noastre, sunt grave și uneori ireversibile.

Din anumite puncte de vedere, același lucru este valabil pentru problema corailor și pentru includerea acestora în appendicele II. Și aici, există date care nu indică în mod categoric extincția sau amenințarea corailor de adâncime, care se găsesc la peste 150-200 metri, adică a celor protejați de măsură.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Dle președinte, demult, foarte demult, era practic posibil să se pescuiască ton roșu și în partea noastră de Mare Baltică, însă știm care este situația astăzi. Tonul roșu este amenințat cu extincția din cauza pescuitului intensiv în exces.

Dezbateră destul de tristă de acum are loc pentru că la momentul potrivit nu a fost luată decizia corectă. Am ajuns în acest punct pentru că de ani de zile, noi, cei care luăm decizii, am refuzat să ascultăm recomandările oamenilor de știință. Drept urmare, am ajuns într-o situație în care sunt necesare măsuri drastice. În această privință, permiteți-mi să vă amintesc eșecurile din trecut ale umanității pe acest front. Coasta canadiană oferă un exemplu bun pentru modul în care omul a reușit să distrugă total stocurile de cod. Acestea au dispărut complet datorită pescuitului în exces și ei au purtat exact aceeași discuție pe care o purtăm noi astăzi. Nu trebuie să permitem ca tonul roșu să aibă aceeași soartă. Din acest motiv, propunerea franceză, printre altele, nu este cea mai indicată, pentru că ar putea avea exact acest efect.

Desigur, faptul că jumătate sau aproape toată Comisia pentru pescuit se află aici demonstrează, de asemenea, că această instituție nu tratează aceste probleme în cel mai bun mod; adică, Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară poartă discuții și vine cu idei și apoi noi, cei care ne ocupăm cu problemele privind pescuitul venim aici și le dezbaterăm. Este un lucru asupra căruia ar trebui să reflectăm. Totuși, consider că propunerea comisiei este una bună. Are o bază științifică solidă și nu există motive să schimbăm abordarea Comisiei pentru mediu în privința acestei chestiuni.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Dle președinte, doamnelor și domnilor, tonul roșu este în pericol de ceva timp și de ani de zile tot auzim rapoarte care demonstrează clar că stocurile sunt mici și că am contribuit la această situație, inclusiv prin subvenții din banii publici. Uniunea Europeană a cheltuit în ultimii ani cca 34 de milioane de euro pentru modernizare.

Cred că trebuie să spunem acest lucru, trebuie să ne asumăm responsabilitatea pentru situația în care ne aflăm. Am exploatat stocurile de ton roșu până la limita extincției și nu putem spune acum că nu avem nicio responsabilitate deloc. Acum avem ocazia să corectăm această greșală prin singura modalitate de care dispundem, și anume incluzând tonul roșu în appendicele I la Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție (CITES), pentru că doresc să subliniez că pentru foarte mulți oameni, acest pește este singura sursă de venit.

Este adevărat că există sectoare care au procedat corect, care pot și ar trebui să continue să procedeze corect, care însă nu pot proceda corect decât în măsura în care să există ton. Dacă nu există ton, nu vor mai putea face nimic. Singura garanție a acestui lucru este appendicele I și, prin urmare, oricare alte măsuri care ar putea contracara în mod clar această propunere sunt măsuri nepotrivite, care ar prelungi agonia, nu i-ar pune capăt. Deci, haideți să nu greșim, să nu trișăm: avem o responsabilitate istorică față de această specie și față de oamenii și familiile care depind de ea pentru a-și câștiga existența. Haideți să ne asumăm responsabilitatea cu curaj și cu onoarea pe care o merită Uniunea Europeană în acest moment.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Dle președinte, colegii mei deputați au abordat deja toate aspectele acestei probleme. Aș vrea să afirm că sunt în favoarea poziției adoptate de dl Milana mai devreme și că trebuie să ținem cont de faptul că includerea tonului roșu în appendicele I va avea numeroase urmări sociale și economice, precum falimentele și închiderea a numeroase întreprinderi, mai ales întreprinderi mici și mijlocii, pierderea locurilor de muncă și o pierdere a competitivității pentru Europa.

Trebuie să ținem cont de faptul că tonul roșu hrănește o piață globală de 6 miliarde de euro. De fapt, aș vrea să aud câteva propuneri bazate pe argumente științifice, concepute pentru a asigura viabilitatea viitoare a populațiilor de ton roșu, însă care țin cont, de asemenea, de viabilitatea pescarilor europeni și a familiilor acestora. În opinia mea, soluția cea mai bună și mai potrivită este să fie inclus în appendicele II.

Nu trebuie să uităm nici faptul că Uniunea Europeană nu pescuiește pe cont propriu, nici în Mediterana, nici în Atlantic. Pescuitul tonului roșu este o activitate globală. Pescarii europeni se confruntă cu o concurență

acerbă – adesea neloială – din partea țărilor nord-africane. Viabilitatea unilaterală a populațiilor de ton nu are sens. Trebuie să ne asigurăm că toți joacă după aceleași reguli.

De asemenea, faptul că Japonia are 30 000 de tone de ton roșu congelat este interesant, iar interdicția poate foarte bine duce la o creștere a prețului stocului de la 10 miliarde de dolari azi la 20 miliarde de dolari.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – Dle președinte, toate elementele acestui acord sunt importante, însă aș vrea să mă concentrez asupra problemei tonului roșu.

Este crucial să acționăm acum pentru a preveni o scădere dramatică a stocurilor și pentru a permite redresarea stocurilor de ton roșu. În 2006, Comisia internațională pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic a convenit asupra unui plan de acțiune destinat îmbunătățirii raportării și monitorizării stocurilor și vaselor pentru inspecție.

Însă este evident că nu este suficient. Stocurile, mai ales stocul estic din Mediterana, rămân la nivel critic și există un risc foarte real să fim martori în curând la extincția acestei specii aflate în pericol.

Conferința părților contractante la CITES ar trebui, deci, să cadă de acord asupra includerii tonului roșu în apendicele I la Convenției, iar statele membre și Comisia trebuie să facă mai multe eforturi să combată pescuitul ilegal și să pună în aplicare restricțiile și cotele stabilite.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Dle președinte, în ceea ce privește posibila interdicție a pescuitului tonului roșu în Mediterana, sunt foarte îngrijorat că pescuitul legal va ajunge să fie eliminat de pescuitul ilegal și că cei nevinovați vor ajunge să plătească pentru păcatele celor vinovați.

În Catalonia sunt în joc sute de locuri de muncă. Pescuitul practicat acolo este respectabil, complet reglementat și monitorizat, atât în ceea ce privește gestionarea pescuitului, cât și a comerțului.

Din 2006, în Atlanticul de Est și în Mediterana, pescuitul tonului roșu s-a redus cu 30 000 de tone, ajungând la 13.500 tone. Greutatea minimă a peștelui a crescut de la 10 la 30 de kilograme, iar sezonul de pescuit de 11 luni a devenit sezon de prohibiție de 11 luni.

În sfârșit, nu cred că există un consens între specialiștii internaționali privind pericolul de dispariție a tonului roșu. Dacă se compară populațiile între 1970 și 2010, adică perioada pentru care există date, populația de ton roșu depășește 15 %. Aceasta se află între 21 % și 30 %, deci clar peste cele 15 % necesare pentru includerea în apendicele I la Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție (CITES).

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Dle președinte, și eu aș vrea să vorbesc despre speciile pentru pescuit comercial și aș vrea să fie foarte clar că organizațiile regionale care se ocupă cu pescuitul sunt deja responsabile pentru gestionarea și conservarea acestor specii. De fapt, trebuie doar să frunzărești Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție (CITES) ca să tragi concluzia că este, poate, concepută pentru elefanți și urși polari, însă în niciun caz nu este concepută pentru speciile pentru pescuit comercial.

Nu sunt împotriva protejării tonului roșu, ar fi absurd să fiu împotriva și dacă ar fi să luăm în considerare doar importanța sa pentru flota de pescuit. Cred, însă, că măsurile trebuie stabilite de organisme care au cei mai buni specialiști atât în managementul pescuitului, cât și în cercetare științifică, deoarece există un motiv pentru care CITES trebuie să apeleze la asistență externă când primește propuneri privind aceste specii.

Prin urmare, consider că propunerea de a include tonul roșu în apendicele I la CITES este inutilă și nejustificată, deoarece deja există măsurile impuse de Comisia internațională pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic (CICTA). Este nedrept, pentru că ar lovi fără rost într-o flotă care a început să facă eforturi imense să reducă pescuitul, și este și contraproductiv, pentru că ar da naștere unei piețe negre incontroabile pentru tonul roșu.

Înțeleg presiunea enormă la care este supusă opinia publică în general și această instituție în special – după cum putea vedea – din partea ONG-urilor de mediu. Prin urmare, grupul meu politic a hotărât să susțină includerea tonului în apendicele II ca o soluție de compromis între propunerea Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și a celorlalte dintre noi care cred că gestionarea pescuitului nu poate fi luată de sub controlul organizațiilor regionale pentru pescuit. Propunerea noastră este bazată într-adevăr pe recomandările științifice adresate CITES. Organizația ONU pentru Alimentație și Agricultură (FAO) a

recomandat includerea tonului roșu doar în apendicele II al CITES, ceea ce dovedește faptul că multe persoane nici nu au citit raportul FAO.

Catherine Bearder (ALDE). – Dle președinte, salut asigurările pe care le-am primit aici, în această seară, referitor la faptul că UE nu va susține nicio propunere care ar duce la o creștere a braconajului pentru fildeș, și totuși mă surprinde să aud Comisia afirmând în continuare că orice propunere de excludere a elefantului din apendicele I al CITES și de includere în apendicele II trebuie să fie evaluată obiectiv pe baza normelor stabilite de CITES.

Aceste două declarații se contrazic. Orice discuție privind relaxarea protecției asigurate elefanților în temeiul convenției CITES va trimite un semnal de undă verde braconierilor, care vor spera că în curând va exista o piață pentru bunurile lor ilegale și dobândite cu cruzime.

Zambia și Tanzania au încălcat convenția pentru că nu au consultat toate statele din zonele în care trăiesc elefanți, după cum prevede rezoluția 9.24 privind criteriile pentru modificări a CITES. Așteptăm din partea Comisiei și a Consiliului să se asigure că prevederile CITES și moratoriul convenit sunt respectate. Cum intenționează să prevină în primul rând includerea în agendă a propunerilor ilegale din partea Tanzaniei și a Zambiei?

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, consider că pot afirma cu suficientă convingere că discursul președintei Comisiei pentru pescuit, dna Fraga Estévez, a furnizat o parte din datele tehnice pe care fie pretindem că nu le cunoaștem, fie într-adevăr nu le cunoaștem.

Domnia sa a menționat care este recomandarea FAO, care este adevărul și ce anume se solicită. Orice altceva reprezintă manipulare și condiționare a acestui Parlament și a multor deputați ai săi. Nu aș vrea să uităm faptul că politica trebuie să fie suverană și că trebuie să menținem departe de acest Parlament influența și presiunile grupurilor economice, care este foarte posibil să dorească altceva.

Știm că în ultimii doi ani prețul tonului a scăzut și știm că am impus restricții, prin care s-a realizat deja o reducere de 40 %. Dacă este să ne bazăm pe studiile de care nimeni nu este sigur că sunt adevărate, orice altceva reprezintă o manipulare din partea puterilor economice care probabil vor exact opusul a ceea ce urmărim noi, și anume, să crească irațional de mult prețul tonului pentru ca în final, singurele care plătesc să fie micile economii cu mici flote de pescuit, de care depind multe dintre regiunile minunatei noastre Europe.

În continuare, aș vrea să recomand Comisiei și dlui comisar – având în vedere faptul că noua Comisie include un ministru pentru afaceri externe, acum cu siguranță mai cunoscut decât în trecut – să se asigure că se va ajunge la acorduri cu alte state non-europene, astfel încât interzicerea pescuitului tonului roșu să nu se aplice doar Europei, și să încerce să controleze prețurile, inclusiv pentru țările non-europene.

Evident, susținem amendamentul dnei Fraga Estévez și tot ceea ce implică acesta în privința apendicelui II.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) În luna noiembrie a anului trecut, CICTA a adoptat măsuri ferme pentru limitarea capturilor de ton roșu din Oceanul Atlantic: o reducere a capturilor de la 22 000 la 13 500 de tone în 2010 și interzicerea pescuitului cu plasă-pungă între 15 mai și 15 iunie. Măsuri ambițioase și fără precedent, după cum spunea atunci comisarul Joe Borg. Aceste decizii au fost luate în conformitate cu cele mai recente opinii științifice privind specia, iar impactul acestora ar trebui evaluat înainte de sfârșitul anului 2010.

Prin urmare, impunerea de noi restricții punitive din punct de vedere economic și social pentru sector, cum ar fi restricțiile rezultând din includerea tonului roșu de Atlantic în apendicele I, nu are nici un sens, mai ales în perioada de criză gravă prin care trece sectorul. Sectorul pescuitului necesită un echilibru dinamic între trei piloni: pilonul de mediu, pilonul economic și cel social.

În ceea ce privește cerințele de mediu, acestea trebuie să aibă o bază științifică, așa cum a fost cazul în cadrul reuniunii CICTA, dată fiind participarea activă a Uniunii Europene. Aceasta fiind situația, includerea tonului roșu în apendicele I ar constitui un precedent grav de ignorare a necesității: în primul rând, a unei baze științifice pentru fundamentarea restricțiilor, iar în al doilea rând, a unui echilibru între pilonul de mediu, pilonul economic și cel social. Astfel, s-ar deschide o breșă pentru alte decizii luate pripit și părtinitor, pervertindu-se normele managementului responsabil.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, consider că propunerea făcută de Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară de includere a tonului roșu în apendicele I al CITES

este o măsură prea radicală. Aceasta depinde, în opinia mea, de trei cerințe, care consider că permit un compromis echitabil.

Prima ține de opinia științifică independentă care urmează a fi făcută publică în octombrie 2010 și aprobată în reuniunea CITES din septembrie 2011. Consider că această opinie științifică este esențială. Înainte de a lua o decizie radicală privind pescuitul și comerțul cu ton roșu trebuie să fim siguri că specia este într-adevăr în pericol.

În al doilea rând, este esențial să avem o garanție că Regulamentul (CE) Nr. 865/2006 privind CITES va fi modificat, fapt care va antrena o derogare generală pentru comerțul intern de ton roșu. Această modificare va însemna că obținem ceea ce dorim cu toții: supraviețuirea pescuitului nostru de coastă la scară mică, mai ales în Mediterana.

În al treilea rând, consider că, dacă decidem includerea în appendicele I, sprijinul financiar din partea Uniunii Europene pentru pescarii și proprietarii de vas afectați de decizia este esențial.

În ultimul rând, dacă este aprobată în condițiile pe care tocmai le-am menționat, această decizie va trebui să fie însoțită de controale semnificativ mai stricte pentru combaterea pescuitului ilegal. Doar în aceste condiții pot fi de acord cu includerea tonului roșu în appendicele I al CITES. Fără aceste asigurări, includerea în appendicele II rămâne soluția cea mai puțin rea, dacă nu, de fapt, cea mai bună soluție.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Dle președinte, nu ne putem permite să nu luăm în seamă pierderea biodiversității. Ar fi putut fi cuvintele mele, însă sunt cele ale Comisiei Europene, ale comisarului pentru mediu, mai precis ale dlui Dimas, rostite în timpul prezentării unei comunicări despre biodiversitate, luna trecută.

Presupun că noua Comisie împărtășește aceeași părere și consideră biodiversitatea la fel de importantă. Dacă nu este așa, aș vrea să mi se spună. Tocmai datorită implicării Comisiei Europene în problema biodiversității, mă surprinde că, pe de o parte, Comisia este cea care face totul pentru a salva specii și pentru a încetini pierderea biodiversității, deși, pe de altă parte, aceeași Comisie nu are curajul – sau nu încă – să propună pur și simplu adăugarea unei specii în pericol, precum tonul roșu, în appendicele I. Pare o situație în care avem fața și reversul medaliei. Desigur, trebuie să susținem financiar pescarii care muncesc cu bună credință pentru a adopta această modificare. În această privință, sunt de acord cu vorbitorul anterior. În plus, trebuie să tratăm cu mai multă fermitate pescuitul ilegal de ton.

Cu toate acestea, doamnelor și domnilor din Comisie, aș merge puțin mai departe. Pentru mine, CITES și în special tonul roșu este un test. Este un test pentru a stabili dacă dumneavoastră, Comisia, sunteți în poziția de a transforma vorbele în acțiune. Este un test pentru a vedea dacă această nouă Comisie poate dovedi spirit de conducere sau dacă va pleca urechea în mod permanent la statele membre, care, după cum știm, nu vor fi de acord, și dacă poate evita împotmolirea în formulări și comunicări, trecând la acțiune.

Tocmai am citat din cuvintele dumneavoastră; spuneți că sunteți pregătiți să faceți acest lucru, așa că este timpul să treceți de la vorbe la fapte, și aș spune Comisiei: începeți cu tonul roșu.

Simon Busuttill (PPE). – (MT) Dacă permitem pescarilor să facă după bunul plac, atunci vom contribui la epuizarea și exterminarea stocurilor de ton. Pe de altă parte, însă, dle președinte, dacă interzicem total comerțul cu ton, atunci am distruge pescarii, comunitatea pescarilor, familiile acestora și comunitatea care depinde de ei.

Consider că acestea sunt două extreme: nici nu ar trebui să anihilăm stocurile de ton, nici nu ar trebui să distrugem sectorul care se bazează complet pe acesta. Totuși, între aceste două extreme, există o cale pe care o putem urma și care duce la un compromis. Există calea prin care se poate controla sectorul pescuitului mult mai mult decât înainte, fără a-l desființa complet.

Deci, cred că includerea tonului în appendicele I al CITES este o măsură extremă, care ar trebui evitată. Mai bine ar fi să respectăm propunerilor CICTA, care continuă să reducă de ani întregi cotele de pescuit. Însă, pentru a ajunge la un compromis, l-am putea include și în appendicele II al convenției CITES.

Dle președinte, pentru a evita epuizarea stocurilor de ton nu este necesar să sfârșim și cu mulțimea de pescari care depind de acesta. Este posibilă o reconciliere a acestor două aspecte.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, cred că este un cerc vicios pentru mulți dintre noi, pentru că, dacă interzicem pescuitul și mai ales pescuitul tonului roșu, nu vor mai exista pescari. Dacă nu îl interzicem, nu va mai exista nimic de prins.

Consider că unul dintre elementele cheie, care apare în multe dintre dezbaterile noastre, este reprezentat de dovezile științifice. S-a spus că dovezile științifice nu sunt destul de fiabile, nu sunt destul de ample și nici actualizate.

Aș dori să întreb Comisia și Consiliul: sunt mulțumiți de dovezile științifice prezentate? Se pot invoca mereu argumente științifice, însă oricând altcineva poate veni cu un exemplu diferit al unei recomandări din partea altor oameni de știință.

Deci consider că acesta este un element cheie al problemei și aș vrea să aud ce au de spus în această privință Comisia și Consiliul.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Dle președinte, astăzi am auzit că se confundă pescuitul ilegal cu mafia și aș vrea să vorbesc în favoarea unui sector care a dovedit în diferite ocazii că este responsabil.

Susțin nevoia controlării pescuitului. De asemenea, susțin necesitatea controlării mafiei. Acesta, însă, nu poate fi un motiv pentru includerea tonului roșu în apendicele I.

De asemenea, trebuie să spun că flota de pescuit bască, semnificativ afectată de această decizie, dacă este adoptată, a demonstrat că este foarte responsabilă, pentru că în scopul apărării sectorului a solicitat uneori suspendarea pescuitului pentru alte specii, de exemplu pentru anșoa.

De asemenea, trebuie să spun că ar trebui să ascultăm ceea ce afirmă Comisia internațională pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic (CICTA), având în vedere că în 2009 a adoptat măsuri de management mai restrictive și mai ferme, în acord cu recomandările Comitetului științific.

Aș vrea să evidențiez că, pentru 2010, s-a stabilit o cotă de pescuit de 3.500 de tone. În 2009, aceasta era de 22 000 de tone, iar în 2006 era de 32 000 de tone. Deci, s-a făcut un compromis pentru a implementa noi măsuri de control, dacă este necesar.

Nu sunt în favoarea includerii tonului roșu în apendicele I, pentru că acest lucru ar putea aduce prejudicii multor sectoare, inclusiv sectorului la scară mică, despre care nu s-a discutat azi. Deci, ar trebui să susținem includerea acestuia doar în cazul în care aceste măsuri nu sunt eficiente.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, în calitate de european din regiunea Alpilor, permiteți-mi să trec de la apă înapoi pe uscat. Aș cere Comisiei ca la Doha să propună solicitarea unei obligații privind marcajul de identificare. După cum știm, păsările de pradă crescute în captivitate – mă gândesc în special la șoimi – sunt supuse cerinței marcajului de identificare când sunt comercializate. Animalele sunt înregistrate, primesc un inel sau, în cazul animalelor mai mari, chipuri, astfel încât să poată fi identificate dacă este necesar. Fără acest marcaj de identificare, nu se pot vinde.

Astfel, ceea ce voiam să spun este că nu există o astfel de cerință și pentru alte specii de animale care sunt în pericol sau sunt reproduse în captivitate, precum râsul în Europa Centrală. Se poate întâmpla ca animalele libere, care scapă sau care sunt vândute să nu aibă marcaj de identitate și să nu fie posibilă identificarea acestora. Este un lucru rău, atât pentru cercetarea comportamentului, cât și pentru cercetarea nivelului efectivelor și, desigur, ușurează comerțul ilegal. Deci, propun ca acest marcaj de identitate să fie adus în discuție la Doha, ca o contribuție utilă la dezbateri.

Mairead McGuinness (PPE). – Dle președinte, am venit în această Cameră ca să învăț sau cel puțin asta am sperat să se întâmple, pentru că există două puncte de vedere foarte întemeiate în această dezbateri, în special în ceea ce privește tonul roșu.

În primul rând, am vorbit despre pescuitul ilegal, însă cred că celor care practică pescuitul ilegal nu le pasă dacă peștele se află sau nu în vreun apendice. Vor continua, până când aceste norme și regulamente vor fi aplicate printr-o politică eficientă.

Pe de altă parte, clasificarea în apendicele I este argumentată, însă există probleme socio-economice. Cred că trebuie să ne concentrăm asupra rezultatelor.

Există problema capturilor aruncate înapoi în mare și a impactului clasificării în apendicele I asupra pescarilor. Înclin să cred – însă voi vorbi cu colegii mai târziu, pentru a discuta acest aspect în cadrul grupului nostru –

că nu ar trebui inclus în apendicele I, ci poate în apendicele II. Prin urmare, și în cazul unei dezbateri de lungime și de calitate a acestora încă mai există lucruri de lămurit, din punctul meu de vedere cel puțin.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în lumina datelor științifice contradictorii pe care le-am auzit de la mai multe partide și având în vedere un nivel al stocurilor care, deocamdată, nici în cel mai pesimist scenariu nu justifică includerea obligatorie în apendicele I, nu consider că o măsură atât de restrictivă este cea mai bună soluție, chiar și cu limitele care ar fi impuse anumitor teritorii în ceea ce privește pescuitul.

De asemenea, având în vedere eforturile care au fost făcute în ultimii ani de către companiile specializate în pescuitul de ton în sensul reducerii pescuitului, în opinia mea, trebuie să continuăm în aceeași direcție, menținând tonul în apendicele II și evitând deciziile pripite care ar fi extrem de periculoase pentru anumite teritorii și pentru companiile din sector.

Silvia Iranzo Gutiérrez, *președintă în exercițiu a Consiliului.* – (ES) În primul rând, aș vrea să vă mulțumesc tuturor pentru discursurile dvs, pe care le consider foarte utile, contribuind la conturarea poziției comune pe care ar trebui să o adopte Uniunea Europeană la următoarea conferință a părților contractante la Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție (CITES). Marea majoritate a evidențiat valabilitatea CITES în ceea ce privește ajutorul pentru conservarea speciilor în pericol de extincție.

După cum am spus la început, după ce Comisia va înainta propunerea sa Consiliului, Consiliul va putea să își elaboreze poziția la CITES în legătură cu diferitele puncte de pe agenda reuniunii, ce țin de principalele specii în pericol. De exemplu, s-a vorbit despre tigri și despre elefanți – dnă Bearder – despre urși polari – dnă Liotard – însă marea majoritate a discursurilor s-au referit la cazul tonului roșu. În această privință, am auzit diverse opinii bazate pe o varietate de argumente.

Desigur, Consiliul cunoaște rezultatele ultimei reuniuni a Comitetului științific al Comisiei internaționale pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic (CICTA) din octombrie 2009 și, de asemenea, recomandările grupului de experți independenți ai FAO din decembrie 2009. Prin urmare, Consiliul este absolut conștient de implicațiile propunerii de a include tonul în apendicele CITES și nu numai pentru conservarea speciei, ci și pentru supraviețuirea metodelor de pescuit tradiționale, care s-au dovedit durabile pentru specie. Deci Consiliul va evalua cu atenție toate aspectele înainte de a adopta o poziție.

În încheiere, aș vrea să reiterez mulțumirile Președinției în exercițiu a Consiliului adresate dumneavoastră pentru discursuri și pentru contribuțiile aduse în cursul acestei faze decisive în formularea poziției Uniunii Europene pentru următoarea conferință CITES și sunt încântată să trimit mai departe conținutul discursurilor Consiliului, împreună cu interesul dumneavoastră deosebit în ceea ce privește problemele care vor fi discutate la Doha. De asemenea, aș vrea să vă asigur de angajamentul președinției spaniole pentru conservarea și dezvoltarea durabilă a speciilor în pericol de extincție. Știm că Consiliul se bucură de sprijinul absolut al Parlamentului în această privință.

Paweł Samecki, *membru al Comisiei.* – Dle președinte, prima mea remarcă generală este aceea că apreciez cu adevărat contribuția tuturor vorbitorilor în legătură cu toate obiectivele premergătoare discuțiilor de la conferință.

Vă pot asigura că Comisia va fi în favoarea comerțului durabil, atât în beneficiul biodiversității, cât și al comunităților care trebuie să trăiască în armonie cu speciile în cauză.

Iar acum, câteva comentarii particulare în legătură cu remarcile dumneavoastră; în primul rând, după cum am explicat, poziția generală a Comisiei în privința tonului roșu va fi adoptată foarte curând. Este o chestiune importantă, pentru că este legată în principal de capturile flotelor de pescuit ale UE. S-a considerat că este mai potrivit ca noua Comisie să adopte o poziție bine definită în această privință și nu Comisia veche, pentru că noua Comisie va fi cea care va apăra sau va promova poziția UE la conferință.

Am mare încredere în faptul că această propunere va asigura un viitor durabil atât pentru această specie, cât și pentru industria pescuitului afectată. Propunerea va trebui să stabilească un echilibru între perspectiva pe termen scurt și cea pe termen lung în această privință. Însă, în ceea ce privește problemele și întrebările specifice puse de distinșii deputați pe marginea chestiunii sprijinului care ar putea fi acordat pescarilor afectați, consider că ar trebui să evidențiem faptul că Comisia ar fi pregătită să evalueze posibilitatea unui astfel de sprijin acordat în cuantumul maxim, însă trebuie, de asemenea, să ne aducem aminte faptul că s-au decis

realocări bugetare pentru mulți ani și că am fi nevoiți să evaluăm și consecințele financiare, având în vedere că avem un buget foarte rigid pentru perioada 2007-2013.

Există o chestiune specifică legată de propunerea includerii tonului roșu în apendicele II și consider că este important să observăm că există prevederi foarte clare în CITES care ar fi aplicabile în cazul apendicelui II. Ar exista o mulțime de discuții juridice și tehnice în legătură cu ceea ce ar însemna de fapt o astfel de includere în apendicele II. Impactul practic al acestei clasificări ar fi nesigur. Din acest motiv, trebuie să reflectăm la urmările practice ale includerii tonului roșu în apendicele II.

În ceea ce privește întrebarea dnei Bearder legată de elefanți, există vicii de procedură în propunerile Tanzaniei și Zambiei, însă după evaluarea noastră juridică, aceste vicii nu reprezintă un temei suficient pentru respingerea acestora *ante* datorită procedurii.

În încheiere, voi comenta întrebarea dlui Kelly. Este Comisia mulțumită cu argumentele științifice prezentate pentru multe dintre probleme? Cred că este dificil pentru Comisie să pună la îndoială dovezile științifice, deoarece ar însemna că are capacități științifice sau de cercetare mai bune decât institutele de cercetare și nu este cazul. Din acest motiv, uneori este foarte dificil să se adopte o poziție privind argumentele științifice.

Președintele. – Am primit șapte propuneri de rezoluție⁽²⁾ depuse în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc miercuri, la ora 12.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Sergio Berlato (PPE), în scris. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dezbaterile de astăzi cu privire la cea de-a 15-a Conferință a părților contractante la CITES din martie este deosebit de importantă pentru exploatarea rațională a florei și a faunei sălbatice.

Propunerea de rezoluție legată de acest subiect pare să tindă în favoarea interdicției utilizării multor resurse. Mă refer în special la propunerea de a include coralul roșu din Mediterana în apendicele II al CITES. Aș vrea să subliniez faptul că comunitatea științifică este de părere că nu există amenințări în sensul extincției unor specii din familia *Coralliidae*, dată fiind abundența acestora în toate apele în care trăiesc. Prin urmare, includerea coralului în apendicele II pare o măsură exagerată și necoroborată de datele științifice. Comerțul cu coral roșu este o sursă de venit semnificativă în zone întinse ale Mediteranei, iar includerea sa în CITES ar avea urmări semnificative pentru economiile multor țări, inclusiv Italia, alarmând teribil publicul și ducând la pierderea de locuri de muncă.

Din aceste motive, suntem împotriva includerii acestei familii de specii în apendicele II al CITES. Mai mult decât atât, aș invita Comisia Europeană să revizuiască poziția pe care a adoptat-o până acum, care pare a fi mai mult rezultatul unui extremism ecologic exagerat decât al unei analize științifice judicioase.

Clemente Mastella (PPE), în scris. – (IT) Europa a fost întotdeauna atentă la problemele asociate cu exploatarea excesivă a speciilor sălbatice și cu comerțul ilegal cu faună și floră.

Haideți să ne aducem aminte, totuși, că CITES ar trebui să își bazeze deciziile pe rezultatele și datele științifice oferite de organizațiile internaționale adecvate. Două puncte sunt deosebit de sensibile: propunerea de a include speciile *Corallium spp.* și *Paracorallium spp.* în apendicele II și solicitarea de a include tonul roșu în apendicele I.

În ceea ce privește coralul, considerăm că este corect să reiterăm opoziția noastră în lumina avizului negativ emis de grupul de evaluare științifică al FAO la mijlocul lunii decembrie 2009, care a arătat că nu există date privind declinul speciei, care să justifice includerea acesteia în apendicele II. Aceasta ar pune într-un real pericol competitivitatea industriei artisanale a bunurilor din coral, care are o importanță majoră din punct de vedere al economiei și al locurilor de muncă din anumite zone ale Italiei (mai ales Torre del Greco, Alghero și Trapani).

În ceea ce privește tonul, există țări precum Franța și Italia care sunt foarte preocupate de pescuitul tonului roșu și, prin urmare, de protejarea speciei astfel încât să poată fi exploatată în mod sustenabil. Putem susține

⁽²⁾ A se vedea procesele-verbale.

această propunere, însă cerem ca includerea să fie condiționată de amânarea cu 12-18 luni a implementării deciziei și de acordarea de despăgubiri pentru sector.

Véronique Mathieu (PPE), *în scris*. – (FR) Contrar impresiei pe care tind să o lase unele persoane, CITES nu este un instrument conceput pentru interzicerea comerțului; scopul său este, mai degrabă, să se asigure că prin comerțul internațional cu specii de animale și de plante sălbatice nu este amenințată supraviețuirea acestora. Acum două săptămâni, am avut ocazia să îl întâlnesc pe ministrul namibian al mediului și turismului. Punându-se valoare monetară reală pe elefanții din Namibia și permițându-se astfel stabilirea unui comerț cu elefanți strict reglementat, astăzi există condițiile necesare pentru gestionarea efectivelor și pentru protecția acestora împotriva braconajului. Mulțumită acestor măsuri, numărul de exemplare ale speciei – a cărei supraviețuire nu este amenințată – a crescut substanțial. În lumina acestor argumente, vă încurajez să susțineți propunerea făcută de Tanzania și de Zambia în sensul transferării elefantului african din apendicele I în apendicele II al CITES și să respingeți propunerea făcută de Kenya.

Edward Scicluna (S&D), *în scris*. – Am o încredere profundă în dezvoltarea durabilă și nu pun la îndoială faptul că specia tonului roșu (BFT) este exploatată în exces și are nevoie de protecție. CITES a fost folosită cu succes pentru a proteja speciile exotice împotriva extincției, în cazurile în care este imposibil să se controleze numărul mare de braconieri și de vânzători, mai ales în țările în curs de dezvoltare. Însă aici avem oare aceeași situație?

BFT din nord-estul Atlanticului este exploatat în exces de o mână de companii care practică pescuitul cu traul, fiecare prinzând mii de tone. Aceste companii sunt din mari țări ale UE: Franța, Spania și Italia. UE nu are nevoie de o autoritate internațională în domeniul mediului care să o ajute în controlarea pescuitului practicat în statele sale membre.

Desigur, trebuie să fim pragmatici. Dacă opinia politică internațională spune că nu ne putem împotrivi includerii BFT în cadrul CITES, haideți să folosim bunul simț și măsura incluzându-l în apendicele II, după cum a sugerat un grup de experți al FAO. Includerea BFT în apendicele I al CITES ar costa economia țării mele aproape 2 % din PIB. Este ca și cum ai cere să se închidă întreaga industrie a somonului din Scoția dintr-o dată. Aproape 1 % din forța de muncă și-ar pierde locurile de muncă.

13. FEDER: eligibilitatea intervențiilor în domeniul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct este dezbateri privind raportul dlui Lambert van Nistelrooij, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului nr..../2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională referitor la eligibilitatea intervențiilor în domeniul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate.

(COM(2009)0382 - C7-0095/2009 - 2009/0105(COD)) (A7-0048/2009)

Lambert van Nistelrooij, *raportor*. – (NL) Parlamentul European este dinamic; de la pește și CITES trecem la oameni, pentru că este important ca și aceștia să fie tratați într-un mod responsabil. Sunt bucuros că astăzi putem să modificăm regulamentul privind Fondul European de Dezvoltare Regională referitor la locuințele pentru persoane aflate în dificultate, pentru grupurile marginalizate din toată Uniunea.

De asemenea, mă bucur că săptămâna trecută, în cadrul unei prime lecturi, am reușit să ajungem la un acord privind o întreagă serie de probleme cu caracter juridic care au apărut în contextul Tratatului de la Lisabona. Împreună, am reușit să elaborăm o formulare pentru prima modificare a legislației sub Tratatul de la Lisabona, prima modificare a legislației în această nouă legislatură parlamentară. A fost blocată o întreagă serie de alte propuneri, însă această propunere va avea succes. De asemenea, vă mulțumesc dumneavoastră, doamnelor și domnilor, pentru presiunea exercitată. Împreună, am spus: „Acest acord a fost deja aprobat conform Tratatului de la Nisa”. Și totuși, nu s-a progresat destul. Era legat de alte domenii și de aceea nu s-a ajuns la un acord în timpul președinției suedeze.

S-a vorbit și despre o nouă situație acest an, pentru că 2010 este anul european de luptă împotriva sărăciei și a excluderii sociale, de departe cel mai bun an pentru instituirea acestui gen de instrument. Împreună cu alții, am exercitat deci o mare presiune pentru a finaliza acest capitol și la timpul potrivit, așa spune.

De asemenea, sunt bucuros și mulțumit, totuși, că proiectele care au fost concepute inițial pentru grupurile-problemă din zonele urbane pot fi pregătite acum pentru implementare în zone rurale. Mai mult decât atât, acest acord va fi aplicabil tuturor țărilor Uniunii Europene.

Ideea de coeziune continuă să fie o combinație de coeziune socială, economică și teritorială. În cadrul acestei propuneri, dimensiunea socială, coeziunea socială are prioritate. De-a lungul procesului de consultare, am reușit, de asemenea, să evidențiez o serie de aspecte, pe care le voi repeta: 1. extinderea în toate statele membre UE, în toate cele 27 de state membre ale Uniunii Europene; 2. criteriile sustenabilității; și 3. stabilirea de criterii mai specifice pentru integrarea acestui gen de proiect de construcții în societate; multe dintre amplasamentele curente nu îndeplinesc, de fapt, criteriile și reprezintă locuințe proaste în zone proaste. Reconstructiunea în zone improprii nu rezolvă nimic. Cheltuirea fondurilor – și vorbim despre jumătate de miliard de euro pe an care se pot plăti din fonduri regionale – este, în sine, nejustificată, dacă nu alegem amplasamente bune; așadar, specificarea de criterii mai detaliate.

Bineînțeles, nimic din acestea nu rezolvă problema celor 9 milioane de romi, însă locuințele sunt esențiale, elementul material este important, iar statele membre pot să înceapă să facă ceva. Solicit Comisiei Europene, actualului comisar, aflat la sfârșit de mandat, să dea un răspuns la întrebarea dacă vom fi informați mai detaliat cu privire la implementarea pachetului complet și dacă vom fi implicați în aceasta.

În încheiere, în funcțiile mele anterioare am fost responsabil, între altele, cu problema caravanelor din Olanda și am văzut cât este de dificil de tratat. Am făcut vizite în România și în alte țări din estul Europei și recunosc multe din câte am văzut. Cred că este, într-adevăr, foarte bine că putem lua această decizie acum. Fără locuințe bune, amplasamente bune și politică socială suplimentară, educație și ocuparea forței de muncă nu vom reuși. Sunt foarte bucuros că putem face acest lucru și mulțumesc tuturor pentru cooperarea susținută din ultimele luni.

Paweł Samecki, membru al Comisiei. – Dle președinte, propunerea pe care o dezbaterem astăzi este un semn tangibil al angajamentului tuturor instituțiilor UE pentru promovarea integrării comunităților extrem de marginalizate și de private în societatea majoritară. Propunerea vine în întâmpinarea solicitării Parlamentului și a Consiliului și confirmă faptul că fondurile structurale joacă un rol important, nu doar prin contribuții financiare, ci și prin promovarea unei abordări integrate a condițiilor sociale și economice în care trăiesc comunitățile marginalizate.

Propunerea are ca obiectiv specific populația romă, care în Europa numără 10 milioane de persoane. Cu toate acestea, conform principiilor comune elementare privind includerea romilor, propunerea nu exclude alte grupuri marginalizate aflate în aceleași circumstanțe social-economice.

Prezenta propunere-compromis extinde intervențiile în domeniul locuințelor pentru comunitățile marginalizate la toate cele 27 de state membre și nu doar la UE-12, după cum a propus inițial Comisia. Actualul articol 7 este aplicabil numai intervențiilor privind locuințele în zone urbane, în timp ce modificarea propune ca intervențiile să fie posibile și în zone rurale. Această extindere este justificată, având în vedere că majoritatea populației rome din UE 12 trăiește în așezări din zone rurale, nu urbane.

Conform modificării propuse, atât renovarea locuințelor existente, cât și construirea de noi locuințe este eligibilă. De fapt, renovarea caselor de calitate extrem de proastă poate duce la risipirea resurselor publice. În timpul dezbaterii propunerii, Comisia pentru dezvoltare regională a solicitat o referire specifică la măsurile de desegregare. Considerentul 6 al propunerii include acum astfel de măsuri de desegregare drept exemple de acțiuni care ar trebui să se deruleze odată cu intervențiile privind locuințele. Într-adevăr, așezările segregate implică insecuritate, acces dificil la educație sau la locuri de muncă și expunere la atacuri violente și criminalitate. Crearea de noi zone marginalizate, deși cu locuințe decente susținute de FEDER, cu siguranță nu este obiectivul nostru.

Știm că multe state membre au elaborat politici de integrare ale comunităților rome, punând accent în special pe locuințe. Implementarea acestor politici nu este o misiune ușoară. Fondurile structurale pot fi antrenate în efort, susținând nu numai locuințele, ci, și mai important, acțiuni care îmbunătățesc capacitatea de producție a acestor comunități, prin sprijinirea IMM-urilor, a femeilor, a inițiativelor antreprenoriale, etc.

În această privință, aș vrea să subliniez faptul că obiectivul principal al politicii de coeziune este convergența economiilor regionale prin dezvoltarea capacităților de producție.

După cum știți cu siguranță, noul regulament va fi însoțit de o declarație din partea Comisiei – și, într-adevăr, din partea majorității statelor membre – prin care să se afirme faptul că eligibilitatea intervențiilor în domeniul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate din toată Uniunea Europeană în temeiul FEDER este de

natură excepțională. Această excepție nu ar trebui să fie privită în niciun caz ca o deschidere generală a politicii pentru coeziune spre finanțarea intervențiilor în domeniul locuințelor.

Acum aș vrea să mă refer la propunerea făcută de Comisia pentru dezvoltare regională privind inserarea în text a unui considerent specific legat de comitologie. În acest context, aș vrea să vă amintesc faptul că, în principiu, a fost găsită o soluție orizontală a dispozițiilor tranzitorii privind comitologia între cele trei instituții. Scopul Declarației Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind implementarea articolului 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene este să se evite discuțiile instituționale pe marginea fiecărui dosar pe perioada interimatului în așteptarea intrării în vigoare a noului regulament cadru privind comitologia. Prin urmare, Comisia regretă introducerea considerentului, însă nu va bloca – din acest motiv – acordul din prima lectură între co-legislatori.

Aștept cu nerăbdare dezbaterile.

Jan Olbrycht, în numele Grupului PPE. – (PL) Dle președinte, aș vrea să evidențiez faptul că modificarea regulamentului, care este luată în considerare astăzi, are o semnificație dublă. Pe de o parte, privește în mod direct problemele societăților marginalizate, chiar dacă acest termen nu este foarte bine definit. Pe de altă parte, însă, introduce un element care este, de asemenea, foarte important pentru economie, și mă refer la posibilitatea finanțării din Fondul European de Dezvoltare Regională pentru construirea de locuințe, care a generat o controversă foarte gravă în timpul ultimului mandat al Parlamentului European. Acesta este, fără îndoială, un efect destul de surprinzător al crizei – argumentele pe care deputații le-au prezentat acum mai mulți ani au fost respinse, iar cheltuielile pentru locuințe au fost acceptate numai pentru noile state membre, în timp ce astăzi, în contextul noilor condiții financiare și economice, există consimțământul pentru utilizarea fondurilor pentru locuințe într-un cadru foarte specific. Consider că experimentul care se derulează și care este un element cu adevărat pozitiv ar trebui continuat, iar cheltuielile pentru locuințe ar trebui avute în vedere în cadrul viitoarei politici pentru coeziune, așa cum se întâmplă azi.

Georgios Stavrakakis, în numele Grupului S&D. – (EL) Dle președinte, aș vrea să încep prin a felicita raportorul, pe dl van Nistelrooij, care, datorită perseverenței și răbdării domniei sale în ultimul dialog, a reușit să se asigure că acest important raport este supus discuției astăzi și votului mâine și că nu pierdem timp valoros amânându-l până în martie.

Raportul este extrem de important pentru că prevede ca sfera regulamentului privind eligibilitatea intervențiilor în domeniul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate să fie extinsă la întreaga Uniune Europeană și nu numai la noile state membre, după cum prevedea propunerea inițială a Comisiei Europene.

Era de neconceput, atât pentru membrii grupului meu politic, cât și pentru comisia noastră, ca vechile state membre să nu fie incluse în această extindere a domeniului de aplicare al regulamentului, deoarece – după cum știm cu toții – problemele privind locuințele cu care se confruntă grupurile sociale marginalizate, mai romii, reprezintă o problemă serioasă, cu repercusiuni sociale în toate statele membre ale Uniunii Europene.

Considerăm că raportul și extinderea sferei intervențiilor în domeniul locuințelor la întreaga Uniune Europeană consolidează coeziunea între toate regiunile, fără discriminare între vechile și noile state membre. Se transmite, astfel, un mesaj clar că finanțarea comunitară este bazată pe principiul combaterii problemelor sociale, oricare ar fi regiunea Uniunii în care apar.

Karima Delli, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle președinte, 2010 este Anul european al combaterii sărăciei și a excluziunii sociale și în acest context vom adopta, sper, raportul dlui van Nistelrooij, care reprezintă o evoluție clară în îmbunătățirea condițiilor de trai ale populațiilor defavorizate, în măsura în care face eligibile pentru ajutor european, via FEDER, proiecte pentru renovarea și construirea de locuințe și pentru combaterea sărăciei energetice în toate statele membre.

Această propunere, care este susținută de Consiliul Europei, a fost așteptată demult de toți cei care promovează respectul față de dreptul la integrare al comunităților marginalizate și mai ales al celei rome.

În numele Grupului Verzilor/Aliaței Libere Europene, salut faptul că Uniunea investește substanțial în îmbunătățirea locuințelor celor mai defavorizate comunități, însă nu trebuie să ne oprim la mijlocul unui drum atât de bun. Vom fi foarte vigilenți în privința utilizării concrete a acestor fonduri, pentru că aceasta nu trebuie să ducă la excluderea comunităților marginalizate.

Într-adevăr, există numeroase exemple de proiecte de renovare urbană. Acestea includ restaurarea centrului orașului Barcelona și munca depusă pentru reanimarea centrelor istorice ale noilor state membre care au

avut de câștigat din specula imobiliară prin explozia chiriilor. Acest lucru a făcut ca majoritatea familiilor defavorizate să se deplaseze departe de centrele orașelor.

Acești oameni trebuie neapărat să primească sprijin social adevărat și să aibă acces la toate serviciile publice, precum educația, sistemul sanitar și de transport public, însă – după cum am propus în timpul examinării în comisie – trebuie să primească și resurse suficiente pentru a putea să rămână în cartierele respective, astfel încât acestea din urmă să nu se umple de persoane cu dare de mână.

Parlamentul va trebui să evalueze proiectele realizate înainte de reînnoirea acestor fonduri în 2013 și va trebui să se implice în elaborarea viitorului regulament care va stabili criteriile de eligibilitate, mai ales în ceea ce privește transparența, astfel încât să se asigure că fiecare populație vulnerabilă primește într-adevăr aceste fonduri și i se oferă șansa unui trai decent pe termen lung.

Oldřich Vlasák, în numele Grupului ECR. – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, știm din proprie experiență cum sunt ghetourile și zonele de periferie sărace. Persoanele care trăiesc în aceste locuri au cele mai mici salarii și sunt adesea șomeri și dependenți de ajutoarele sociale. Sunt persoane care nu își plătesc la timp chiria, facturile pentru curent electric sau apă. În aceste cartiere, gunoiul este adesea aruncat pe străzi și în curți. Toate clădirile în care se trăiește în comun sau nu au proprietar se transformă în ruine. Știm din proprie experiență că aici trăiesc grupurile marginalizate din punct de vedere social. Acestea pot fi constituite din doar câteva familii sau indivizi care trăiesc în același bloc de apartamente sau pot ocupa un întreg cartier cu mii de locuitori. Amplasamentul poate fi în centrul unui oraș sau la periferie sau chiar undeva complet în afara zonelor intravilane.

Deci este bine că modificarea propusă extinde sfera alocărilor din fonduri europene pentru a include locuințele grupurilor marginalizate și face posibilă investirea resurselor nu numai în orașe, ci și la țară, fie prin repararea fondului locativ existent sau prin construirea de noi case. Am convingerea, însă, că simpla investiție materială în infrastructură nu va rezolva problema ghetourilor. Faptul că sunt adunate gunoaiele, reparate fațadele, renovate scările și zugrăvite clădirile nu înseamnă în sine că după câțiva ani locul nu va arăta la fel cum arată astăzi. Ghetourile nu înseamnă doar mediul sau clădirile, ci și persoanele care trăiesc acolo. Deci, în viitor ar trebui să căutăm moduri să combinăm investițiile cu asistența socială la fața locului, cu sprijin pentru ocuparea forței de muncă pentru cei care trăiesc în ghetouri și mai ales să permitem tinerilor să scape din capcana sărăciei sociale. Doar în acest mod vor putea deveni ghetourile și zonele sărace de periferie părți integrate din orașele noastre.

David Campbell Bannerman, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, amendamentul 1 al acestei rezoluții privind locuințele propune extinderea Fondului European de Dezvoltare Regională la toate statele membre, nu doar cele care au aderat în 2004. Deci, este direct relevant pentru Marea Britanie.

Din rezoluție reiese clar că populația romă este cea mai mare comunitate marginalizată din raport care primește sprijin, alături de altele, aflate în condiții social-economice asemănătoare.

Bugetul general pentru politica europeană de coeziune are o valoare amețitoare de 347 de miliarde de euro pe șapte ani – mai mare chiar decât multe economii.

Alegătorii mei din East Anglia sunt deja profund îngrijorați de mărimea comunităților de nomazi și de romi, mai ales în Essex. Aceștia vor fi foarte supărați dacă vreuna dintre aceste măsuri va facilita intensificarea imigrației în masă dinspre UE.

Marea Britanie a avut o creștere a populației de trei milioane jumătate – jumătate din populația Londrei – în cei 12 ani de la venirea la putere a guvernului laburist, în 1997. Dat fiind și faptul că aproape nouă din zece locuințe britanice noi – 86 % – se vor datora imigrației în următorii 30 de ani, propunerile ca aceasta par a fi încă un cap de pod pentru imigrația de proporții în Marea Britanie. Nu avem loc. Problema ține de spațiu, nu de rasă.

Imigrația controlată prin permise și vize este un lucru bun, însă imigrația necontrolată este altceva, pentru că aceasta este calea cea mai rapidă către extremism, pe care nu și-l dorește niciunul dintre noi.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, sprijinul pentru intervenții în domeniul locuințelor pentru familiile aflate în situații socio-economice deosebit de dificile este, în sine, o idee foarte bună. De asemenea, faptul că zonele urbane și rurale vor beneficia acum în mod egal de sprijin este foarte binevenit. Cu toate acestea, sprijinul nu trebuie sub nicio formă alocat anumitor state membre și anumitor comunități, favorizând astfel în mod clar respectivele grupuri. Ar fi un act de discriminare strigător la cer împotriva celorlalte grupuri.

Totuși, chiar acesta este efectul acestei propuneri. Se concentrează în special pe populația romă și, de asemenea, pe migranții legali.

Mai mult decât atât, marginalizarea trebuie combătută întotdeauna bilateral – pe de o parte, de către autoritățile publice însă, pe de alta, și de grupurile afectate, care ar trebui să joace și ele un rol activ în propria integrare. În sfârșit, trebuie să evaluăm cu foarte mare atenție fiabilitatea tuturor acestor măsuri și trebuie să spunem un „nu” hotărât favorizării pe baza criteriilor etnice.

Livia Járóka (PPE). – (HU) Aș vrea să salut modificările aduse Fondului European de Dezvoltare Regională și pe colegul meu deputat, dl van Nistelrooij, pentru raportul domniei sale. FEDER susține numeroase programe care ar putea îmbunătăți în mod semnificativ și care îmbunătățesc condițiile de trai ale romilor, care sunt minoritatea cea mai mare și mai exclusă a Europei, fără a uita alte grupuri care trăiesc în condiții sociale și economice asemănătoare.

De mult timp se încearcă realizarea obiectivului ca acordurile privind locuințele să nu mai limiteze intervențiile la orașe, ci să se extindă la construirea de noi locuințe, iar aceste forme de sprijin să fie disponibile și vechilor state membre, deoarece este o problemă care afectează întreaga Europă. Regiunile care, în comparație cu media regională, sunt considerabil subdezvoltate și pline de ghetouri pun în pericol dezvoltarea întregii Europe. O parte considerabilă din romi trăiesc în zone defavorizate din toată Europa, zone care sunt dezvoltate cu ajutorul unui sprijin substanțial.

Este necesară luarea de măsuri imediate și comune. Din acest motiv, trebuie să luăm în considerare cu atenție izolarea unora dintre resurse la nivelul Uniunii Europene exclusiv pentru aducerea unor unități administrative locale de nivel I la înălțimea standardului mediu. Este foarte important să se includă o abordare integrată în acest regulament, astfel încât aranjamentele să aibă loc în contextul unui cadru mai larg, mai complex, luând în considerare și factori precum educația, activitatea economică și serviciile publice. În conformitate cu pozițiile adoptate de Parlamentul European este nevoie de un plan de acțiune comunitar complex care să cuprindă partidele și ciclurile de guvernare și care, cu ajutorul resurselor financiare adecvate și prin autoritate juridică, să poată realiza o îmbunătățire substanțială a fiecăruia dintre indicatorii Laeken care reflectă adevărata amploare a excluderii sociale.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Obiectivul politicii regionale este eliminarea disparităților economice și sociale. UE are 27 state membre împărțite în 271 regiuni. În fiecare a patra regiune, PIB-ul pe cap de locuitor este cu 75 % mai mic decât media pentru cele 27 de țări UE. Este o cifră alarmantă.

Politica regională europeană contribuie cu valoare adăugată prin măsurile care sunt implementate direct în teren. Ajută la finanțarea proiectelor specifice în beneficiul regiunilor, orașelor și satelor și locuitorilor acestora. Un pas în direcția pozitivă a fost făcut anul trecut, odată cu modificarea regulamentelor Fondului European de Dezvoltare Regională, astfel încât toate statele membre să îl poată folosi pentru a reduce consumul energetic al clădirilor.

Astăzi, avem deja rezultate pozitive concrete. În multe orașe, nu avem numai clădiri izolate termic, ci și valoare estetică, calitate a vieții și cost redus al traiului, care nu sunt sub nicio formă neglijabile. Eu sunt din estul Slovaciei, dintr-una din regiunile care sunt cu mult sub media UE. Deci salut noul proiect de regulament, care are ca scop extinderea eligibilității pentru locuințe în beneficiul grupurilor marginalizate.

În secolul XXI, există multe grupuri de oameni care trăiesc în condiții de trai improprii. Statutul social al acestora face imposibilă obținerea de locuințe mai bune pentru ei înșiși și pentru copiii lor. Autoritățile locale vor putea, deci, să integreze treptat acest grup de locuitori în majoritate. Salut această propunere și o susțin, împreună cu colegii mei deputați din Slovacia și cu Grupul S&D.

Trevor Colman (EFD). – Dle președinte, problema pe care acest raport și modificările acestuia încearcă să o abordeze este problema celor fără locuință sau, după cum îi numește raportul, a comunităților marginalizate. Soluția UE este să arunce milioane de euro pe renovarea și construirea a mii de locuințe.

Acest raport privea inițial finanțarea locuințelor în statele membre care aderaseră la UE la sau după 1 mai 2004. Acum, fondurile vor fi împărțite tuturor statelor membre. Conform raportului Observatorului de Sud-Vest din 2007 pentru comitatele din sud-vestul Angliei, populația regiunii este într-o creștere rapidă datorată exclusiv migrației. În ciuda opoziției publice din ce mai puternice față de aceste evoluții și a caracterului neadecvat al amplasamentelor propuse pentru construcții, programul UE de construire a locuințelor din Marea Britanie manifestă o absolută lipsă de respect pentru procesele democratice.

Consiliul liderilor din sud-vest a preluat în prezent controlul asupra urbanismului și a aprobărilor legate de urbanism – un exemplu clasic pentru UE de puteri statutare investite într-un organ nestatutar. Exasperarea opiniei publice în Marea Britanie este în creștere. Imigrația nelimitată, necontrolată alimentează furia publică. Finanțarea care susține construirea de locuințe în Marea Britanie și care încurajează și mai mulți imigranți să vină pe țarmurile noastre agravează doar o situație deja instabilă.

Dacă acest raport nu se va adresa acelor țări care au aderat la UE la sau după 1 mai 2004, așa cum a fost conceput inițial, modul de viață din Marea Britanie, mai ales din zonele rurale, se va schimba în mod semnificativ ca urmare a indignării violente din ce în ce mai mari din partea populației britanice.

Iosif Matula (PPE). - Apreciez raportul prezentat și îl felicit pe domnul van Nistelrooij pentru modul în care l-a gestionat și finalizat. Consider că regulamentul privind FEDER trebuie astfel modificat încât să permită statelor să utilizeze aceste finanțări pentru renovarea și construirea de locuințe pentru comunitățile marginalizate. Acțiunile statelor și administrațiilor locale trebuie să aibă ca obiectiv incluziunea socială durabilă a acestor comunități atât în orașe, cât și în mediul rural.

Apreciez că efortul concentrat în sprijinul comunității romă trebuie să angajeze toate statele membre ale Uniunii. Aceasta deoarece romii, populația romă, reprezintă cea mai mare comunitate marginalizată din Europa, o comunitate cu o mare mobilitate transfrontalieră în spațiul european. Dar trebuie să avem în vedere și nevoile altor comunități, în special cea constituită din emigranții legali și comunitățile de lucrători care muncesc temporar în alte state ale Uniunii. Din aceste motive este bine să se permită utilizarea finanțărilor FEDER pentru locuințe în toate țările UE.

Cred în succesul programului și sper că vom continua cu o nouă etapă în sprijinul familiilor din comunitățile marginalizate prin facilități și în privința obținerii și menținerii locurilor de muncă, în special pe fondul crizei. Susțin acest raport care va permite și României să acceseze finanțări pentru incluziunea socială a persoanelor marginalizate, inclusiv a romilor în zonele urbane, dar și în cele rurale.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Scopul acestui raport privind FEDER este acela de a extinde eligibilitatea pentru intervențiile în sectorul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate ale statelor noastre membre. Până acum, acest sprijin se aplica doar comunităților marginalizate care trăiau în mediul urban, în noile state membre. Cu alte cuvinte, dat fiind faptul că marea majoritate a comunităților de acest gen trăiesc în mediul rural și în adăposturi, acestea nu au putut beneficia de acest sprijin pentru înlocuirea locuințelor de proastă calitate.

În definitiv este o problemă care ține de eliminarea unei disparități și de oferirea de oportunități mai mari statelor membre și regiunilor acestora în ceea ce privește politica pentru atenuarea dificultăților specifice ale acestor comunități.

De asemenea, salut tratamentul egal al tuturor statelor membre, pentru că aceste comunități marginalizate care au nevoie de asistență și de integrare merită atenția noastră, oricare ar fi statul membru de care aparțin.

Dacă acest raport important pentru lupta împotriva sărăciei și pentru demnitatea umană este încheiat după prima lectură, va fi posibil să se implementeze rapid în cadrul planului de redresare economică, reacționând rapid la criza care ne afectează.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, politica europeană de coeziune a fost creată pentru a da răspunsuri reale, cu ajutorul resurselor financiare considerabile, întrebărilor ridicate de alte politici europene. A fost concepută mai ales pentru a ajuta cele mai fragile state membre să facă față concurenței din cadrul pieței interne.

Astăzi, misiunea sa principală este să găsească soluții la provocările generate de deschiderea granițelor și de libera circulație a persoanelor, care sunt un lucru foarte bun, dar care pot crea dificultăți temporare. Problema condițiilor de trai al romilor este legată de cea a deschiderii granițelor. Este o problemă eminamente europeană. Deci, este corect ca toate statele membre să poată utiliza Fondul European de Dezvoltare Regională, FEDER, pentru a construi locuințe pentru romi și pentru a asigura astfel solidaritatea între europeni.

Am solicitat prin intermediul mai multor modificări propuse în Comisia pentru dezvoltare regională ca această măsură să fie extinsă la toate statele membre ale Uniunii Europene. Sunt încântată că această idee a fost adoptată și ofer tot sprijinul meu acestui text modificat.

În opinia mea, această eligibilitate crescută a locuințelor pentru cofinanțarea cheltuielilor din FEDER trebuie să ne facă să ne gândim la viitoare evoluții, pe termen mediu și lung, fie în ceea ce privește eligibilitatea finanțării, fie în ceea ce privește alocarea de fonduri pentru anumite priorități strategice.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Și eu sunt încântată să salut modificarea regulamentului FEDR și consider că acum reprezintă un instrument concret, care poate contribui semnificativ la găsirea de soluții chiar pentru întreaga Europă în ceea ce privește îmbunătățirea situației comunităților de romi, chiar dacă acesta nu deservește exclusiv comunitățile de romi, ci și alte comunități marginalizate.

Acelor colegi care vorbeau despre imigrație aș vrea să le spun că, la urma urmelor, dacă se îmbunătățesc condițiile de trai, acest lucru va contracara imigrația și consider că ne putem aștepta la acest rezultat și aici.

Aș vrea să enumer câteva aspecte care trebuie luate în considerare în orice caz în regulament și în implementarea acestuia. Este foarte important ca aceste resurse să fie disponibile nu numai în mediul urban ci și în cel rural, pentru a putea fi folosite în cadrul dezvoltării fondului locativ prin renovarea, cât și prin construirea de noi locuințe, astfel încât reducerea segregării să fie un obiectiv important și abordarea să fie una integrată; astfel, ar trebui să meargă mână în mână cu programele educaționale și ocupaționale într-un mod care reprezintă o soluție durabilă. Permiteți-mi să adaug că o prioritate importantă a troicăi prezidențiale este îmbunătățirea situației romilor. Președinția spaniolă ia măsuri importante în această direcție, iar președinția ungară va continua această activitate.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, în primul rând aș vrea să îl felicit pe colegul meu, dl van Nistelrooij, pentru sârguința și pentru calitatea sa de lider în acest domeniu foarte important.

Să deții o locuință este ceva la care multe persoane aspiră, iar acest lucru îmi aduce aminte de primele rânduri ale unei poezii pe care am învățat-o de la un poet irlandez, acum mult timp în urmă. Spunea așa: „Oh, să ai o casă mică! / Să fie al tău căminul, scaunul și tot! / Dulapul cu veselă lucioasă, / Și brazda de iarbă proptită de perete!”.

Consider că astăzi, aici, ajutam la transformarea acestui vis în realitate pentru multe persoane din toată Uniunea Europeană, însă mai ales pentru comunitatea romilor.

Sugerăm că ar trebui să includem și alte grupuri marginalizate, aspect deja evidențiat și pe care l-am discutat. În special, mă gândeam la regiunea mea, Limerick, unde zone precum Myross și Southill suferă enorm din cauza traficului de droguri și a violenței asociate cu acesta. Este nevoie acum de o regenerare majoră pentru atenuarea acestor situații groaznice. -

Având în vedere aceste propuneri, regenerarea se poate realiza și va fi și foarte importantă în impulsționarea industriei construcțiilor, care a avut de suferit extrem de mult în toată Uniunea Europeană drept urmare a crizei economice.

Deci, acționăm la momentul potrivit și îi putem ajuta pe cei mai marginalizați, astfel încât să poată spera la o casă, un cămin, un scaun și la vesela lucioasă.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Eligibilitatea intervențiilor care să fie finanțate din FEDER în domeniul locuințelor, în favoarea comunităților marginalizate, va ajuta statele membre să își îmbunătățească absorbția fondurilor europene. Personal, consider că această eligibilitate trebuie să se aplice tuturor statelor membre.

Recent, Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 a fost modificat pentru a permite tuturor statelor membre să își îmbunătățească eficiența energetică în cazul locuințelor. Noul text prevede o cotă de 4 %. Poate că, pentru coerența textului și pentru reducerea birocrăției, ar fi fost bine să păstrăm același procent.

Noile prevederi stipulează necesitatea dezvoltării unor proiecte de dezvoltare urbană pentru zonele amenințate cu deteriorarea fizică sau excluderea socială, dar și pentru comunitățile marginalizate. Aici se includ și acele zone afectate de calamități cum ar fi inundațiile sau cutremurele. Vreau să închei, domnule Președinte, solicitând Comisiei ca, împreună cu statele membre, să utilizeze anul 2010 pentru revizuirea programelor operaționale în sensul creșterii absorbției fondurilor europene pentru îmbunătățirea stocului de locuințe sociale.

Jan Březina (PPE). – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, este bine cunoscut faptul că urmările actualei crize economice afectează cel mai puternic grupurile de cetățeni vulnerabili din punct de vedere social. Deci salut faptul că UE caută moduri de a-i ajuta pe acești oameni. Deși este deja posibilă intervenția Fondului European de Dezvoltare Regională pentru a contribui la asistența grupurilor marginalizate care

trăiesc în orașe, zonele rurale au fost până acum practic excluse din acest tip de intervenție și trebuie să se descurce cu plățile de la Fondul pentru Dezvoltare Rurală, mai slab din punct de vedere financiar. Cred că tările că acest dezechilibru financiar trebuie să fie corectat. Este important ca cheltuielile admise să nu se limiteze la înlocuirea clădirilor existente cu clădiri noi, ci să includă și renovarea clădirilor rezidențiale existente. Acest lucru ar extinde în mod dramatic gama de intervenții posibile și ar spori eficiența măsurilor.

În noile state membre în special, problema locuințelor pentru aceste grupuri este adesea critică, iar soluțiile înseamnă intervenții imediate și decisive din partea autorităților publice. Se deschide astfel o oportunitate vastă pentru ca fondurile structurale ale UE să suplimenteze într-un mod eficient resursele naționale, care sunt insuficiente în sine pentru a duce la o îmbunătățire semnificativă a situației.

Sunt absolut de acord cu referirea specifică la populația romă ca fiind cel mai mare grup marginalizat din punct de vedere social și, în același timp, susțin opinia potrivit căreia intervențiile orientate către romi nu ar trebui să excludă alte persoane care se află în situații sociale și economice asemănătoare.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Există în toată Uniunea Europeană persoane care au dificultăți în renovarea locuințelor lor, însă situația este deosebit de complicată în noile state membre ale Uniunii Europene. Noile state membre au în comun o caracteristică – toate au moștenit blocuri de apartamente ineficiente, care sunt foarte scumpe de întreținut, iar procesul de renovare se desfășoară foarte lent sau deloc. Este foarte important ca aplicarea acestui regulament să nu se limiteze exclusiv la comunități mari, izolate din punct de vedere social, ci ca prevederile sale să poată fi aplicate și grupurilor celor mai vulnerabile din punct de vedere social, precum cei cu dizabilități, cei săraci, tinerele familii nevoiașe, imigranții și alții, care suferă, de asemenea, de izolare socială și nu au oportunități să își renoveze locuințele. Sunt convins că, prin intermediul fondurilor structurale, acest document va da fiecărei regiuni din Uniunea Europeană ocazia de a investi în infrastructura socială, asigurând accesul la locuințe, iar acest lucru nu numai că va contribui la reducerea izolării sociale, ci și la crearea unei politici stabile de protecție socială, economică și de mediu în întreaga Comunitate.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dle președinte, propunerea Comisiei Europene privind regulamentul Fondului European de Dezvoltare Regională presupune ca inițiativele din domeniul locuințelor să poată fi puse în aplicare exclusiv în zonele urbane și sub forma renovării locuințelor existente. Prevederile nu acoperă zonele rurale, ceea ce înseamnă că multe persoane din grupurile sociale marginalizate care trăiesc în țările din Europa Centrală și de Est nu vor beneficia de soluțiile propuse. Această situație se datorează faptului că în noile state membre cele mai sărace grupuri care suferă din cauza excluderii sociale trăiesc mai ales în zonele rurale.

În opinia mea, introducerea modificărilor va fi o completare benefică a regulamentului, care va permite și protecția comunităților care trăiesc în afara zonelor urbane, sprijinind substanțial activitatea Fondului European pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală. Schimbările de acest gen vor face posibilă îmbunătățirea stării materiale a celor mai sărace comunități în care oamenii sunt defavorizați din cauza locului în care trăiesc. Acest fenomen apare pentru că în noile state membre diferența dintre nivelul de trai din zonele urbane și cele rurale este mult mai mare decât în vestul Europei. În această parte a Europei, din nefericire, statutul material este încă un obstacol vizibil pentru accesul la educație, locuri de muncă și pentru participarea la viața culturală. Asigurarea unor locuințe mai bune pentru grupurile de persoane care suferă cel mai mult de excludere socială va deschide calea pentru îmbunătățirea statutului lor social și le va încuraja să se dezvolte. Administrațiile locale și organizațiile neguvernamentale ar trebui să ni se alăture în efortul de a ajuta în domeniul abordării excluderii sociale.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Dle președinte, dle comisar, permiteți-mi să încep prin a evidenția rolul raportorului, dl van Nistelrooij, pentru efortul său de a ajunge la un consens în această problemă și, de asemenea, pentru disponibilitatea de care a dat mereu dovadă în ceea ce privește includerea altor contribuții în acest raport.

Măine, vom vota modificările regulamentului FEDER, care au o importanță deosebită pentru așa-numitele vechi state membre și pentru Portugalia. Aceste schimbări vor extinde utilizarea FEDER în sectorul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate deoarece, în acest moment, fondul poate fi folosit doar pentru operațiuni de dezvoltare urbană.

Modificările pe care le-am propus eu și colegii mei deputați și care au fost aprobate de o vastă majoritate din Comisia pentru dezvoltare regională vor permite și vechilor state membre și nu numai celor noi, după cum propunea proiectul inițial, să poată beneficia de această posibilitate de finanțare.

Astfel, am încercat să evit crearea unui precedent pe care îl consider periculos și care ar exclude toate vechile state membre de la aceasta și, foarte probabil, de la utilizări suplimentare ale ajutoarelor de la Uniune. Acest lucru ar fi absurd, având în vedere faptul că problemele privind locuințele, mai ales cele ale comunităților marginalizate, există atât în vechile, cât și în noile state membre.

Salut ocazia de a evidenția din nou faptul că vechimea în cadrul Uniunii Europene nu trebuie să reprezinte un criteriu în atribuirea de fonduri structurale, iar acest criteriu trebuie abolit imediat.

Negocierea politicii de coeziune post-2013 trebuie să se bazeze pe solidaritate, ținând către coeziunea teritorială, și trebuie condusă într-un mod care să răsplătească regiunile care au avut un comportament exemplar în utilizarea ajutoarelor comunitare, și nu care să acționeze ca o pedeapsă aplicată acestora.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Dle președinte, în contextul discuției de astăzi, aș vrea să atrag atenția asupra propunerii controversate de a modifica articolul 47 din regulamentul Comisiei din 2006. Acest articol stabilește că zonele alese pentru operațiuni în domeniul locuințelor trebuie să îndeplinească cel puțin trei dintre criteriile enumerate în articol. Cu toate acestea, noul regulament propune calificarea pe baza unui singur criteriu, ceea ce înseamnă că, în realitate, zonele care nu au acest drept vor putea solicita fondurile, modificându-și situația pentru a îndeplini cerințele juridice. Aș vrea să subliniez, de exemplu, că criteriul unui „nivel scăzut de activitate economică” este foarte ușor de îndeplinit în noile zone cu locuințe construite în mediul rural. Astfel, în loc să ajungă la cei mai nevoiași, ajutorul pentru locuințe va ajunge la dezvoltatori și la mulțimea de rezidenți ai noilor proprietăți imobiliare.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, este clar că locuințele reprezintă o problemă dificilă de rezolvat la nivel european, pentru că nu face cu adevărat parte din responsabilitățile Uniunii Europene. Cu toate acestea, este larg acceptat faptul că dezvoltarea de locuințe de calitate este necesară pentru asigurarea coeziunii sociale și pentru a se contribui la succesul planului de redresare al Comisiei.

Deci sunt încântat că finanțarea investițiilor în sectorul locuințelor și mai ales în domeniul eficienței energetice este acoperită din ce în ce mai mult de fondurile structurale, însă trebuie să continuăm. Deci, privind dincolo de această propunere, ar trebui să acordăm atenție celor fără adăpost, al căror număr se estimează a fi în jur de trei milioane în Europa.

Din acest motiv, acest punct reprezintă una dintre prioritățile Președinției belgiene, al cărei mandat va începe în a doua jumătate a lui 2010. Sper că această temă va ajunge pe agenda europeană, astfel încât să putem întreprinde și acțiuni mai formale în această privință. Aceste acțiuni vor implica, între altele, introducerea unor metode precise de înregistrare a numărului de persoane fără adăpost, pentru a se ajunge la o conștientizare globală a acestui fenomen, și sporirea sprijinului pentru locuințe sociale.

Diane Dodds (NI). – Dle președinte, știu că acest raport este în special legat de familiile de romi și de alte grupuri specifice.

Aș dori să evidențiez faptul că toți oamenii merită și au nevoie de locuințe adecvate din punct de vedere social. Totuși, acest Parlament nu ar trebui să uite faptul că există o mulțime de persoane în comunități obișnuite, fie în interiorul orașelor, fie în zone rurale, care trăiesc în locuințe foarte proaste și pentru care este imposibil să aibă acces la locuințe decente. Aceste persoane trebuie să știe că Parlamentul le recunoaște nevoia. Sunt la fel de marginalizate, din cauza sărăciei, a drogurilor sau a infracționalității.

Una dintre chestiunile care îngrijorează pe cei care furnizează locuințe sociale în Irlanda de Nord este chestiunea regulamentelor privind achizițiile publice. Deși rolul acestora este să promoveze concurența loială în toată Uniunea Europeană, regulamentele au efecte secundare negative asupra dezvoltării locuințelor sociale atât de necesare în comunitățile marginalizate, mai ales din cauza dificultății de a obține terenuri în ceea ce era până de curând o piață a speculanților.

Irlanda de Nord a fost grav afectată de această problemă, iar anul trecut a fost nevoie să se găsească amplasamente înlocuitoare pentru 500 din 1.500 de case care erau planificate în cadrul programului de locuințe.

Și acestea sunt probleme pe care trebuie să le abordăm. Aș încuraja această Cameră să privească aceste aspecte ca făcând parte din problema locuințelor în comunitățile marginalizate.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). - Noile reguli privind eligibilitatea în domeniul locuințelor sunt un exemplu de modalitate în care aceleași fonduri, fără a fi suplimentate, pot fi folosite cu un efect mai important.

Primul pas s-a făcut anul trecut prin relaxarea regulilor de utilizare a fondurilor europene pentru sporirea eficienței energetice. În această privință, îmi permit să afirm că a fost un pas mic și că procentajul permis ar putea fi reanalizat. Cel de-al doilea pas este cel de astăzi.

În ambele cazuri a fost vorba despre adaptarea unor texte care datează, în unele cazuri, din perioade foarte diferite de perioada pe care o traversăm în prezent. De aceea mă întreb dacă, poate, și alte aspecte privind utilizarea fondurilor europene nu ar trebui reanalizate pentru modificarea acelor criterii care nu mai corespund necesităților actuale.

Petru Constantin Luhan (PPE). - Anul 2010 reprezintă Anul european împotriva sărăciei și excluziunii sociale. Din nefericire, numărul acelor care se confruntă cu sărăcia extremă și cu marginalizarea este foarte mare, acest lucru fiind în contrast cu principiile și valorile fundamentale ale Uniunii Europene. Vulnerabilitatea acestor comunități a crescut simțitor în această perioadă marcată de criza economică. În acest context, salut inițiativa de extindere a condițiilor de eligibilitate în cadrul Fondului European de Dezvoltare Regională, care reprezintă un instrument important și indispensabil în combaterea sărăciei.

Din cauza condițiilor de locuit de o calitate precară, consider necesară urgentarea acordării de asistență financiară. Sprijinul financiar trebuie oferit atât pentru locuințele din zonele urbane, cât și cele rurale. De asemenea, acordarea acestui sprijin financiar nu trebuie să facă diferențe între populația de origine romă și alte grupuri sociale aflate în situații similare.

Paweł Samecki, membru al Comisiei. – Dle președinte, în primul rând, aș vrea să mulțumesc raportorului pentru munca sa. O apreciez foarte mult. În al doilea rând, am două comentarii privind substanța dezbaterii. Am auzit câteva preocupări privind potențialele efecte secundare ale imigrației suplimentare. De fapt, această propunere nu este despre stimulentele imigrației; este despre cum să tratăm actuala stare de fapt. Consider că ar trebui să fie percepută, după cum a menționat dna Göncz, ca o măsură de descurajare a imigrației.

Al doilea comentariu privind substanța. Desigur, Comisia așteaptă cu nerăbdare revizuirea programelor operaționale: aceasta va depinde de inițiativa autorităților naționale și regionale, însă vom privi cu căldură astfel de schimbări.

În încheiere, permiteți-mi să salut această dezbaterie, care demonstrează angajamentul Parlamentului față de includerea comunităților marginalizate. Este un pas înainte în direcția unei Europe deschise și integrante în 2020. Consider că vom conta pe autoritățile naționale și regionale să folosească în mod adecvat aceste noi facilități.

Lambert van Nistelrooij, raportor. – (NL) Sunt extrem de nemulțumit de sprijin și de creativitate, însă în acest moment, doresc totuși să subliniez că mai avem de parcurs o cale lungă; poate că noi adoptăm cadrele, însă apoi trebuie definite criteriile, iar acest lucru este extraordinar de interesant, pentru că se poate face orice cu bani, chiar și lucruri greșite, în privința cărora încă sunt îngrijorat. Acesta este un lucru pe care îl voi reaminti, fără îndoială, noului comisar, cât și Consiliului.

În al doilea rând, acesta este într-un fel un cadru voluntar. Acest cadru este acum oferit statelor membre sub forma legislației. Nu există siguranța că va avea prioritate ulterior. În acest context, solicit o informare activă din partea Comisiei Europene, pentru că aceasta ține de o alegere de principiu. Astăzi ni s-a spus: „Alegeți pentru Europa.”; pentru această nouă Comisie cu dimensiune socială, este important să ne implicăm activ în implementare. Grupurile sociale în cauză trebuie implicate, de asemenea, în implementare, deoarece astfel vom ajunge la un produs mai bun și la un rezultat mai durabil.

Aș vrea să mulțumesc tuturor încă o dată și sper într-un rezultat pozitiv mâine. Rămânem vigilenți și vom urmări situația „de la sol”.

În sfârșit, faptul că acesta este primul dosar legislativ sub noul tratat se datorează în principal priorității pe care i-am acordat-o.

Președintele. – Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc joi, la ora 12:00.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Ádám Kósa (PPE), în scris. – Am convingerea că Comisia a avut dreptate să propună o modificare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională referitor la eligibilitatea intervențiilor în domeniul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate. Mai mult decât atât, consider

că Consiliul și-a dat seama, de asemenea, de importanța propunerii în ceea ce privește sublinierea nevoii unui nou punct de vedere integrat. În Europa Centrală și în special în Ungaria, există multe persoane cu dizabilități grave care trăiesc în clădiri vechi, deteriorate. Există o mulțime de clădiri care au fost castele sau conace înaintea celui de-Al Doilea Război Mondial, însă comunismul a uitat de ele, și de persoanele abandonate plasate acolo. Știu că o mulțime de grupuri dezavantajate sunt în situații deosebite și au probleme și cred cu putere că trebuie să luăm în considerare consecințele crizei economice și financiare. Ar trebui să susținem astfel de modificări – în conformitate cu opiniile părților civile interesate – care permit derularea de proiecte mult mai bine integrate, care implică în același timp industria construcțiilor, turismul, piața locurilor de muncă, dezvoltarea rurală și integrarea socială. Nu putem permite ca banii contribuabililor europeni să fie cheltuiți pe potcoave de cai morți. Trebuie să ne concentrăm asupra unor soluții reale.

14. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

15. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost suspendată la ora 20.10)